

DENOMINACIÓ

EL CASTELL

REFERENCIA CADASTRAL

8843001

NUM

T1

LOCALITZACIÓ

Carrer Castell, s/n.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

c. 1233

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Museu

ENTORN

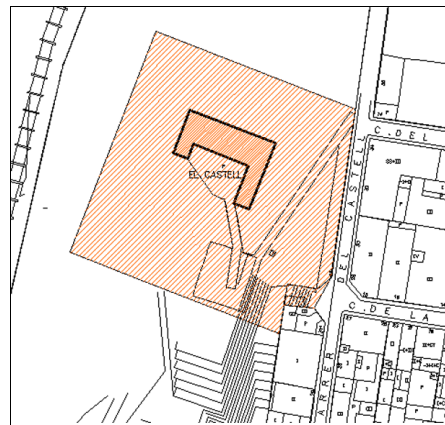
Es troba a la part de ponent de la Vila, situat dalt d'un tossal que domina la població, orientat de N a S. i envoltat per un gran parc urbà (9.790m²). La presència d'edificis industrials disminueix notablement la qualitat de l'espai al voltant del Castell.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici aïllat de dues plantes en forma de "U". La construcció, de la que es poden distingir fins a cinc fases constructives, es desenvolupa al voltant d'un pati poligonal irregular tancat a Sud per una paret de tàpia amb sòcol de pedra rejuntada. A partir d'aquest pati es pot accedir a la resta de l'edifici constituït per tres grans cossos: 1/ Cos Est, de planta rectangular i dos pisos amb coberta d'una vessant. Es poden distingir dos àmbits en planta baixa: zona d'oficines i zona lúdica (petit bar obert al pati). A la façana exterior (gòtica) hom troba el portal original d'entrada amb arc dovellat, i a la part superior, dos finestrals i festejadors a l'intradós, a la façana interior (pati) es distingeixen merlets actualment tapiats. 2/ Cos Oest, de planta rectangular i dos pisos amb coberta a quatre vessants, format per dues naus paral·leles, la nau exterior sembla correspondre amb el cos principal de la primera fase del castell (romànic). 3/ Cos Nord, accés actual. És un cos rectangular dos pisos i cobert per una teulada a doble vessant. Dona al pati interior, on hi ha una escala gòtica i un finestral. A l'exterior de la part de ponent hi ha les restes d'una torre de l'homenatge. Destaca el sotateulat de voladís i l'originalitat de xemeneia

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de maçoneria i de carreus. Obertures de pedra calcària i sorrenca tallada. En els murs de l'interior de l'edifici, a la planta baixa, hi ha un arc de mig punt de pedra calcària bioclàstica i un arc rebaixat de maó massís. A la part alta dels murs de l'habitació per on s'accedia originàriament al castell hi ha dues línies de permòdols afortades.

ESTRUCTURA HORIZONTAL

La solera és formada per biguetes prefabricades de formigó armat amb revoltos constituïts per elements ceràmics d'una peça disposats successivament.

FAÇANA

Els paraments han estat arrebossats en la darrera intervenció. Destaquen les obertures originals, portes i finestres, de pedra tallada, les quals van ser realitzades combinant roques calcàries bioclàstiques i gressos. Algunes han estat reconstruïdes, possiblement, amb peces de pedra de Vinaixa o de la Floresta (Lleida).

COBERTA

Completament reformada amb encavallades, bigues i llates de fusta, tensors metàl·lics, rajoles i teules de ceràmica.

INTERIOR

Totalment reformat, tant pel que fa a la distribució de l'espai com als acabats. Els murs arrebossats i pintats interrompen el seu aspecte actual puntualment per mostrar els materials de fàbrica originals. El paviment de la planta baixa s'ha tractat amb peces rectangulars de pedra, i el de la primera planta amb parquet.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo

bo

bo

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NÚM
EL CASTELL	8843001	T1

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Les terres de sota el castell es deien "la Parellada" mentre que les de l'altra banda de la via es diuen "el Pla de Dormet", tot i així, aquest edifici no correspon a l'antic castell, ja que no han aparegut restes del moment antic en aquest lloc, per tant hom suposa que es troba a Sant Genís De l'any 1017 és el primer senyor conegut: Seniofred de Riurubí. El 1080 el feudatari del castell de Rubí és Ramon Seniofred. El segle XII el posseïa el vescomte de Cardona i l'infeudà a Guillem Guardia, i l'any 1247 el vengué a Pere de Sanmartí. Així s'anà transferint a les nobles famílies del Claramunt, Torrelles, Sentmenat, Oms, Moià i marquès de Barberà fins el seu propietari actual que és l'Ajuntament. El 1233 el senyor Berenguer de Rubí va obtenir autorització del rei Jaume I, per a aixecar "domum sive casam planam in qua contra inimicos vestros possitis vos defendere", és a dir l'actual edificació del Castell de Rubí, que va substituir l'anterior. A finals del segle XIV els habitants del terme de Rubí s'alliberen de les servituds feudals i el segle XV passà a mans de la família Torrelles, els quals es suposa que no hi residiren, i fou, quan, amb el temps s'anà convertint en una masia habitada per uns masovers que en tenien cura i hi conreaven part de les terres. Existeix una descripció de Rubí del dietari de Jeroni Pujades (primer terç del segle XVII) la qual indica "un lugarcito de 15 a 20 casas juntas, llamado Rubí, tiene algunos pocos vestigios, especialmente un castillo viejo con muralla todo de tápia y argamasa, en un recueto entre mediodía y poniente ...". La família Oms vengueren el senyoriu a la Causa Pia de Miquel Pascual, blanquer de Barcelona, reconstruint el castell i el molí i repoblaren de vinyes les terres. A principis de l'any 1700 entrà en possessió de la masoveria la família rubinenca Ferran - Vila, la qual, habità el castell fins l'any 1963. Com a conseqüència de la Desamortització l'edifici passà a la família Moya i, posteriorment, va ser heretat pel Marquès de Santa Maria de Barberà. També era propietat del castell el molí que hi havia prop de la riera el qual fou venut a l'empresa Pich Aguilera a finals del segle XIX.

BIBLIOGRAFIA

ARÍS PUIGGRÓS, F. Xavier; VILALTA, Jordi (1987) "Noticiari". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 25, p. 282-289. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. BATLLE GALLART, Carme; AMIGÓ, Jordi (1989) "Els Rubí, una família de cavallers del segle XIII" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 111-117, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. BENCOMO et alii (1986) BENCOMO, C.; BELTRAN, J.L.; GARCIA, C.; IBÁÑEZ, D.; JORBA, A.; LÓPEZ, F.; MOLINERO, C.; OLLE, J.; PRIETO, A.; PUIG, R.M.; RUFÉ, M.A.; SANTIRSO, M.; YSAS, P. Aproximació a la Història de Rubí. Rubí, Ajuntament de Rubí. CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. FARRÉ I OLIVÉ, Eduard (1991) "Notes sobre rellotges de sol al Museu de Rubí". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 34, p. 134-135. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. FERRAN I GÓMEZ, Domènec; MORO I GARCÍA, Antoni (1991) "La pisa decorada catalana procedent del Castell de Rubí". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 34, p. 136-145. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1995) "Sant Pere de Rubí a l'època baix-medieval; segles XII, XIII, XIV i XV", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 39, p. 309-318. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1987) "El Castell de Rubí". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 24, p. 216-221. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1995) "Rubí a l'època alt-medieval", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 39, p. 297-308. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MERINO, Joan Miquel (1982) "Sant Pere de Rubí a través de la documentació antiga dels segles X, XI, XII i XIII", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 6, pp. 114-118, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MORO I GARCÍA, Antonio (1990) Catàleg de restes arqueològiques i zones d'interès geològic del terme municipal de Rubí, Rubí, document mecanografiat, Centre d'Estudis Rubinencs - Ajuntament de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A.. ROVIRA, Lurdes (1984) "El Castell de Rubí: Monument Nacional". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 12, p. 242. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. VILA I CARABASSA, Josep Maria (1991) Memòria de l'estudi històric-arqueològic del Castell de Rubí (desembre 1989 - març 1990, Document mecanografiat. VILA I CARABASSA, Josep Maria (1993) "Estudi històric-arqueològic del castell de Rubí". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 36, p. 143-191. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Existeixen 5 fases constructives, la primera és del segle XIII, amb elements tardoromànics. La segona fase és del segle XV i d'aquest moment destaquen els merlets fets en tàpia que coronen els murs del cos est, i que representen un dels únics elements plenament definidors del caràcter castral originari de l'edifici. Altres elements a destacar són els finestrals del mur del cos Est, on es trobaria la planta noble de la casa. Es tracta de dos finestrals del XV. Un altre element d'interès és la porta d'accés a la balconada. Es tracta d'una porta adovellada amb una factura semblant a la de la porta principal del castell, situada a l'extrem del nou cos est. Els Torrelles, molt relacionats amb el mar, eren els propietaris del Castell el segle XV, època en que es daten unes pintures murals on apareix tres coques i una galera i altres motius decoratius i inscripcions, trobades a la paret Oest de la primera planta del cos est. La tercera fase es data en els segles XVI-XVII, quan el castell passa als Sentmenat i, després als Oms, en aquesta època l'edifici degué funcionar fonamentalment com a masia. La

DENOMINACIO

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

EL CASTELL

8843001

T1

quarta fase correspon al segle XVIII i coincideix amb la compra de l'edifici per part de la Causa Pia de Miquel Pascual, blanquer de Barcelona. Es fan un seguit de reformes de les que es pot atribuir amb certa claredat de la teulada que va arribar fins a la restauració de finals del segle XX o el reforçament del mur sud del cos oest, amb els petits contraforts de maçoneria que encara es conserven a la part baixa del mur sud. La cinquena fase correspon als segles XIX i XX. De l'època de masia es conserva un cup de vi, integrat dins l'estructura de la planta baixa del castell. Al llarg del temps ha servit per a diferents usos (defensa, residència senyorial, masia). L'any 1987, l'Ajuntament de Rubí va adquirir el castell i va iniciar les obres per a la seva rehabilitació, tot i que ha sofert diverses modificacions estructurals, però encara conserva els elements arquitectònics romànics i gòtics més característics. Finalment el 1996 el Castell ha obert les seves portes com a Ecomuseu urbà, un equipament patrimonial que treballa per la conservació i difusió del patrimoni i la cultura. Al castell ha aparegut nombrosa pisa decorada que abasta des del segle XIV fins el segle XIX. Els tipus principals són ceràmica verd i manganès del segle XIII i XIV, ceràmica blava del segle XV, ceràmica en blau i reflex metàl·lic del segle XVI, reflexos metàl·lics sols dels segles XVI-XVII i decoració en blau del XVI al XIX. Han aparegut les restes d'un rellotge de sol dels segles XVII-XVIII. Fase romànica: es conserven, a més, algunes troneres, un portal, i una finestra de doble arc amb el capitell i la columna a la galeria del pati interior.

DENOMINACIÓ

EL CASTELL

REFERENCIA CADASTRAL

8843001

NUM

T1

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Parc Urbà

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Decret Arqut. Militar / PECPAR - Fitxa
núm. 2

NUM INVENTARI GENERALITAT

BCIN R-1-51-5619

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

26

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic aïllat

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIN

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Tot el parc al voltant del Castell, en especial dins la zona acotada al plànol de situació.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i millora d'aspectes vinculats al seu ús com a museu.
Rehabilitació del paisatge del entorn sobre la base del Parc del Castell. Caldria considerar la possibilitat del trasllat d'activitats industrials properes (les situades en la illa definida per el Camí de Sant Muç, Carrer del Pont i Carrer del Castell)

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

ESGLÉSIA DE SANT PERE DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9140210

NUM

T2

LOCALITZACIÓ

Plaça del Doctor Guardiet, nº 4 i 5.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segles X/XI/XII/XIII/XV/XIX

AUTOR

Reforma 1884. Antoni Casademunt

PROPIETARI

Arquebisbat de Barcelona, C del Bisbe, 5 08002 BARCELONA

US ACTUAL

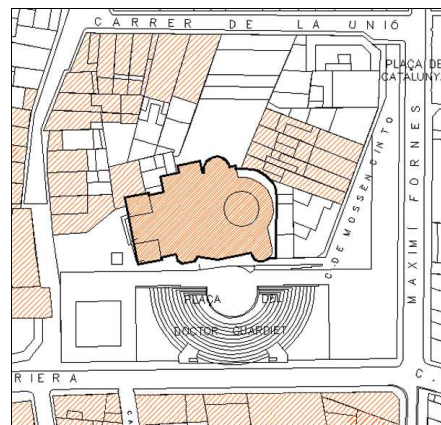
Religiós.

ENTORN

L'espai determinat per la Plaça del Dr. Guardiet i els carrers Terrassa, Unió, i Maximi Fornès. Es tracta d'un espai de dimensions generoses -uns 4.000 m2- rodejat d'una edificació heterogènia i no massa respectuosa amb la importància del monument.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici dedicat al culte catòlic, centre del primer nucli urbà. El seu emplaçament entre dues edificacions fa que només mostri dues façanes. A la façana de ponent, d'estil romànic llombard, resten elements com el capitell - mènula de la finestra que testimonien una fase pre-romànica, datada al segle X. La etapa romànica es corresponia amb un temple orientat d'oest a est i planta de creu llatina, amb transepte i absis de volta de canó, de la que resten la portalada, el vestíbul i la volta fins el transepte (segles XI-XII) i una arquivolta decorada i capitells amb decoració floral (segle XIII). Al segle XV desapareix l'absis i s'afegeixen capelles laterals, i els murs perimetrals es transformen en pilars, configurant una planta de tres naus. Al segle XIX es va procedir a una segona ampliació construint el creuer cupulat, l'absis actual, la galeria de circumval·lació, la sagristia i la nova i actual façana lateral. El tractament vist dels murs mixtes i la decoració amb maó massís, respon als trets historicistes de finals del segle XIX.

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de carreus.

Murs que combinen peces irregulars de pedra, còdols i elements de ceràmica.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Voltes apuntades de pedra a la nau central (no es coneixen els detalls)

Voltes amb nervadures a les naus laterals (no es coneixen els detalls)

Cúpula de pedra al creuer

bo
bo
bo

FAÇANA

Façana principal de carreus, combinats amb carreus a les cantonades.

Façana lateral de peces irregulars de pedra, còdols i elements ceràmics.

Acabament torres.

bo
bo
regular

COBERTA

A doble vessant amb teula aràbiga.

Cúpula esfèrica amb rajoles ceràmiques.

bo
bo

INTERIOR

Paraments enguixats i pintats de color gris imitant carreus.

Retaules de diferents èpoques i materials (en especial el del Rubió)

bo
bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
ESGLÉSIA DE SANT PERE DE RUBÍ	9140210	T2

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El primer document que parla de Sant Pere de Rubí és de l'any 986. El 1080 torna a aparèixer a la documentació, quan el feudatari del castell de Rubí, Ramon Seniofred fa testament i dona, entre altres llegats, a Sant Pere de Rubí, una peça de terra. El primer rector conegut és Guillem, l'any 1154 o, tal vegada, Rodoard, nom esgrafiat sobre un fris romà de marbre. A un inventari de bens del segle XII esdestaquen gran quantitat de teles de valor, una d'elles amb les claus de Sant Pere i tres altars, a Sant Pere, a Sant Esteve i a Santa Maria. El 1441 es va publicar una crida per que tothom reunís calç i teules per les obres de l'església. El 1509 es va fer inventari de bens de la parròquia i el 1558 un altre. El 1525 s'arribà a una concòrdia per a que en el dia assenyalat cada família enviés una persona per a treballar en l'obra de l'església. L'any 1571 el bisbe de Barcelona, concedí llicència a Joaquim Canals i la seva muller per a construir una sepultura a l'església de Sant Pere de Rubí, a la nau, enfront de la capella de Sant Roc. L'any 1577 es construí la capella del Roser amb el seu altar; la construcció era de volta d'aresta amb mènsules que representaven els Evangelistes. La capella tenia una petita sagristia dins el campanar amb porta de pedra picada, que encara subsisteix. El 1585, Pau Camps, pintor barceloní pinta el retaule de la capella. L'altar es cremà l'any 1936. El retaule major va ser fet entre els anys 1599-1610 pels escultors Francesc i Jaume Rubió, i fou col·locat a l'absis, però no quedà lloc per la rectoria, per la qual cosa l'any 1605 s'acordà la construcció d'una de nova a la dreta de l'altar major. El pintor de dit retaule fou Joan Bossí, que comença a pintar l'obra a mitjans d'octubre de 1615. L'any 1616 es signà un pacte entre els administradors de la confraria de Sant Sebastià i l'escultor Jaume Rubió per a construir un retaule dedicat a l'esmentat Sant. La família de can Pi de Vilaroc va afavorir en diverses ocasions la parròquia de Sant Pere de Rubí, sembla ser aquest el motiu pel qual se li va concedir el poder-se enterrar a la capella de Sant Roc. L'any 1702 es firma el contracte entre l'escultor Francesc Esfil i Jaume Guiranes, rector de la parròquia, Josep Fenes i Serra, Magí Xercavins i Miquel Serrafossà, jurats per a la construcció d'un retaule d'escultura d'un Sant Crist, amb la mateixa alçada i amplada que el retaule del Sant Crist de la vila de Martorell. L'altar va ser beneït l'any 1732, encara que se sap que posteriorment es van fer diverses despeses encaminades a la seva conclusió definitiva. L'altar de la Verge Maria tenia administradors, de les que s'ha publicat la llista d'algunes del segle XVIII. Segons l'acta redactada en el dia 20 de febrer de 1884, data en que es van inaugurar i beneir les obres d'ampliació del temple, es pot llegir que aquestes havien estat projectades i dirigides per l'arquitecte Adrià Casademunt. La remodelació de l'església es va fer adquirint una peça de terra que hi havia vorejant l'antic cementiri i encarregant tot seguit els plànols i execució de l'obra. Es va fer una acta que es va enterrar a un metre de profunditat sota l'altar major. Va ser incautada i profanada per les milícies Antifeixistes l'any 1936. Pel que respecta al campanar la primera notícia és de l'any 1562 en que s'esmenten "obres al campanar" deixant entendre que ja estava construït. Altres documents mencionen obres de construcció o reparació durant els segles XVI, XVII i XIX, moment en que es va construir el terrat i, finalment, l'any 1939 en que es modificà el cim i se li donà un acabat en forma de merlets tal com es pot contemplar avui.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1981) "La clau de Sant Pere de Rubí" Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 3, pp. 4-12, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. BENCOMO et alii (1986) BENCOMO, C.; BELTRAN, J.L.; GARCIA, C.; IBAÑEZ, D.; JORBA, A.; LÓPEZ, F.; MOLINERO, C.; OLLE, J.; PRIETO, A.; PUIG, R.M.; RUFÉ, M.A.; SANTIRSO, M.; YSAS, P. Aproximació a la Història de Rubí. Rubí, Ajuntament de Rubí. BENCOMO I MORA, Carme. (1996) "Rubí a l'Edat Moderna: una síntesi general", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 325-339. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1989) "Que passà a Rubí durant la Guerra?". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 43-48. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1995) "Sant Pere de Rubí a l'època baix-medieval; segles XII, XIII, XIV i XV", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 39, p. 309-318. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. GAVÍN I BARCELÓ, Josep Maria (1989) Inventari d'esglésies. Vallès Occidental. 22. Barcelona, Arxiu Gavín - Editorial Pòrtic. JORBA I VALLS, M. Àngels (1989) "El finestral pre-romànic de l'església de Sant Pere de Rubí" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 163-170, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. MARGENAT, Francesc (1982a) "Notes històriques del Rubí medieval (ss. IX-XV)" Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 6, pp. 119-120, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1985c) "El problemàtic origen de la parròquia de Sant Pere de Rubí (II)". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 18, p. 27-45. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1995) "Rubí a l'època alt-medieval", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 39, p. 297-308. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MERINO, Joan Miquel (1982) "Sant Pere de Rubí a través de la documentació antiga dels segles X, XI, XII i XIII", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 6, pp. 114-118, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MERINO, Joan Miquel (1983a) "Sant Pere de Rubí", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 8, pp. 154-162. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MERINO, Joan Miquel (1983b) "Sant Pere de Rubí a través de la documentació antiga, dels segles X, XI, XII i XIII", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 10, pp. 191-210. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. ROVIRA, Lurdes (1981a) "Parròquia de Sant Pere de Rubí sobre apunts de Josep Serra (I)" Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 1, pp. 12-20, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. ROVIRA, Lurdes (1981b) "Parròquia de Sant Pere de Rubí sobre apunts de Josep Serra (II)" Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 2, pp. 10-11, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. ROVIRA, Lurdes (1981c) "Parròquia de Sant Pere de Rubí sobre apunts de J. Serra (III)". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 3, p. 14-15, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. ROVIRA, Lurdes (1982a) "Parròquia de Sant Pere de Rubí sobre apunts de J. Serra (IV)". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 4, p. 9-11, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ,

DENOMINACIO

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

ESGLÉSIA DE SANT PERE DE RUBÍ

9140210

T2

Miquel (1980) En escó a ... l'església. Rubí: Miquel Rufé i Majó. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984b) Els goigs de la parròquia de Sant Pere de Rubí i ermites dels environs. Rubí: Miquel Rufé i Majó. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1992) Retaule de l'Altar Major - s. XVII-. Rubí: Miquel Rufé i Majó. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1993b) La confraria del Roser de Rubí. Rubí: Miquel Rufé i Majó. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. VILALTA, Jordi (1985b) "Noticiari". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 18, p. 46-52. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

També ha aparegut a la plaça Doctor Guardiet ceràmica paleocristiana i un fragment de fust de columna helicoidal similar al que hi ha a la finestra de la façana de l'església. A la rectoria es guarda un escó de final del segle XVIII, provinent de l'església , que com altres probablement fos utilitzat com a seient dels fidels fins arribar l'any 1884, en que es va reformar l'edifici eclesial. Existeix un interessant col·lecció de goigs que es cantaven a la parròquia i a les ermites dels voltants. La majoria són impresos a Barcelona i, altres -del segle XX-, a Rubí per Sebastià Torrella i Sebastià Casanovas (RUFÉ, 1984b). Els altars són: del Santíssim Sacrament, de la Verge Maria, del Sant Crist. S'han de destacar els vitralls que son obra de Rafael Solanic, així com també ho son altres escultures i retaules d'interès(en especial, els dels Rubió), com les que es poden veure a l'altar de la Verge de Fàtima o al de Sant Pere, per exemple.

DENOMINACIÓ

ESGLÉSIA DE SANT PERE DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9140210

NUM

T2

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament SC

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 5

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

67

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La Plaça del Dr Guardiet i els edificis al seu voltant. De manera especial els immobles que guarden o poden recuperar aspectes afins a la normativa del Nucli Històric: Cal Palet, Fabrica de Joan Debant, la Casa dels Telers, els números 15-17 i 19 del Carrer Unió; els números 8,10 i 12 del Carrer Terrassa i els números 2-4,6, 8, 10 i 12 del Carrer Mossèn Cinto Verdaguer.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Caldria considerar la possibilitat d'un redisseny de la Plaça amb l'eliminació de l'amfiteatre, donat que aquest ofega l'espai d'accés lateral al temple. Una pavimentació correcta i de fàcil manteniment i uns equipaments adequats afavoririen el millor ús de la Plaça. Tanmateix s'hauria de reduir el trànsit.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

ERMITA DE SANT MUÇ

REFERENCIA CADASTRAL

8055056

NUM

T3

LOCALITZACIÓ

Camí de Sant Muç.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1759

AUTOR

PROPIETARI

Arquebisbat de Barcelona, C del Bisbe, 5 08002 BARCELONA

US ACTUAL

Religiós

ENTORN

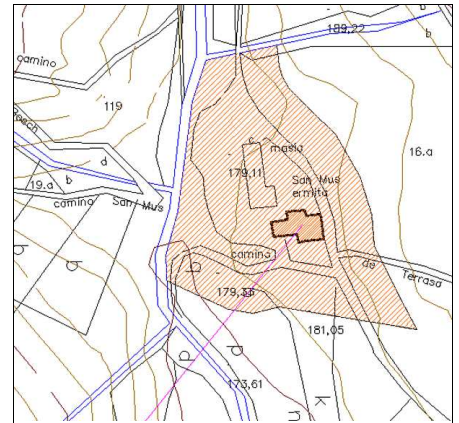
Una petita vall, agradable i boscosa encara que una mica degradada, a on podem contemplar moltes espècies com acàcies, roures, moreres, desmais, un gran xiprer, i unes monumentals alzines centenàries.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

L'ermita és una construcció d'una sola nau de dues crugies iguals, amb gairebé 4,5 m d'amplada cadascuna, coberta amb voltes de tipus gòtic (amb nervadures, probablement no estructurals) i un absis amb l'altar cobert per una cúpula. Els laterals són sales auxiliars a les quals s'accedeix des de l'interior de la nau. L'accés es produeix mitjançant un porxo exterior que perllonga la nau central, a la qual s'arriba pujant 7 graons, segurament que amb la intenció d'ampliar la capacitat de l'espai religiós. El presbiteri té altar en forma de temple de planta quadrada. L'element més interessant, situat a la volta i les petxines sobre l'altar són unes pintures de caire popular però de bona mà que representen diferents escenes de la vida i martiri del sant i que es troben molt deteriorades. A la façana lateral encara són visibles les restes d'un rellotge de sol del que es manté el "gnomon". La coberta és inclinada amb teula aràbiga, decorada en el ràfec amb el motiu pintat del dent de llop.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Biguetes de fusta amb revoltons ceràmics.

regular

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra de color beige.

regular

COBERTA

Inclinada de teula àrab.

regular

INTERIOR

No hi ha goteres, però sí filtracions.
Arrebossat amb humitats per capil·laritat.
Policromies i frescos a les voltes cremades

dolent
dolent

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
ERMITA DE SANT MUÇ	8055056	T3	

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La dada més antiga de Sant Muç a la península ibèrica consisteix en una inscripció visigòtica (s. V) apareguda a Carmona on indica que el 13 de maig és la festa de Sant Muç de Constantinoble, màrtir. Al s. X es troba el nom a Catalunya i al s. XI es venerava a Cànoves. No existeix cap notícia veritablement antiga de l'ermita, ni tan sols una llegenda o tradició medieval. La primera referència a l'ermita es troba en un llegat de l'any 1307. Els aplecs ja eren molt concorreguts l'any 1739, segons es desprèn de l'ordre municipal que autoritzava "tothom puga vendre pa, vi, vianda en lo aplech de Sant Mus". L'ermita de Sant Muç també havia estat propietat de la família Ramoneda fins que a mitjans del s. XIX la van donar al bisbat de Barcelona. El s. XIX l'ermita esdevingué molt concorreguda i molts visitants s'hostatjaven a la masia. Dormien a la pallissa i compraven el menjar i al dia següent continuaven el camí. Cap el 1980 es troba al subsòl de l'estatge dels ex-vots, una pedra litogràfica per imprimir estampes de l'altar de Sant Muç que es conserva al Museu de Rubí. La gran popularitat de Sant Muç va fer que se li dediquessin molts ex-vots per part dels fidels, la major part dels quals van ser destruïts a la Guerra Civil de 1936.

BIBLIOGRAFIA

GAVÍN I BARCELÓ, Josep Maria (1989) Inventari d'esglésies. Vallès Occidental. 22. Barcelona, Arxiu Gavín - Editorial Pòrtic. JORBA I VALLS, M. Àngels (1986) Els Xatos i el romiatge a Sant Muç. Rubí: Patronat Museu Biblioteca de Rubí.. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1990) Ex-vots de Sant Muç, Rubí: Miquel Rufé i Majó RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu - Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SERRA I ROSELLÓ, Josep (1961) Ermites del Vallès. Barcelona: Arxiu Bibliogràfic Excursionista de la Unió Excursionista de Catalunya (Barcelona, Ed. Rafael Dalmau. SERRA I ROSELLÓ, Josep (1983) Ermites del Vallès. Sant Cugat del Vallès: ER. Edicions Catalanes. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Al costat trobem l'edifici de la masoveria, i per sota discorre el torrent que porta el mateix nom. Un corriol condueix al safareig i la bassa que es troben al costat de la font, a un nivell inferior amb respecte a la terrassa en que es troben les edificacions abans descrites.

A la porta es troba inscrita la data de 1759 dins d'una cartela i a l'espadaña la de 1771. Al centre del temple, a l'altar, el dia que es feien festes o aplecs, es col·locava la imatge d'argent del Sant, que el 1819 va oferir una vídua i que actualment es troba al tresor parroquial. Avui aquesta imatge ha estat substituïda per una altra talla de guix. L'any 1853 es va fundar la Germandat de Socors pels Malalts que es va posar sota l'advocació de Sant Muç.

Hi ha un Projecte de Restauració de l'Ermita, no construït, realitzat al gener de 1995, signat per l'estudi d'arquitectura Fargas Associats S.L.

DENOMINACIÓ

ERMITA DE SANT MUÇ

REFERENCIA CADASTRAL

8055056

NUM

T3

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.14

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

4

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Determinat a l'Oest per l'eix de la riera de Sant Muç, al Nord-est, per una línia paralela al Camí i situada a 20 metres del seu eix, i al Sud per una altra línia paral·lela al Camí que baixa cap a la riera i situada a 20 metres del seu eix. L'entorn inclou i amplia un paratge natural protegit i actua també com a protecció i reafirmació d'aquest.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Restauració

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Restauració. Caldria considerar la possibilitat d'un redisseny de tot l'espai al voltant de l'ermita, històricament utilitzat com lloc de lleure. Una pavimentació correcta i de fàcil manteniment (no haurien d'utilitzar-se materials o textures massa pulides) i uns equipaments adequats afavoririen el millor ús de la Plaça. Tanmateix s'hauria de regular l'accés rodat, amb un aparcament situat a la vora del límit Nord-est.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESSES

Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

PONT / AQÜEDUCTE DE CAN CLAVERÍ

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

T4

LOCALITZACIÓ

Camí de Sant Muç s/n.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1753 / segle XX

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Pont peatonal

ENTORN

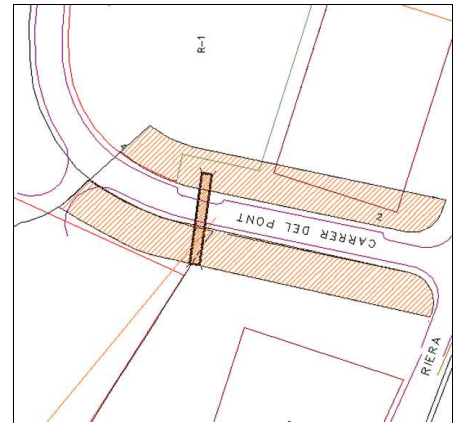
Entre el ferrocarril i la Riera. La banda Sud s'ha mantingut i ajardinat; la banda Nord resta sense definir amb claredat, però té moltes possibilitats.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Obra de construcció civil, paral·lela a la Riera de Rubí, que salva un petit desnivell del terreny provocat pel nou curs del Torrent de Can Ramoneda, amb una important presència al paisatge. Es tracta d'un pont bastit amb pedra irregular i totxo, de dos arcs de mig punt que arrenquen sobre un llistó corregut, marcant la línia d'impota. Sobre els arcs s'encaixa el tauler del rec que antigament portava l'aigua al molí del Castell. En una làpida de pedra pràcticament il·legible s'assenyala la data de la seva construcció, 1753. Per les seves dimensions, importància paisatgística i simbòlica, és l'element més important d'enginyeria civil al terme de Rubí. Cal destacar que als voltants avui es troba una jove pollancreda de 67 exemplars de *Populus nigra* itàlica i un espai ajardinat.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRAFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs i arcs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIO

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

PONT / AQÜEDUCTE DE CAN CLAVERÍ

T4

NOTICIES HISTORIQUES

Al segle XVIII, un important apogeu agrícola anà augmentant les necessitats d'aigua de la població, per la qual cosa, el cabal antic restà insuficient. S'hagué d'idear la rectificació del curs del torrent de can Ramoneda per tal de solucionar el problema. Fins llavors, aquest torrent passava pel darrera del Castell i s'unia al torrent de Can Xercavins. L'any 1753 s'obrí un nou curs en direcció a la riera tallant la carena. Es va partir la sèquia que conduïa les aigües d'aquest torrent al molí del castell i construïren el pont aqüeducte de Can Claverí. Francisco de Zamora, parla el 1780 en els següents termes: "hay un puente para pasar una rierola muy bueno y, al mismo tiempo sirve de acueducto (pont de l'aigua)". El pont portava aigua al molí del castell que hi havia prop de la riera, el qual fou venut a l'empresa Pich-Aguilera a finals del segle XIX. La seva aigua corrent també es va fer servir com a força motriu de la petita central elèctrica que donava corrent a la fàbrica Pich-Aguilera. El mencionat molí del castell, que funcionava amb l'aigua del rec que portava el nom de Can Claverí, era molt antic (any 994), tant com el mateix castell, del qual hom no coneix la situació exacta, encara que sembla que era a les naus Pich-Aguilera. El pont del segle XVIII va ser una obra comunal i a principis de la dècada de 1990 va arribar a trobar-se en un estat de conservació lamentable.

BIBLIOGRAFIA

AJUNTAMENT (2000) Inventari per localització. Rubí, Servei de Parcs i Jardins, Ajuntament de Rubí (13. 11. 2000), Document mecanografiat. BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell - Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1997) "De la prehistòria a SAUR. L'arribada de l'aigua a Rubí i els seus antecedents prehistòrics", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 41, p. 2-38. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RAMON I MORROS, Jaume (1989) "Rubí vist des dels butlletins dels excursionistes barcelonins" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 361-366, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu - Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SERRA I ROSELLÓ, Josep (1952) "El pont de can Claverí", Rubricata, Núm. 71, Revista Mensual, Rubí TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.L.I. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Sembla ser que el seu nom antic era el de "pont de l'aigua", i que el seu nom actual prové de l'antiga masia, ja inexistent, propera a l'actual emplaçament de l'aqüeducte.

DENOMINACIÓ

PONT / AQÜEDUCTE DE CAN CLAVERÍ

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

T4

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Sistema viari

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

3

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeixen els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

L'espai determinat per l'amplada del Carrer del Pont, més dues franges a cada banda d'aquest, de 10 metres d'amplada, en bon estat.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

S'han fet obres d'urbanització d'una petita placeta, escales i enllumenat. Caldria estudiar la possibilitat de fer passar, mitjançant una petita bomba i prèvia impermeabilització de la canal, una corrent d'aigua que acabi en una font, incorporada a l'espai de lleure existent, i millorar l'altre banda del pont. S'ha de mantenir en bon estat el sistema de enllumenat ornamental.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ
ESCOLES RIBAS**REFERENCIA CADASTRAL**
9636001**NUM**
T5**LOCALITZACIÓ**

Carrer Lluís Ribas, 2.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS1910-
15(projecte)1915(construcció)2000(p
etites intervencions)**AUTOR**

Emili Sala i Cortès

PROPIETARI

Patronat Escoles Ribas

US ACTUAL

Educatiu

ENTORN

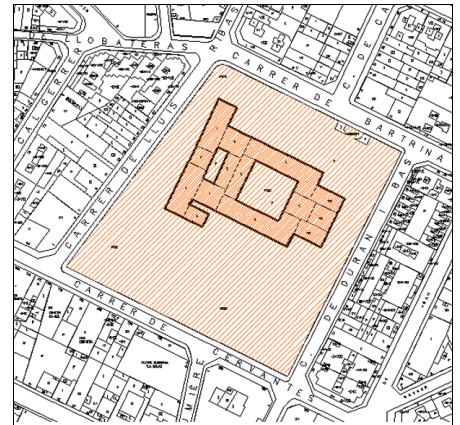
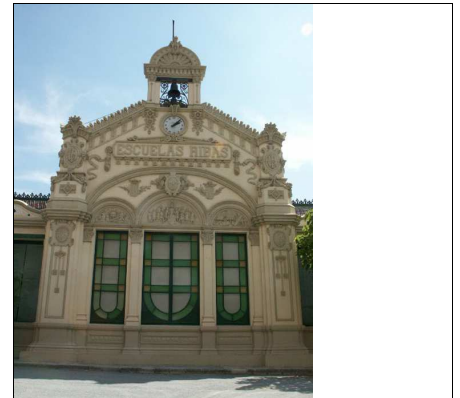
La clara delimitació que permet la tanca separa l'edifici i el jardí d'un entorn amb molta càrrega de trànsit rodat, especialment als carrers Cervantes i Bartrina.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici escolar de grans dimensions envoltat per un gran jardí, tancat per una interessant tanca amb reixa. La planta reflexa les noves tendències pedagògiques de l'època: format per diverses naus, dues de centrals i dues més de laterals, disposades simètricament en funció del pati central que fa d'eix. Les sales laterals, corresponents al sector dels nens i de les nenes respectivament, mantenen una sola planta on s'obren grans finestres i cobertes a dues vessants de teula de ceràmica vidrada bicolor. La decoració, de gran qualitat, reflexa una gran unitat estilística modernista amb alguns elements noucentistes, amb ús d'elements de gust clàssic, amb relleus florals, florons, frontons, timpans amb relleus esculpits, al costat d'altres elements més innovadors, com són el ferro forjat, que podem veure a la tanca del Jardí, la barana i a les cobertes, la ceràmica de rajola verda i botons ceràmics i també, les vidrieres de colors.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA**DESCRIPCIÓ TÉCNICA****ESTRUCTURA VERTICAL**

Murs de càrrega de fàbrica de totxo massís

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues metàl·liques i revoltos ceràmics

bo

FAÇANAEstuc amb relleus escultòrics, pedra i elements de ceràmica vidrada.
Fusteries de fusta i vidres de colorsbo
bo**COBERTA**A doble vessant amb teules planes vidrades de color verd i marró.
Carener de ceràmica vidrada amb motius vegetals calats**INTERIOR**

DENOMINACIO

ESCOLES RIBAS

REFERENCIA CADASTRAL

9636001

NUM

T5

NOTICIES HISTORIQUES

És una obra filantròpica dels germans Ribas: Frederic, Rossend i Lluís. Fabricants de vellut amb una fàbrica a Rubí que donava feina a 350 obrers -el Vapor Nou- sembla que els propietaris no eren massa populars entre aquests. El darrer germà, Lluís, va morir el 1908 i va deixar un llegat per a construir l'escola i es mantingués, doncs volia que fos gratuïta per a tots els fills dels treballadors. Es va acabar el 1915 i va entrar en funcionament l'any següent. L'administrador del llegat, Jaume Carner, va ser qui va impulsar la construcció del Col·legis nous o escoles Ribas (també l'orfenat Ribas a la Vall d'Hebró a Barcelona). Aleshores es trobaven a les afores de Rubí, i al davant s'hi posava la màquina de batre i constituïen un dels edificis més impressionants de la població. La urbanització veïna, situada al est i projectada per Puig Gairalt (1933), indica consolida la voluntat d'ocupació d'aquesta plana. El primer director fou Joan Bosch i Cusi i dins la plantilla de professor destaquen les figures de Martí Tauler i Josep Guardiet. Es conserven tot un seguit de llibretes de noies de cicle superior que ens expliquen com es va viure a Rubí els darrers anys de la República i la Guerra Civil. De la mateixa manera a la Biblioteca Popular "Martí i Tauler" de Rubí es conserven els documents d'aquest pedagog que en fou director, la qual va ser donació dels hereus l'any 1989, en la que predominen obres de contingut pedagògic i material divers relatiu a les escoles i a Rubí. També es poden trobar fotografies i dibuixos, com el fet per R. Marsal el 01.11.1939 a la presó de Terrassa, quan el mestre havia estat empresonat.. A més destaca també, un receptor de ràdio a galena amb auricular que va ser construït a la classe de física el curs 1928-1929.

BIBLIOGRAFIA

CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. MORO, Antoni; RIALP, Anna (1989) "Impressions infantils de reraguarda. Les Escoles Ribas de Rubí 1936-1939". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 49-60. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. R.R. (1982) "Toponímics antics de Rubí" Butlletí de la llar de la 3ª Edat de Rubí, Núm. 18, Rubí. RUBÍ, 75 ANYS (1993) "Rubí. 75 anys a tot tren ". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Emili Solà i Cortès, autor del projecte -també conegut amb el nom de "Col·legis nous"- era arquitecte municipal de Castellar del Vallès i va comptar amb la col·laboració del pintor Carles Vázquez i els escultors germans Llimona A més de l'esmentat esquema compositiu i funcional adquireixen gran importància els relleus esculpits presents als timpans de les entrades, que fan referència a les ciències i a les arts. A la part posterior, cal fer esment a l'espai format per la unió d'un cos a dues vessants i un altre a manera de pòrtic, format per columnes d'inspiració clàssica amb capitells jònics. Destaquen, així mateix, les fonts i els grans jardins que envolten l'edifici, les decoracions de la guixeria interior, elements del mobiliari primitiu, els retrats dels seus fundadors, així com interessants col·leccions d'elements de recolzament pedagògic. El topònim tradicional del lloc era el de "Pla de Navès", i es trobava a prop del Camp del Cairot, a on estava situada la màquina de batre.

DENOMINACIÓ

ESCOLES RIBAS

REFERENCIA CADASTRAL

9636001

NUM

T5

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament E

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 7

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

66

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana. A més es protegeix la tanca exterior, reixeria i portes d'accés.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Tot l'àmbit de l'illa on es troba l'escola, amb el seu jardí i la tanca exterior. Envoltant l'edifici de les Escoles Ribes, a un pendent que ocupa tota una illa de cases i en un estat relativament descuidat, especialment en els espais ocupats pels parterres, es troben un bon nombre d'espècies vegetals que formen una mena d'oasi al mig de la ciutat. Dins el jardí destaca un teix, el més gran de Rubí. Els elements vegetals es complementen amb dues fonts modernistes decorades amb picadís. Una interessant reixa de ferro treballat a la forja constitueix la tanca de tot l'espai.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació. Cal contemplar la possibilitat d'incoació d'un expedient de declaració de Bé Cultural d'interès nacional, si amb això es poden millorar les condicions de la seva conservació. Tot i això, s'ha de tenir en compte la notable tradició de manteniment i de cura de l'edifici a càrrec del patronat de la institució. Es tracte d'un cas exemplar a nivell del patrimoni català.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CASINO ESPANYOL / CÀMARA AGRÍCOLA

REFERENCIA CADASTRAL

9241302

NUM

T6

LOCALITZACIÓ

Plaça de Catalunya, 1 i 2.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1928

AUTOR

Ramón Puig Gairalt

PROPIETARI

Societat Casino Espanyol. Pça. Catalunya, 1.- 08191-RUBÍ

US ACTUAL

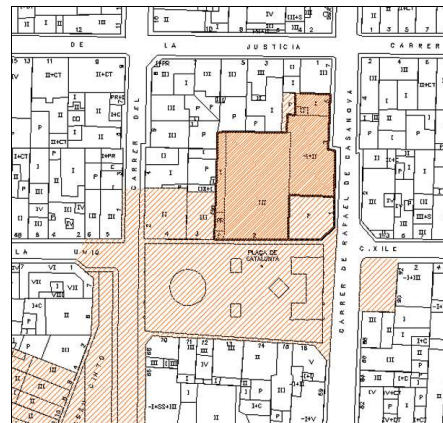
Us esporàdic per actes teatrals o socials

ENTORN

La Plaça Catalunya, que vincula espacialment els carrers Francesc Macià, Maximí Fornès, amb uns 1000 m2, constitueix uns dels espais públics amb més qualitats espacials i urbanes de Rubí

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici en cantonada de planta en "L", en planta baixa i dos pisos. Destaca la composició de la façana principal amb dos cossos sortints al extrems que emmarquen l'accés i que expressen les funcions interiors: accés al pati de butaques en planta baixa, escales d'accés a la balconada del primer i segon pis. Les torres disposen d'un basament amb motllures imitant grans carreus i pel damunt, un cos amb obertures circulars relligades per una motllura vertical, acabat per un coronament esglaonat. La part central s'organitza entorn d'una gran balconada en arc amb tres obertures motllurades de mig punt, coincident amb el "foyer", i pel damunt, el conjunt disposa una gran cornisa doble i grans obertures rectangulars. La coberta inclinada acaba en un frontó retirat respecte del pla de façana. Al costat dret i sobre el carrer Macià, hi ha una façana proporcions més domèstiques, corresponent al bar actual, amb grans obertures motllurades i coronades per una cornisa dentellada i a modus de fris clàssic, disposa relleus geomètrics rectangulars i circulars alternadament.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís.
Columnes (probablement metàl·liques)

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Jàsseres (probablement metàl·liques) de 17 metres de llum
Estructura secundària metàl·lica a les galeries

bo
bo

FAÇANA

Arrebossat i lliscat acabat
Fusteria de fusta amb persianes de llibret
Reixes i balcons de ferro

regular
regular
bo

COBERTA

Inclinada a dues vessants.

regular

INTERIOR

Poc modificat amb l'excepció del cel ras que anul·la la galeria superior
Paviments de mosaic hidràulic

regular
regular

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CASINO ESPANYOL / CÀMARA AGRÍCOLA	9241302	T6

NOTICIES HISTORIQUES

El 1864 uns afeccionats representaven obres teatrals al cafè "el Jardí" situat on ara hi ha el "Casino Espanyol". Per la Festa Major del 1879 i del 1885 hi ha constància de representacions teatrals al mateix cafè. Com a entitat va ser fundada l'any 1885 com a "Círculo de Rubí" i entre els seus objectius fonamentals hi havia els de "disfrutar de las diversiones que proporciona la buena sociedad. A este fin habrá en él salas para baile, teatro, biblioteca y juegos no prohibidos". A la festa major de 1893 i a la de 1894 hi va haver sarsuela i el 1896 hi havia un grup de teatre afeccionat, però no es torna a tenir notícia de teatre a l'entitat fins el 1921. El 1904 s'hi van fer representacions de cinema. El 1906 passà a denominar-se "Cambra Agrícola de Rubí". La composició de la seva massa social era diversa però entre els seus dirigents dominaven els propietaris. Ideològicament sempre va ser un casino conservador. Entre les activitats no polítiques, al primer terç del segle XX hi havia ball, cinema, grup coral i, en algunes etapes, teatre afeccionat. Va ser la Sala d'espectacles de la seu de la Cambra Agrícola Oficial i de diverses entitats polítiques i culturals de caire monàrquic, des de l'enderrocament del Teatre Domènec i el Centre Democràtic Republicà, va ser l'única sala gran d'espectacles a Rubí. El local es va reformar l'any 1928, sense tocar l'aliniació de façanes. A la inauguració de l'edifici es va represenar l'òpera "Carmen" de Bizet, essent els cantants Mercè Plantada i Felip Sanagostino, amb tota la companyia, cors i orquestra del Teatre del Liceu de Barcelona, sota la direcció del mestre Josep Sabaté. L'any 1936 va ser ocupat per les milícies antifeixistes. L'edifici que avui contemplem es va bastir l'any 1920. L'any 1942 canvia el nom i es diu Casino Espanyol. L'any 1943, l'empresa Cine Coliseum compra els projectors que avui encara es conserven a la cabina de projecció.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. BATALLA GALIMANY, Ramon (1999) Teatre a Rubí: diversió, cultura, ideologia, 1920-1930, Beques per a la recerca/ vol 1, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1989) "Que passà a Rubí durant la Guerra?". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 43-48. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. RUSIÑOL I TURU, Josep (1989) "Mercè Plantada" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 39-59, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

--

DENOMINACIÓ

CASINO ESPANYOL / CÀMARA AGRÍCOLA

REFERENCIA CADASTRAL

9241302

NUM

T6

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament SC

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 3

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

69

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic aïllat

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

Eixamplament

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'edifici principal tant a l'àmbit interior com l'exterior en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana. Tanmateix es protegeixen les tanques i l'edifici annex a l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material i cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La Plaça Catalunya i la petita placeta a la banda est del carrer Macià, i els edificis que les envolten. En especial els números 3 i 4, 10,11 i 14 de la Plaça Catalunya i el número 88 del Carrer Macià. Tot i que algunes obres de nova planta han tret homogeneïtat al conjunt de les façanes, s'ha de reconduir el procés per mantenir l'ambient en els termes especificats a la normativa per al Nucli Històric

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació i consolidació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Restauració i reutilització. En especial, habilitació de la segona galeria.
Redacció d'un estudi d'alineació i redisseny de la façana per tal d'adaptar-la a la traça definitiva del carrer Francesc Macià, que hauria d'incoure un aixecament fotogramètric de la façana per a tenir una documentació fiable i definitiva.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

A l'edifici principal: conservació, consolidació, restauració i reutilització.
A l'edifici annex i tanques: conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució (parcial, segons art 16.9.)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRE EZPELETA / TORRE RIBA / ATENEU

REFERENCIA CADASTRAL

9441019

NUM

T7

LOCALITZACIÓ

Carrer Xile, 1-3, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1912

AUTOR

Francesc Rovira (mestre d'obres)

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Social

ENTORN

Situat al final de la pujada des de Plaça Catalunya, l'Ateneu és la veritable entrada al ambient del Carrer Xile, de una gran qualitat arquitectònica i urbanística.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici exempt de planta rectangular desenvolupat en planta soterrani, planta baixa, planta pis i una torre mirador quadrangular de dos pisos amb teulada de ceràmica vidrada. Es molt interessat per la claredat del seu emplaçament aixecat sobre el carrer. Per accedir-hi a la casa s'han de pujar unes escales que s'inicien a la porta del barri, que està flanquejada per sengles pilastres coronades per un remat folrat de picadís de ceràmica. El senzill esquema distributiu, parcialment alterat per el canvi d'ús, té un corredor central amb habitacions a ambdues bandes, amb les sales principals orientades cap al jardí situat al est. La ornamentació, d'un modernisme tardà, és sòbria, i contrasta amb la riquesa dels interiors. Cal destacar la unitat formal dels arcs rebaixats, les ondulacions dels balcons, el disseny de les baranes de forja, el arrodonit de les arestes als paraments exteriors resolts en un arrebossat lliscat i pintat. A la torre, els vidres de la part superior de la finestra són de colors. A la terrassa, en lloc de baranes, l'ampit és resol amb una baraneta d'elements prefabricats.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de fabrica de totxo, de doble crugia i corredor central

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Forjats de bigues de fusta amb voltes

Escala de volta a la catalana

FAÇANA

Arrebossat lliscat i pintat

Fusteria de taller, amb finestra, finestró i persianes de llibret

Baranes de forja i elements prefabricats

COBERTA

Plana a la catalana acabada amb toves

De fusta i teules amb quatre vessants a la torre

Paviments hidràulics

INTERIOR

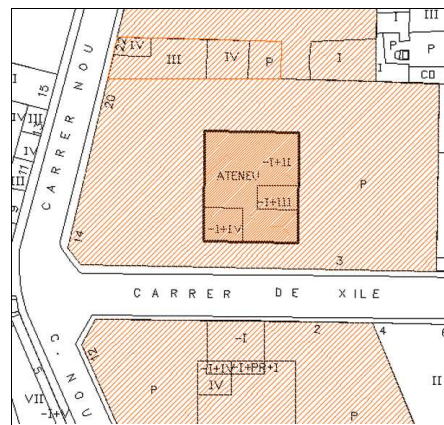
Enguixats i pintat, amb motius

florals

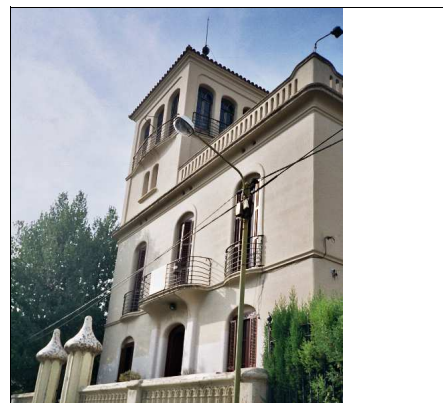
Paviments hidràulics

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo

bo

bo

bo

bo

bo

bo

bo

bo

DENOMINACIO

TORRE EZPELETA / TORRE RIBA / ATENEU

REFERENCIA CADASTRAL

9441019

NUM

T7

NOTICIES HISTORIQUES

El pla d'urbanització de la "Plana de can Bertran" data de l'any 1871, però es desenvolupa al primer terç del segle XX, seguint el model de ciutat jardí imperant a altres llocs de Catalunya i Europa, mantenint-se part d'aquest projecte en algunes de les grans cases d'estiueig i grans edificis d'aquest sector.

En aquest indret, el senyor Climent Riba va construir la primera gran torre, voltada de jardí, que s'edificava a la vila de Rubí. La seva existència va donar el nom de Xile al carrer on es va construir, per tractar-se del fruit dels negocis americans del seu propietari. Sembla ser que al mateix temps, els dos constructors de la casa aixecaven quatre cases per a ells mateixos, al carrer de Prim. Les males llengües li explicaren el cas al senyor Climent, a lo que aquest, respongué: "Deixeu-los tranquils, que no me'ls acabaran". La casa va ser construïda sobre els terrenys de la masia enderrocada de can Serrallach - can Bertran (informació oral de Joan Cardona).

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano. CAMARERO, Glòria; MERINO, Joan M. (1989) "Un exemple d'arquitectura eclèctica a Rubí. Les torres de <la plana de can Bertran> (carrer de Xile)" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 247-254, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.L.I. Rotimprès. Informació oral de Joan Cardona (març 2001). Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Les seves característiques arquitectòniques han fet que es sospiti la participació directa o indirecta de Lluís Muncunill en el projecte. Al jardí creixen llorers, una palmera, una magnòlia, un gran pi i un gran avet.

DENOMINACIÓ

TORRE EZPELETA / TORRE RIBA / ATENEU

REFERENCIA CADASTRAL

9441019

NUM

T7

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament SC

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 11

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

76

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic aïllat

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana. A més es protegeix la tanca exterior, reixeria i porta d'accés.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El jardí que envolta l'edifici i les tanques exteriors, el carrer Xile a ambdues bandes, entre el Carrer Nou i la Plaça Figueres, i el Carrer Nou a ambdues bandes, entre el Carrer Xile i el Carrer Floridablanca, constitueixen l'àrea més conservada i de més qualitat de Rubí, la qual cosa s'ha de mantenir estrictament

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9137006

NUM

T8

LOCALITZACIÓ

Carrer Colom 4, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1929

AUTOR

Portillo i Quintana

PROPIETARI

Iberian Estate Company Limited, C. Colom 4 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Religiós

ENTORN

El Carrer Colom entre Llobateres i Cervantes.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici entre mitgeres amb accessos des dels carrers Colom i Virgili. Un pati interior separa l'església de l'escola. A l'església, l'estructura és de pilars i jàsseres amb forjat pla, a l'escola l'estructura és de murs de càrrega. La façana al carrer Colom descobreix l'ús religiós de l'edifici, que posseeix un gran valor simbòlic, sense relació arquitectònica amb l'espai interior. Formalment intenta imitar l'estil gòtic. A la façana del carrer Virgili destaquen els arcs de totxo vist i la fusteria (PLA, s.d.). Les grans finestres donen gran lluminositat al recinte. Darrera i a sobre de la tribuna, hi ha un retaule, i a cada costat d'aquesta tribuna, hi ha les portes que donen accés a la sagristia, una, i al jardí l'altra.

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Pilars

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Jasseres amb forjat pla

bo

FAÇANA

Arrebossats

bo

COBERTA

bo

INTERIOR

DENOMINACIO

ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9137006

NUM

T8

NOTICIES HISTORIQUES

L'obra evangèlica de Rubí va ser iniciada a l'any 1881 per Francisco Albricias. Ell mateix, amb l'ajuda d'altres, va fundar la societat de socors mutus "La Fraternitat", així com el "Casino Rubinense", i es va publicar un seminari titulat "El Rubinense", constituint tot plegat l'eix progressista de la societat rubinenca de l'època. L'edifici actual, que ocupava una extensió de 117 metres quadrats, va ser inaugurat el 6 de gener de l'any 1930, al mateix lloc on hi havia l'antiga capella estreta i llarga utilitzada des de la fundació de l'església. En aquella capella tan sols es podia celebrar el culte els dies laborables, realitzant-se els dominicals als edificis de l'Escola, ja que les seves taules havia estat fetes per tal de poder ser utilitzades en la doble funció de pupitres i bancs per a les cultes. Així mateix l'harmonium era transportat a través del jardí des del petit local a l'Escola, habilitada els diumenges com a temple (CORTÉS, 1981).

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CORTÉS, Samuel (1981) Cien años de historia evangélica en Rubí (1881-1991). Rubí. NOTICIARI (1993) "Noticiari gener 1992 - març 1993". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 36, p. 192-193. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Es troba inclosa dins el Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí, ordenada amb el número 4, i té com a elements a protegir les façanes i els arcs apuntats de l'interior en portes i finestres. Té un interessant valor històric, car és un dels pocs edificis de culte no catòlic en el qual el remodelatge fet durant la dictadura se li va permetre la construcció d'una façana que mostrés el seu caràcter religiós (PLA, s.d.). L'Església Evangèlica va donar el seu harmòni de 1920 - 1925 al Museu de Rubí (NOTICIARI, 1993)

DENOMINACIÓ

ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9137006

NUM

T8

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA7

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 4

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

167

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic aïllat

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 19 juliol de 2007) El Carrer Colom i la Plaça Anselm Clavé. El respecte a les normatives del Conjunt especial del Nucli Històric assegura la protecció d'aquest entorn.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 19 juliol de 2007) Conservació i restauració. Reutilització.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 19 juliol de 2007) Conservació, consolidació, restauració, reutilització i ampliació.

Aquesta darrera actuació únicament en la parcel·la núm. 6 del carrer Colom (actualment de planta baixa) fins a planta baixa i un pis (amb una alçada màxima de 4 m. i una profunditat edificable màxima de 12,75 m.), sempre i quan l'ampliació es construeixi retirada de la façana com a mínim 2,0 m., es cobreixi amb coberta inclinada de teula similar a la de la resta del conjunt i el tractament de materials i colors sigui semblant al dels edificis existents confrontats.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CASA IMBERT

REFERENCIA CADASTRAL

9236408

NUM

T9

LOCALITZACIÓ

Av. de Barcelona, 63 (xamfrà amb Pça. Pearson)

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca 1918 (construcció) anys 90
(restauració).

AUTOR

PROPIETARI

Enric Imbert Menta

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

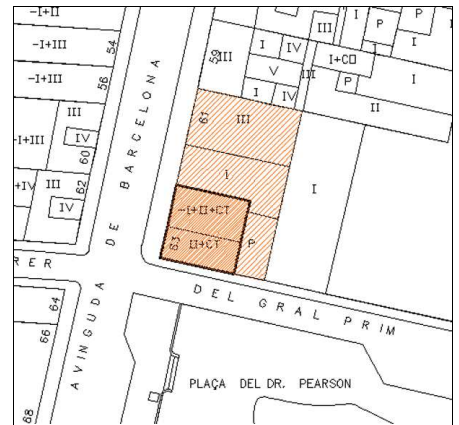
La plaça Pearson, el seu arbrat, i l'inici de la zona comercial de l'Avinguda de Barcelona, i el pati de la casa per la banda del carrer Prim.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici aïllat amb algunes connexions amb les mitgeres a nivell de la planta baixa, amb planta soterrani, planta baixa i dos pisos. Tot i que ha mantingut la seva concepció original d'edifici aïllat mitjançant la diferència d'alçada (només planta baixa) en l'annex afegit posteriorment. La composició de les dues façanes principals s'ordena a partir de tres eixos verticals, situant-se la porta d'accés sobre la Avinguda de Barcelona. Destaca la decoració neogòtica de les façanes principals: serigrafiats, mainells a les obertures principals, motllures, petites escultures, cornises i pinàculs. A la cantonada que dona a la plaça Pearson, existeix una petita capella oberta, avui ocupada per una imatge moderna de la verge de Montserrat que substitueix a la primitiva. Es pot considerar com una de les construccions amb més riquesa decorativa de tot Rubí, resultant en conjunt una interessant composició que pot ésser admirada en tot el seu volum, donada la seva situació urbanística.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega i pilars de fàbrica en dos crugies

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Voltes a la catalana sobre soterrani, baixa i primera

Fusta a la coberta

bo

bo

FAÇANA

Estuc en franges horitzontals i motllures d'estil neogòtic a la façana principal.
Estuc lis a les façanes del darrere
Fusteries de fusta amb vidres emplomats en les obertures principals.
Enreixat de forja.

bo

bo

bo

COBERTA

INTERIOR

Escala de volta a la catalana
Revestiment de fusta del sostre de la sala principal

bo

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CASA IMBERT	9236408	T9	

NOTICIES HISTORIQUES

Construïda amb posterioritat a 1918 (TURU et alii, 2000). Va ser incautat pel P.O.U.M. i el grup femení, fent-se al seu interior un taller per l'elaboració de jerseis amb destí als milicians antifeixistes l'any 1936 (GARCÍA, 1989).

BIBLIOGRAFIA

GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1989) "Que passà a Rubí durant la Guerra?". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 43-48. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprés. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La construcció d'un edifici públic, amb una façana i una alçada molt superior tot i que aquesta última es redueix cap a la mitgera, disminuirà certament el protagonisme de la casa. Conseqüentment, el major accés rodat a l'edifici pot deteriorar la relació de l'edifici protegit amb l'ambient de la plaça.

DENOMINACIÓ

CASA IMBERT

REFERENCIA CADASTRAL

9236408

NUM

T9

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA 8 / 13-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 1

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

65

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic aïllat

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El jardí de la casa i els cossos més baixos que la separen de les mitgeres, la Plaça Pearson i els immobles situats a l'Avinguda de Barcelona, números 61, 56, 66-68, 70, i 72. El respecte a les normatives del Conjunt Especial del Nucli Històric assegura la protecció d'aquest entorn.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Caldria reurbanitzar tot el Carrer de Barcelona igualant-lo al tram ja construït a partir del Carrer Cervantes i peatonalitzar l'entorn immediat de la Pça.Dr. Pearson. A més s'hauria de regular el cablejat i els rètols que actualment contaminen la façana de l'edifici.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

ERA DE CA N'ORIOI

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

T10

LOCALITZACIÓ

Parc de ca n'Oriol. 08191 - RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1848

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Lúdic

ENTORN

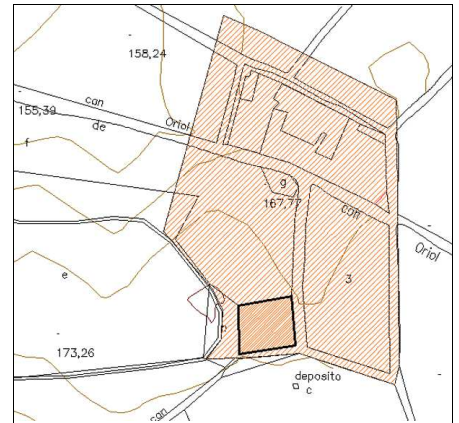
Tot el conjunt de la era, el Camí de Can Oriol i el Bosc del mateix nom, que corona un petit turonet (cota 173). Al barri de la masia es troba un exemplar important de pi blanc, que li dona molt de caràcter.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Espai de forma quadrangular, que presenta un interessant enrajolat disposat en sentit diagonal a l'eix de l'era, tenint 3 incisions digitals longitudinals entre els angles en sentit Est - Oest, i conserva cinc llosets amb sengles cinc inscripcions en llatí, fetes col·locar per Pau Viver i Oriol, situades quatre al centre de cada un dels costats i una altra al mig. S'accedeix des d'un pas enllosat que surt de la masia de Ca n'Oriol i que presenta en una fita de pedra sorrenca vermella la data: "Any 1850". L'era és dalt d'un petit collet per rebre el vent i es troba vorejada amb una alçada d'aproximadament 15 cm. La làpida central, la més gran, consisteix en un bloc de pedra de forma rectangular amb el camp epigràfic voltat per una greca.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Plaça pública exterior, feta de rajoles ceràmiques manuals.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIÓ

ERA DE CA N'ORIOL

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

T10

NOTICIES HISTORIQUES

L'era pertany a la masia de ca n'Oriol, de la que se sap que al s. XII era coneguda com "mas de Cases Besses" i que al s. XIV ja apareix com a pertanyent a la família Oriol. Aquesta família entronca el 1775 amb la família Viver, de la masia de can Viver de Torrebónica de Terrassa. Anys més tard, el 1848, en Pau Viver i Oriol, feu construir aquesta era, feta possiblement per a substituir una de més petita, per atendre la important recol·lecció de cereals que les seves terres li produïen. L'any 1948 es va celebrar el centenari de l'era, motiu pel qual les propietàries hi organitzaren, i presidiren, els actes commemoratius i populars, als quals acudí tota la població rubinenca. L'any següent es va extingir, al morir sense descendència la darrera propietària, una de les nissagues més importants de les cases pairals rubinenques. Sant Josep Oriol era parent d'aquesta família rubinenca.

BIBLIOGRAFIA

MARTÍNEZ I FLORES, Lúdia (1984) "A propòsit d'unes inscripcions en llatí a l'era de Ca n'Oriol". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 13, p. 268-275. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

L'era tenia una capacitat per a fer quatre batudes a l'hora.

La inscripció central, la més gran, diu: "ANNO MDCCCXLVIII / EN TIBI, QUAM MAGNIS, SUC / CESSOR, SUMPTIBUS EGIS / AUREA, SERVANDAM SEDU / LA CURA TENE TENE / PAULUS VIVER ET ORIOL", la seva traducció és: "Any 1848. Aquí tens, successor, l'era que vaig construir amb grans dispendis; pren-la i conserva-la amb diligent cura. Pau Viver i Oriol". A la que es troba al Nord es pot llegir el següent: "TUNDIT / INERS / FRUGES / AUGUSTO / MENSE / COLONUS", la traducció de la mateixa és: "El pagès mandrós bat la collita el mes d'agost". La làpida col·locada al Sud indica el següent: "ASPIRET / NOTUS / CAE TERIQUE / JACEANT / VENTI", amb la següent traducció: "Que bufi el migdia i s'ajuguin els altres vents". La làpida del cantó Est diu el següent: "TEMPORE / MESSIS TOTA / OTIA / CONTEMNE", això es, "Refusa tot repòs en temps de sega". La làpida occidental indica "SERE ET / TENE", o sigui, "Sembra i cull".

DENOMINACIÓ

ERA DE CA N'ORIOL

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

T10

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Parc urbà

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

5

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

TOTAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, material, cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord per una línia paral·lela a la façana de la masia, a 16 metres d'aquesta; al Est pel Camí de Can Tiraries; al Sud pel Camí de Can Oriol; al Oest, per una línia corba coincident amb un camí (sense nom) continuada per una línia paral·lela al camí paral·lel al edifici auxiliar modern ubicat al Oest, a 10 metres d'aquest

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN MATARÍ / CASTELLNOU/ CAN MORITZ

REFERENCIA CADASTRAL

6684017

NUM

P1

LOCALITZACIÓ

Urbanització Castellnou

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca. 1920

AUTOR

PROPIETARI

Isabel Heredia Martínez

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

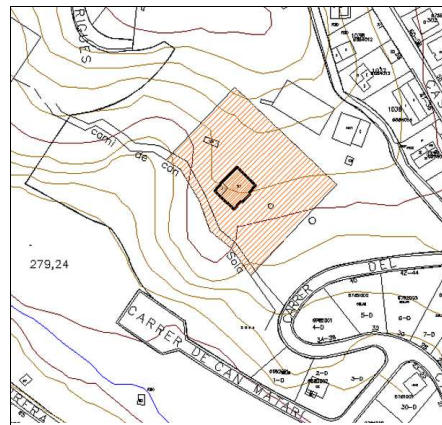
Situada en la zona de la Serra de les Martines, sobre la banda est del Torrent de Can Matari, a la cota 306,2, sobre el Camí de Can Solà

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici aïllat de planta baixa rectangular i dos pisos amb una torre mirador en una de les cantonades, i tres crugies de diferent amplada. La distribució s'ha conservat: una escala central amb llum cenital (lluerna i vidriera gravada) i un corredor al seu voltant distribueixen els moviments a les habitacions. Destaquen molts elements propis d'una construcció de gran qualitat: la coberta de teules a quatre aigües, les teules vidrades, l'escala de cargol d'accés al mirador, els detalls dels sostres, la fusteria, tant exterior com interior i la estructura de fusta del celler. A la composició de la façana principal destaquen tres eixos principals i el cos central sobresortint sobre el qual apareix una marquesina d'entrada de ferro forjat i vidre a la planta baixa, una finestra amb arc rebaixat amb dos columnetes de pedra que divideixen tres parts a la planta primera i un joc semblant però amb dintell recte a la planta segona. El motiu del arc rebaixat es repeteix a altres finestres. Cal destacar els balustres de les terrasses del jardí.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís agafats amb morter de calç.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltos.

bo

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra i pinta.
Mallorquines de fustabo
bo

COBERTA

De quatre aigües amb teules aràbigues, amb el carener de peces esmaltades.
Lluerna i marquesina de accés de ferro forjat i vidre armatbo
bo

INTERIOR

Paraments amb enguixat i pintat de caire modernista.
Escala amb volta a la catalana.bo
bo

DENOMINACIO

CAN MATARÍ / CASTELLNOU/ CAN MORITZ

REFERENCIA CADASTRAL

6684017

NUM

P1

NOTICIES HISTORIQUES

El nom de Matarí es antic i sembla correspondre a una masia de la qual es troben dues referències datades al any 992 al Cartulari de Sant Cugat "in ipsa quadria qui dicunt Matarico", pel que es possible que hi hagués una torre. Al mateix Cartulari, l'any 1317 es troba escrita una referència al "manso de Materino". Va pertanyer al senyoriu del castell de Rubí fins l'any 1383, moment de la redempció dels mals usos. En el segle XVI el mas va a ser regit per la família Comadran, tal com consta al fogatge del 1551 i els anys 1572 i 1611 s'hi esmenten respectivament Pere Comadran i Salvador Matarí de Dalt "alias Comadran". Els Matarí van ser batlles de Rubí dotze vegades. A finals del segle XIX el cerveser barceloní Moritz adquirí l'hisenda passant a nomenar-se can Moritz. Finalment l'any 1960 se'n feu càrrec construccions Junyent i fou convertida en una urbanització denominada Castellnou

BIBLIOGRAFIA

CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La parcel·la és dins de la urbanització de Castellnou. Presenta l'antic celler com a edificació separada, amb estructura de fusta (CASTELL, 1999). No s'ha tingut accés a la finca.

DENOMINACIÓ

CAN MATARÍ / CASTELLNOU/ CAN MORITZ

REFERENCIA CADASTRAL

6684017

NUM

P1

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA 40

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.7

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

38

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El jardí i territori que envolta la casa, seguint una figura aproximadament rectangular delimitada per el Camí de Can Solà al Sud-oest, i per les altres bandes per tres línies paral·leles a les façanes, situades a 24 metres de distància de les mateixes.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN SOLÀ

REFERENCIA CADASTRAL

6684009

NUM

P2

LOCALITZACIÓ

Camí de can Solà

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Juan Cano Grande

US ACTUAL

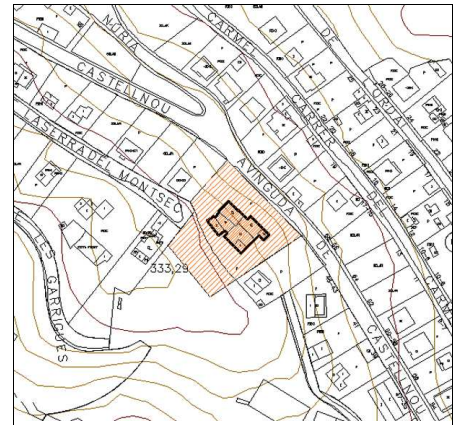
Residencial

ENTORN

Situada en la zona de la Serra de les Martines, sobre la banda est del Torrent de Can Matari, a la cota 308, sobre l'Avinguda de Castellnou

PLANOL DE SITUACIÓ

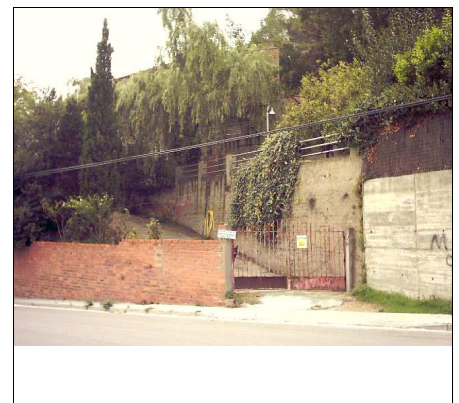
ESCALA 1/4000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia del tipus II-2 (Classificació d'en Danès i Torras). Els canvis introduïts no han alterat l'estructura original, conservant-se en bon estat els elements que abans s'utilitzaven de forma quotidiana: un celler amb un arc tapiat, la xemeneia que ocupa una estança, la cuina amb la pica de pedra, el forn al costat de la xemeneia, el rebost, la premsa d'oli, el petit molí i altres elements de detall com estris de treball i interessants alicatats pintats a mà. El sistema estructural resulta atípic, presentant volta catalana rebaixada en els cossos que donen a la façana a la planta baixa i bigues de fusta amb tauler de rajola a la resta, els quals actualment són en molt mal estat de conservació, ja que han de ser apuntalats. A la planta primera destaca l'estructura de fusta de la coberta que si bé funciona com una encavallada, els cavalls i tirants van separats. La casa queda una mica desfigurada per l'habitatge que s'ha construït a sobre de la cuina i que té un accés diferent. Hi ha una zona que sembla ser reconstruïda fa poc temps, degut al seu previ enfonsament.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Planta baixa completament apuntalada.
Volta catalana rebaixada.
Bigues de fusta amb tauler de rajola ceràmica.

Regular
Mal

FAÇANA

Arrebossat de morter de calç i sorra de color beige no gaire ben conservat.

Mal

COBERTA

Inclinada de teula àrab.

Bo

INTERIOR

Molt semblant a l'original, encara que en molt mal estat. Antiga gran xemeneia desmuntada i traslladada al museu de Rubí.

Mal

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAN SOLÀ	6684009	P2	

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Antigament era coneguda amb el nom de Mas Majó. Les primeres notícies escrites son de l'any 1420. El 1611, trobem Berenguer d'Oms, senyor del Castell, que s'estableix de nou al Mas Solà o Majó, amb tots els honors i possessions. L'any 1718, l'Intendent General de Catalunya va donar permís als seus propietaris per utilitzar i valer-se'n de les aigües que afloraven dins la finca, per regar i altres menesters. De la lectura de diversos documents del s. XVIII, es dedueix que aquesta propietat era una de les més pròsperes, una important explotació agropecuària del terme de Rubí, trobant-se habitada per tot un seguit ben nombrós de treballadors. Alguns dels seus propietaris figuren ocupant importants càrrecs municipals, jurats i batlles, als segles XVII, XVIII i XIX. Avui, la finca és una urbanització que porta el topònim de la masia.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (inèdit). 1998. Llistat de patrimoni industrial al confirmar, Document mecanografiat, 1998 CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Té una premsa d'oli, un forn, un petit molí i un arc tapiat que dona a l'antic celler (CASTELL, EL; 1999). No s'ha tingut accés a l'interior de la casa.

DENOMINACIÓ

CAN SOLÀ

REFERENCIA CADASTRAL

6684009

NUM

P2

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA 40

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.18

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

55

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta. En especial, cal tenir especial cura de les voltes de la planta baixa, estructura de fusta de la planta primera i alguns elements del equipament històric.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura aproximadament rectangular determinada per les límits de la propietat a nord-oest, nord-est i sud-est, i per una línia paral·lela al límit sud-oest ubicada a 14 metres del mateix.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Consolidació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Restauració

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIO

CAN MIR

REFERENCIA CADASTRAL

7069002

NUM

P3

LOCALITZACIÓ

Camí de can Mir

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1658/ segle XX (intervencions)

AUTOR

PROPIETARI

Montserrat Brustenga Suana

US ACTUAL

Sense ús

ENTORN

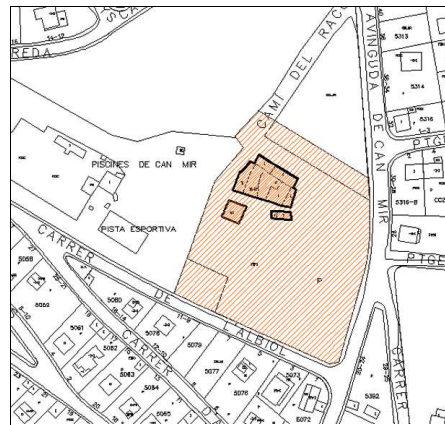
La masia es troba ben bé al mig d'una urbanització de vivendes aïllades. Just enfront hi ha una estructura metàl·lica que fa les vegades de camp polisportiu de la urbanització.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

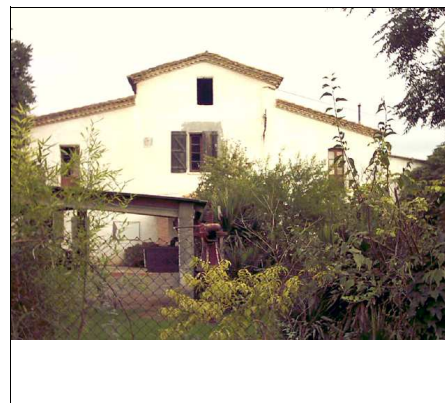
Masia propera a tipus II-3 (Classificació d'en Danès i Torras), amb la crugia central de planta gairebé rectangular, amb quatre crugies, essent la quarta producte d'un creixement posterior. L'edifici principal té planta baixa, un pis i golfes aixecades, amb teulada a doble vessant amb ràfec de peces ceràmiques, probablement al segle XIX. A la façana principal hi ha una porta adovellada de mig punt de pedra sorrenca, lamentablement tapada per un porxo afegit al segle XX que no guarda cap relació estilística. Al seu damunt, hi ha una finestra amb brancals i llinda de pedra sorrenca treballada, amb una inscripció que indica la data 1658. A la façana hi ha altres obertures, de forma rectangular, algunes d'èpoques més recents; cal destacar els balcons amb arcs rebaixats, fets probablement amb obra de fàbrica de maó i senzilles reixes de forja. A les golfes, hi ha una finestra rectangular. Presenta elements curiosos com la inclinació dels murs o el fet de que per la part del darrera estigui, en part, soterrada, fet aquest que fa que alguns punts siguin atípics: la connexió amb els annexos, la reculada del mur mitjà paral·lel a la façana, etc. Els forjats són de bigues de fusta amb tauler de rajola. Les edificacions auxiliars de la part posterior estan enfonsades.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRAFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons d'adob).

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues i taulons de fusta amb revoltos ceràmics a la catalana.

Bo

FACANA

Arrebossat de calc i sorra de color blanc, que es conserva parcialment.

Regular

COBERTA

Inclinada de teules aràbiques.

Bo

INTERIOR

No s'ha pogut accedir

Mal

DENOMINACIÓ

CAN MIR

REFERENCIA CADASTRAL

7069002

NUM

P3

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Hi ha referències escrites des de l'any 1286: Llibre dels Batlles 244: "Arnau Mir demana al batlle de Rubí que el ramat pugui pasturar en terres del seu sogre". En el Cartulari de Can Xercavins es troba un debitori de Bernat Mir i son fill, Feliu, que reconeixen haver rebut vint lliures de Grau Xercavins, l'any 1365. Antoni Mir i son fill fan un tracte amb Colomer Xercavins el 1494. En 1560 es troba en la documentació un canvi de nom en la masia. Pere Carbonell, de la parròquia de Sant Pere de Terrassa i del Mas Carbonell abona uns censos i delmes d'aquest mas. Durant el s. XVI, Can Mir s'anomenà Mir de Munt per distingir-lo del mas de la Serra (Casanoves). Possiblement es tractava d'un gendre i d'aquí venia el canvi, però no prosperà. A mitjan s. XVII entra a formar part de la família, per casament amb Magdalena Mir, pubilla de la casa, Joan Brustenga, de Santa Eulàlia de Ronçana, una pairalia molt important de la Vall de Tenes, prop de Granollers. Actualment encara es coneix com a can Brustenga. La història d'aquesta casa de pagès de Santa Eulàlia ens parla del cognom Brustenga al qual s'atribuï un origen hongarès. Per tradició familiar oral, un Jaume Brustenga fou el primer cap, probablement vingut aquí amb el seguiment de la princesa Violant d'Hongria, promesa, i que fou la segona esposa de Jaume el Conqueridor. L'esmentat Jaume Brustenga es va casar amb una dona catalana, i una branca de la seva descendència passà a Rubí, a la masia de Can Mir. Els seus descendents encara porten el nom de Brustenga. El 1709, els propietaris de Can Mir i Can Matarí de Baix fan uns tractes per construir o adobar una resclosa en el torrent per regar les terres. Diferents membres d'aquesta casa ocuparen l'alcaldia de Rubí els segles XVI, XVII i XVIII. A partir de l'any 1970, la finca es parcel·là, es va construir una piscina, i la masia es convertí en restaurant

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984)a Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Els actuals propietaris conserven un petit arxiu amb documentació històrica referida al mas. La casa posseïa una talla barroca de la Verge del Roser, que té una història particular, ja que va ser regalada pel senyor rector i la Junta d'obra a l'any 1884 a la família, com agraïment per la donació dels materials d'obra per fer-se l'ampliació de l'església de Sant Pere, sortits del forn familiar. En començar la revolta de l'any 1936, les autoritats locals ordenaren que tothom lliurés els objectes religiosos, i la família Brustenga de Can Mir es despreguà de la imatge que, col·locada dins un sac, fou llençada a la pila del carrer Terrassa, davant de la presó. Algunes escultures, quadres i creus van ser salvades de la destrucció i traslladades a la masia de Ca n'Oriol, on hi havia el dipòsit del Museu de Rubí. En acabar-se la contesa, l'any 1939, i restablir-se el culte a l'església parroquial, la falta d'imatges va fer que es col·loqués aquesta verge a l'altar del Roser. Passat alguns temps, i havent-ne adquirit una altra, és restituïda novament a la família (RUFÉ, 1984a; 1997a). No s'ha tingut accés a l'interior de la casa.

DENOMINACIÓ

CAN MIR

REFERENCIA CADASTRAL

7069002

NUM

P3

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.6

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

40

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, façana, coberta.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura aproximadament rectangular determinada per la tanca que continua l'alineació del Carrer del Racó al Oest, una línia paral·lela a la façana Nord i situada a 16 metres de la mateixa, l'Avinguda de Can Mir al Est i el Carrer de L'Albiol al Sud. La presència de una zona esportiva pot ser una garantia de manteniment si es fa una planificació que consideri positivament la presència i l'ús de la masia.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Consolidació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Restauració i reutilització

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN FELIU

REFERENCIA CADASTRAL

70500033

NUM

P4

LOCALITZACIÓ

Camí de can Feliu.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segle XIII/ s.XVIII/ s. XIX/ s. XX
(reformes)

AUTOR

PROPIETARI

Jordi Xercavins Requesens

US ACTUAL

Restaurant

ENTORN

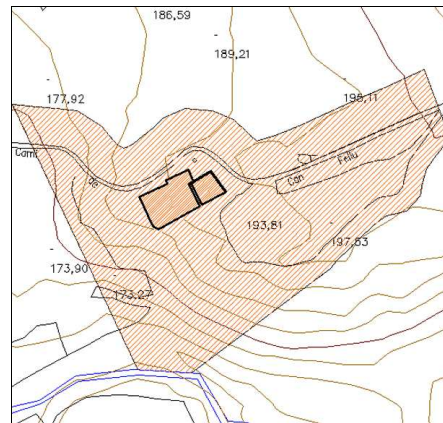
Orientada cap a Sud, sobre una plana (cota 193), es relaciona amb el Camí de Can Xercavins. Hi ha molt bones vistes en especial cap a SE, i abocada sobre el Torrent de Can Xercavins, es fa molt notable des de la Carretera de Rubí a Ullastrell.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta aproximadament quadrangular, de tres crugies, amb edificacions annexes, propera al tipus II-3 segons la classificació d'en Danés i Torres. L'edifici principal té planta baixa, un pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb ràfec de peces ceràmiques, i aixecada al cos central, però ha sofert moltes modificacions. A la façana principal no hi ha la acostumada porta adovellada de mig punt de pedra sorrenca sinó que trobem una porta adintellada amb un teuladet. Al seu damunt, hi ha una finestra rectangular, i a les golfes es poden observar dues de les tres finestres acabades en arc de mig punt cegades amb obra. També es fa visible l'aplacat de pedra original que ha sigut col·locat al voltant de cadascuna de les obertures, així com a les cantonades del volum. A la part Oest de l'edifici, la direcció del forjat és perpendicular a l'habitual. Els annexos han estat molt afectats per les darreres remodelacions, apareixent diversos tipus d'estructures d'alumini i cobertes tèxtils, per tal d'allotjar els diferents actes festius que dona com a oferta el restaurant.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues i taulons de fusta, amb revoltos ceràmics.

bo

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra de color blanc trencat.

bo

COBERTA

Inclinada de teules aràbigues.

bo

INTERIOR

Diverses remodelacions no gaire d'acord amb l'estil de l'edifici degut al seu ús com a restaurant.

bo

DENOMINACIO

CAN FELIU

REFERENCIA CADASTRAL

70500033

NUM

P4

NOTICIES HISTORIQUES

Les primeres notícies són de l'any 1230 sota la denominació de "Llunell". L'any 1383 pertany al senyoriu alodial del castell de Rubí. Hi ha també notícies dels segles XV, XVI i XVII. Existeix també una descripció al Cartulari de can Xercavins "situat a tramuntana amb el torrent o riera de Valltallada (torrent de Xercavins) i una peça de terra dita Pantanals, a sol ixent, amb la riera mateixa que discorre prop del mas. Al segle XVIII la propietat restà hipotecada passant el mas per diferents mans. El 1810 l'alcalde de Rubí Antoni Ubach i Balasc acompanya a Pau Viver i Oriol, aleshores nou propietari de la hisenda de can Feliu, presentant-se al mas per prendre'n possessió, segons el relat d'una escriptura que diu: "en Pau Viver i Oriol va entrar a la casa o masia i va restar sol a dins tancant i obrint la porta principal amb les senyes demostratives de presa de possessió davant dos testimonis més. Després, en presència de l'alcalde i els testimonis, ha fet inventari de tot: el celler, dos premses de cargol molt gastades i vint-i-cinc botes de vuit càrregues amb cèrcols de ferro. Després varen sortir a fora i, en senyal de veritable possessió va agafar un grapat de terra i la va espargir als quatre vents". Actualment és propietat de Can Xercavins.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Al menjador del restaurant es troben exposats dos plats vidrats trobats dins els cups, al moment de ser enderrocats.

DENOMINACIÓ

CAN FELIU

REFERENCIA CADASTRAL

70500033

NUM

P4

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.5

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

6

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, façana, coberta.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord per una línia meandrosa paral·lela al Camí de Can Feliu, a 16 metres de la vora d'aquest cap al nord; Oest per una línia paral·lela a la façana de la masia ubicada a 50 metres de la mateixa; al Est per una línia paral·lela a la façana de la masia ubicada a 50 metres de la mateixa i al Sud, una línia paral·lela a la façana de la masia ubicada a 50 metres de la mateixa.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació i conservació del paisatge

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN RAMONEDA

REFERENCIA CADASTRAL

8050009

NUM

P5

LOCALITZACIÓ

Camí de Sant Muç

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

s. XVII/ s.XIX/ ca.1960(petits canvis
inter.)

AUTOR

PROPIETARI

Aleix i Daniel Ramoneda Fernandez

US ACTUAL

Producció vinícola / Habitatge

ENTORN

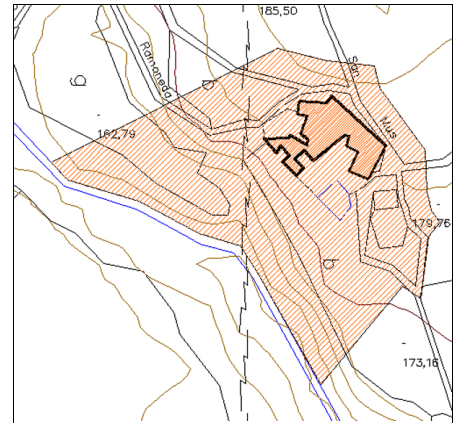
Situada sobre una suau pendent que baixa cap al sud-est(cota 179), es relaciona amb el Camí de Can Muç que travessa antigues terres de vinyes. Hi ha molt bones vistes del paisatge, en especial cap a Oest, i destaquen les palmeres i oliveres a la part davantera

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta irregular, de quatre crugies, amb edificacions annexes, propera a la tipus II-2 (Classificació d'en Danès i Torras). L'edifici principal té planta baixa, un pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb ràfec de peces ceràmiques. A la façana principal hi ha una porta adovellada de mig punt de pedra sorrenca i, al primer pis sense guardar el eix, hi han unes finestres amb brancals de pedra sorrenca, i un arc, possiblement neogòtic. A les golfes, hi han dues finestres geminades amb arc de mig punt, fetes amb maó massís, possiblement del segle XIX. A la part nord-est de l'immoble hi ha un recinte tancat al qual s'accedeix per un portal fet amb fàbrica de maçoneria i de maó massís, del segle XIX, connectat amb una derivació del Camí de San Muç, que baixa cap al torrent. Allí es troba una entrada a l'antiga mina que arribava a la ermita de San Muç, fora d'ús. Destaca, per la seva antiguitat i grandària la gran jàssera de fusta que aguant la coberta. Conserva una bassa d'aigua, alimentada per la mina.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).
Murs de totxo massís agafats amb morter de calç.

ESTAT CONSERVACIÓ

regular
regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta, llates, i solera plana de rajola (P.B.)
bigues de fusta amb revoltos (P.B.)
bigues de fusta amb solera plana de rajola(P.A.)

bo
regular

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra.

regular

COBERTA

Bigues de fusta, llates, rajoles pintades de color blanc i teules aràbigues.

bo

INTERIOR

Paraments amb arrebossats de cal pintat de color blanc.
Paviment de rajoles quadrades.
Escala amb volta a la catalana. Graons de pedra tallada.

bo
regular
bo

DENOMINACIÓ

CAN RAMONEDA

REFERENCIA CADASTRAL

8050009

NUM

P5

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

L'any 1187 es conegut el lloc com "clapers" que indica un munt de pedres (avui dia es visible davant de la masia i a pocs metres, la roca amb restes d'haver estat treballada per encabir-hi diversos postes de fusta d'una construcció avui desapareguda). L'any 1271 Guillem de Melindinis i el seu fill estableixen Benet Clapers en el lloc dels seus avantpassats. L'any 1351, en morir sense fills Elisea, muller de Felip des Clapers, el rector de la parròquia, com a senyor alodial de l'heretat va posar en pràctica l'exorquia, un dels mals usos, consistent en que passava tota o part de la propietat al senyor. El 1441 els Clapers van aconseguir per privilegi reial la carnisseria de Rubí. A finals del s. XV la pubilla Estevaneta es va casar amb Antoni Ramoneda, els descendents per línia masculina dels quals encara són els propietaris del mas. El 1570 Pere Ramoneda i Joan Serra són els primers obrers parroquials. El fet de que al s. XVII, fos nombrosa la quantitat de jornalers francesos dedicats a les feines de recol·lecció agrícola, fonamentalment per ser mà d'obra barata, va provocar el condicionament de cambres i coberts a les masies per allotjar-los mentre duraven aquestes llargues tasques. Així, a can Ramoneda es va bastir al barri, davant la casa, unes estances fetes amb paret de tàpia i fusta destinades a allotjar els temporeres francesos, fet que n'originà el nom: "la França". Aquesta construcció va ser derruïda fa uns anys. El s. XIX Marià Ramoneda i Lluell, perit agrícola, fou soci de l'Institut de Sant Isidre, obtenint a l'Exposició Universal de Barcelona de l'any 1888 una medalla d'or pel vi de la seva masia (que encara fan). Va ser també jutge municipal i un dels fundadors de la Lliga Catalanista de Rubí, el 1882. Adherit a la Unió Catalanista va participar com a delegat de Rubí a l'Assemblea per a l'elaboració de les Bases de Manresa. L'ermita de Sant Muç també havia estat propietat de la família Ramoneda fins que mitjan s. XIX la van donar al bisbat de Barcelona. El s. XIX l'ermita esdevingué molt concorreguda i molts visitants s'hostatjaven a la masia. Dormien a la pallissa i compraven el menjar i al dia següent continuaven el camí. També hi ha a la masia una important biblioteca iniciada el s. XIX, a més hi conserven un arbre genealògic que va des del 1500. L'any 1965 un lladre va assassinar l'avi de la casa, el Sr. Salvador Ramoneda.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Cal destacar les escales de pedra, el rentamans i el festejador del primer pis
El celler es la parte més nova de la masia. Les construccions auxiliars sense ús actual es troben en molt mal estat.

DENOMINACIÓ

CAN RAMONEDA

REFERENCIA CADASTRAL

8050009

NUM

P5

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.11

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

8

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, estructura (de manera especial la gran jàssera de fusta), coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

S' inclou el conjunt de bassa, pati, portalada al oest, un part del territori conreat, el celler i l'habitatge moderns. Aquest polígon es defineix al Nord i Nord-est per una línia paral·lela al Camí de Sant Muç, a 10 metres de aquest, i que baixa cap al Sud fins a tocar el Torrent, al Sud-oest per el traçat del Torrent al llarg de 80 metres i al Nord-oest per una línia paral·lela a la façana del pati i situada a 16 metres d'aquesta

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació, consolidació (en especial de la zona del pati) i conservació del paisatge

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Consolidació i restauració. En el cas de reconstrucció del celler, s'hauria de fer un aixecament del funcionament de l'antic celler.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESSES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIO

CAN XERCAVINS

REFERENCIA CADASTRAL

8040001

NUM

P6

LOCALITZACIÓ

Camí de can Xercavins, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Jordi Xercavins

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

Ubicada sobre un turó allargat (cota151,3), al est del Torrent de Can Xercavins, completa la vista panoràmica, encara intacta, que es té des del Camí de Ullastrell.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia propera al tipus II-2 (segons la classificació d'en Danès i Torras), molt condicionada per el seu emplaçament, i inclosa en un conjunt d'edificacions al voltant d'un pati irregular, la qual cosa constitueix un motiu més d'interès. Ha estat molt remodelada tant a l'interior com a l'exterior, on només una finestra conserva les pedres originals . A l'interior s'ha canviat la situació de l'escala i s'han construït nombrosos annexes que desvirtuen l'estructura original de l'edifici. Resulta d'interès l'entrada al pati. Existeixen construccions auxiliars que porten la data de 1930. Ha estat molt reformada tant a l'interior com a l'exterior, on només una finestra conserva les pedres originals. A l'interior s'ha canviat la situació de l'escala i s'han construït nombrosos annexos que desvirtuen l'estructura original de l'edifici. Cal destacar en el seu entorn el safareig del Torrent de Can Xercavins. Tot i que no conserva l'ús agrícola, per la seva antiguitat i emplaçament sobre un entorn encisador, es de les més valuoses per al patrimoni. rubinenc.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).
Murs de totxo massís agafats amb morter de calc.

ESTRUCTURA HORIZZONTAL

Planta baixa: Bigues de formigó armat, amb folre d'un calaix de fusta.
Planta primera: Bigues de fusta amb tauler ceràmic.

FACANA

Cos principal masia: arrebossat de ciment de color grisós.
Cossos auxiliars moderns: obra vista.

COBERTA

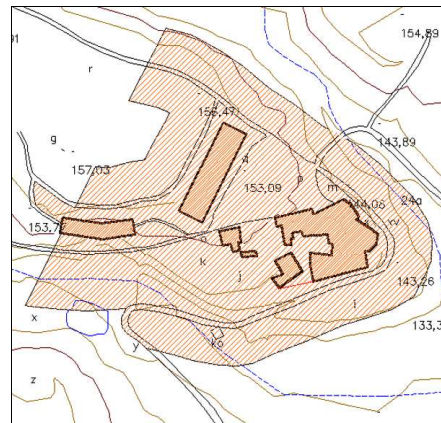
Biques de fusta, llates, i teules aràbiques.

INTERIOR

Enrajolat ceràmic dels anys 20. La divisió de paraments, estructura i distribució quasi bé no ha canviat respecte de l'original

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRAFICA

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CAN XERCAVINS	8040001	P6

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La primera notícia que tenim de la masia és de l'any 1152. Guillem de Xercavins, juntament amb altres, signa el testament de Deosdat de Tamarit, fent jurament sobre l'altar de Sant Feliu, de l'església dels Sants Just i Pastor de Barcelona. El fet que des dels primers temps constitueixi un alou lliure, sembla indicar que els seus posseïdors formaven part de l'estament senyorial o militar lliure, donat pel comte a canvi de serveis prestats. La seva muller, Subirana, era també propietària de terres alodials del terme de Sant Cugat i de Cerdanyola. Potser que el topònim vingui del rierol que passa per aquell indret proper a la casa, anomenat en pergamins antics l'Exercavins, així per exemple el 996: "Exercavins, rivulo que dicunt: Guillelmi de Xercavi". A la part del ponent, s'han trobat restes romanes, que indiquen que el lloc ja era habitat des d'època antiga. Hi ha documentació sobre un molí de blat i d'oli que pertanyia a la masia, en un testament de Guillem Xercavins (1171), del que es continua parlant al 1261. A més d'aquesta propietat, la masia posseïa altres finques, com el mas Vila, ja desaparegut i can Feliu, així com les terres de l'ermita de Sant Genís. L'any 1396, en Joan I nomenà Pere de Xercavins el primer Batlle Reial de Rubí, i després, altres membres de la mateixa família ocuparen al llarg dels anys la batllia d'aquest poble (als segles XVI, XVII i XIX). El cognom Xercavins ha sobreviscut al llarg dels segles, primer per imposició testamentària del 1558, fet que va perdurar fins a l'any 1706, i a partir d'aquesta data, els fadristerns fills de la casa que van establir-se en altres poblacions, perpetuaren el nom a Terrassa, Sabadell, Cerdanyola, Sant Cugat i Barcelona, encara que a vegades amb modificacions, como Chercabins i Carcavins. L'any 1795 la masia va obtenir 59 lliures de la seda i de les fulles de morera sobrant 28 més. Entre els anys 1797 i 1799 es va teixir una peça de tela de cent canes. L'any 1961 es recuperà novament el cognom amb l'autorització, per part del ministre de Justícia, a Ambrós Llobet i els seus descendents, a emprar com a primer cognom el de Xercavins. La família posseeix un arbre genealògic en el qual consten vint-i-vuit generacions, o sigui, vuit segles de dinastia rural en aquest lloc.

OBSERVACIONS

Destaca d'entre els objectes conservats a l'interior de la casa, a més del famós Cartulari de Can Xercavins, una escultura en fusta d'àlber, policromada i d'estil barroc, datada a inicis del s. XVII. Sembla que els escultors Francesc i Jaume Rubió la regalaren, com agraïment pel seu acolliment, a la família Xercavins. Durant la Guerra Civil de 1936, aquesta imatge va romandre en un amagatall del mateix edifici. A la masia hi ha una estança que es deia "la França" per estar ocupada per mossos provinents d'Occitània. Existeixen construccions auxiliars que porten la data de 1930, així com una petita ampliació feta pel fill de l'actual propietari com a 1ª residència. Prop de la casa hi ha una granja avícola i una quadra amb cavalls per llogar. Al seu entorn l'any 1966 es procedeix a la extracció massiva de terra amb destí a la bòbila Saltó. Davant la porta hi ha una alzina que per la família té el valor simbòlic de representar l'acollida a la casa. El safareig de Can Xercavins, conjuntament amb el de Vallhonrat, Cal Met Lleó, Can Rosés, constitueix un element de la memòria històrica de les formes de rentar la roba, a més, de la utilització dels gorgs dels torrents.

BIBLIOGRAFIA

BATALLA GALIMANY, Ramon et alii (1994) Rubí a l'abast. Ciències socials I. Rubí: Ajuntament de Rubí. BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. MERINO, Joan Miquel (1982) "Sant Pere de Rubí a través de la documentació antiga dels segles X, XI, XII i XIII", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 6, pp. 114-118, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1992) Retaule de l'Altar Major - s. XVII-. Rubí: Miquel Rufé i Majó. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1994b) Marededéus. Rubí: Miquel Rufé i Majó. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. RUIG I GAIRÍ, Ramon (1999) "Les excursions" Rubí. Guia Local. Pp. 11-14, Ed. Hermes Comunicacions S.A. SCRUTANS (1934) "Notes per a la història de la indústria rubinenca" Endavant, Núm. 596, Rubí VENTOSA I MUÑOZ, Sílvia (1984) "La primera indústria tèxtil a Rubí". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 12, p. 243-258. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. XERCAVINS REQUESENS, Jordi (1989) "L'agricultura rubinenca. Notes històriques" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 17-37, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Informació oral de J. Xercavins i E. Xercavins. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Prop de la casa hi ha una granja avícola (RUFÉ, 1984a; 1997a). Al seu entorn l'any 1966 es procedeix a la extracció massiva de terra amb destí a la bòbila Saltó (INVENTARI, 1999). Destaca d'entre els objectes conservats a l'interior de la casa, a més del famós Cartulari de Can Xercavins, una escultura en fusta d'àlber, policromada i d'estil barroc, datada a inicis del segle XVII. Sembla que els escultors Francesc i Jaume Rubió la regalaren, com agraïment pel seu acolliment, a la família Xercavins. Durant la Guerra Civil de 1936, aquesta imatge va romandre en un amagatall de la mateixa masia. A la masia hi ha una estança que es deia "la França" per estar ocupada per mossos provenents d'Occitània. Davant la porta hi ha una alzina que per la família té el valor simbòlic de representar l'acollida a la casa.

DENOMINACIÓ

CAN XERCAVINS

REFERENCIA CADASTRAL

8040001

NUM

P6

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.21

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

61

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'emplaçament i les visions llunyanes mitjançant una figura definida per una línia corba paral·lela al Camí de Can Xercavins, a 16 metres de la vora d'aquest, i que determina els límits de l'entorn cap al Nord, Est i Sud;; el límit Sud es continua per una línia que perllonga òpticament el camí fins arribar a l'alçada d'una construcció auxiliar des de la qual es traça una corda que tanca la figura d'un gran arc.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAL XIMELIS/ CAN TURO

REFERENCIA CADASTRAL

7045014

NUM

P7

LOCALITZACIÓ

Camí d'Ullastrell

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

s.XVI/

AUTOR

PROPIETARI

Enrique Blanco Torrens

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

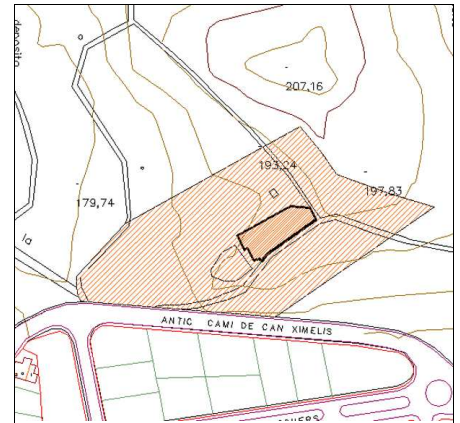
Situada al capdamunt d'un suau turonet (cota 190,1) sobre la plana de Can Ximelis, des del qual es tenen bones vistes de Rubí, de Montserrat i de Collserola.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Es tracta d'un conjunt arquitectònic de caire rural que es compona de diversos habitatges dins d'una única construcció de planta allargada en direcció SO-NE amb teulada a dues vessants. També hi ha edificis exempts com a construccions secundàries, tot dotat d'un marcat caràcter popular. Al SO del conjunt hi ha una era enrajolada, i per la zona NE un antic pou comunal de forma rectangular que es considera medieval. Des de l'exterior s'endevinen elements tradicionals, com la entrada als cups d'un dels habitatges. Destaca l'entorn agrícola, a la vessant que baixa cap al Torrent Fondo, formant un interessant conjunt unitari i de caire rural, vinculat amb aquest valuós espai natural.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (pedra, còdols, maçoneria i maons).

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb tauler ceràmic.

FAÇANA

Arrebossat de morter de color beige a la masia principal, parcialment desaparegut.
Arrebossat de ciment pòrtland a l'afegit lateral.

COBERTA

Inclinada de teules aràbigues.

INTERIOR

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

Regular

Regular
Bo

Regular

Regular

DENOMINACIO

CAL XIMELIS/ CAN TURO

REFERENCIA CADASTRAL

7045014

NUM

P7

NOTICIES HISTORIQUES

Sobre el seu accés, existeix un document que fa una descripció d'interès, que es conserva al Cartulari de Can Xercavins, i que diu així: "(..) en la cruïlla del camí d'Ullastrell a Rubí que transcorre per migjorn vers la font, en el lloc més alt anomenat creueta hi havia el camí que menava a la Torre Bruguera, avui Ximelis". Antigament constituïen aquesta propietat tres masies anomenades: Mas Rovira, Mas Balies i Mas Moragues. Pertanyia al senyoriu alodial del Castell de Rubí i del monestir de Sant Cugat. El més antic que es coneix és Mas Balies, de l'any 1217, citat en un document que diu: "Bernat de Valers, una pessa de terra prop de l'església de sant Genís, a la part del torrent dels Arcots; a la part de sol ixent ab lo camí que va de St. Genís al Mas Balies". El mateix mas apareix en altres documents als segles XIII i XIV. Per un altre document se sap que l'any 1416 el mas estava totalment enderrocat. Després d'aquesta data, el mas fou reconstruït passant a anomenar-se Mas Pi de Balies, nom que el distingia dels altres masos Pi de la serra i Pi de Vilaroc. En el segle XVI s'anomenava Torre Bruguera. A començament del segle XVII les tres masies formaven una sola propietat en poder de Cristòfol de Guimerà. Després passaren a mans de Jaume Castellà, i més tard, de Miquel Planes, que vengué l'any 1651 a Don Josep Ximenes els masos Balies i Moragues. La propietat pren el nom d'aquest propietari. Per motius polítics, la propietat fou confiscada a la primera meitat del segle XVIII dues vegades, per ésser el propietari un súbdit estranger i per les guerres entre Catalunya i França, fins que l'any 1759, la hisenda passà a propietat del rubinenc Antoni Prat, qui en morir va deixar els seus béns per a la fundació d'un benefici eclesiàstic anomenat del Sant Crist. En decretar-se la llei de desamortitzacions de Mendizábal, el segle passat, retornaren aquestes finques a la descendència familiar del fundador del benefici. A partir del segle XVIII esdevé un llogarret amb els masos Balies i Moragues, i amb els anys s'hi anaren construint noves cases. El segle XVIII, l'agricultura en expansió era el motor de la prosperitat de Rubí. La propietat de Ximelis constitueix, per si mateixa, un bon exemple il·lustratiu, així, l'any 1782, comptava amb 10 pagesos que havien plantat 3'36 Ha. de nous mallols, sense comptar les 4'10 Ha. de vinya vella que tenien dotze pagesos més. L'any 1861, els administradors de la Causa Pia, Pau Palet, Josep Alsina i Josep Ramoneda, reben ordre de que les rendes de la propietat passin a l'escola pública.

BIBLIOGRAFIA

CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999.
GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.
ROVIRA, Lurdes (1982a) "Parròquia de Sant Pere de Rubí sobre apunts de J. Serra (IV)". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 4, p. 9-11, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.
RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí.
RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa.
TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.Ll. Rotimprès.
Informació oral R. Bosch, R. Sánchez, J. Simó i E. Xercavins (novembre 2000, abril 2001). Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Molt a prop es troba la font de la Magnèsia. Es tradició que aquest era un lloc de descans pels antics pelegrins que hi anaven cap a Montserrat. L'urbanització crescuda al seu costat ha disminuït la seva presència al paisatge de la plana de Can Ximelis i des del Camí d'Ullastrell. No s'ha tingut accés a l'interior.

DENOMINACIÓ

CAL XIMELIS/ CAN TURO

REFERENCIA CADASTRAL

7045014

NUM

P7

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

63

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord-est per una línia paral·lela al Camí , a 16 metres de la vora d'aquest cap al nord; al Sud-est per una línia paral·lela a la façana de la masia ubicada a 26 metres de la mateixa; al Sud-oest per una línia coincident amb l'eix del camí i al Nord-oest, per una línia paral·lela a la façana de la masia ubicada a 26 metres de la mateixa.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació, consolidació. Conservació del paisatge.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Restauració i reutilització

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN PI DE LA SERRA

REFERENCIA CADASTRAL

6045003

NUM

P8

LOCALITZACIÓ

Entre el torrent de can Balasc i el torrent Fondo, a l'extrem O del terme

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1614 /1927

AUTOR

PROPIETARI

Miquel Ribas Pujol

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

Sobre la banda oest de la serralada (cota 174), sobre un pla que se inclina cap a una riera affluent del Torrent Fondo, amb excel·lents vistes cap a Castellbisbal, i amb interessant arbreda al Est.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta gairebé quadrada, de tres crugies, propera al tipus II-2 (Classificació d'en Danès i Torras), a la qual s'adossen la resta dels edificis del mas. Presenta una gran portalada que dona accés al pati i a la façana principal, orientada al Sud. L'edifici principal té planta baixa, pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb ràfec de peces ceràmiques. La façana presenta una gran porta amb arc adovellat de pedra sorrenca d' accés a la casa col·locada sobre el eix principal de composició, i totes les finestres d'aquesta façana presenten brancals i llindes de pedra sorrenca treballada. A les golfes, hi ha cinc finestres amb arc de mig punt. Es tracta de la masia de major vàlua arquitectònica de tot el terme de Rubí, car té encara en bon estat la distribució interior original i conserva elements de gran valor com la tradicional gran xemeneia central exempta amb uns interessants fumeral i capellet que destaquen a la teulada, les finestres amb els festejadors i, fins i tot, alguns annexos. Presenta un rellotge de sol a la façana i un altre en un lateral. A l'esquerra es troba el menjador i la cuina. A la dreta de l'entrada hi ha l'habitatge dels masovers i la gran llar de foc.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).
Murs de totxo massís agafats amb morter de calç

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues i llates de fusta, amb solera plana de rajola.

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra que es conserva parcialment.
Dovelles, llindes, brancals i cadenes cantoneres de pedra sorrenca.
Fusteria de fusta

COBERTA

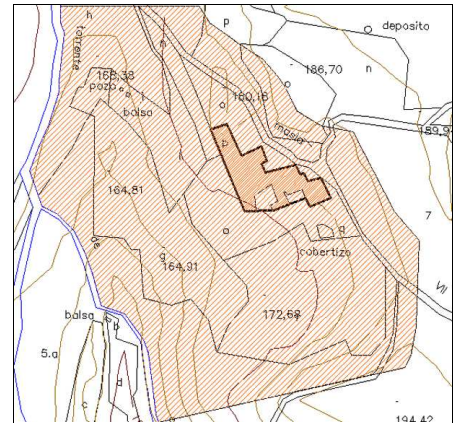
Bigues de fusta, llates, i teules aràbigues.

INTERIOR

Paraments amb revestiment pintat de color blanc.
Paviments de rajoles quadrades manuals
Escala amb volta a la catalana. Graons de pedra tallada

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular
Regular

Bo

Regular
Regular
Regular

Regular

Regular
Bo
Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CAN PI DE LA SERRA	6045003	P8

NOTICIES HISTORIQUES

Antigament rebia el nom de mas "Desmanart sobirà". Hi ha documentació des de l'any 1312 i la terra pertanyia al castell de Rubí i al monestir de Sant Cugat. Es conserva un inventari de l'any 1477 amb tot el contingut de la masia. Diversos propietaris foren batlles de Rubí a partir de l'any 1711 fins el 1815. Aquesta propietat pertanyia a la família Pi de la Serra que a mitjan segle XIX, es traslladà a residir a Terrassa. Juntament amb aquesta hisenda hi ha la propietat de can Riquer, que els Pi de la Serra, adquiriren el segle XVIII. Aquesta heretat es va vendre a uns industrials de Barcelona en 1907 (Gaspar Ribas i Margarit, José Mata de la Barata i Masquè i José Tobella) i després va a ser comprada per Gaspar Ribas i Margarit i Juan Ribas Elías, essent els últims propietaris els senyors Josep, Miquel i Albert Ribas Pujol.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

De tots els elements propis de la casa, destaca, sens dubte, la gran llar de foc central així com a l'exterior, la xemeneia que permet la sortida dels fums. A la façana hi ha una inscripció a la llinda de la finestra central que diu "1614 CASA DE JAUME" Es conserven sense canvis el celler i locals annexes i, en el pis superior hi ha les quatre habitacions i altres dependències dels propietaris amb la gran sala al centre. El celler i habitacles auxiliars han estat construïts amb cura i vigilant l'aspecte, tant interior com exterior. Al celler hi ha quatre cups i la bodega es troba a un nivell inferior, amb botes de cèrcols de ferro. A la planta baixa, al costat del celler, es troben les premses manuals per al raïm, tres cups, una premsadora de raïm, una bomba de manubri per a transvasar: el forn de pa, un generador elèctric i, a l'entrada de la casa, al peu de la porta, una sitja per a gra. Al seu interior es troben estris i mobiliari d'interès.

Dintre de la seva propietat, al Torrent Fondo, a uns dos km en direcció a can Campanyà es conservava una sínia dins d'un pou, construïda pels volts del 1900 i que, actualment es troba a Castellbisbal.

propietaris amb la gran sala al centre. El celler i habitacles auxiliars han estat construïts amb cura i vigilant l'aspecte, tant interior com exterior. Al celler hi ha quatre cups i la bodega es troba a un nivell inferior, amb botes de cèrcols de ferro. A la planta baixa, al costat del celler, es troben les premses manuals per al raïm, tres cups, una premsadora de raïm, una bomba de manubri per a transvasar: el forn de pa, un generador elèctric i, a l'entrada de la casa, al peu de la porta, una sitja per a gra. Al seu interior es troben estris i mobiliari d'interès.

Dintre de la seva propietat, al Torrent Fondo, a uns dos km en direcció a can Campanyà es conservava una sínia dins d'un pou, construïda pels volts del 1900 i que, actualment es troba a Castellbisbal.

DENOMINACIÓ

CAN PI DE LA SERRA

REFERENCIA CADASTRAL

6045003

NUM

P8

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.9

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

45

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, distribució, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord-est per una línia paral·lela al Camí a 16 metres de la vora d'aquest ; i que continua amb una línia paral·lela a una corriola que baixa cap al Sud, a 10 metres de la vora d'aquesta; al Sud per la mateixa corriola i una línia que continua l'eix d'aquesta fins a tocar el Torrent; i al Oest, el Torrent fins a tocar de nou el Camí situat al Nord-est de la masia..

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació, consolidació. Conservació del paisatge.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Restauració i reutilització

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESSES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN SERRAFOSSÀ

REFERENCIA CADASTRAL

6035001

NUM

P9

LOCALITZACIÓ

Camí de can Serrafossà

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1601 / s. XIX / 1942-44 / dècada de 1960

AUTOR

PROPIETARI

Francisco Tarragó Vinyals

US ACTUAL

Agrícola

ENTORN

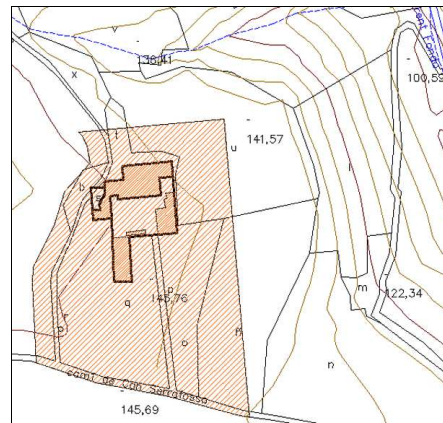
Orientada cap a Sud, sobre la plana de Can Serrafossà (cota 145), es relaciona amb el Camí de Can Balasc que travessa la zona de terres de cultiu més gran de Rubí i hi ha molt bones vistes del paisatge, en especial cap a SE.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta rectangular, de quatre crugies, amb edificacions annexes, propera al tipus II-2 (Classificació d'en Danès i Torras). L'edifici principal té planta baixa, un pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb ràfec de peces ceràmiques. A la façana principal hi ha una porta adovellada de mig punt de pedra sorrenca i, al seu damunt, hi ha una finestra amb muntants i llinda de pedra sorrenca treballada. A la façana hi ha altres obertures, de forma rectangular, d'èpoques més recents. A les golfes, probablement construïdes al segle XIX, hi ha tres finestres amb arc de mig punt. Les dues del costat dret són fetes amb fàbrica de maó massís i són, possiblement, del segle XIX. La del costat dret és de la intervenció de 1942-1944. A la part anterior de l'immoble hi ha un pati (barri) amb una tanca i diverses edificacions (masoveria, estables, etc.). S'accedeix al recinte per un portal fet amb fàbrica de maçoneria i de maó massís, del segle XIX.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).
Murs de totxo massís agafats amb morter de calç.
Murs de totxana

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular
Regular
Regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Planta baixa: bigues i taulons de fusta, biguetes de formigó amb revoltó, bigues de fusta amb solera plana de rajola
Primera planta: bigues de fusta amb revoltó.

Regular
Regular

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra que es conserva parcialment.
Arrebossats parcials de morter de ciment pòrtland.

Mal
Regular

COBERTA

Bigues de fusta, llates, rajoles pintades de color blanc i teules aràbigues.
Biguetes de formigó, maons foradats amb metxa i teules aràbigues.

Bé
Bé

INTERIOR

Paraments amb revestiment pintat de color blanc.
Paraments sense revestiment.
Planta baixa: paviment de rajoles quadrades, algunes amb quatre ditades.
Primera planta: paviment de rajoles rectangulars.
Escala amb volta a la catalana. Graons de pedra tallada (tram de la planta baixa al primer pis) i de rajola amb cantonera de fusta (del primer pis a les golfes).

Bé
Regular
Bé

DENOMINACIO

CAN SERRAFOSSÀ

REFERENCIA CADASTRAL

6035001

NUM

P9

NOTICIES HISTORIQUES

L'edifici principal va ser construït l'any 1601. Antigament, s'anomenava Mas de la Rovira, i així apareix a l'acta de redempció dels mals usos l'any 1383, signat per Guillem Despí del Mas de la Rovira. En altres documents del segle XV consta amb el nom de Mas Fossà i pertany al Monestir i de Sant Lorenç del Munt. L'any 1576, l'única filla de Nicolau Fossà, anomenada Montserrat va casar-se amb Jaume Serra del Molí (una masia de prop de la vila del Rubí), i així es va iniciar el llinatge dels Serrafossà. Als segles XVIII i XIX trobem a membres d'aquesta família ocupant càrrecs a l'Ajuntament, com és el cas dels batlles Miquel Serrafossà (1734-5) Antoni Serrafossà (1781-4) i Josep Serrafossà (1799-1801). Des de finals del segle XIX, es féu càrrec de l'heretat la família Borrell, descendent directe dels Serrafossà. Isidre Borrell, va vendre la propietat l'any 1942 a Manuel Bofarull, el qual va realitzar importants obres d'ampliació entre els anys 1942-1944. La seva vídua, igualment, va ampliar i adaptar la casa durant la dècada de 1960. Des de l'any 1978, el propietari és Francesc Tarragó, espós de la filla de Manuel Bofarull. Mentre la família Bofarull en va ser la propietària, part de l'edifici va servir per emmagatzemar gra i per a l'elaboració de pinsos.

BIBLIOGRAFIA

CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999.
RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Des del punt de vista de la classificació d'en Danés i Torras, Can Serrafossà pertany al tipus II-2. A la llinda de la finestra de la façana principal hi ha, a la part central, les restes molt deteriorades d'un escut heràldic. També hi ha la següent inscripció: "GAUME SERA 1601". Pel costat interior, la finestra té festejadors. Hi ha un espiell calat en la paret de tancament de l'escala, a nivell de la planta baixa. Les dades històriques corresponents al segle XX han estat facilitades pels actuals propietaris.

DENOMINACIÓ

CAN SERRAFOSSÀ

REFERENCIA CADASTRAL

6035001

NUM

P9

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

54

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord i al Est per una línia paral·lela a la façana de la masia, a 24 metres de la mateixa; al Sud per el Camí de Serrafossà; al Oest per una línia paral·lela al camí que voreja la masia per la banda Oest, a 10 metres de la vora del mateix.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Consolidació. Conservació del paisatge.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Restauració i reutilització

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN BALASC

REFERENCIA CADASTRAL

7020001

NUM

P10

LOCALITZACIÓ

Camí vell de Castellbisbal

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1460/1835/1879/1882/1942

AUTOR

PROPIETARI

Maria Vallhonrat Escudé. Masia Can Balasch

US ACTUAL

Restaurant

ENTORN

Situada sobre una propietat de 4 hectàrees de terreny dedicada al cultiu agrari per ús propi al restaurant(cota 112).

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta gairebé quadrangular, de tres crugies, amb edificacions annexes, propera al tipus III-11 (Classificació d'en Danès i Torres), però diferent en quant a la distribució interior, ja que es tracte de una reforma feta a finals del XIX. Té una torre central, com a eix de comunicació vertical que allotja l'escala principal però aquesta no està integrada a la distribució interior i l'accés a cada pis és independent. La composició del cos principal de la façana es simètrica, amb tres estrats molt clars, però la balconada que dona a est, trenca la simetria i li atorga un aire colonial i pintoresquista, i la façana conté un seguit de elements propis de l'arquitectura neoclàssica, com el remarcament de les finestres, el frontó acabat amb un rellotge mecànic, l'estuc imitant carreus i els esgrafiats. L'accés a l'edifici es fa per mig d'una escalinata i pòrtic amb columnes i està rematat amb barana de balustres prefabricats. Cal destacar la fusteria, les vidres de colors a la torre, les encavallades del celler, els elements de forja i la torre exterior de defensa de planta circular.

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Planta baixa: Bigues de fusta i revoltos ceràmics a la catalana.

Planta primera i segona: Biguetes metàl·liques rovellades.

Celler: Encavallades de fusta.

FAÇANA

Arrebossat imitant carreus de pedra en no gaire bon estat de conservació i força ben executat.

COBERTA

Inclinada de teules aràbigues al cos principal.

Plana a la catalana a la torre i al porxo d'entrada

INTERIOR

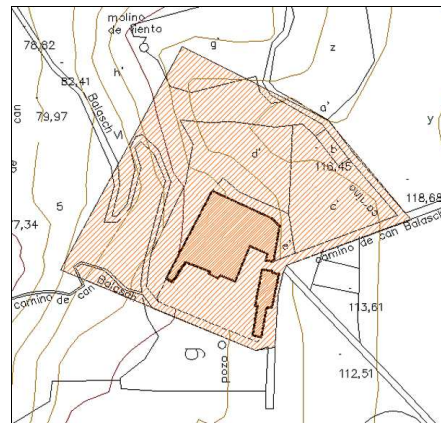
Planta baixa: antic graner, hi ha hagut diverses remodelacions degut al seu ús com a restaurant.

Planta primera: abandonada.

Planta segona: vivenda actual dels propietaris.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo
regular
bo

bo

bo
regularbo
mal
regular

DENOMINACIO

CAN BALASC

REFERENCIA CADASTRAL

7020001

NUM

P10

NOTICIES HISTORIQUES

La família Balasc ja posseïa aquestes terres abans del 1164. Restà subjecta a les servituds del castell de Rubí fins l'any 1383, que fou quant Ferrer de Balasc, en unió amb altres propietaris de masos es redimí dels mals usos del senyor del castell. Antigament hi havia dues masies o masets agregats a can Balasc, avui desapareguts: can Massaguer i can Desmenart. Al Cartulari de can Pi de Vilaroc hi figura un poder de l'any 1460 en una treva entre Pere de Campanyers (can Castanyer) senyor de la vila de Sant Cugat i els Massaguer de la parròquia de Sant Pere de Rubí. La família Balasc restà molt vinculada a la vila a partir del s. XV, com ho demostren les càrrecs que tingueren al municipi, ja que membres d'aquesta família van ser batlles reials a partir del s. XV fins 1835. Se sap que Antoni Joan Ferrer de Balasc, al s. XVI fa censos pels masos Balasc, Traginer, Desmenart i Massaguer. L'any 1882 es refeu la masia tot donant-li un aire modern. Aquesta reforma la dugué a terme Josep Ubach i Balasc.

BIBLIOGRAFIA

ARXIU fotogràfica Sr. Marroyo. BONELL, Jordi et alii (1999) Itineraris locals de natura i excursionisme, Rubí: Centre Excursionista de Rubí - Institut Municipal de Medi Ambient de l'Ajuntament de Rubí. BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. RUIG I GAIRÍ, Ramon (1999) "Les excursions" Rubí. Guia Local. Pp. 11-14, Ed. Hermes Comunicacions S.A. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

A la mateixa façana hi ha una inscripció que diu "REEDIFICADA POR JOSÉ UBACH EN 1882". A la reixa apareix la data de 1879. De les construccions exteriors destaca el celler que fa mitgera amb l'habitatge i és cobert amb una estructura d'encavallades de fusta en bon estat, una torre exterior de defensa de planta circular i un espai descobert semisoterrat i limitat per un mur de contenció. Hi alguns elements moderns afegits, com una teulada de plàstic amb elements metàl·lics que haurien de ser retirats

La propietat subministrava vi a unes 800 cases. En aquest celler es conserven elements interessants relacionats amb l'obtenció del vi, així com un cotxe marca "Dodge" de la dècada de 1950. No s'ha tingut accés a l'habitatge, encara que es té coneixement de que la família viu a l'últim pis, el restaurant està situat en planta baixa, i que la primera planta està sense ús. Per documentació fotogràfica de l'Arxiu fotogràfic del Sr. Marroyo, es coneix l'existència encara a la dècada de 1970 de quatre escultures que representaven al·legòricament les quatre estacions, que estaven col·locades a la barana de l'escala exterior a la façana principal. Avui no hi son. El conjunt tant "per sé" com per la seva situació geogràfica i la vàlua de l'entorn, es pot considerar com un dels llocs més interessants del municipi.

DENOMINACIÓ

CAN BALASC

REFERENCIA CADASTRAL

7020001

NUM

P10

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.2

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

13

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana, tant de l'edifici principal com també, de la torre de defensa i la plaça circular semisoterrada.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Est pel Camí de Can Balasc; al Sud per una línia paral·lela a la tanca de la propietat, a 4 metres d'aquesta; al Oest, una línia paral·lela a la façana de la masia, a 30 metres d'aquesta; i al Nord una línia paral·lela a la façana de la masia, a 40 metres.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació i consolidació. Conservació del paisatge.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació. Restauració de l'estructura de la torre de defensa i de la peça circular semisoterrada. Especial atenció a la distribució interior, fusteria, elements de forja, vidres de colors, i als cavalls de fusta del celler.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN PI DE VILAROC

REFERENCIA CADASTRAL

7115501

NUM

P11

LOCALITZACIÓ

Camí vell de Castellbisbal

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1787 (construcció)/XIX/XX

AUTOR

PROPIETARI

Pi de Vilaroch SA

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

Sobre una plana propera al Camí de Castellbisbal, orientada cap al Sud-est, i rodejada per instal·lacions industrials i de infraestructura elèctrica.

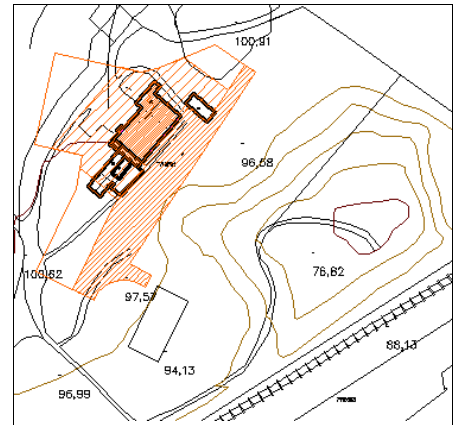
DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta rectangular, de tres crugies, propera al tipus II-2 (Classificació d'en Danès i Torras). L'edifici principal té planta baixa i dos pisos, amb teulada a doble vessant amb ràfec de peces ceràmiques. A la façana principal hi ha una porta amb arc rebaixat i, al seu damunt, com també a tota la primera planta, hi han finestres amb muntants i llinda de pedra sorrenca treballada, i amb balcons de ferro forjat, segurament del segle XIX. A les golfes, probablement modificades, hi ha tres finestres amb arc de mig punt.

Ha sofert forces modificacions si bé s'ha intentat respectar la conservació dels elements tipològics i d'interès en la mesura que ha estat possible. Aquests modificacions han afectat, principalment, els forjats, de manera especial el del segon pis, on s'ha substituït l'embigat de fusta en mal estat per un de ferro. La coberta es suportada per una gran biga reforçada per uns elements que es podrien considerar com a cavalls primitius.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Planta baixa: bigues i taulons de fusta, biguetes de formigó amb revoltó, bigues de fusta amb solera plana de rajola.

Primera planta: bigues de ferro amb revoltons

bo

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra

bo

COBERTA

Inclinada amb bigues de fusta,, llates, i teules aràbigues.

bo

INTERIOR

No s'ha tingut accés.

bo

DENOMINACIO

CAN PI DE VILAROC

REFERENCIA CADASTRAL

7115501

NUM

P11

NOTICIES HISTORIQUES

La primera dada de la seva existència, amb el nom de "Villarab", es troba al testament, fet l'any 1164, d'en Guillem, el qual deixa per hereu del mas el seu fill Miquel. Se sap també, que aquesta masia era alou de la catedral de Barcelona i formava part de la Prepositura. Un pergami de l'any 1224 parla de la donació, per part del capítol de la Catedral a Berenguer Miquel del "mas de Villarab" amb carta de precari. Tot apunta a que l'edifici de la masia no sempre es va trobar al lloc actual, segons es desprèn de la lectura de les escriptures. Les terres que formen la propietat actual foren adquirides gradualment: una part eren del castell de Rubí, altres del monestir de Sant Cugat, de Valldonzella, de l'església del Papiol, de la catedral de Barcelona i d'alguns particulars, les quals foren establertes en diferents èpoques a favor dels posseïdors de can Pi de Vilaroc. Durant quatre generacions heretaren el mas les pubilles, els marits de les quals acceptaren el cognom de Vilaroc i renunciaren al propi. Tot això passà fins a mitjan segle XIV, quan Sança de Vilaroc es casà amb Arnau Despí i, des d'aleshores s'anomena Pi de Vilaroc, passant, a més a més, a ser aquest el cognom familiar. Els esposos Guillem i Elisenda de Vilaroc, van fer un llegat de "12 diners per la llàntia de Sant Mus" (RUFÉ, 1990). Galceran Pi, el 1527, es nomenat batlle reial de Rubí mitjançant un diploma atorgat per Federico de Portugal, lloctinent general de Catalunya, en nom de l'emperador Carles V i la reina Joana. Altres membres van ser després batlles de Rubí als segles XVI i XVIII. Un privilegi de l'any 1706, una altra vegada signat pel lloctinent de Catalunya declara el matrimoni Pere i Esperança Monmany, mentre visquin, lliures i absents de càrregues, impostos i allotjaments. La família de can Pi de Vilaroc va afavorir en diverses ocasions la parròquia de Sant Pere de Rubí, sembla ser aquest el motiu pel qual se li va concedir el poder-se enterrar a la capella de Sant Roc. L'any 1927, la Sra. Joaquina Elies, vídua de Margenat, va subvencionar els bancs, el sagrari i la custòdia amb motiu de celebrar-se les noces d'argent del rector Dr. Josep Guardiet. El Sr. Josep Rabassa i Rabella restaurà can Pi de Vilaroc amb molta cura i els seus hereus la conserven molt bé (RUFÉ, 1984a; 1997a).

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INFORMACIÓ ORAL JUDITH TAPIOLES, abril 2001. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. MERINO, Joan Miquel (1983b) "Sant Pere de Rubí a través de la documentació antiga, dels segles X, XI, XII i XIII", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 10, pp. 191-210. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1990) Ex-vots de Sant Muç, Rubí: Miquel Rufé i Majó. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Té un celler amb coberta a dues aigües, amb cavalls de pi melis de molta qualitat. Sembla que existeix una cisterna davant l'edifici, de dimensions poc habituals, ja que la informació oral diu que el carro que treia la terra podia circular fins el fons. S'ha de destacar també la gran xemeneia. Per altra banda, els annexos no tenen gaire interès. Existia un interessant Cartulari que recollia més de dues-centes escriptures (RUFÉ, 1984a; 199/a), d'aquest, avui tan sols resta una copia mecanografiada (feta el 1935) a l'arxiu de la Fundació Museu Biblioteca de Rubí, i esta localitzat a la casa del Sr. Rufé (Informació oral Judith Tapioles, abril 2001). Com a estructura resulten destacat la del celler amb cavalls de fusta (CASTELL, 1999). A la casa, encara existeix una interessant llarga taula de fusta (Informació oral Judit Tapioles, abril 2001). No s'ha tingut accés a l'interior. A la dècada de 1970 va aparèixer una sorgència d'aigua calenta. un interessant Cartulari que recollia més de dues-centes escriptures (RUFÉ, 1984a; 199/a), d'aquest, avui tan sols resta una copia mecanografiada (feta el 1935) a l'arxiu de la Fundació Museu Biblioteca de Rubí, i esta localitzat a la casa del Sr. Rufé (Informació oral Judith Tapioles, abril 2001). Com a estructura resulten destacat la del celler amb cavalls de fusta (CASTELL, 1999). A la casa, encara existeix una interessant llarga taula de fusta (Informació oral Judit Tapioles, abril 2001). No s'ha tingut accés a l'interior. A la dècada de 1970 va aparèixer una sorgència d'aigua calenta.

DENOMINACIÓ

CAN PI DE VILAROC

REFERENCIA CADASTRAL

7115501

NUM

P11

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbanitzable Programat

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Clau Q

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.10

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

46

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Sud-est per un camí interior fins a intersectar-se amb una línia paral·lela a la façana de la masia, situada a 50 metres de la mateixa; al Nord-oest per una línia coincident amb el Camí de Can Pi de Vilaroc, que voreja la masia pel Oest; al Nord, pel Camí que voreja las instal·lacions d'electricitat i per les tanques de la mateixa.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació i consolidació. Conservació del paisatge.

L'estudi de detall per ordenar els volums que s'haurà de redactar segons el conveni urbanístic de 28/12/2000, a més d'incorporar "el tractament compositiu tenint especial consideració al caràcter de l'edifici catalogat" haurà de destacar la independència formal de l'edifici catalogat. Concretament, els edificis nous podrien entrar en contacte amb l'edifici catalogat sempre i quan la seva alçada no superin la de planta baixa i s'emplacin sobre la banda sud de la masia. Els cossos edificats que superin la alçada de una planta hauran de mantenir una distància de 20 metres.

INTERVENCIIONS PROPOSEADES

Restauració i reutilització

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ
CA N'ALZAMORA**REFERENCIA CADASTRAL**
9229115**NUM**
P12**LOCALITZACIÓ**

Passeig de les Torres, 60

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1299/1833/1926/1960/1975/1980

AUTOR**PROPIETARI**

Joan Mas Alzamora

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

Se situa en una franja limítrofe entre barris d'habitatges de nova planta i la zona industrial que s'estén cap al Sud-oest. A la finca es troben quatre exemplars de *Cupressus* sp i un de *Ficus carica*.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta rectangular, de tres crugies, amb edificacions annexes, corresponent aproximadament al tipus I (Classificació d'en Danès i Torras), de les més antigues de Rubí, i destinada actualment a habitatge. L'edifici principal té planta baixa i un pis. amb teulada a doble vessant amb el frontó a façana lateral. A la façana principal hi ha una porta adovellada de mig punt de pedra sorrenca i, al seu damunt, hi ha una finestra que llueix un blasó d'un avantpassat propietari del casal, amb muntants i llinda de pedra sorrenca treballada. A la façana hi han, també, altres finestres gòtiques del XV o XVI. Conserva elements interessants, com els mecanismes de defensa consistents en murs buits per accedir a la coberta i corredors amb sortida a l'exterior. Destaca també la portalada d'accés a la finca i a la casa. A l'interior, les finestres amb festejadors i una conducció feta en pedra monolítica d'uns tres metres per transvasar el vi des dels cups a les botes. Aquests estan enrajolats a l'interior i conserven una caixa de pedra.

DESCRIPCIÓ TECNICA**ESTRUCTURA VERTICAL**

Fins a una alçada de 2 m. des del nivell de planta baixa: murs de càrrega de pedra natural.
A partir d'una alçada de 2 m. des del nivell de planta baixa: murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Biguetes de fusta reforçades amb bigues metàl·liques intercalades, amb taulers ceràmics.

FAÇANA

Arrebossat de ciment pòrtland, de color gris.

COBERTA

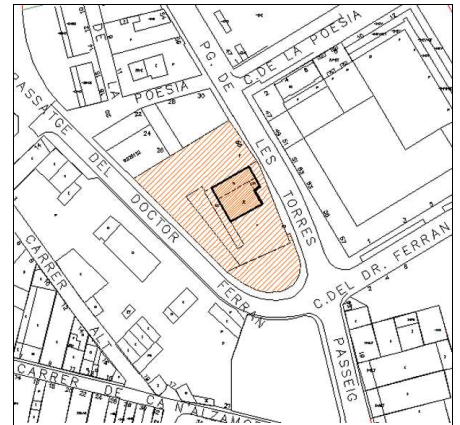
A dues vessants de teules aràbigues sobre estructura de fusta.

INTERIOR

No hi ha goteres, però sí filtracions. Arrebossat interior amb humitats per capil·laritat.
Pisos superiors ben conservats, sense humitats.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA**ESTAT CONSERVACIÓ**bo
bo

bo

bo

bo

regular
bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CA N'ALZAMORA	9229115	P12

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Les primeres dades que es tenen són de l'any 1299. Coneguda en aquell temps per mas Mestres, després per Mas Argilagués, Manso Enderrocada i finalment, amb la denominació actual. Al s. XV pertanyia a la parròquia de Santa Maria de Campanyà (Can Castanyer). El 1400, passà a la parròquia de Sant Cebrià d'Aqualonga (Valldoreix) i més tard a Sant Cugat, on encara era el 1835. L'any 1466, el monestir de Sant Cugat hi establí Joan Dodeny, àlies Argilagués. Llavors la masia passà a dir-se Mas Argilagués. L'any 1547 s'annexionà el Mas Malví, i l'any 1564 el Mas Martina (antic Mas Ardench), els dos de la parròquia de Rubí. L'últim terç del s. XVII hi entrà el pubill Pere Derrocada, i el mas prengué el nom de Mas Derrocada. L'any 1618, Jaume Saureda, àlies Derrocada, vengué el mas a Francesc Sorribes. Al s. XVIII, la família Alzamora passà a regentar el mas, fins llavors dit Sorribes, i li donà el nom de Mas Alzamora. Des de l'any 1885, pertany a la parròquia i municipi de Rubí. El 1822, Josep Alzamora i Borrell atorgà testament a favor del seu fill Antoni, i, deu anys més tard, trobem un inventari de totes les pertinences de Ca n'Alzamora, on se cita el Manso Martino o Muli o Martines, situats a l'altra banda de la riera, prop de la casa Bogunyà i el Mas Malvi o Mas Joanet.

BIBLIOGRAFIA

AJUNTAMENT (2000) Inventari per localització. Rubí, Servei de Parcs i Jardins, Ajuntament de Rubí (13. 11. 2000), Document mecanografiat. BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1995) "Sant Pere de Rubí a l'època baix-medieval; segles XII, XIII, XIV i XV", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 39, p. 309-318. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Informació oral de Josep Viladiu, abril de 2001. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SIERRA SANGÜESA, Octavi (1989) "Annexió a Rubí d'un barri de Sant Cugat" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 329-334, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

En terrenys d'aquesta heretat, l'any 1833, es va construir la primera fàbrica d'en Narcís Menard, denominada "Vapor Vell" i dedicada a l'elaboració de filats i teixits de cotó. Funcionava aprofitant l'aigua. Un enginy d'interès existia en aquesta casa i estava en funcionament encara a la primera meitat del s. XX. Es tractava d'un llibant, que servia per l'extracció "d'aigua viva" mitjançant un sistema similar a un vis sens fi, que com un enginy d'Arquímedes, elevava l'aigua des d'un pou fins a un recipient des del qual es distribuïa per una canalització. A l'interior de l'antic celler els propietaris conserven una important col·lecció de mesures, guarniments dels animals, portadores, caparons, així com diverses eines de pagès, i objectes i estris antics arreplegats pel Sr. Joan Mas Alzamora al llarg dels anys. S'ha portat a terme una reparació i restauració de les figures gòtiques per part d'experts que treballen a la Sagrada Família de Barcelona.

DENOMINACIÓ

CA N'ALZAMORA

REFERENCIA CADASTRAL

9229115

NUM

P12

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA 39

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.1

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

10

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana(en especial, les llindes, xarpallera, festejadors de les finestres, i mecanismes de defensa). També la portalada d'accés a la finca i la pedra monolítica per a la canalització del vi (tres metres de pedra perforada que uneix els cubs amb les botes).

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat, més la placeta que hi al davant de la porta.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESSES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació..

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRE DE LA LLEBRE

REFERENCIA CADASTRAL

9020008

NUM

P13

LOCALITZACIÓ

Carrer Art s/n

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

Antoni Trullàs (probablement)

PROPIETARI

Ceràmiques Egara, S.A

US ACTUAL

Restaurant

ENTORN

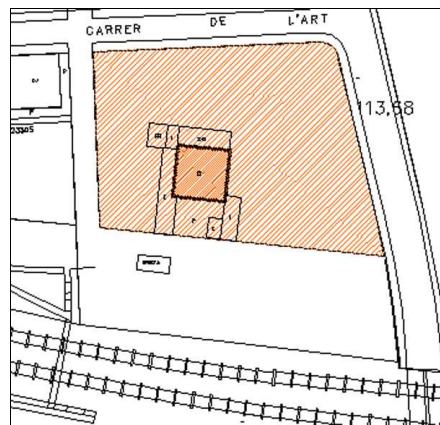
Se situa a una petita plana (cota 115) entre el Torrents del Oriol i la Riera de Rubí, molt a prop de l'estació de ferrocarril (enderrocada) de Mollet del Vallès a Papiol.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia del tipus III-10 (Classificació d'en Danés i Torras) destinada actualment a restaurant per la qual cosa ha sofert modificacions. Té un pati davant configurat per la pròpia masia, els annexos que s'avancen i una tanca. Els forjats són de bigues de fusta amb tauler de totxo, menys les ales laterals de la planta baixa i el celler, que queda semisoterrat, i que tenen una gran volta rebaixada cadascun. A l'interior, les finestres presenten festejadors. A l'exterior destaca la façana i una petita capella exempta així com una era. Resulta interessant un celler situat a la part posterior de la casa, en bon estat de conservació i que, avui encara es fa servir com a celler del restaurant. El sostre presenta una gran volta rebaixada amb les parets de totxo massís i pedra, conservant-se dues boxes. El nivell del terra és inferior al de la resta de l'edifici. Es conserven, a més, dos grans cups enrajolats accessibles de 3x3x3 metres, els quals fan funció de magatzem dels diferents vins i caves que se serveixen al restaurant.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (pedra, còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta reforçades amb biguetes metàl·liques intercalades

Bo

FAÇANA

Cos principal masia: arrebossat de color blanc trencat quasi beige.
Cossos auxiliars: pedra vista.

Bo

Regular

COBERTA

Inclinada de teules aràbigues. Destaca un fumeral metàl·lic de la xemeneia principal

Bo

INTERIOR

La divisió de paraments, estructura i distribució no ha canviat massa respecte de l'original. En canvi, el seu actual ús com a restaurant ha incorporat detalls decoratius no autèntics, tot i que pertanyents al món de les masies

Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
TORRE DE LA LLEBRE	9020008	P13

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Les primeres notícies recopilades són del s. X, en que al Cartulari de Sant Cugat, es fa menció del nom de "Libra", i en el s. XI hi consta "Arnallí Guillelmi de Libra", que podria relacionar-se amb una casa del paratge de Rubí-Sant Cugat., encara que no es segur. A partir del s. XIII ja s'havia transformat en "turricella", citat pel cartulari. Un document que porta la data del 14 d'agost de 1299, cita un tal Arnau de Turricella, de la parròquia de Sant Pere de Rubí, que estableix Jaume Noguera, de la vila de Sant Cugat, al molí de Turricella, situat al marge de la riera de Rubí (després, Molí de la Noguera). Més endavant, l'any 1346, Arnau fa donació de tot el molí, dit Turricella. S'ha suposat que el primitiu casal o masia responia a una casa o torre fortificada per a la defensa. La hisenda pertanyia al Monestir de Sant Cugat del Vallès, per ésser terres alodials, i adscrita a la parròquia de Santa Maria de Campanya. En el s. XIII era coneguda per Mas Pla, i per Mas Caldes, que es conservà fins a la meitat del s. XVII, quan fou adquirida per Joan Llebra, mercader de Barcelona, de qui prové l'actual denominació. En el s. XVI s'anomena Mas Caldés del Pla i es diferenciava del Mas Caldés de la Muntanya (avui Llobet), tots dos de la mateixa parròquia, en aquell moment, Valldoreix. L'any 1575 hi consta Pere Caldés del Pla. El 1666 es traspassà a Jaume Porta i Ferran i en el s. XVIII hi sorgeix un nou propietari, també mercader barcelonès: Antoni Trullàs i Aymerich, possible constructor de l'edifici actual i de la capella. Aquesta hisenda arribà a ésser molt gran, perquè en formaven part les propietats del Molí de la Noguera, el Molí de la Via (avui desapareguts), el Mas Jornet, el Mas Alvi i el Mas Arnau (aquests dos últims també inexistents). L'ermita, que ja existia l'any 1659, segons documents de l'arxiu de la parròquia de Valldoreix, està emplaçada davant mateix de la casa de pagès i sota l'advocació de la Immaculada Concepció, avui, i en temps passats era dedicada al Sant Crist. L'any 1724, l'il·lustre doctor Alemany, arxidiaca i canonge de Tarragona, amb permís del bisbe de Barcelona, va batejar en l'esmentada capella un fill del propietari, senyor Trullàs. L'any 1781 s'hi construí el nou altar i s'hi col·locaren les imatges de la verge Immaculada, dels Dolors i de sant Antoni de Pàdua. El s. XIX, la masia i les terres foren annexionades al terme i parròquia de Rubí. Al tombant del s. XX, adquirí la propietat de la Torre de la Llebre la família Massana, de Barcelona, empresaris de la construcció. A la dècada de 1920, bastiren cinc torres de gran categoria en els terrenys pròxims a la masia, amb camps de tennis, piscina i magnífics jardins. D'aquí prové el nom genèric de les Torres i el de Passeig de les Torres. En part d'aquestes construccions es van allotjar refugiats de la guerra madrileny i, en acabar-se la contessa, soldats voluntaris alemanys de la Legión Cóndor. L'any 1944 té lloc la cerimònia de la restitució de la capella al culte amb la restauració dels altars. A la actualitat, la masia és un restaurant. L'any 1936 s'hi va establir una "Colònia d'assistència Infantil", que en la seva majoria eren madrilenys. La solidaritat amb ells va ser gran i les nenes de les escoles Ribas, els hi teixien roba, inclús paneretes pels nadons.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1988a) "Fortificacions antigues i medievals a l'entorn de Rubí". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 29, p. 403-422. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MORO, Antoni; RIALP, Anna (1989) "Impressions infantils de reraguada. Les Escoles Ribas de Rubí 1936-1939". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 49-60. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricada. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SIERRA SANGÜESA, Octavi (1989) "Annexió a Rubí d'un barri de Sant Cugat" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 329-334, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricada. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Hi havia una font de la torre de la Llebre, al costat del torrent de l'Alber, que sembla que està inundada, però s'ha recuperat també amb la mina L'era, enrajolada, presenta la següent inscripció "M P / ANY / 1903". L'ermita està emplaçada davant mateix de la casa de pagès en una era que es fa servir com aparcament del restaurant. Està dedicada a la Immaculada i al Sant Crist, i és en força bon estat de conservació, tot i la presència brutal de rètols publicitaris. En un forat de la paret es conserva una petita imatge de la Immaculada trobada dins la mateixa.

DENOMINACIÓ

TORRE DE LA LLEBRE

REFERENCIA CADASTRAL

9020008

NUM

P13

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Zona Verda

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 15.1

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

58

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat, més l'espai que s'utilitza com a aparcament.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

Neteja i retirada del rètol (i de lla seva estructura) de la façana de l'ermita.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN ROSÉS

REFERENCIA CADASTRAL

9756403

NUM

P14

LOCALITZACIÓ

Carretera de Terrassa. 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segles XVI/ XIX/XX

AUTOR

PROPIETARI

Josep Viladiu i Alzamora/Mercè Corral González

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

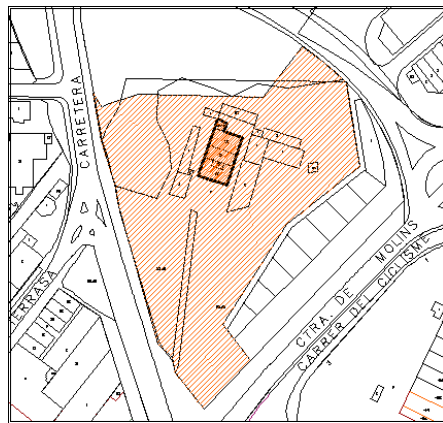
Situada (cota 151), en un entorn molt industrial, en el qual la seva presència actua com a pulmó verd i, amb la Bastida, com últim vestigi de l'història del lloc.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia del tipus II-3 (classificació d'en Danés i Torres) de tres crugies amb les seves dependències annexes, de les més grans de Rubí i situada sobre el antic Camí de Sant Cugat a Terrassa. Al contrari del que és habitual, l'antiga façana principal no estava orientada a migdia; las ampliacions posteriors han configurat una nova façana a sud, i han desvirtuat sensiblement l'edifici original.. L'edifici principal té planta baixa, un pis i golfes, amb teulada a doble vessant amb ràfec de peces ceràmiques. A les parts més antigues es veuen una porta adovellada de mig punt de pedra sorrenca i, es poden apreciar finestres amb muntants i brancals de pedra sorrenca treballada. La llinda de pedra sorrenca treballada de la finestra de la dreta du la data de 1581 i, en mig, l'anagrama de Jesús. A la porta hi ha inscrita, a més del nom de Jaume Rosés. Cal destacar la torre de la escala amb petits merlets que s'aixeca per sobre del conjunt, els festejadors de les finestres al interior i els rentamans la sala principal de la planta baixa.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).
Murs de totxo massís agafats amb morter de calç.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo
Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Volta única de maó recolzada en las parets
Biguetes de fusta amb revoltos
Taulers sobre llates

Bo
Bo
Bo

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra.
Brancals i llindes de pedra sorrenca

Bo
Bo

COBERTA

Encavallada de fusta amb teules aràbigues

Bo

INTERIOR

Paraments amb revestiment pintat de color blanc.
Sostes decorats en guix.
Primera planta: paviment de cairons fets a mà
Escala amb volta a la catalana.

Bo
Bo
Regular
Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CAN ROSÉS	9756403	P14

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Es tracta d'una de les cases pairals més grans del terme de Rubí. Situada prop del nucli urbà, entre les carreteres de Terrassa i Sabadell. L'any 1159 s'anomenava mas Canals. Aquesta propietat pertanyia als Togores, senyors alodials del castell de Castellar del Vallès. Berenguer de Togores, canonge de la Catedral era el propietari i, el 1159, cedí el mas amb totes les seves pertinences a Berenguer de Canals i la seva muller Armengola, tot establint un cens a favor de la Catedral. El segle XIV els Canals van adquirir el mas Bobisola amb el seu molí, de la parròquia de Sant Feliu de Vilamillans. Un inventari de l'any 1461 ens descriu molt acuradament el contingut de la casa, que era benestant. D'aquest inventari s'assenyalen els detalls més importants, com el de l'existència al celler d'un cup de fusta amb capacitat per a setanta somades, a més de les diverses botes de cinc a trenta somades de capacitat cadascuna. En el graner es conservaven taüts de fusta de tretze a trenta quarts que guardaven la civada i el forment. Es destaca també el "quarto de l'oli amb dotze gerres olieres grosses" o la cuina amb els "plats d'estany escudellers, obra de melica, plats de terra grossers i un bací d'aram per fer les barbes". Al menjador crida l'atenció un molí de pedra de Montjuïc per a moldre mostassa o setze culleres de plata amb cues entortolligades. També es refereixen algunes joies com un paternoster de corall de tres dobles, amb un botó al mig. Destaca, així mateix, i a la sala principal, una petita capelleta que es descriu de la següent manera: "una imatge de paper en la qual es pintat la Verge Maria, Sant Joan i Sant Cristòfol", amb una post ficada a la paret "amb una tovallola, una llàntia amb tot son guarniment davant la imatge" o un "corn per cornar". Després de la mort d'Antoni Canals, en el mateix any de l'inventari heretà la propietat el seu fill que arrendà l'heretat a diversos parcers, mentre que ells vivien a la casa pairal. L'any 1571 el bisbe de Barcelona, concedí llicència a Joaquim Canals i la seva muller per a construir una sepultura a l'església de Sant Pere de Rubí, a la nau, enfront de la capella de Sant Roc. Aquesta sepultura fou identificada i descoberta en enrajolar l'església l'any 1927. Els trossos de làpida que la cobrien portaven la inscripció de la família Canals i per damunt d'aquesta, la de la família Rosés, amb un roser esculpit com a símbol parlant. Totes aquestes restes van desaparèixer l'any 1936. En els testaments dels amos de can Rosés sempre es disposava que els caps de la casa fossin enterrats a la tomba familiar a la nau de l'església de Sant Pere i que, el dia del funeral es repartís pa cuit a la porta de l'església a tots els assistents a l'acte. L'any 1640 la propietat va passar a la noble família de Jaume Jordà i l'any 1669 Jaume Rosés, pagès de les Corts de Sarrià compra la propietat. El senyoriu alodial de la finca, que en el primer moment era de la Catedral de Barcelona, passà al monestir de Sant Llorenç del Munt. El desembre de 1855 es va publicar una reial ordre per la qual s'afegia aquest lloc al terme de Rubí des del de Sant Cugat. De l'any 1863, data un plànol de la finca en temps de Jaume Rosés i Pallisa. El 1885 es parla de la masia Rosés o de la Torre. A principis del segle XIX un jove nomenat Ferrer es va casar amb la pubilla, el succeït el seu fill i hereu Sebastià Ferrer i Rosés, que fou batlle de la vila i president de la Unió de Vinyaters de Catalunya. La seva pubilla, Felicitat Ferrer i Aimeric, es casà amb Martí Rodó i Palet. Aquest també fou regidor de l'Ajuntament i vice-president de la Cambra Agrícola. Va tenir una mort tràgica, asfixiat en un cup, en intentar salvar el mosso de la casa, l'any 1926. Es conserva un diploma de la Exposició Universal, testimoni de l'atorgament d'una medalla d'argent a Pedro Farré i Gatell el 9 de desembre de 1888. Com que Felicitat Ferrer no va tenir descendència, l'herència va passar a la seva germana Lluïsa, qui va casar amb Hermenegildo Vidal. Una filla d'ambdós, Mercedes Vidal Ferrer, es va casar amb José Saurí Ribas, els quals van adoptar a la propietària actual, la senyora Mercedes Corral i González. La masia està ben conservada i part de les terres s'ha convertit en un polígon industrial i, en espai públic dedicat a vials i a equipaments municipals, com es el cas del polisportiu municipal (RUFÉ, 1984a; 1997a). Està documentat en el segle XVII que hi passava el camí de Sant Cugat a Terrassa (BENCOMO et alii, 1986).

BIBLIOGRAFIA

BENCOMO et alii (1986) BENCOMO, C.; BELTRAN, J.L.; GARCIA, C.; IBAÑEZ, D.; JORBA, A.; LÓPEZ, F.; MOLINERO, C.; OLLE, J.; PRIETO, A.; PUIG, R.M.; RUFÉ, M.A.; SANTIRSO, M.; YSAS, P. Aproximació a la Història de Rubí. Rubí: Ajuntament de Rubí. BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. Informació oral de Josep Viladiu Alzamora, abril 2001. MERINO, Joan Miquel (1982) "Sant Pere de Rubí a través de la documentació antiga dels segles X, XI, XII i XIII", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 6, pp. 114-118, Rubí, Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RAMON I MORROS, Jaume (1989) "Rubí vist des dels butlletins dels excursionistes barcelonins" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 361-366, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SIERRA SANGÜESA, Octavi (1989) "Annexió a Rubí d'un barri de Sant Cugat" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 329-334, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Hi ha un safareig del segle XIX. Per la mateixa finca recorrien els torrents Grec i del Ninyo, segons es pot veure al plano de 1863 que es conserva a la masia. L'aigua venia de la mina que porta el mateix nom de la masia (a la casa es conserven dues interessants llums de ganxo que van servir per a construir el túnel d'aquesta). La casa encara conserva un entorn natural de cert interès, especialment una alzina que ha estat inventariada dins la fitxa 192. Es conserva amés a la casa una fotografia del segle XIX, que pel moment és la més antiga imatge d'aquest tipus coneguda de Rubí.

DENOMINACIÓ

CAN ROSÉS

REFERENCIA CADASTRAL

9756403

NUM

P14

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA 35

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.13

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

50

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord per la línia quebrada del torrent, i per les altres bandes, pels carrers que envolten l'illa sobre la qual s'emplaça la masia: Carretera de Terrassa, Carretera de Molins i Avinguda de Can Rosés.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CA N'ORIOL

REFERENCIA CADASTRAL

0040001

NUM

P15

LOCALITZACIÓ

Camí de ca n'Oriol.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1694, 1737, 1850, 1913, 1926,
1958, 2002

AUTOR

PROPIETARI

Obra de la Visitació de la Nostra Senyora.

US ACTUAL

Social-Casa de Colònies

ENTORN

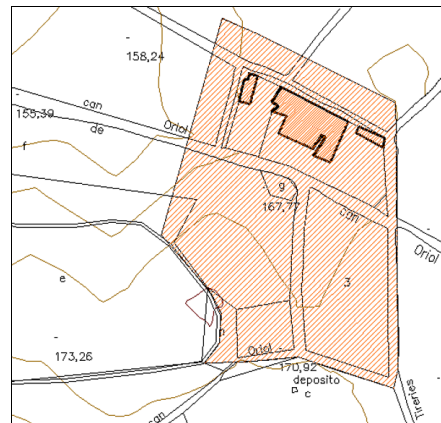
Tot el conjunt de la era, el Camí de Can Oriol i el Bosc del mateix nom, que corona un petit turonet (173 m). Al barri de la masia es troba un exemplar important de pi blanc, que li dona molt de caràcter.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta gairebé quadrangular, de tres crugies, amb edificacions annexes, propera al tipus II (Classificació d'en Danés i Torras). A la façana es conserven les llindes de pedra sorrenca de les finestres amb l'ornamentació gòtica (tardà, segle XVII) original d'algunes d'elles, els festejadors de l'interior, així com la portalada d'entrada a l'edifici. De l'antiga masia es conserva, a l'interior, la sala central dels dos pisos amb l'escala, una sala lateral amb un petit lavabo i l'antic celler a la part posterior, construït amb una volta de canó de mig punt, i del que es poden veure les boxes de les tines. Del seu interior destaquen dos rentamans d'interès, un al pis baix, de color blau, i un altre al primer pis; algunes peces del mobiliari de la dècada de 1920; les encavallades de l'últim pis, encara que els tirants han estat substituïts en el moment de la seva última restauració; els sostres i els paviments de moltes estances, així com una de les dos antigues esveltes garites de planta circular, que encara resta d'empeus a una de les cantonades.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Planta baixa: Bigues de formigó armat folrades amb un calaix de fusta.
Planta primera: Bigues i taulons de fusta, amb taulers ceràmics.

bo

bo

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra de color blanc trencat, ben conservat.

bo

COBERTA

Inclinada de teules aràbigues

bo

INTERIOR

Diverses remodelacions no gaire d'acord amb l'estil de l'edifici degut al seu ús com a casal per infants amb problemes socials.

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CA N'ORIOL	0040001	P15

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La masia de Ca n'Oriol era coneguda antigament per Cases Besses, així es pot veure en un document de l'any 1611, segons el qual, Ramon de Vallvidrera i la seva muller, Dolça, feren donació al monestir de Sant Cugat de la meitat del Mas de Cases Besses, que posseïen per alou i heretat dels seus avantpassats a la parròquia de Sant Pere de Rubí. Amb aquest nom va romandre fins al s. XIV en que sorgiren els Oriol dels masos Pujol i Cors i les corresponents terres annexionades a la gran masia de Ca n'Oriol. La propietat alodial d'aquesta hisenda pertanyia: tres quartes parts al senyor del Castell de Rubí (com les altres masies del terme, l'any 1383 es redimí dels mals usos d'aquests senyors), i una quarta part al monestir de Sant Cugat, excepte el Mas de Cors, que era alou del Beneficiat de Santa Maria del mateix monestir. En aquells temps, el prestigi de la família Oriol ve dels seus membres Joan i Jaume Oriol que, durant els anys 1361 al 1370, exerciren el càrrec de batlles feudals del senyor del Castell i de l'abat de Sant Cugat. Aquesta família de pagesos per excel·lència no solament cultivaven les seves terres sinó que n'arrendaven d'altres dins i fora del terme de Rubí. El 1492 Joan Oriol tenia una concòrdia amb la família Llorens, de la parròquia de Sant Iscle de les Feixes, per haver assassinat junt amb altres, amb la ballesta al pagès Miquel Llorens i la seva dona. El 1606 es robada molta roba de la masia. L'autor, un immigrant francès, es detingut i condemnat a assots i cinc anys a galeres. L'any 1608, Miquel Oriol arrendà terres del Castell de Rubí i de la hisenda dels Pubills Canals. El 1614, pagà delmes i rendes a la senyora Maria d'Oms i, a Granollers, al cèlebre notari de Barcelona Esteve Gelabert i Bruniquer. Diversos personatges de la família ocuparen el càrrec de batlle reial a Rubí, no tan sols i com ja s'ha dit al s. XIV, sinó també en diverses ocasions durant els segles XVI, XVII, XVIII i XIX. Un membre d'aquesta família, en Miquel Oriol, va morir essent batlle de la població, quan, complint ordres del Lloctinent General del Principat de Catalunya, convocà el sometent per a la captura de diversos individus que pertorbaven la pau. Quan van sortir a donar la batuda, van caure en una emboscada i va trobar la mort allí mateix (1629). Aquest mateix personatge, el 1599 va sortir com a fiador per part de l'escultor Jaume Rubió, pare i fill de Moià, per realitzar els retaules de l'altar major de Sant Pere, que van acabar l'any 1613. El 1694 s'obra a la façana (encara resta la data en aquesta), i el 1737 es fan grans reformes a la casa, segon data conservada a una rajola al sostre del primer pis. El 1775, s'uneix un nou llinatge a la família amb motiu del casament de la pubilla de Ca n'Oriol amb un Viver, de la masia de Can Viver de la Torre Bonica de Terrassa. El fill de l'hereu, en Pau Viver i Oriol, féu construir l'any 1848 una grandiosa era, possiblement en substitució d'una de més petita, per atendre la important recol·lecció de cereals que les seves terres li produïen. Era una era d'una capacitat de quatre batudes alhora, molt ben enrajolada i amb cinc lloses que presenten sengles llegendes en llatí, una a cada angle i l'altra al mig, amb la data de la seva inauguració i el nom del propietari. Avui encara es conserven. El lloc estava partit entre els termes de Sant Cugat i de Rubí, encara que finalment va passar a aquest darrer municipi. Va ser incautat per les milícies Antifeixistes l'any 1936. L'any 1948 es va celebrar el centenari de l'era, motiu pel qual les propietàries, la senyora Paula Majó i la seva filla, Montserrat Viver i Majó, hi organitzaren, i presidiren, els actes commemoratius i populars, als quals acudí tota la població rubinenca. L'any següent es va extingir, en morir sense descendència la darrera propietària, una de les nissagues més importants de les cases pairals rubinenques. Les seves propietats foren repartides: la masia, amb el bosc i terres dels voltants, es donà a l'obra benèfica de la Visitació de la Nostra Senyora, que porta el nom de "Casal Sant Josep Oriol" i fins al gener de 1997, acollia infants necessitats. Per tal d'emparar un bon nombre de nois, s'hi feren millores de condicionament i comptava amb dues aules escolars, una capella i una piscina. Els darrers anys la gestió la porten els Maristes de Rubí.

BIBLIOGRAFIA

BATALLA GALIMANY, Ramon et alii (1994) Rubí a l'abast. Ciències socials I. Rubí: Ajuntament de Rubí. BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. CURET I ASTRIÈ, Maria Mercè (1989) "L'obra de la Visitació de Nostra Senyora i la masia de ca n'Oriol, de Rubí" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 367-370, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1989) "Que passà a Rubí durant la Guerra?". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 43-48. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SIERRA SANGÜESA, Octavi (1989) "Annexió a Rubí d'un barri de Sant Cugat" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 329-334, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

A la porta principal figura la data 1694. Té un rellotge de sol a la façana. Dalt de tot de la casa hi ha la data de 1913. A la porta del barri exterior s'observa la de 1926, any en que es deuria construir la tanca i, possiblement, el pou. Per informació oral se sap de l'existència d'una mina que ve des de el bosc adjacent i que sembla que arriba en part cap a la zona dels cups. Sant Josep Oriol era parent d'aquesta família rubinenca. El seu ús, com a residència infantil ha obligat a successives ampliacions que han estat realitzades sense cap projecte conjunt o idea genèrica. A la part nord hi ha un porxo sobre el cups que comunica amb els cellers. Actualment hi ha obres en curs, degut a la permanent necessitat d'adaptació dels espais als diferents usos. El celler, que està situat al fons de la casa es va refer a la dècada de 1960 per a la seva utilització com a garatge, no obstant es conserven dos dels quatre cups que hi havia

DENOMINACIÓ

CA N'ORIOL

REFERENCIA CADASTRAL

0040001

NUM

P15

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament E

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.8

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

7

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, estructura, cromatisme, coberta i façana. També la tanca i la portalada d'accés a la finca.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord per una línia paral·lela a la façana de la masia, a 16 metres d'aquesta; al Est pel Camí de Can Tiraries; al Sud pel Camí de Can Oriol; al Oest, per una línia corba coincident amb un camí (sense nom) continuada per una línia paral·lela al camí paral·lel a l'edifici auxiliar modern ubicat al Oest, a 10 metres d'aquest

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN SERRA

REFERENCIA CADASTRAL

9150604

NUM

P16

LOCALITZACIÓ

Carrer de Can Serra

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1512, 1980, dècada 1990

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

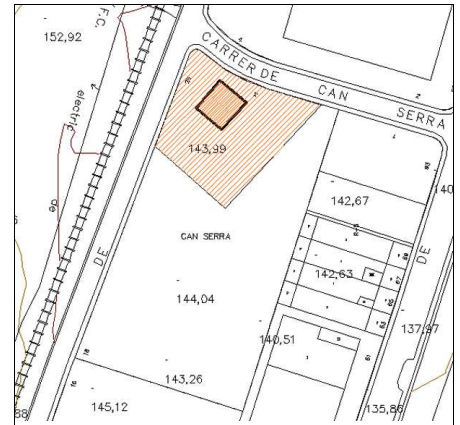
Procés de restauració

ENTORN

A prop de les vies del ferrocarril, sobre un terreny (cota 144) situat al final de la plana de Can Serra, que baixa cap a la Riera i que actualment suporta una intensa activitat com a polígon industrial.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta rectangular, de quatre crugies, propera al tipus II-2 (Classificació d'en Danès i Torras). L'edifici principal té planta baixa, un pis i golfes. La façana principal es presenta molt ordenada, després d'una intervenció feta als anys 80 sobre una façana probablement ja ordenada amb criteris del segle XIX. Cal destacar la porta adovellada de mig punt de pedra sorrenca i obertures laterals, les tres finestres de la primera planta amb brancals i llinda de pedra sorrenca treballada i una finestra geminada a ma esquerra que trenca la simetria. A les golfes, probablement construïdes al segle XIX, hi ha sis finestres amb arc de mig punt. Als anys 80 presentava una distribució interior molt distorsionada que es va refer per nous usos. L'escala ha desaparegut. Cal destacar l'estructura de jàsseres de fusta i pilars que substitueixen els murs de càrrega a les golfes, el ràfec de la coberta i, en general, la fusteria. Presenta una fornícula en forma de mitja lluna, buida, a la façana, que a les fotografies dels anys 80 mostrava una escultura, probablement en pedra sorrenca. Té tres plantes de 416 m2 cadascuna, mentre que la seva façana fa uns 28 m. de llargada.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Plantes baixa i primera: murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).
Planta golfes: pilars de formigó armat.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo
Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Restaurada

Bo

FAÇANA

Pedra vista en cantonades i vorejant els forats de portes i finestres.
Arrebossat modern de color beige.

Bo
Bo

COBERTA

A dues vessants de teules aràbigues amb ràfec de peces ceràmiques

Bo

INTERIOR

Restaurat

Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CAN SERRA	9150604	P16

NOTICIES HISTORIQUES

Es tracta d'una masia relacionada amb el seu molí hidràulic instal·lat a la riera, que discorre molt a prop. Resulta difícil de precisar els primers noms de la propietat. Els dels darrers segles han estat Serra del Molí i Serrallach. Resta documentació relativa a l'any 1230 en que s'esmenta la propietat de Guillem dels Horts. El s. XIV va pertànyer al pubill Bernat Rovira, el XVI ja se'l coneix amb el nom de mas Serra del Molí i el regenta Antic Serra. El mateix segle, i en concret l'any 1512 el regenta Antoni Serra del Molí i el 1611 era de la propietat de Joan Serra, àlies Rovira. L'any 1693 el senyor Antoni d'Oms i Santa Pau vengué la propietat als administradors de la Causa Pia de Miquel Pascual. Els nous propietaris realitzaren grans obres a la masia, al molí i recs d'aigua. Amb les lleis desamortitzadores de l'any 1836, aquesta hisenda va retornar als descendents de la família Oms, per a passar, al s. XX, a ser possessió per compra del senyor Altet. L'entitat de Crèdit Agrari serà després la propietària, i el 1940 l'adquireix el senyor Josep Abril, industrial rubinenc, que restaurà la masia conservant la fesomia exterior. Després de la riuada de l'any 1962, la propietat i la casa van en franca regressió. Va ser molí paperer que fabricava paper d'estrassa, el qual a fins del s. XIX es va traslladar a la Llana. Hi ha una història de la 1ª Guerra Mundial, que diu que a causa de les dificultats del transport marítim no arribava bacallà d'Islàndia i, per Rubí es deia que a can Serra tornarien a posar-hi moles per fabricar bacallà d'indústria. Durant la Guerra Civil, per la fam existent, es va tenir cura dels regatges i es va arrebossar per la col·lectiva de paletes. Restaurada fa pocs anys, el seu últim ús va ser el de Escola Taller i Casa d'Oficis.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (inèdit). 1998. Llistat de patrimoni industrial al confirmar, Document mecanografiat, 1998 CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. XERCAVINS REQUESENS, Jordi (1989) "L'agricultura rubinenca. Notes històriques" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 17-37, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Avui la casa s'ha rehabilitat com a futur centre per a joves, dins del programa del Centre Cultural Can Serra

DENOMINACIÓ

CAN SERRA

REFERENCIA CADASTRAL

9150604

NUM

P16

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbanitzable Programant

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.16

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

53

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix tant l'àmbit interior com l'exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, estructura, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Definit a Oest i Nord pels carrers que l'envolten; al Est i Sud per unes línies paral·leles a les façanes, a 30 metres d'aquestes.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i reutilització

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAL PATILLES

REFERENCIA CADASTRAL

9243601

NUM

P17

LOCALITZACIÓ

Carrer Pau de Claris, 13-15/C. De Cadmo, 22

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1889

AUTOR

PROPIETARI

Dolors Esteve Corbera, i altres

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

El Passeig de Pau Claris, el qual manté, en gran part, l'estructura del parcel·lari tot i que hi ha un seguit de intervencions modernes que alteren la unitat del carrer.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

L'habitatge respon a una tipologia de mestre d'obres d'una gran casa urbana (té l'equivalent a 3 parcel·les típiques) d'un sol pis amb eixida posterior, pati i zona dedicada a les tasques d'indústria agrícola. Presenta elements decoratius en ceràmica a la façana i teulada plana. Resulta molt interessant el fet de mantenir en actiu una petita indústria familiar de transformació vitivinícola, que es relaciona amb una de les poques vinyes i barraques tradicionals i en actiu de la localitat. A l'entrada de la zona de cellers, des del carrer, existeixen dos cups quadrats, enrajolats amb ceràmica vidrada, dedicats l'un a vi negre i l'altre a blanc. Conserva en ús els estris, eines i màquines propis d'aquesta manufactura tradicional: la premsa de fus de ferro amb les planxes de partir, les eines de ma (arpiots, maçó, maça de posar taps, alçabotes, bomba de transvasar, trinxadora, portadores amb caparons de 90 kg de capacitat enrasades, aixetes de diversos tipus, etc.). Al celler, sobre els sòcols, hi han catorze botes de vuit - nou càrregues (160 litres per càrrega), que s'omplen de vi cada verema.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega amb elements de pedra de Can Fatjó segons testimoni del propietari.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltos ceràmics.

bo

FAÇANA

Arrebossada i pintada
Reixes de forja
Fusteries de fusta

regular
bo
bo

COBERTA

Plana a la catalana, ventilada.

bo

INTERIOR

Conserva la distribució original i el paviment de mosaic hidràulic

bo

DENOMINACIO

CAL PATILLES

REFERENCIA CADASTRAL

9243601

NUM

P17

NOTICIES HISTORIQUES

Va ser construïda per Joan Ventosa, originari de Sant Andreu de la Barca. El motiu de "Patilles", venia de que portava llargues patilles.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. (Informació oral de Dolor Esteve, abril 2001). Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Resulta molt interessant el fet de mantenir en actiu una petita indústria familiar de transformació vitivinícola, que es relaciona amb una de les poques vinyes i barraques tradicionals i en actiu de la localitat. A l'entrada de la zona de cellers, des del carrer, existeixen dos cups quadrats, enrajolats amb ceràmica vidrada, dedicats l'un a vi negre i l'altre a blanc. Conserva en ús els estris, eines i màquines propis d'aquesta manufactura tradicional: la premsa de fus de ferro amb les planxes de partir, les eines de ma (arpiots, maçó, maça de posar taps, alçabotes, bomba de transvasar, trinxadora, portadores amb caparons de 90 kg de capacitat enrasades, aixetes de diversos tipus, etc.). Al celler, sobre els sòcols, hi han catorze botes de vuit - nou càrregues (160 litres per càrrega), que s'omplen de vi cada verema.

DENOMINACIÓ

CAL PATILLES

REFERENCIA CADASTRAL

9243601

NUM

P17

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA9/12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

233

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, cromatisme, i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. Cal remarcar que el respecte a la normativa del Conjunt del Nucli Històric garanteix un entorn respectuós i homogeni.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació i addició. Les de nova planta i d'ampliació únicament en la part del solar disponible i no edificada

En cas d'addició, si els paràmetres del PGO l'admeten, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana i fer-se amb coberta plana. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

L'ESCARDÍVOL / LA PELLERIA / NAUS PICH AGUILERA

REFERENCIA CADASTRAL

9142101

NUM

P18

LOCALITZACIÓ

Carrer Joaquim Blume 28 - Terrassa, 57

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

finals segle XIX/ mitjans segle XX

AUTOR

Lluís Muncunill (la nau Nord -1923-)

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

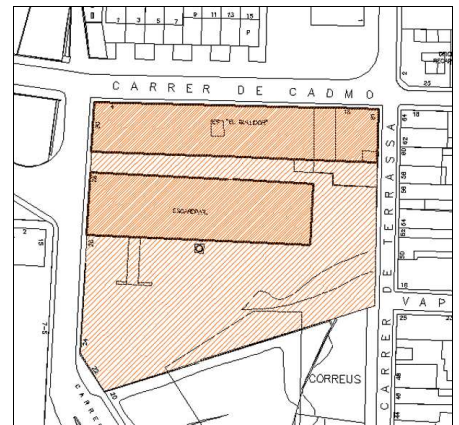
Cultural i educatiu

ENTORN

La riera de Rubí, el carrer de Terrassa, el carrer Cadmo i l'aparcament, davant dels quals el conjunt s'imposa per les seves dimensions i llenguatge arquitectònic.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt constituït per dos naus industrials paral·leles de planta rectangular, en planta baixa i dos pisos, i una xemeneia exempta. El fort desnivell de l'emplaçament provoca l'adaptació de la façana, en la nau exterior (obra vista), de planta baixa i un pis en la zona alta, i de planta baixa i dos pisos en la zona baixa. La façana de la nau exterior s'estructura en franges verticals emmarcades per pilastres i una cornisa, on es disposen les obertures d'arc aparellat (dos filades de maó en el pis superior i tres filades en planta baixa). Les obertures de la planta baixa s'adapten al terreny augmentant la seva dimensió vertical. La nau interior (arrebossada) s'estructura en franges verticals emmarcades per pilastres en els pisos superiors, i la planta baixa esdevé un sòcol continu; i les obertures s'han unificat en una obertura rectangular de tres alçades. Actualment s'ha afegit una escala metàl·lica exterior a la façana. Les naus s'interrelacionen per una passarel·la i per un pati delimitat per les seves façanes interiors.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Pilars metàl·lics revestits de maó massís.
Pilars metàl·lics actualment reforçats amb formigó.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues metàl·liques amb volta a la catalana atirantada.

bo

FAÇANA

Obra vista (exterior)
Arrebossat i pintat(interior)
Fusteries d'alumini.

bo
bo
bo

COBERTA

Plana a la catalana, transitable.

bo

INTERIOR

Reformat per l'adequació de l'ús d'equipament.

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
L'ESCARDÍVOL / LA PELLERIA / NAUS PICH AGUILERA	9142101	P18

NOTICIES HISTORIQUES

El 1835 s'hi estableix una filatura de seda en aquest lloc propietat de la societat Menard i Vall. El 1888 es comprada per Pere Ribas i Oleart que hi instal·la "la Pelleria" fàbrica de rentat i tria de llana. El 1918, els germans Archs compren el conjunt i hi instal·len una fàbrica d'aprestos, tints i acabats. El 1921 es constitueix "Rubí Industrial S.A" que deixà d'exercir la seva activitat el 1934, ja que es dissolta i posada en liquidació el 1936; a la Guerra Civil, la gestió està col·lectivitzada i sembla que es van fabricar granades i altres municions. A la dècada de 1940, es adquirida per l'empresa Pich Aguilera, que la llogarà a altres empreses. Va patir els efectes de la rierada de 1962 restant d'empeus l'actual edifici, que l'any 1985 va ser adquirit per l'Ajuntament de Rubí, iniciant-se les obres de rehabilitació. Disposava de les nomenades "Basses de la Seda" que consistien en dues basses i que s'alimentaven d'aigua de la riera mitjançant una resclosa prop del Bullidor, que desaparegueren l'any 1962. Durant la Guerra Civil del 1936, i segons informació oral, es fabricaren granades de morter del calibre 81 ("model alemany" dels col·leccionistes).

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. C.R.M. (1982a) "Rubí, abans (2)" Butlletí de la llar de la 3ª Edat de Rubí, Núm. 11, Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1988d) "Comunicats dels lectors" Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 31, p. 25. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemenies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. R.R. (1982) "Toponímics antics de Rubí" Butlletí de la llar de la 3ª Edat de Rubí, Núm. 18, Rubí. RUBÍ, 75 ANYS (1993) "Rubí. 75 anys a tot tren ". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. SCRUTANS (1934) "Notes per a la història de la indústria rubinenca" Endavant, Núm. 596, Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Entre el 1834 i el 1888 era coneguda com "la fàbrica de Rubí". La disposició i les característiques de les naus correspon a una tipologia de nau industrial molt estesa a Catalunya. Es conserva un plànol de la nau nord a l'Arxiu Municipal. Inclosa a l'Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. A la fàbrica Pich Aguilera n'hi deien "cal Rafelet". El topònim tradicional d'aquell espai (avui pàrking) era la Riba de les Canals.

DENOMINACIÓ

L'ESCARDÍVOL / LA PELLERIA / NAUS PICH AGUILERA

REFERENCIA CADASTRAL

9142101

NUM

P18

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

PERI 10.1

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 10

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

125

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. Cal recordar que el disseny del nou espai públic previst cap al Sud, mantingui i potenciï aquest entorn de respecte. Caldrà, doncs, tenir en compte que la presència fonamental haurà de ser la de les naus i no la dels edificis nous. Les perllongacions de carrers, tenen sentit físic fins al Carrer Terrassa, que sempre ha actuat com a cinturó del Nucli Històric.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, ampliació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

AJUNTAMENT

REFERENCIA CADASTRAL

9242306

NUM

P19

LOCALITZACIÓ

Plaça Pere Aguilera i Garriga, 1. 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1845(construcció),1923-35(reforma).

AUTOR

Lluís Muncunill i Parellada

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Administració pública

ENTORN

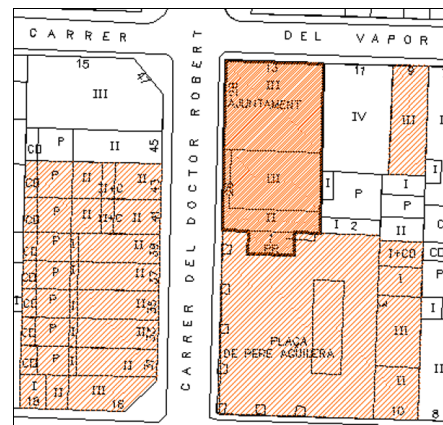
La façana principal de l'edifici dona a la plaça de Pere Aguilera, envoltada per edificacions de qualitat arquitectònica heterogènia però que mantenen l'estructura del parcel·lari històric.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

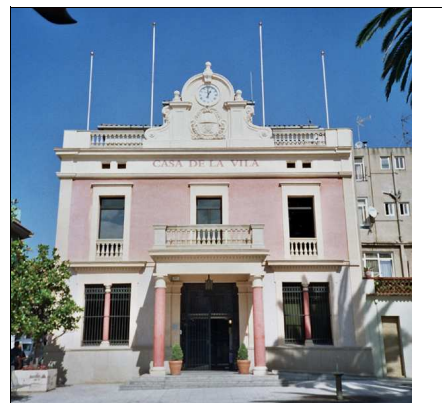
Edifici exempt amb planta baixa i dos pisos. La composició de la façana reflexa l'edifici original corresponent a la Casa Pairal dels Rufé, amb la planta baixa amb un estuc imitació pedra i el pis, amb un estuc rosa, antigament imitació totxo. La façana conté un seguit de elements propis de l'arquitectura neoclàssica, com les faixes de pilastres a les cantonades o el remarcament de les finestres. Es molt interessant la barana de balustres del capcer, centrada per un cos a manera de frontó, decorat amb relleus i que conté el rellotge i un escut heràldic. Els detalls decoratius són d'estil neoclàssic. L'accés a l'edifici es fa per mig d'un pòrtic amb columnes i està rematat amb barana de balustres, presentant als finestrals baixos, geminats, sengles columnes dòriques. Cal destacar aspectes de la remodelació, com l'entrada de llum per la lluernia, l'acabat de l'escala i la distribució que es desenvolupa al voltant d'aquesta zona central.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Pilars de formigó i murs de càrrega

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Escala de volta a la catalana

bo

FAÇANA

Sòcol de pedra
Estucs a les motllures de les obertures
Pintura de finals del segle XX a la resta del parament

bo
bo
bo

COBERTA

Parcialment plana i a dues aigües amb lluernia

bo

INTERIOR

Vestíbul i escala estucat

bo

DENOMINACIO

AJUNTAMENT

REFERENCIA CADASTRAL

9242306

NUM

P19

NOTICIES HISTORIQUES

Antiga casa dels Rufé, construïda l'any 1845 i adquirida per l'Ajuntament l'any 1922. Les reformes es van efectuar entre 1923 i 1925, per l'arquitecte Lluís Muncunill.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricada. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.Ll. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

L'edifici està contemplat dins el Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. L'espai urbà en el qual s'ubica, al llarg de la història va rebre diversos noms, així, en temps de la República li fou posat el de Fermín Galan, en època franquista, el de Joan Montmany (l'alcalde que feu l'obra) i l'any 1979 se li posà el nom de Plaça de la Vila fins que més modernament ha estat canviat per Pere Aguilera (TURU et alii, 2000). El rellotge de la façana es de la marca "La Puntual", fabricat a Rubí mateix i datat el 1927. El rellotge de la façana es de la marca "La Puntual", fabricat a Rubí mateix i datat el 1927.

DENOMINACIÓ

AJUNTAMENT

REFERENCIA CADASTRAL

9242306

NUM

P19

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament AD

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 13

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

1

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic aïllat

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana. A més es protegeix l'àmbit interior, en els següents aspectes: materials, textures i cromatisme, i en especial l'escala i el vestíbul.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels edificis que donen front a la plaça, alguns dels quals integren el denominat Conjunt Plaça Pere Aguilera-Dr.Robert, sobre els quals la normativa defensa el manteniment d'una imatge homogènia centrada en l'època de constitució definitiva d'aquest espai (finals del XIX), en el que es barregen arquitectura de mestres d'obra i "petita" monumentalitat.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració(Caldria la posta en marxa de la normativa del Nucli Històric, en especial respecte del rètols i instal·lacions).

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, ampliació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CASA CARRER DE TERRASSA, 40

REFERENCIA CADASTRAL

9242614

NUM

P20

LOCALITZACIÓ

Carrer Terrassa, 40

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1878

AUTOR

PROPIETARI

Josep Aumasqué Pujol

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

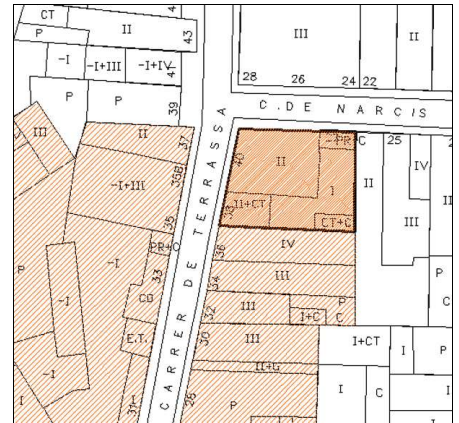
Tot el tram Carrer de Terrassa, un dels més antics del nucli històric (coincident amb l'antic Camí de Terrassa) entre el C. de la Justícia i C. Narcís Menard, el qual encara conserva un ambient de petita població.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

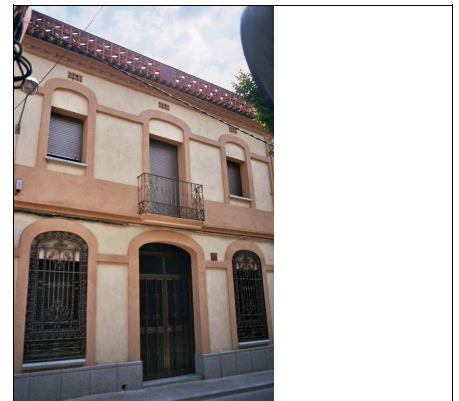
Edifici en cantonada desenvolupat en planta baixa i un pis sobre un terreny de 13 metres d'amplada. El fet de que aquesta mida sigui equivalent a gairebé tres terrenys "típics" al Nucli Històric, mostra la importància del propietari. Destaquen els arcs escarsers de les llindes de les obertures, emmarcats per motlures planes arrebossades en la façana principal i que exterioritza l'estructura interior a la resta de la façana. Al primer pis els arcs estan tapiats i els vans s'han adintellat. A la primera planta l'obertura central està constituïda per un balconet mentre que les altres són finestres. La reixeria és de forja, en una de les obertures de planta baixa presenta la data de 1878 integrada dins el seu cos i "A 110" a la seva obertura simètrica. La façana està encapçalada en tot el seu perímetre per un petit ràfec de teules sobre rajoles ceràmiques dentellades.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de tapia amb còdols i carreus i morter de calç.

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltó ceràmic.

FAÇANA

Arrebossat amb motlures planes al sòcol i brancals

COBERTA

Plana a la catalana, ventilada

INTERIOR

Totalment reformat, només conserva el petit vestíbul d'entrada original

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo

bo

bo

bo

DENOMINACIO

CASA CARRER DE TERRASSA, 40

REFERENCIA CADASTRAL

9242614

NUM

P20

NOTICIES HISTORIQUES

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

El disseny de les reixes recorda el de la reixa de les Caves Ariscondell, una mica més senzill però desenvolupat sobre una corba en planta.

DENOMINACIÓ

CASA CARRER DE TERRASSA, 40

REFERENCIA CADASTRAL

9242614

NUM

P20

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA9 / 12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

180

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, cromatisme, i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels edificis(nº 26,28,30,32,34,36 i 389 del tram del Carrer Terrassa, entre Narcís Menard i Justícia. El respecte a les normes del conjunt del Nucli Històric permetrà la protecció de aquest entorn, pero s'ha de advertir sobre el perill que comporta la possible realització d'un espai públic just al davant del Carrer Terrassa en quant a la destrucció de l'imatge tancada i antiga que presenta ara.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i en especial, conservació i consolidació dels edificis del entorn. Caldria substituir les celosies ceràmiques del coronament per un acabat més propi de l'estil de la casa.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESSES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, ampliació, addició.

En cas d'addició, si els paràmetres del PGO l'admeten, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana i fer-se amb coberta plana. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO i el PEACOR.

DENOMINACIÓ

CAN LLONC

REFERENCIA CADASTRAL

9242610

NUM

P21

LOCALITZACIÓ

Carrer Terrassa, 28

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1879

AUTOR

Germans Llonch/Jaume Comerma

PROPIETARI

SUABAD.

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

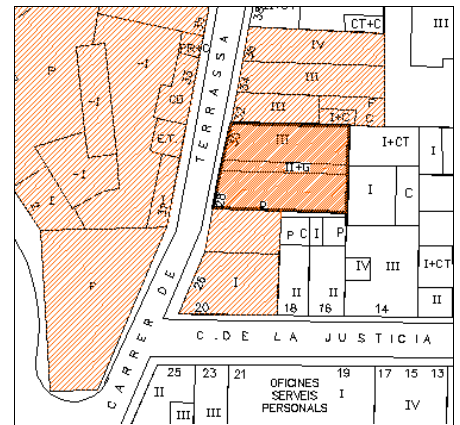
El espai del jardí, el Carrer Terrassa i el Carrer Justícia, amb un cert deteriorament de la qualitat urbana degut a l'estat dels edificis, sense cap manteniment. Pel seu caràcter de límit del Nucli Històric la seva conservació és essencial.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici en cantonada de planta rectangular, en planta baixa i dos pisos, amb un jardí annex. Destaca la porxada d'aire colonial de la façana sud que s'obre al jardí, superfície restant de la parcel·la. Els tres pisos presenten nou arcs de migpunt d'obra de fàbrica a sardinell sobre pilars octogonals de maó. Tanmateix, cal destacar les baranes de ferro forjat, amb un motiu de flor amb 12 pètals. La composició es resol amb un acroteri esglaonat i un timpà central, decorat amb un senzill fris dentellat. A la façana d'accés destaca la porta d'accés amb brancals i dintell de pedra, el basament presenta restes d'estuc imitant grans carreus de pedra; tot plegat havia estat amagat sota un arrebossat i un sòcol de conglomerat moderns. La reixeria comú per les dues façanes és de ferro forjat i presenta una decoració de motius florals. La façana es remata amb una cornisa que continua a la façana Sud com a base de l'acroteri i el timpà, unificant dues composicions de façana tan diferents.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís.
Columnes de la llotja de totxo massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

regular
regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltó ceràmic.
Bigues i llates de fusta enrajolat de ceràmica vidrada.

regular
regular

FAÇANA

Arrebossat i estucat.
Fusteries de fusta amb porticons.
Reixes i baranes de ferro (Primer pis i llotja)

dolent
regular
regular

COBERTA

A dues vessants de teules aràbigues

dolent

INTERIOR

Rajola hidràulica (planta baixa)
Mosaic ceràmic (primer pis)
Llosetes ceràmiques en espiga (a les golfes)

dolent
dolent
dolent

DENOMINACIO

CAN LLONC

REFERENCIA CADASTRAL

9242610

NUM

P21

NOTICIES HISTORIQUES

La finca de Cal Llonch formava part, a mitjans del segle XIX, dels dominis del Castell de Rubí, propietat de la Marquesa de Moja i Cartellà, Josepa de Sarriera i de Copons, i fou establerta per Vicenç Llugany i Muixí al 1860. Morta la Marquesa sense descendència el 1868, el domini va passar a mans del seu nebot Ramon de Sarriera i de Pinòs, Comte de Solterra i Marquès de Barberà i de la Manresana. Vicenç Llugany, de professió paleta i casat amb Eulàlia Salvatella i Casajoana, tenia una única filla de nom Lluïsa, que es va casar amb Jaume Llonch al 1872. El matrimoni va a construir la seva residència familiar al Carrer Terrasa, projectada pel mestre d'obres terrasenc Jaume Comerma. Hi han diferents versions sobre la construcció de la llotja al voltant de 1886, any del casament de Lluïsa Llugany amb Pere Calders, després de la mort dels seu primer marit. Les atribucions autorals son de dos tipus: les que ho atribueixen a un professional amb formació acadèmica o les que ho lligan amb la vinculació "americana" de una part de la família. Un dels fills va seguir l'ofici de paleta i cap al 1909 va a marxar a La Havana. Sembla que quan van tornar a Rubí van aixecar la nova casa a finals del segle XIX o primers anys del segle XX. Al jardí hi havia un safareig alimentat per l'aigua del rec del Clausell que discorria molt a prop, sota l'acera.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1982a) Calendari llaminer. Rubí: Miquel Rufé i Majó. Informació oral del Sr. Miquel Rufé, novembre de 2000. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

No s'ha facilitat l'accés a la construcció.

DENOMINACIÓ

CAN LLONC

REFERENCIA CADASTRAL

9242610

NUM

P21

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA9/12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

223

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, i façana. S'ha de mantenir el jardí actual (mínim de 5 metres) per tal de conservar les condicions de perspectiva necessàries per al gaudiment de l'edifici.

ENTORN DE PROTECCIÓ

A més del jardí, el definit pels edificis (nº 32,34, i 36; i nº31,33,35, i 37) del tram del Carrer Terrassa, entre Narcís Menard i Justícia, i el Carrer Justícia 14,15,16 i 18). El respecte a les normes del conjunt del Nucli Històric permetrà la protecció de aquest entorn. La possible realització d'un espai públic just al davant del Carrer Terrassa comporta un cert perill de destrucció de l'espai d'un carrer històric i estret.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació, consolidació i restauració. En compliment de la normativa vigent, caldria instar al propietari al manteniment de l'edifici.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació, consolidació i restauració.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO i el PEACOR.

DENOMINACIÓ

CAL PALET

REFERENCIA CADASTRAL

9140212

NUM

P22

LOCALITZACIÓ

Plaça del Doctor Guardiet, cantonada carrer Terrassa, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca. segle XVII/ inicis segle XIX

AUTOR

PROPIETARI

Rosa Carrera Palet

US ACTUAL

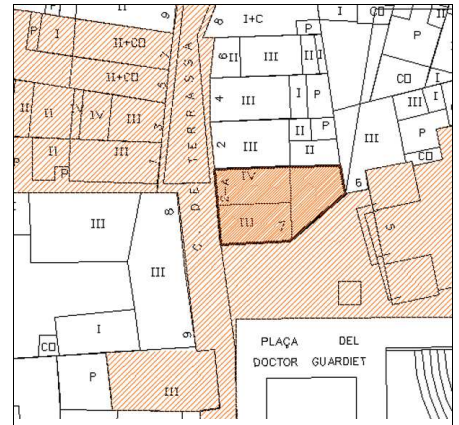
Residencial

ENTORN

La Plaça del Dr. Guardiet i el Carrer de Terrassa, dos espais fonamentals en la preservació de la imatge i la memòria, constitueixen el centre del nucli més antic de Rubí

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici en cantonada desenvolupat en planta i dos pisos. Destaquen els elements de pedra que resten de l'estat original de la vivenda ja que en èpoques recents ha estat reformada i adaptada als paràmetres compositius més moderns (noves finestres, arrebossat de façana, persianes etc). A la façana principal (Pl. del Dr. Guardiet) es disposa una portalada que descriu un arc de mig punt amb grans dovelles i brancals de pedra (roca calcària amb bioclasts). Reforçant la cantonada es disposa una cadena cantonera de carreus de pedra. A la façana lateral (C. de Terrassa) resten a la primera planta, tres finestres conopials de pedra treballada amb ampit motllurat i guardapols a la llinda, la finestra de l'extrem esquerre presenta gravada la data de 1600 a la llinda. Degut doncs a la seva antiguitat aquest edifici, tot i haver alterat considerablement la seva forma, forma part de la identitat més íntima de la Ciutat.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega, probablement de tàpia

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltos (planta baixa)

bo

FAÇANA

Arrebossats amb detalls de pedra (portalada de mig punt, llindes)
Fusteries de fusta amb persianes de taller

regular
regular

COBERTA

A dues vessants de teules aràbigues
Plana

bo

INTERIOR

Totalment reformat. Paraments enguixats i pintats de color blanc.
Conserva una porta original amb el dintell i brancals de pedra picada.

bo
bo

DENOMINACIÓ

CAL PALET

REFERENCIA CADASTRAL

9140212

NUM

P22

NOTICIES HISTORIQUES

L'any 1817 l'actual família va adquirir la casa al Monestir de Sant Cugat del Vallès. Fins aquell moment, hi residien com a llogaters. Es pensa que antigament havia estat la rectoria de l'església de Sant Pere de Rubí. L'any 1953, es va fer una remodelació important de l'edifici, durant la qual es van eliminar les dues finestres de pedra picada, amb festejadors, existents a la façana principal, a nivell del primer pis, per les obertures actuals. És la casa urbana que conserva la data més antiga del poble de Rubí, ja que en la llinda d'un finestral posa la data de 1600, també hi ha altres finestres de pedra. Josep Palet va ser un conegut lluitador republicà i va estar implicat l'any 1873 en un desarmament general que es va fer a la milícia republicana de Rubí, en un moment en que existia perill d'alguna falçanada carlina, fet que va ser denunciat a la premsa estatal. La casa posseïa una imatge de la Verge del Roser, d'estil barroc, atribuïda a Jaume Rubió. Aquesta imatge va ser regalada a la família Brustenga-Mir pel rector i la Junta d'Obra de la parròquia, ja que aquesta família, havia donat els materials per a l'ampliació de l'església de Sant Pere, provenents del seu forn d'obra que es trobava a prop de la masia. En començar la revolta de l'any 1936, les autoritats locals ordenaren que tothom lliurés els objectes religiosos, i la família Brustenga es despreguà de la imatge que, col·locada dins un sac, fou llençada a la pila del carrer Terrassa davant de la presó. Algunes escultures, quadres i creus van ser salvats de la destrucció i traslladats a la masia de ca n'Oriol, on hi ha el dipòsit del Museu de Rubí, del qual s'havien incautat les autoritats. En acabar-se la contesa, l'any 1939, i restablir-se el culte a l'església parroquial, a falta d'imatges, col·loquen a l'altar del Roser aquesta Verge. Passat algun temps, i havent-ne adquirit una altra, és restituïda novament a la família. A la làpida de la façana principal, feta l'any 1920 segons els actuals propietaris, hi ha el següent text: "AQUÍ NASQUÉ I MORÍ EL NOSTRE PATRICI JOSEP PALET I RIBA FERM DEFENSOR DE LES LLIBERTATS DELS POBLES".

BIBLIOGRAFIA

BATALLA GALIMANY, Ramon et alii (1994) Rubí a l'abast. Ciències socials I. Rubí: Ajuntament de Rubí. BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MARGENAT, Francesc; VILALTA, Jordi (1985) "Un document de les guerres carlines a Rubí" Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 371-374. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

A l'interior de l'immoble hi ha tres fotografies històriques on s'observa la façana original de la casa.

DENOMINACIÓ

CAL PALET

REFERENCIA CADASTRAL

9140212

NUM

P22

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA9 / 15-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

178

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Es tracta d'un entorn en el que hi ha edificis catalogats, i dos espais amb una gran qualitat històrico-estètica. El respecte a la normativa del Conjunt del Nucli Històric, en especial al nº9 de la Plaça Guardiet, garantirà la homogeneïtat del conjunt. En especial i com a gran part del Nucli Històric s'ha de soterrar o amagar el cablejat aeri adossat a la façana.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Caldria eliminar els detalls de totxo vist als brancals de les finestres de la planta baixa i primer pis i arrebossar. Caldria adequar les reixes de la planta baixa a les de la façana del carrer de Terrassa. Caldria substituir les persianes de taller per altres de librillo (mallorquines). S'hauria de fer un projecte de renovació de l'edifici del Carrer Riera 2 que permeti apropar-lo a les normatives del Conjunt del Nucli Històric.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO i el PEACOR.

DENOMINACIÓ

FÀBRICA DE JOAN DEBANT / CAL RAMON FERRER

REFERENCIA CADASTRAL

9140716

NUM

P23

LOCALITZACIÓ

Dr.Guardiet.10, 08191 RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1929

AUTOR

PROPIETARI

Joan Debant Fontanet ;Rosa Ma. Debant Fontanet

US ACTUAL

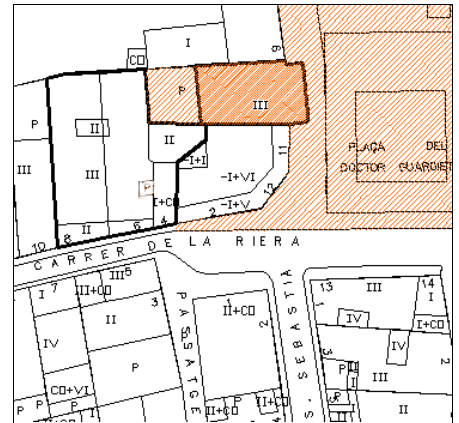
Industrial

ENTORN

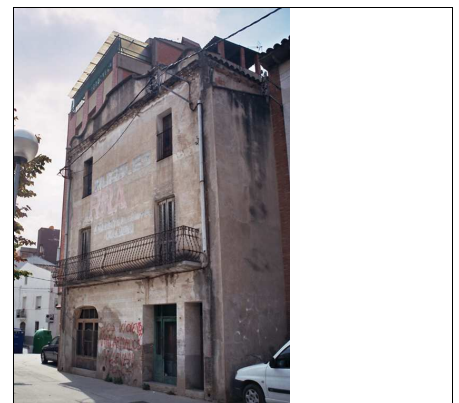
La Plaça del Doctor Guardiet i el Carrer Terrassa.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici fabril entre mitgeres i planta en "L", desenvolupat en planta baixa i dos pisos, a les que s'accedeix pel carrer de la Riera, 8. Destaca la façana de la Pça Guardiet d'aire modernista, amb obertures arrodonides, reixeria amb motius florals i acroteri ondulat emmarcant la data de l'edifici: "R M 1914". Encara queden restes d'un anterior cartell publicitari "Muebles Tarra. Conjunto Las Torres. Rubí". El seu emplaçament, sobresortint respecte de l'alineació del Carrer Terrassa, crea un efecte pintoresc que enriqueix la plaça.

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltó ceràmic.

regular

FAÇANA

Arrebossat i estucat.
Fusteries de fusta amb porticons.
Reixes i baranes de ferro forjat complex.

regular

COBERTA

A dues vessants de teules aràbigues
Plana

regular

INTERIOR

Reformat. Paraments enguixats i pintats de color blanc.

regular

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
FÀBRICA DE JOAN DEBANT / CAL RAMON FERRER	9140716	P23

NOTICIES HISTORIQUES

Aquesta ferreria estaria datada per documentació l'any 1460 i es trobava a la "Sagrera" de l'església. Aquesta farga va ser feta perquè els habitants de Rubí no volien anar a llussar les eines a la del senyor del Castell i van fer diversos intents fins que van aconseguir obrir aquesta. A la plaça també es van detectar restes del primitiu rec medieval, que podia donar energia a aquesta instal·lació industrial. Al cadastre de 1717 hi figuren els ferrers Francesc Carreres i el seu mossò Joan Perramon i Josep Prats i Josep Pons fadrí-ferrer. Respecte a l'edifici actual, s'ha de destacar les instal·lacions i màquines que constitueixen l'actual indústria tèxtil. L'inici de l'empresa va ser als anys 1920, quant els avis de l'actual propietari Joan Debant i Rosa Puigvert van comprar el seu primer teler, a Castellar del Vallès, Temps després van treballar a Manresa i Barcelona, on es van associar amb l'industrial tèxtil Fàbregas i, fins i tot, van arribar a muntar una empresa a Medina del Campo Cap el 1929, compren l'actual local, el condicionen la planta baixa i, a sobre, construeixen l'habitatge de la família.. Els Debant es van especialitzar en teixit esportiu a partir del 1936. Van inventar un tipus de teixit de cotó a l'interior i raíó a l'exterior (substituint per poliester cap el 1980), encara que no el van patentat. Van idear la samarreta del club de futbol Sabadell. Avui encara es mou amb maquinària tradicional, majoritàriament gràcies a l'embarat.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. BENCOMO I MORA, Carme. (1996) "Rubí a l'Edat Moderna: una síntesi general", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 325-339. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1995) "Sant Pere de Rubí a l'època baix-medieval; segles XII, XIII, XIV i XV", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 39, p. 309-318. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. JUAN DEBANT, S.A. (s.d.) JD Jotade. Prendas Deportivas. Rubí. MARGENAT I RIBAS, Francesc (1995) "Rubí a l'època alt-medieval", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 39, p. 297-308. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. VENTOSA I MUÑOZ, Sílvia (1984) "La primera indústria tèxtil a Rubí". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 12, p. 243-258. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Informació oral Joan Debant, abril 2001 Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Conserva tota la maquinària dels primers temps, l'embarat i el motor elèctric amb el que funcionava l'antiga fàbrica, així com la més antiga "burra" (generador de gasolina). Una premsa per a estampació de l'any 1920, un motor elèctric dels anys 1910-1920 i un generador elèctric també dels anys 1920, així com un bon nombre de telers dels anys 1920 encara en funcionament. Resulten interessant els telers circulars "Bonami", de Manxester. També es troben premses, planxadores amb formes, ribeters, etc.

DENOMINACIÓ

FÀBRICA DE JOAN DEBANT / CAL RAMON FERRER

REFERENCIA CADASTRAL

9140716

NUM

P23

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA10/13-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

139

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Es tracta d'un entorn en el que hi ha edificis catalogats, i dos espais amb una gran qualitat històrico-estètica. El respecte a la normativa del Conjunt del Nucli Històric, en especial al nº9 de la Plaça Guardiet, garantirà la homogeneïtat del conjunt. En especial i com a gran part del Nucli Històric s'ha de soterrar o amagar el cablejat aeri adossat a la façana.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Restauració i reutilització.

S'hauria de fer un projecte de renovació de l'edifici del Carrer Riera 2 que permeti apropar-lo a les normatives del Conjunt del Nucli Històric.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO i el PEACOR.

DENOMINACIÓ

FARMÀCIA PARRILLA

REFERENCIA CADASTRAL

9140402

NUM

P25

LOCALITZACIÓ

Carrer Xercavins, 4,/ C. Sant Sebastià, 3

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1827 (construcció) / 1909 (reformes)

AUTOR

PROPIETARI

Salvador Soler Feixas

US ACTUAL

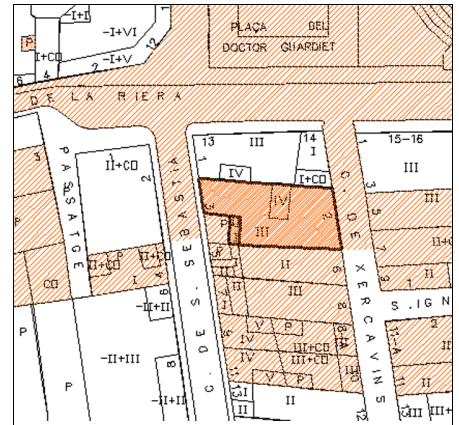
Farmàcia

ENTORN

El Carrer Xercavins pertany al nucli més antic de Rubí, proper a la església de Sant Pere, que conserva característiques de conjunt unitari per els seu estil i proporcions.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici entremetgeres de planta baixa i dos pisos. Destaca pel disseny modernista de la façana així com pel grau de conservació de l'interior de la Farmàcia. El basament de l'edifici s'ha tractat amb un aplacat de majòliques rectangulars groguenques, un sòcol de ceràmica fosca i una filada de sanefa decorativa; una segona filada de la mateixa sanefa decorativa a l'alçada de les obertures de la farmàcia resol el polit tractament del basament. A la botiga destaquen les dues pilastres de l'accés i una esvelta columna central, totes de marbre blanc vetejat. A més, es conserva el mobiliari modernista de la farmàcia i els paviments originals: mosaic hidràulic i marbre blanc vetejat. La façana corresponent als habitatges està tractada amb un estuc imitant carreus llisos i un esgrafiats amb motius florals a l'eix central. Cal citar l'element propagandístic "Farmàcia", trencadís de ceràmica vidrada blava i tipografia modernista a la paret mitgera Nord.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega amb carreus de Can Fatjó(probablement)

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Biguetes metàl·liques i revoltos de rajola ceràmica

bo

FAÇANA

Aplacat de peces ceràmiques vidrades.
Estuc, motllures i esgrafiats.
Fusteries de fusta i persianes mallorquines.

bo

bo

bo

COBERTA

Inclinada a una vessant

bo

INTERIOR

A la farmàcia es conserva el original.

bo

DENOMINACIO

FARMÀCIA PARRILLA

REFERENCIA CADASTRAL

9140402

NUM

P25

NOTICIES HISTORIQUES

És la primera farmàcia de Rubí, junt amb la de la baixada del carrer de Montserrat. La va fundar el Sr. Agustí Pannón Fina, l'any 1827 qui, antigament, tenia un despatx d'herboristeria al carrer Sant Joan. Una filla del Sr. Agustí, es va casar amb el Sr. Gener, també farmacèutic i jutge. L'actual edifici es va reformar el 1909, refent el portal (que era més petit i amb portalada de fusta). Cap el 1920 Miquel Feixes i Ferrussola (que venia d'Olot) s'instal·la a Rubí, començant a treballar a la farmàcia Gener. Aquest treballava a la farmàcia mentre estudiava la Universitat. Així, quant el Sr. Gener es va retirar, cap el 1920, aquest es quedà amb la farmàcia i es maridà amb Montserrat Muxí, veïna del carrer Santa Maria. El pare de la Sra. Muxí, comprà la casa. El farmacèutic Miquel Feixes i Ferrusola va formar part del primer consistori de Rubí, després de la Guerra Civil. Va ser molt perseguit durant la contesa ja que estava molt vinculat al món catòlic i era amic personal del polític conservador Alfons Sala, comte d'Egara. Morí cap el 1950, passant la farmàcia a mans de tres titulars diferents i, actualment es troba sota la titularitat de la Sra. Maria Parrilla Leal, l'edifici, però, és de Manuel Feixes Muxí.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. MONTOLIU I MARTÍ, Miquel (1989) "Primer consistori provisional a Rubí l'any 1939" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 283-288, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimpres., Informació oral, Farmàcia Parrilla, març 2001. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

l'accés als habitatges és al c/ Sant Sebastià,3 però successives reformes i les prioritats domèstiques donen un resultat totalment oposat a la façana principal, d'escassa qualitat arquitectònica.

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
FARMÀCIA PARRILLA	9140402	P25	

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL	PLANEJAMENT VIGENT	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA	
Urbà	PGO RUBÍ 1986	AA9 / III	
TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT	NUM INVENTARI GENERALITAT	NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL	
Cap		175	
TIPUS DE BE A PROTEGIR	NIVELL DE PROTECCIÓ	CATEGORIA	AFECTACIÓ
Edifici amb interès específic	PARCIAL	BCIL	

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, cromatisme, i façana al Carrer Xercavins. Es protegeix l'àmbit interior.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Es tracta d'un entorn en el que hi ha edificis catalogats, i dos espais amb una gran qualitat històrico-estètica. El respecte a la normativa del Conjunt del Nucli Històric, en especial al nº9 de la Plaça Guardiet, garantirà la homogeneïtat del conjunt. En especial i com a gran part del Nucli Històric s'ha de soterrar u ocultar el cablejat aeri adossat a la façana.
--

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO i el PEACOR.

DENOMINACIÓ

FASSINA AGUILERA

REFERENCIA CADASTRAL

8943002

NUM

P26

LOCALITZACIÓ

Carrer Molí, 21

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

principis s.XX

AUTOR

Lluís Muncunill

PROPIETARI

Joaquin Vallejo Marcet

US ACTUAL

Social

ENTORN

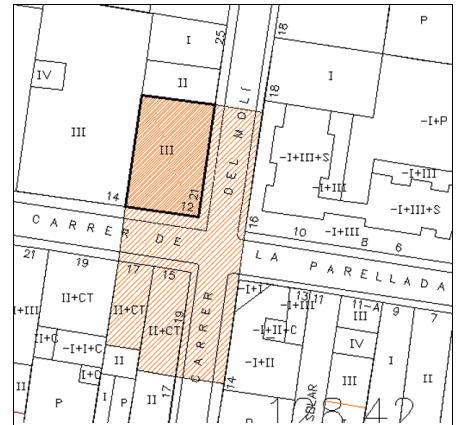
La cruïlla del carrer Parellada amb el carrer del Molí constitueix un espai prou homogeni. Lamentablement, tot i ser un edifici d'importància històrica, el Col·legi de les Carmelites (Regina Carmeli) ha perdut qualitats arquitectòniques.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici en cantonada, amb tres plantes i coberta plana. Planta quadrangular amb un afegit lateral que presenta porta flanquejada per pilastres decorades amb elements que recorden algunes obres modernistes tardanes. Es nota, clarament, en els detalls (fossejats) la façana tal com ens ha arribat, que es pensava revestir l'edifici amb alguna pedra o realitzar alguna motllura de certa importància i que per alguna raó, l'edifici va a quedar incomplet des del punt de vista dels acabats. Actualment ha perdut la distribució interior original industrial degut als canvis d'ús que ha patit: fusteria, associació de veïns, espai, etc.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega d'obra vista de maó manual.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bé

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues metàl·liques i revoltos ceràmics amb volta catalana.

Bé

FAÇANA

Obra vista de maó manual.
Planta baixa amb grafitis i pintures dels nens.

Regular

COBERTA

Plana a la catalana.

Bé

INTERIOR

Molt reformat degut als seus usos actuals.

Regular

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
FASSINA AGUILERA	8943002	P26	

NOTICIES HISTORIQUES

El 1789 Francisco de Zamora nomena l'existència de dues o tres fassines al terme. De fet, a partir de l'any 1725 ja consta l'arrendament d'aquest producte a la localitat, d'elaboració força clandestina (GARCÍA, 1996).

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

A l'actualitat està ocupat per l'esplai l'Eixam. Una trinxadora de raïm provenent de l'antiga fassina es troba a la col·lecció Vallhonrat.

DENOMINACIÓ

FASSINA AGUILERA

REFERENCIA CADASTRAL

8943002

NUM

P26

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA37/ Industrial

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

230

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per els edificis del carrer de la Parellada (nº 15, 17, 19, 21). S'ha de soterrar u ocultar el cablejat aeri adossat a la façana.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Cal recordar que és un edifici inacabat i que s'hauria de fer un projecte de definició de la façana per tal de mantenir-lo en condicions de estanqueïtat i de neteja correctes.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT DEL VAPOR NOU

REFERENCIA CADASTRAL

8940101

NUM

P27

LOCALITZACIÓ

Pg. Riera 71-79

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1879 /segle XX

AUTOR

PROPIETARI

Bertrand SA

US ACTUAL

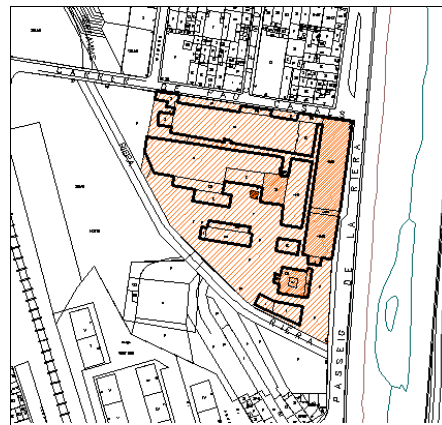
Diversos

ENTORN

Es troba a la plana de la Parellada, i es relaciona amb l'últim tram del Torrent de Can Xercavins, abans de la seva desembocadura a la riera de Rubí, habitualment brut.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt d'edificacions que es poden dividir en dos parts: la casa de l'amo i les instal·lacions de la fàbrica pròpiament dita. L'edifici residencial, de planta baixa i dos pisos, correspon a les tipologies pròpies de finals del segle XIX: volumetria cúbica, porxos i balcons, una torre central a manera de mirador i un petit jardí. La part industrial, consisteix en diferents naus pròpies d'una fàbrica tèxtil. La nau principal, de dues plantes, presenta una coberta d'encavallades i és molt allargada en sentit paral·lel a la riera de Rubí. Les finestres d'aquesta nau són rectangulars allargades en sentit vertical. Paral·lela a aquesta es troba una altra, molt més curta, que s'erigeix al costat de la xemeneia. Aquesta nau, amb coberta a doble vessant, presenta a la façana de la capçalera una estructura d'obertures prou interessant, reinterpretació d'una basílica clàssica. La xemeneia, situada al costat de l'edifici, és circular troncocònica i mesura 24'30 metres. Destaca l'assegador: nau rectangular, molt alta i estreta, amb les parets laterals allargades calades amb totxos vistos entre pilastres. L'accés s'efectua per una porta molt estreta i alta amb arc de mig punt situada al capcer de l'edificació.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Casa: Murs de càrrega d'obra de totxo.
 Nau principal: Murs de càrrega d'obra de totxo
 Nau curta : Murs de càrrega d'obra de totxo:
 Nau Assecador:

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo
 Bo
 Regular
 Mal

ESTRUCTURA HORITZONTAL

Casa: Biguetes metàl·liques i revoltos ceràmics.
 Nau Principal:
 Nau curta:
 Nau Assecador

Regular
 Regular
 Regular
 Regular

FAÇANA

Casa: Arrebossat de color beige.
 Nau Principal: Obra vista de totxo ceràmic manual.
 Nau curta
 Nau Assecador

Regular
 Regular
 Regular
 Mal

COBERTA

Casa: Plana ventilada a la catalana.
 Nau Principal: Inclínades de teules aràbigues.
 Nau curta:
 Nau Assecador

Regular
 Regular
 Regular
 Mal

INTERIOR

Casa:

Regular

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CONJUNT DEL VAPOR NOU	8940101	P27	
Nau Principal:		Regular	
Nau curta:		Regular	
Nau Assecador		Regular	

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CONJUNT DEL VAPOR NOU	8940101	P27

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Una part de la plana del Castell és la Parellada, que l'any 1879, el nou propietari del Castell, Ramon de Sarriera i Villalonga, Marquès de Barberà i la Manresana, va demanar permís per a urbanitzar, ja que volia instal·lar-s'hi una fàbrica de panes per part dels germans Ribas. Per a fer-ho necessitaven utilitzar aigua de la font dita "Canadà" que era propietat del marquès i el qual la va concedir. Existia una bassa feta a finals del segle XIX, al costat de la factoria tèxtil dels germans Ribas, per proveir d'aigua la caldera de la màquina de vapor que movia la indústria. Encara es pot observar una canonada de ferro que ve del torrent de can Xercavins i que devia abocar aigua d'alguna deu de la zona. Construïda pels germans Ribas i més tard adquirida per l'empresa Bertrand. Existia una màquina de vapor des del 1879. L'any 1897 l'empresa Ribas va construir una palanca o pont penjat, que enllaçava la fàbrica amb el carrer de la Riera. Va desaparèixer amb la rierada de 1962. L'any 1914 Joan Bertrand compra als hereus de Lluís Ribas, aleshores coneguda com "Hilados de Confianza de Luís Ribas". A partir d'aquell moment es van traslladar els telers de l'empresa des del Vapor Vell a aquestes instal·lacions. La fàbrica era coneguda, sobre tot, pels teixits de vellut. El sistema de producció era dels més moderns, amb 120 telers automàtics col·locats en sis files. Dins d'aquest conjunt, a més de la fàbrica de teixits, hi havia un taller de metal·lúrgia i un altre de fusteria per tal de reparar les màquines. La casa Bertrand, nom amb què també es coneixia el Vapor Nou, i els seus propietaris, eren molt estimats per les ajudes que oferien als seus treballadors. A la mateixa fàbrica s'hi va obrir un edifici com a secció benèfica amb l'objectiu d'acollir els fills de les obreres que hi treballaven. També es van oferir condicions de vetlla per als treballadors malalts. Aquest acolliment estava encomanat a les Germanes Carmelites de Sant Josep.

BIBLIOGRAFIA

BENCOMO I MORA, Carme (1998) "L'expansió urbana. Rubí creixent", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 42, p. 3-19. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemenies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La casa té dues portes emmarcades per sengles porxos, una a la façana que dona a la riera i l'altra a la façana oposada. En el cas de la façana de la riera el porxo ocupa tota la seva amplada i serveix de base a un balcó corregut, suportat per columnes de ferro colat. La porta posterior presenta un porxo adaptat exclusivament a l'entrada que forma, així mateix, la base d'un balcó de l'obertura central de la primera planta. En aquest cas el porxo està emmarcat lateralment per un cancell amb balustres de ceràmica motllurada. La coberta es plana amb una balustrada també ceràmica. Les quatre façanes presenten una estructura marcada per les línies horitzontals de les cornises de cada planta i les línies verticals de dues pilastres als murs, i per les cantoneres. L'encreuament de línies creen, a cada façana un joc de tres per tres espais, al centre de cadascun dels quals es troba una obertura a l'exterior.

La nau més curta té, al sector central, una estructura vertical més de tres falses pilastres unides a la part superior per dos arcs de mig punt. A l'interior de l'espai marcat per les pilastres hi ha dues grans finestres molt allargades acabades en punt rodó, mentre que a l'espai a l'exterior de les pilastres es troben sengles finestres rectangulars alineades a les impostes dels arcs de mig punt de les pilastres. A la part baixa de cada un dels quatre espais marcats hi ha un motiu circular en ceràmica, a l'igual que sobre les finestres rectangulars mentre, que sobre la pilastra central existeix una obertura, també circular. La part baixa de l'edifici queda marcada per una cornisa.

La xemeneia està muntada sobre una base quadrada de 2'80 metres de costat. Hi ha més naus, força enganxades les unes amb les altres que permeten la seva unió mitjançant passarel·les volades.

A finals del segle passat, al costat de la factoria tèxtil dels germans Ribas, es va fer una bassa per proveir d'aigua la caldera de la màquina de vapor que movia la indústria. Es veu una canonada de ferro que ve del torrent de can Xercavins i que devia abocar aigua d'alguna deu de la zona.

La relació amb la riera de Can Xercavins, una vegada consolidada l'estructura urbana a l'altre banda, pot constituir un motiu d'interès paisatgístic.

DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CONJUNT DEL VAPOR NOU	8940101	P27

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL	PLANEJAMENT VIGENT	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA	
Urbà	PGO RUBÍ 1986	Edificació Industrial en illa tancada	
TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT	NUM INVENTARI GENERALITAT	NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL	
Cap		124	
TIPUS DE BE A PROTEGIR	NIVELL DE PROTECCIÓ	CATEGORIA	AFECTACIÓ
Edificis d'interès específic	PARCIAL	BCIL	

AMBITES DE PROTECCIÓ

A la Casa es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, estructura, cromatisme, coberta i façana. A les naus, es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: façana(amb l'excepció dels afegits), volumetria.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pel Carrer Pau Casals, Passeig de la Riera i Riera de Can Xercavins (inclosa la banda oposada), amb l'excepció de un tros aproximadament triangular definit per la Riera, Carrer Pau Casals i una línia que perllonga la alineació Est del Carrer del Castell. En especial s'ha de conservar la riera en condicions de neteja pròpies d'un jardí públic.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació, consolidació i restauració. Neteja de la riera.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació, restauració i reutilització. Conservació de la riera. Aprofitament paisatgístic de la riera. S'hauria de eliminar l'ús industrial i reconduir l'ús en funció del desenvolupament de la vida social o de nous habitatges per a gent jove a Rubí. Els edificis tenen moltes possibilitats de transformar-se en un apartaments tipus "loft", barrejats amb activitats artesanals o comercials.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Casa del Director, Ximeneia i Nau de Caldereres: Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.
Naus que confronten al Passeig de la Riera: Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.
En cas d'enderroc dels edificis no protegits, els nous edificis no podran superar, al seu punt més alt, l'alçada de la Casa.

USOS ADMESOS

Industrial, Residencial, Hoteler, Comercial, Oficines, Educatiu, Sociocultural, Recreatiu, Esportiu, Sanitari-assistencial.

DENOMINACIÓ

CAL FIDEUER

REFERENCIA CADASTRAL

9338712

NUM

P28

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Jaume, 9

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Promociones Arnau Cortacans SL

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

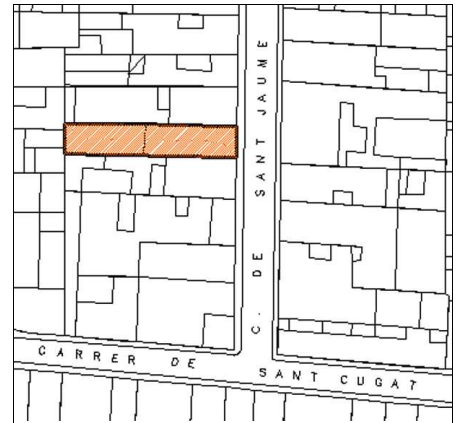
Carrer peatonalitzat, amb un parcel·lari que s'ha mantingut molt constant, amb parcel·les de 4/4,50 metres d'amplada i alçades que es repeteixen.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici urbà de planta rectangular i façana esvelta i ben proporcionada, amb acabat arrebossat i pintat en bicromia: color grisós als aplacats decoratius de guix i taronja fosc la resta. S'eleva fins a tres altures, i presenta la teulada plana, amb barana d'obra. La porta d'entrada ha estat remodelada per una restauració molt recent. Destaca per la seva particularitat un respirall metàl·lic que es situa al centre que defineixen les obertures aparellades que es repeteixen entre el primer i segon pis, amb balconada volada a la primera altura.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta i revoltos ceràmics

bo

FAÇANA

Arrebossat i pintat,, amb detalls imitant cadenes de carreus.
Fusteries d'alumini (rehabilitació)

bo

bo

COBERTA

Originalment a dues vessants, ara és plana.

regular

INTERIOR

Modificat per intervencions posteriors

bo

DENOMINACIO

CAL FIDEUER

REFERENCIA CADASTRAL

9338712

NUM

P28

NOTICIES HISTORIQUES

El nom ve del fet que el seu primer propietari era un fabricant de pasta anomenat Alliard . El Sr. Alliard tenia el seu establiment al proper carrer Sant Cugat, precisament a la casa que també porta el mateix nom. Recentment ha estat rehabilitada per habitatges, ja que entre el primer ús (indústria) i aquest últim, havia allotjat les oficines de FECSA.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Ha estat restaurat recentment.

DENOMINACIÓ

CAL FIDEUER

REFERENCIA CADASTRAL

9338712

NUM

P28

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA8/12III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

120

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, estructura, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El compliment estricte de la normativa del Nucli Històric garanteix l'entorn de respecte necessari per la protecció de l'edifici catalogat.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESSES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO i el PEACOR

DENOMINACIÓ

CAL FIDEUER / CA L'ALIART

REFERENCIA CADASTRAL

9337101

NUM

P29

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Cugat, 2.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1860

AUTOR

PROPIETARI

Dolors Aliart Boadella

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

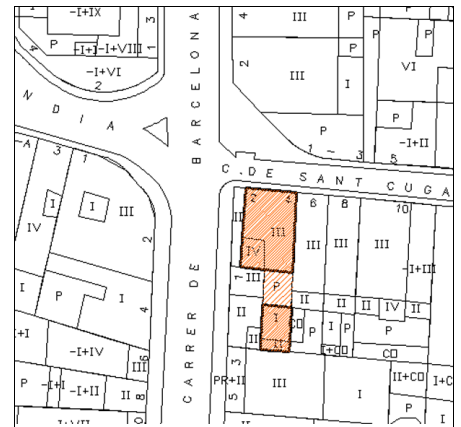
Encreuament de la Avinguda Francesc Macià, de velocitat controlada, amb el carrer peatonal-comercial de Sant Cugat, al qual pertany des del punt de vista del parcel·lari.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

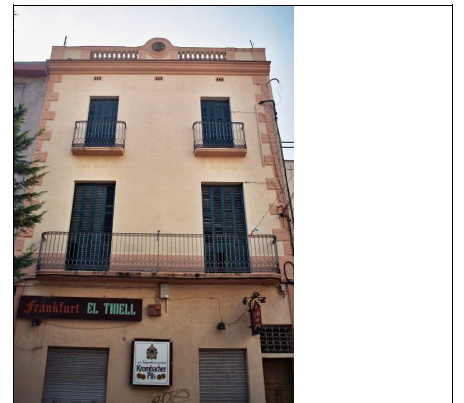
Edifici entremetgeres de tres pisos i planta rectangular (8x24m). Al primer pis, presenta un balcó corregut i al segon, sengles balcons individuals. Resulten d'interès les baranes dels balcons, la cornisa i els espiralls, i sobretot el medalló que encapçala l'edifici.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta i revoltos ceràmics

bo

FAÇANA

Estuc imitant pedra abuxardada

Fusteries de fusta amb persianes mallorquines

bo

bo

COBERTA

Plana a la catalana, ventilada

bo

INTERIOR

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAL FIDEUER / CA L'ALIART	9337101	P29	

NOTICIES HISTORIQUES

Havia estat un magatzem de gra i seu de la fàbrica de pasta Aliart. El carrer de Sant Cugat havia format part del terme de Sant Cugat, fins que el segle XIX va ser segregat i annexionat al de Rubí. A partir de 1878 es desenvolupa un procés d'ampliació del carrer, des de la cruïlla de Sant Cugat i F.Macià cap al Nord.

BIBLIOGRAFIA

ALUJAS et alii (1984) Homes del Rubí d'ahir, Barcelona, Comissió de Cultura del Casal d'Avis de Rubí. BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Té incorporat un baix comercial en la façana Francesc Macià que contrasta amb l'edifici.

DENOMINACIÓ

CAL FIDEUER / CA L'ALIART

REFERENCIA CADASTRAL

9337101

NUM

P29

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

ED 8.2

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

93

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, estructura, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El compliment estricte de la normativa del Nucli Històric garanteix l'entorn de respecte necessari per la protecció de l'edifici catalogat.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO i el PEACOR

DENOMINACIÓ

CAL FERRO

REFERENCIA CADASTRAL

9337114

NUM

P30

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Cugat, núm. 32.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

principis del segle XIX

AUTOR

PROPIETARI

Maria Claverí Roselló

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

El Carrer Sant Cugat i la primera part del Carrer Sant Pere, conserven, en la seva major part, l'estructura del parcel·lari històric. Tot i les desfiguracions de algunes plantes baixes, remats o manca d'ordre en les instal·lacions encara es pot recuperar.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici entre mitgeres, de planta baixa i pis, sobre un terreny excepcional per la seva amplada, símptoma clar de la importància de l'edifici en el seu moment. Representa amb un cert bon grau de conservació, tot un sistema de vida tradicional avui desaparegut a Rubí. Cal destacar, tot i la seva senzillesa, l'arc rebaixat i la porta d'accés, el celler, amb l'entrada des del carrer, un safareig la premsa i cups, les arcades del pati, la cuina tradicional, les habitacions i la capella. Té un gran pati voltat d'arcades, darrera de les quals hi havia les habitacions pels jornalers. Resulta interessant també el safareig per a fer la bugada a mà, que s'alimentava d'aigua pròpia d'un pou que hi ha a l'entrada, un gran celler per a grans botes, dos cups de trepitjar el raïm arran d'una finestra que dona al carrer, la premsa manual per al raïm completa, amb el seu xupet per a recollir el suc amb una galleda. A aquesta premsa hi accedien tots els vinaters veïns per acabar d'esprémer les restes de la trepitjada. A més la cuina conserva l'enrajolat del segle XVIII.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

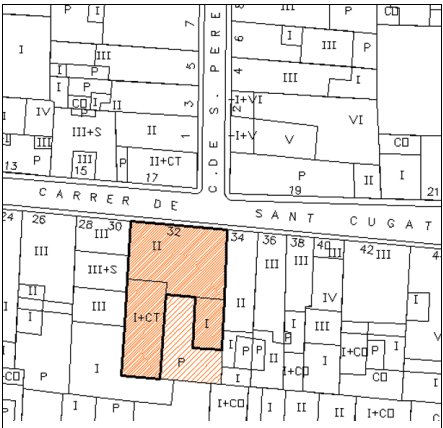
Arrebossat i estucat.
Reixes de forja senzilles
Porta d'accés de fusta

COBERTA

INTERIOR

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

regular

regular

regular

regular

regular

DENOMINACIO

CAL FERRO

REFERENCIA CADASTRAL

9337114

NUM

P30

NOTICIES HISTORIQUES

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano.
BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

No s'ha tingut accés a l'interior.

DENOMINACIÓ

CAL FERRO

REFERENCIA CADASTRAL

9337114

NUM

P30

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA8 / 14 III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

218

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, i façana carrer i façana interior amb arcs.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El compliment estricte de la normativa del Nucli Històric garanteix l'entorn de respecte necessari per la protecció de l'edifici catalogat.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació i consolidació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació, consolidació i restauració.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició.

En cas d'addició , si els paràmetres del PGO l'admeten, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana i fer-se amb coberta plana. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO

DENOMINACIÓ

CAN VILARÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9237119

NUM

P31

LOCALITZACIÓ

Plaça d'Anselm Clavé, xamfrà Llobateres - Dr. Ramon Turró 11.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

XIX (construcció) /1991 (reformes)

AUTOR

PROPIETARI

Leandre Contero Lebron

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

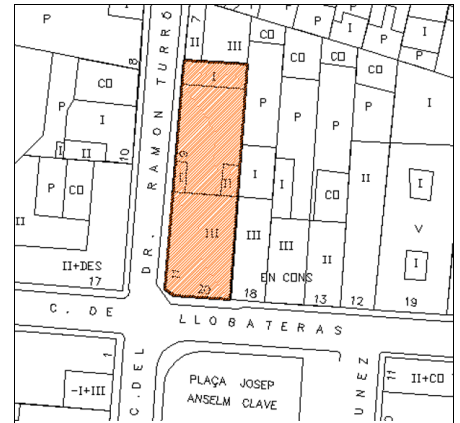
L'ambient generat per la Plaça Clavé i els carrers Llobateras, Mendez Núñez, Colom o Dr. Turró els quals, amb algunes excepcions, contribueix a donar unitat al conjunt.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici d'habitatge en cantonada, de planta rectangular amb un petit xamfrà a la cantonada (7,73x1,66x25m). Els forats de façana tenen dues formes diferents segons siguin de planta baixa o de pisos, i apareixen com un retall en el mur, sense ornamentació, tret de petits fragments de trencadís en els ampits. Tots tenen balcó o petita balconada de pedra molt treballada. Cal destacar la tribuna a la cantonada del primer pis i a la part superior de la façana llueix un acabat ondulat que es perllonga en tot el perímetre. Tanmateix, es important la seva presència de volum exempt en la perspectiva del carrer Llobateras en direcció a la Pça Anselm Clavé, i també la façana a la Plaça Anselm Clavé

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Dues crugies de murs de càrrega.
Pilar metàl·lic en planta baixa(reforma)

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb tauler de totxo massís (original)
Escala de volta a la catalana

bo
bo

FAÇANA

Estuc llis amb l'excepció del sòcol.
imitació de la pedra abuxardada al sòcol.
Fusteries de fusta amb vidres de colors

bo
bo
bo

COBERTA

A dues vessants de teules aràbigues

bo

INTERIOR

Molt modificat

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAN VILARÓ	9237119	P31	

NOTICIES HISTORIQUES

Segons informacions d'en Pere Bel, aquesta casa la va fer construir Gustavo Xirinacs

BIBLIOGRAFIA

PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Contemplada dins el Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí i catalogada amb el número 6 d'ordre. De tot el conjunt estan protegits els paviments interiors i la tipologia de les façanes, així com la tribuna (PLA, s.d.).

DENOMINACIÓ

CAN VILARÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9237119

NUM

P31

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA7/14-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 6

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

184

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El Conjunt de la Plaça Clavé(números 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 12 i 14 de la Plaça i el compliment de la normativa del Nucli Històric per a les obres de nova planta o de reformes que es facin garanteix la protecció de l'espai en que aquesta obra ha de sobresaltar per la seva excepcionalitat i caràcter històric-artístic.(veure fitxa P48)

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació (reparació d'humitats)

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

ESCOLA EVANGÈLICA DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9137006

NUM

P32

LOCALITZACIÓ

Carrer Colom, 4

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

Finals dècada del Vint

AUTOR

Portillo i Quintana

PROPIETARI

Iberian Estate Company Limited

US ACTUAL

Sense ús

ENTORN

L'ambient determinat per la constància del parcel·lari històric sobre el Carrer Virgili constitueix un bon suport escenogràfic urbà per el gaudiment d'aquest edifici significatiu, a més dels valors històrics del propi carrer.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici entre mitgeres, de planta rectangular, en planta baixa i un pis, tots dos d'una alçada superior a la normal d'un habitatge de l'època. Del conjunt resulta d'interès la façana, amb un eix de simetria principal i dos de secundaris. El motiu constant es l'aplicació de totxo a tots els elements que emmarquen les obertures, com els trencaaigües, les llindes, els sobrearcs, i els arcs, executats en diferents tipus de sardinell. La composició de façana es com segueix: d'esquerra a dreta, al pis baix finestra simple, finestra triple -dividida per mainells de totxo- amb llinda oberta a sota de sobrearc escarcer triforat, porta d'accés; al primer pis, finestra simple, finestra triple, dividida de la mateixa manera que al pis baix, però d'allindat recte únic, i a la dreta, finestra simple. Totes les finestres estan tancades mitjançant persiana de llibret. La teulada es a un sol vessant, amb ràfec de fusta molt senzill.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bo

FAÇANA

Arrebossat amb detalls de totxo als arcs i dintells

Regular

COBERTA

Inclinada a un sol vessant, de teules aràbigues, amb ràfec de fusta

Bo

INTERIOR

Bo

DENOMINACIO

ESCOLA EVANGÈLICA DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9137006

NUM

P32

NOTICIES HISTORIQUES

La església evangèlica va ser iniciada a l'any 1881 per Francisco Albricias. Ell mateix, amb l'ajuda d'altres, va fundar la societat de socors mutus "La Fraternitat", així com el "Casino Rubinense", i es va publicar un seminari titulat "El Rubinense", constituint tot plegat l'eix progressista de la societat rubinenca de l'època. L'escola, nomenada popularment el "protestà", va ser el lloc de celebració dels oficis del diumenge de l'obra evangèlica de Rubí fins l'any 1930, moment en que es construeix el nou temple. Per tal que es podés celebrar al seu interior l'ofici dominical, les taules escolars s'havien fet de tal manera que es fessin servir en la doble funció de pupitres i bancs per a les cultes. Cada diumenge, inclòs l'armonio era transportat a través del jardí des l'antic temple a l'Escola, habilitada com a temple dominical. Es va clausurar durant l'època franquista.

BIBLIOGRAFIA

RUBÍ, 75 ANYS (1993) "Rubí. 75 anys a tot tren ". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

ESCOLA EVANGÈLICA DE RUBÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9137006

NUM

P32

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA7/14-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

217

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Els números 8, 10, 12, 14-16, 18, 20, 22 i 1A, 3, 5, i 7 del Carrer Virgili, i 5 del carrer Cervantes hauran de complir amb la mateixa normativa establerta per el Conjunt del Nucli Històric, la qual cosa garantirà el respecte a l'estructura del parcel·lari històric com a part fonamental de la renovació respectuosa del centre de Rubí.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i reutilització

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

Es considera que la gran alçada del edifici, tot i ser de planta baixa més una, no permetre créixer una planta més.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CELLER COOPERATIU

REFERENCIA CADASTRAL

9435101

NUM

P33

LOCALITZACIÓ

Carrer Prim 51.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1921

AUTOR

Cèsar Martinell i Brunet

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Procés de restauració

ENTORN

La presència del Celler és el factor principal de la identitat del barri que porta el seu nom, notable especialment als carrers Pintor Murillo i Pintor Coello.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt de dues naus adossades i habitatge que ocupa tota l'illa entre els carrers Pintor Murillo, Prim, Federico García Lorca i Pintor Coello. La nau principal, de 1920, té forma d'ele; l'altre de 1958, és un cos rectangular, ambdues dedicades a l'elaboració, l'emmagatzematge i la venda de vi. L'habitatge és un element a part no integrat ni estructuralment ni compositivament a la resta de l'edifici. A l'espai lliure restant hi ha porxades i coberts. El celler mostra interessants detalls arquitectònics a la façana Sud, com el doble mur de totxo, les finestres "termals" amb pilarets que rematen els paraments exteriors, els detalls dels canvis de secció dels pilars i les ríostres longitudinals de totxo. Malgrat que el mòdul estructural és el mateix, a la nau de 1958 es valora menys la composició de façanes i els materials. Cal valorar no tan sols el seu valor estètic si no també les aportacions en el camp de l'arquitectura industrial.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Pilars de totxo massís en un sola crugia, acabades en un arc de mig punt
Doble envà de totxo massís actuant com murs de traves

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Encavallades de fusta (nau de 1921)
Encavallades de formigó (nau de 1958)
A la sala de les tines hi ha un sistema petxines de totxo

bo
bo
bo

FAÇANA

Doble envà de totxo massís vist fins arribar al sòcol, amb filades de lligada.
Modulació pels pilars als extrems, a l'entrada i a les façanes testeres.

bo
bo

COBERTA

Inclinada a dos vessants d'uralita, actualment la part restaurada és de teula

regular

INTERIOR

regular

DENOMINACIO

CELLER COOPERATIU

REFERENCIA CADASTRAL

9435101

NUM

P33

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Impulsats per l'ambient industrialista de les directives de la Unió de Vinyaters de Catalunya, de la qual Sebastià Ferré i Rosés, de can Rosés, va arribar a ser-ne president, 119 pagesos van decidir agrupar-se i formar una cooperativa per esdevenir més competitius. Les varietats tradicionals de raïm a Rubí eren: sumoll, cua-sec, rosat, xarel·lo, i la varietat picapoll es venia com a raïm de taula. El 1918 es funda el Celler i es compren, a la masia de can Cabanyes, els terrenys que formarien el solar del futur edifici. El 1920 s'encarregà la construcció del celler al deixeble de Gaudí, Cèsar Martinell i Brunet. El 1921 quedaren aprovats els estatuts, quedant integrada la societat a "l'Unió de vinyaters de Catalunya". A l'exposició de Barcelona de l'any 1929 tingué medalla de plata i menció honorífica. L'oficina va ser construïda l'any 1932 com a primer pas per sostreure's de la tutela de la Càmera Agrícola Oficial. Al any 1936 va ser incautat per les milícies Antifeixistes. Poc a poc la societat s'anirà ampliant i amb ella també la cabuda del vi, acabant amb l'última ampliació de l'any 1958, arribant a tenir una cabuda de 27.000 hl. La riuada de 1962 i la decadència vitícola a la dècada del 1970 van determinar una reducció de la producció fins que el 1989 la cooperativa va plegar perquè del total de capacitat només se n'ocupaven 2.000 hl, venent-se l'edifici i el terreny edificable a l'Ajuntament.

BIBLIOGRAFIA

CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999.
CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1989) "Que passà a Rubí durant la Guerra?". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 43-48. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. VILALTA, Jordi (1982) "Monuments rubinencs que cal conservar", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 7, pp. 137-142. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. XERCAVINS REQUESENS, Jordi (1989) "L'agricultura rubinenca. Notes històriques" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 17-37, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Es conserva una premsa de vi feta a Reus en "Talleres de J. Calero". Existeixen quaranta tines o dipòsits de vi disposats en dos pisos: baix i soterrani. A la tina número 10 en una rajola blanca es troba escrit el nom del constructor: "José Montemar" al C/ Sarrià, 8 de les Corts. Les tines es troben enllaçades per la seva part superior mitjançant uns passadissos penjats, als que s'accedeix per una escala de caragol. (INVENTARI, 1999). També hi ha una bàscula modernista. Actualment les obres de rehabilitació estan aturades i es procedirà a l'enderroc de l'habitatge annex.

DENOMINACIO

CELLER COOPERATIU

REFERENCIA CADASTRAL

9435101

NUM

P33

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament SC

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 8

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

79

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per els límits de la propietat

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació i consolidació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació, consolidació i restauració. Cal millorar urbanísticament la relació de proximitat del Celler amb la estació i donar-li finalment un ús públic, digne i respectuós amb les qualitats espacials de l'edifici.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

ANTIGA ESTACIÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9135401

NUM

P34

LOCALITZACIÓ

Carrer Historiador Josep Serra s/n.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1918

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Cultural

ENTORN

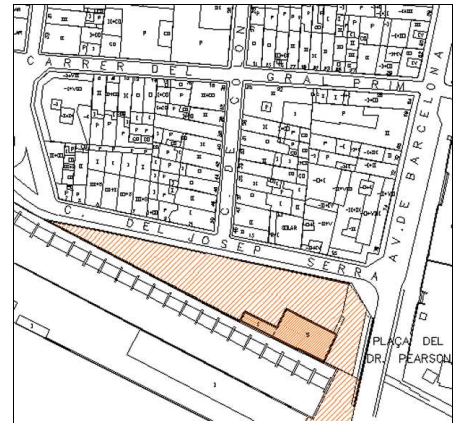
La Plaça Pearson, amb la seva perllongació davant de la nova estació, la petita plaça triangular al costat i el carrer de Josep Serra mantenen unes relacions espacials prou significatives, en part alterades per el tràfic rodat.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici aïllat de planta rectangular (18.00x10.00 m aprox.) de planta baixa i pis. La composició, de caire neoclàssic, distribueix en torn a un eix de simetria principal, les cinc finestres de la façana principal i tres a les laterals, que es corresponen en planta baixa amb obertures variables adaptant-se al canvi de nivell del terreny. L'eix central de l'edifici està remarcant per un frontó amb cercle cec en relleu al centre del timpà. Tot un seguit de permòdols marquen la línia de sustentació de la cornisa i la disposició simètrica de les lluminàries originals de fundició reforcen la composició unitària de la façana. L'edifici és el resultat d'un important capítol de la història de la ciutat i de la comarca: la industrialització i l'arribada del ferrocarril

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues metàl·lic i revoltos

Bo

FAÇANA

Arrebossat i pintat, actualment, amb color crema i groc; amb sòcol estucat abuixardat. Fusteries originals de fusta en el pis superior i d'alumini (última intervenció) en la planta baixa.

Regular
Regular

COBERTA

INTERIOR

Molt modificat

Bo

DENOMINACIÓ

ANTIGA ESTACIÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9135401

NUM

P34

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El dia 13 de setembre de 1918 a les 10'30 hores un automotor de la companyia "Ferrocarriles de Cataluña S.A." efectuava l'entrada a la nova estació, on l'esperava gairebé tot el poble de Rubí. Per a celebrar l'esdeveniment l'Ajuntament va organitzar una "Junta de Festes i Atracció de Forasters" on eren representades moltes entitats de Rubí. El 1918 el Centre Excursionista Barcelonès va fer una visita a les escoles Ribas i Sant Muç, ensems que la seva secció de fotografia organitzava un concurs fotogràfic sobre "Rubí i els seus encontorns" amb motiu de la inauguració del tren. A la plaça del Domènec hi ha la primera pedra d'un monument (que mai es va fer) al Dr. Pearson que va permetre l'arribada del tren el 1918.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. BATALLA GALIMANY, Ramon (1993a) "De l'aïllament a l'arribada del tren. Les comunicacions al Rubí del segle XIX i del primer terç del segle XX". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 201-214. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. BATALLA GALIMANY, Ramon (1993b) "1918: Rubí va agafar el tren". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUBÍ, 75 ANYS (1993) "Rubí. 75 anys a tot tren". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.

BATALLA GALIMANY, Ramon (1993b) "1918: Rubí va agafar el tren". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.
CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999.
PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. RAMON I MORROS, Jaume (1989) "Rubí vist des dels butlletins dels excursionistes barcelonins" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 361-366, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

ANTIGA ESTACIÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9135401

NUM

P34

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament SC-AC

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

72

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per els límits de la propietat

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració parcial. Caldria avançar amb el soterrat de les vies davant de l'edifici amb l'objectiu d'impedir la creació d'espais residuals, solventar els problemes d'humitat (sobretot en la façana de les vies/ oest) i la disposició anàrquica dels cables d'electricitat. Reubicació del dipòsit d'aigües de la coberta.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRE LLOPIS / TORRE BASSES

REFERENCIA CADASTRAL

9543101

NUM

P35

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Muç (xamfrà Sabadell)

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca. 1912

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

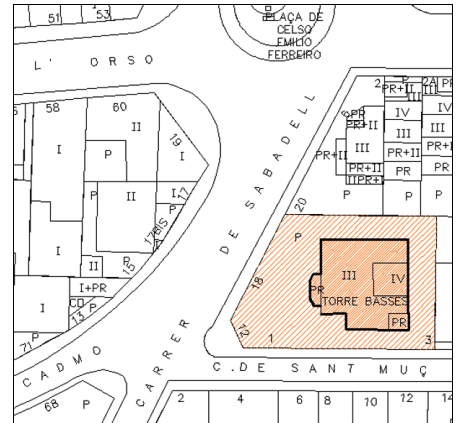
Social

ENTORN

El carrer de Sant Muç i el Carrer de Sabadell que s'eixampla per a formar part del nus circulatori de la Plaça Ferreiro, en una barreja d'edificis alts i cases petites.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici aïllat de planta en creu grega, desenvolupat en planta soterrani, planta baixa, planta pis, golfes i una torre mirador central de planta quadrada. La composició de l'edifici centra el seu pes en el tractament de la coberta: ràfec perimetral on sobresurten les bigues de fusta perpendicularment a la façana i es mostra un enrajolat de ceràmica vidrada blanca i blava. La coberta de pavelló sobre la torre mirador està decorada amb teules intercalades de ceràmica vidrada de color verd i finalment coronada per una bola de ceràmica vidrada del mateix color. La coberta de l'habitatge és a dos aiguavessos amb l'acabament frontal a modus de coberta holandesa, coronant la intersecció dels diferents plànols de coberta es disposa la mateixa bola de ceràmica vidrada verda de la torre. A la façana d'accés, destaca la tribuna en forma de "bow window" amb un balcó al damunt, de planta hexagonal i coronat per una pèrgola de fusta. Totes les obertures presenten esgrafiats i una jardinera de ceràmica vidrada blanca i blava en trencadís.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de maó massís

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Biguetes metàl·liques amb revoltó ceràmic, fals sostre (rehabilitació)

bo

FAÇANA

Arrebossada i pintada, amb esgrafiats en totes les obertures.
Fusteries de fusta (amb vidres de colors) i persianes mallorquines.

bo

bo

COBERTA

Bigues i llates de fusta (disposició de llata per canal)
Reforços metàl·lics (introduïts en la rehabilitació)
Empostissat de rajola ceràmica i teules ceràmiques.

bo

bo

bo

INTERIOR

Totalment reformat

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
TORRE LLOPIS / TORRE BASSES	9543101	P35	

NOTICIES HISTORIQUES

El Sr. Llopis, que venia de Barcelona, i que es va enriquir a l'estranger, es va construir aquesta torre que estava envoltada d'horts.

BIBLIOGRAFIA

Informació oral Sra. Campamà, abril 2001. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
TORRE LLOPIS / TORRE BASSES	9543101	P35

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL	PLANEJAMENT VIGENT	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA	
Urbà	PGO RUBÍ 1986	Equipament. ED 20.1	
TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT	NUM INVENTARI GENERALITAT	NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL	
Cap		165	
TIPUS DE BE A PROTEGIR	NIVELL DE PROTECCIÓ	CATEGORIA	AFECTACIÓ
Edifici d'interès específic	PARCIAL	BCIL	

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per els límits de la propietat

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRE SAMARANC/ESCOLA ESTEL

REFERENCIA CADASTRAL

9441001

NUM

P36

LOCALITZACIÓ

Carrer Nou, 24 - C/ Floridablanca, 2.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Josep Vintró Closa

US ACTUAL

Educatiu

ENTORN

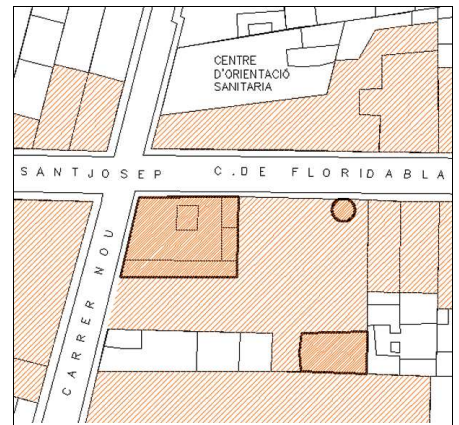
El carrer Xile, de gran qualitat arquitectònica i urbanística, és el més representatiu del ambient de la Plana de Can Bertran.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici en cantonada, de planta rectangular amb planta baixa, un pis i golfes, envoltat per un jardí. Cal destacar la coronació, amb una cornisa suportada per mènsules prefabricades, a modus de triglifs que marquen el ritme de les mètopes esgrafiades amb motius florals o amb petites obertures que corresponen a les golfes, i encapçalada per un acroteri amb balustres de pedra artificial. El cos de l'edifici reforça les cantonades amb dues pilastres estriades properes a l'ordre toscà, entremig dels capitells disposa motius florals esgrafiats i el pedestal descansa sobre una cornisa que delimita el cos de l'edifici, estucat imitant carreus regulars llisos, i el basament, arrebossat amb ciment portland recentment. Les obertures es ressalten mitjançant motlures perimetrals. La façana interior del carrer Nou presenta un porxo que sustenta una balconada mitjançant columnes de ferro forjat.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Biguetes metàl·liques i revoltó ceràmic.

Bo

FAÇANA

Treballada amb arrebossats, estucs i esgrafiats, conserven les fusteries originals i les persianes mallorquines; destacant-se la porta d'accés principal.

Regular

COBERTA

Plana a la catalana.

Regular

INTERIOR

DENOMINACIO

TORRE SAMARANC/ESCOLA ESTEL

REFERENCIA CADASTRAL

9441001

NUM

P36

NOTICIES HISTORIQUES

La torre la va fer construir el senyor Samaranc. Després va passar a denominar-se Morros, pel casament de la seva filla Laieta amb el farmacèutic d'aquest cognom. Anys després l'edifici es va abandonar quedant en ruïnes fins que va ser adquirit pel Sr. Vallhonrat. La casa en qüestió es troba, topogràficament parlant, dins la zona de la plana de can Bertran, que al primer terç del segle XX, conegué un projecte d'urbanització unitària a la manera de les ciutat-jardí que es troben a la mateixa època a altres llocs, mantenint-se part d'aquest projecte en algunes de les grans cases d'estiueig i altres edificis d'aquest sector (CASTELL, s.d.).

BIBLIOGRAFIA

CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. Informació oral Sr. Miquel Rufé i Sr. Joan Cardona. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La reixa de ferro forjat que envolta la parcel·la treballa elements modernistes com el remat en forma de cap de dragó i les fulles de roure. Al fons del jardí hi ha la torre d'un molí de vent de pales metàl·liques, molt visible des del carrer, d'on s'extreia antigament l'aigua per la casa.

DENOMINACIÓ

TORRE SAMARANC/ESCOLA ESTEL

REFERENCIA CADASTRAL

9441001

NUM

P36

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA15/14-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

74

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per els límits de la propietat, el Conjunt Floridablanca (amb els números 5,7,9,11,13,15 i 4 ,6 ,8,10 ,12, 14, 16,18, 20,22, 24,26, 28,30, 32, 34, 36, 38, 40 -veure fitxa P51). També el nº3 del Carrer Floridablanca i el nº 15 i 17 del Carrer Nou, que queden inclosos dins el Conjunt del Nucli Històric i sotmesos a la seva normativa, la qual fa èmfasi en la conservació del parcel·lari i una estètica apropiada.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Soterrament del cablejat aeri.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.
No es permet l'addició degut a la gran alçada que ja té l'edifici.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAL MET LLEÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9439146

NUM

P37

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Pere, núm. 42.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Maria Molins Ferrer

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

A nivell perceptiu, el jardí de Cal Met Lleó es fusiona amb el carrer peatonal d'accés al col·legi i remata la perspectiva del carrer Sant Pere, d'estructura molt homogènia

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici en cantonada de planta rectangular, tres pisos i golfes. Hi ha una interessant variant en la composició de les façanes: la façana lateral de caire domèstic amb obertures desordenades, un rellotge de sol i el nom pintat de l'habitatge enfronta un jardí amb safareig i un hort; la façana del carrer té les obertures endreçades i encapçalades per una galeria de tres arcades orientada cap a ponent. L'interior està articulat per una escala de volta a la catalana i a l'exterior.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Voltes rebaixades en planta baixa, bigues de fusta i revotons ceràmics en els pisos superiors i perfils metàl·lics en els annexes trassers

bo

FAÇANA

Arrebossat i pintat.
Sòcol de conglomerat d'àrid gran.
Fusteries de fusta

regular
regular
regular

COBERTA

Inclinada a dues vessants de teules aràbigues

bo

INTERIOR

Distribució original, algunes reformes en els pisos superiors però el baix està intacte.

bo

DENOMINACIO

CAL MET LLEÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9439146

NUM

P37

NOTICIES HISTORIQUES

Ja es cita al segle XVIII, data en que es deia can Molins, i entrava dins la consideració de casa urbana. L'any 1806 apareix en documentació el topònim "camp de Panical", referit a les terres del mas Serra del Padró. A l'any 1863 l'Ajuntament de Rubí demana al propietari d'uns camps que deixin espai per un carrer que enllaci els carrers de Sant Isidre i Sant Pere. Els propietaris eren Jaume i Mariano Molins, pare i fill, aquests volien urbanitzar les seves terres, conegudes com el camp de Panical, en un espai que comprenia els carrers Sant Pere, Magallanes, mestre Feliu, Sant Miquel i bona part del carrer Sant Isidre. Sembla que tots aquests terrenys els havien anat comprant en petites parts des de l'any 1800 a can Serra del Padró. La família Molins procedia de Barcelona, on era propietària de terres en l'anomenat Camp de la Bota i, també, hi dirigien alguns comerços i tavernes des del segle XVIII. En el pla d'urbanització veiem que aquell tros de carrer tallat que comença en el carrer Sant Pere, davant de cal Met Lleó, en direcció al col·legi Pau Casals, havia de continuar recte fins el carrer Mestre Feliu, i s'havia de dir carrer Molins mentre que el carrer Mestre Feliu s'havia de dir Sant Mariano. Tot això va ser un projecte del 1863 que no es va realitzar. L'actual propietària, Maria Molins, diu que el mot de cal Met Lleó, ve del seu avi Jaume, de qui es deia que era fort com un lleó

BIBLIOGRAFIA

BATALLA GALIMANY, Ramon et alii (1994) Rubí a l'abast. Ciències socials I. Rubí: Ajuntament de Rubí BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano. BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Es tracta d'una construcció tradicional amb fesomia de masia, encara que sempre ha estat un edifici urbà d'habitatge plurifamiliar. El seu valor és notable pel seu grau de conservació i de puresa dels sistemes constructius.

DENOMINACIÓ

CAL MET LLEÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9439146

NUM

P37

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA11/15-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

101

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per els límits de la propietat i els números 42, 44, 46, 48 i 50 del Carrer Sant Pere.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. S'ha de millorar el aspecte de la façana, molt descuidada.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN RIBA/CA LA ROSA

REFERENCIA CADASTRAL

9440103

NUM

P38

LOCALITZACIÓ

Carrer Xile, 8-10.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1912.

AUTOR

PROPIETARI

Ester Gonzalez Riba.

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

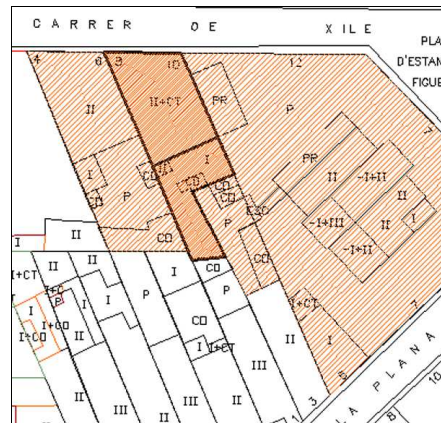
El carrer Xile entre Carrer Nou i la Plaça Estanislau Figueres constitueix un conjunt arquitectònic i paisatgístic inspirat per les ciutats-jardins i constitueix un espai urbà de gran valor. El jardí original de la casa ha estat modificat.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

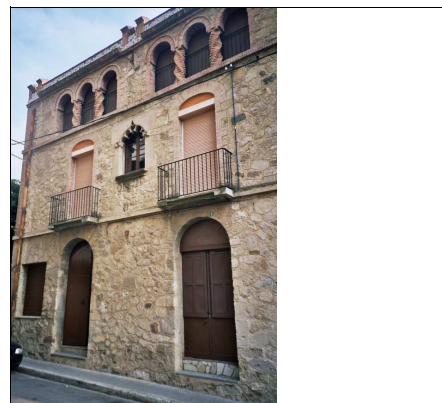
Edifici entremetgeres de planta rectangular desenvolupat en planta baixa, un pis i golfes. Destaca la qualitat dels materials de la façana, com el paredat de caire pintoresquista i la finestra gòtica reaprofitada. En torn a un eix de simetria es disposen al basament les obertures d'accés a la vivenda i al celler, amb uns arcs de mig punt amb dovelles que segueixen la forma irregular del paredat. El cos de l'edifici definit per unes cadenes de maó massís, inclou el primer pis i les golfes. Emmarcades per una cornisa inferior arrebossada i una cornisa superior de maons a sardinell, es disposen al primer pis dues obertures d'arc escarser a sardinell i brancals de maó massís junt amb una finestra gòtica original d'arc conopial i traceria sobre l'eix de simetria. Les golfes presenten dues arcades de mig punt a sardinell triforades amb columnes helicoïdals de maó massís. Un acroteri de trencadís i tres pilars-merlets disposats sobre l'eix de simetria i les cadenes cantoneres coronen l'edifici.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de maó massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Biguetes metàl·liques i revoltos ceràmics.

bo

FAÇANA

Paredat i elements decoratius-estructurals de maó massís.
Conserva les fusteries de fusta originals amb porticons.

bo

bo

COBERTA

Inclinada amb dues vessants de teules aràbigues

bo

INTERIOR

Reformat per l'actualització de la vivenda.

bo

DENOMINACIO

CAN RIBA/CA LA ROSA

REFERENCIA CADASTRAL

9440103

NUM

P38

NOTICIES HISTORIQUES

De la masia de can Bertran es tenen notícies des de cap el 1500, i llavors era nomenada "Can Serra del Padró" recollint el nom del "Padró" que ja es troba l'any 1172. El canvi de nom sembla que es va produir al voltant del segle XIX. Estava situada a la part alta de la vila, en una cruïlla de camins i les seves propietats s'estenien gairebé per tot el nucli antic de la població. Tenia un perímetre molt gran. Anava des del carrer Mn. Cinto Verdaguer fins el de Sant Cugat, passant pel de Sant Antoni, Sant Gaietà, Torrent de l'Alber (el pont que el creuava prop de can Cirereta portava el nom de la masia), Sant Isidre i carrer Fondo. La masia, que s'emplaçava al solar que va ser ocupat per Climent Riba, al bastir-hi la seva torre, fou enderrocada cap el 1911 obrint-se, a la vegada, el carrer Xile. Allà hi havia la creu de terme al lloc avui ocupat per les escales i el carrer de la baixada de la Creu. Gairebé totes les cases incloses als carrers esmentats pagaven censos a can Serra del Padró o can Bertran de la Plana. El cognom Bertran es troba a l'Arxiu Parroquial a mitjan segle XVII. El 1841 la posseïa Miquel Mitjans, el qual comença a vendre terrenys per a urbanitzar. Fins el 1881 hi havia una creu de terme a la cruïlla del C/ Xile, C/ Nou i les escales anomenades "de la creu". De la vella masia (en part sota el carrer i en part sota la Torre Riba), únicament se salvà un finestral gòtic, el qual, com ja s'ha vist, col·locaren a la façana de la casa del C/ Xile núm. 10, avui ca la Rosa. La pedra de la façana de la casa també era del mas, així com unes enormes bigues de fusta que formen la estructura interna de la construcció.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A.X: El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano, 1984. CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. MARGENAT I RIBAS, Francesc: "Rubí a l'època alt-medieval", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, 1995, Núm. 39, p. 297-308. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel: "Un finestral gòtic ignorat" Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, 1982, Núm. 6, pàg. 122. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel: Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí, 1984. RUFÉ I MAJÓ, Miquel: Les masies de Rubí i la seva gent, 1997. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Destaca la inscripció de la data de construcció "1912" esculpida sobre l'eix de simetria de la façana. La data coincideix amb el començament d'un període en el que la plana de Can Bertran conegué un procés d'urbanització inspirat per la idea de les ciutats-jardí comuns a altres llocs propers a les grans ciutats a Europa i Amèrica, com es fa pales en altres cases del voltants amb barreges estilístiques molt significatives i visibles al carrer de Xile, Carrer Nou i de la Pça. Estanislau Figueres, promogudes per rubinencs que van fer fortuna a Xile i en tornar, cap el 1912, construïren aquestes torres per les seves famílies.

La finestra gòtica datable al segle XV o XVI, reaprofitada (segons la informació oral) de la antiga masia de Can Bertran de la Plana o Serra del Pedró. També hi ha una obertura que pertany a una intervenció posterior (c/ 1970) de forma rectangular.

DENOMINACIÓ

CAN RIBA/CA LA ROSA

REFERENCIA CADASTRAL

9440103

NUM

P38

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA15/15-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

17

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El Carrer Xile, a la banda sobre la qual s'emplaça l'edifici, el definit per els límits de la propietat, els números 5,7,9,11 i 13 del Carrer Magallanes, el nº 1 del Carrer de la Plana de Can Bertran.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRE TEIXIDOR

REFERENCIA CADASTRAL

9440104

NUM

P39

LOCALITZACIÓ

Plaça d'Estanislau Figueres, núms. 5-7.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1912-18

AUTOR

Narcís Marcet

PROPIETARI

Marina Méndez Calvo; Berta Teixidó Joseph,

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

El carrer Xile entre Carrer Nou i la Plaça Estanislau Figueres constitueix un conjunt arquitectònic i paisatgístic inspirat per les ciutats-jardins i constitueix un espai urbà de gran valor.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici aïllat de planta rectangular en planta soterrani, planta baixa, planta pis i una torre mirador. A la façana d'accés destaca la porxada amb una escala senyorial emmarcada per dobles columnes d'estil dòric i una cornisa dentellada. La façana lateral es desdobra reforçant les cantonades mitjançant un arrebossat a modus de cadena vertical de carreus regulars apunxonats i destacant el cos central amb un timpà rodó dentellat amb un baix relleu al centre i esgrafiats encapçalant les obertures. Les obertures del primer pis presenten una motllura perimetral encapçalada per un baix relleu al dintell. El coronament consta d'un fris amb mènsules estriades a les cantonades i la combinació de baix relleus i respiralls ceràmics de la coberta que reforcen el ritme de les obertures, i al damunt, una cornisa dentellada i la balustrada. A la torre mirador es substitueix la balustrada per un frontispici i una coberta de quatre aiguavessos amb ceràmica vidrada i un crestaíl·lic metàl·lic calat. A l'interior els sostres presenten motllures al perímetre i decoració artesonada central.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís

ESTRUCTURA HORITZONTAL

Biguetes metàl·liques i revoltos ceràmics a la planta baixa i pis.
Voltes a la planta soterrani.

FAÇANA

Arrebossat imitant carreus regulars, amb esgrafiats i baix relleus.
Fusteries de fusta amb persianes de llibret, la meitat substituïdes

COBERTA

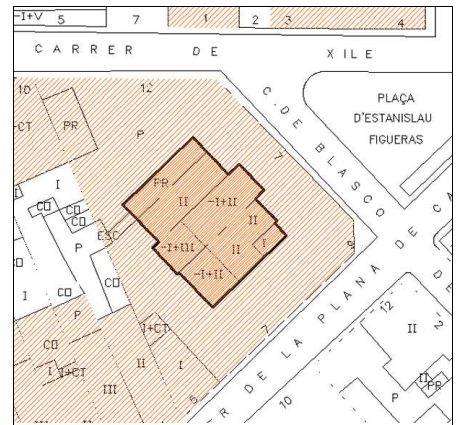
Coberta plana a la catalana, ventilada i transitable a l'habitatge.
Coberta inclinada de quatre aiguavessos a la torre mirador.

INTERIOR

La escala interior ha sigut tapiada i part de la distribució alterada.
El distribuïdor amb columnes a la planta baixa.
La habitació amb galeria a la planta primera.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo

bo

bo

regular

bo

bo

regular

bo

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
TORRE TEIXIDOR	9440104	P39

NOTICIES HISTORIQUES

La plana de can Bertran conegué un projecte d'urbanització unitària a la manera de les ciutat-jardí que es projecten al primer terç del segle XX , mantenint-se part d'aquest projecte en algunes de les grans cases d'estiueig i grans edificis d'aquest sector. La va fer construir un industrial corretger de Barcelona amb negocis a Amèrica que la va pensar per a la seva dona, però no hi van viure mai, segons sembla perquè quan la va veure la dona va dir que aquella casa no era per una família sola sinó per varies i no va voler-hi viure. La torre va romandre tancada fins que la va comprar el senyor Teixidor. El pla d'urbanització de la "Plana de can Bertran" data de l'any 1871. Aquesta zona es convertí en un nucli residencial benestant a principis del segle XX, essent aquesta la primera construcció d'aquestes característiques a la zona.

BIBLIOGRAFIA

CAMARERO, Glòria; MERINO, Joan M. (1989) "Un exemple d'arquitectura eclèctica a Rubí. Les torres de <la plana de can Bertran> (carrer de Xile)" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 247-254, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa.. informació oral Sr. Joan Cardona, (març 2001). Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La plana de can Bertran conegué un projecte d'urbanització unitària a la manera de les ciutat-jardí que es projecten al primer terç del segle XX a altres llocs de Catalunya, mantenint-se part d'aquest projecte en algunes de les grans cases d'estiueig i grans edificis d'aquest sector (CASTELL, s.d.). L'actual divisió en dos habitatges a planta baixa i pis ha fet que apareguin alguns elements estranys: l'escala interior ha quedat tapiada en arribar a dalt i a l'exterior n'ha aparegut una unida per una passarel·la amb la terrassa que dóna sobre el porxo i que fa funció d'accés. La planta soterrani ha estat habilitada per habitatge i s'hi ha posat una habitació i la cuina. Hi ha hagut una intenció de conservació i s'han rescatat alguns sostres (PLA, s.d.). Presenten abundants exemples de plafons de ceràmica en relleu, que en alguns casos es complementen amb garlandes esgrafiades (CAMARERO, MERINO, 1989).

DENOMINACIÓ

TORRE TEIXIDOR

REFERENCIA CADASTRAL

9440104

NUM

P39

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Edificació Aïllada

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 9

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

77

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pel Carrer Xile, a la banda sobre la qual s'emplaça l'edifici. Tot i que no pertanyen directament al entorn, els edificis dels números 5,7,9,11 i 13 del Carrer Magallanes són també molt importants en la imatge general de la plana de Can Bertrán.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació. Restauració parcial que contempli la homogeneització de les persianes dins el sistema original de llibret.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CENTRE DOCENT BALMES / CAN PLANTADA

REFERENCIA CADASTRAL

9441017

NUM

P40

LOCALITZACIÓ

Plaça d'Estanislau Figueres 1

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca.1912

AUTOR

PROPIETARI

Ramon Gonzalo Zamora

US ACTUAL

Educatiu

ENTORN

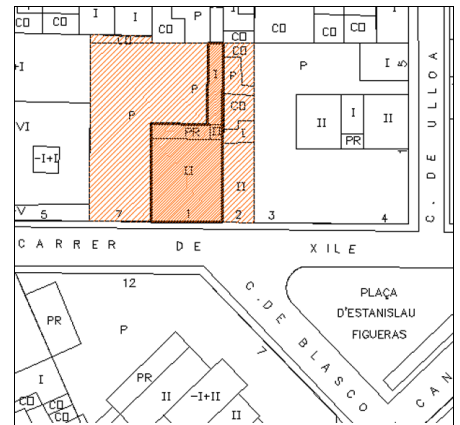
El carrer Xile entre Carrer Nou i la Plaça Estanislau Figueres constitueix un conjunt arquitectònic i paisatgístic inspirat per les ciutats-jardins.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

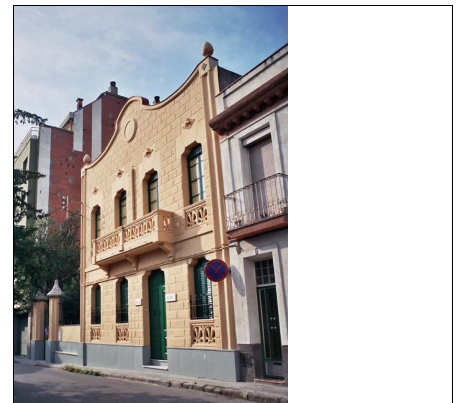
Edifici entremetgeres, encara que la parcel·la veïna pertany a l'escola (pati) i disposa actualment d'una façana lateral moderna. Desenvolupat en planta baixa i un pis. El seu interès es centra en la composició de la façana: emmarcada per dues pilastres estriades coronades per dues pinyes, un sòcol arrebossat i un acroteri ondulat amb una cartel·la el·líptica central. Disposa les quatre obertures del primer pis sobre una cornisa, que delimita el basament i el cos de l'edifici, en la part central, sobre tres mènsules, la cornisa es transforma en la balconada que protegeix i remarca l'accés en planta baixa. Les obertures presenten les cantonades dels dintells arrodonides amb una traça convexa. Al primer pis disposen d'un estucat imitant dovelles a salt de cavall, la clau es reforçada pels respiralls ceràmics romboïdals. El tractament continu de la façana amb un estuc imitant carreus regulars encoixinats picats unifica i reforça tota la composició. Cal destacar els murs de tancament sobre el que s'instalen les reixes acabat amb una mena de pinya en trencadís

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de maó massís.
Reforç amb pilars metàl·lics de fundició.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

ESTRUCTURA HORITZONTAL

Biguetes metàl·liques i revoltó ceràmic.

bo

FAÇANA

Arrebossat i estucat amb peces prefabricades.
Fusteries de fusta, amb persianes mallorquines.
Pilastres, porta i reixes de la tanca del jardí.

bo
bo
bo

COBERTA

Inclinada a dues vessants de teula ceràmica, ventilada

bo

INTERIOR

Reformat per l'adequació a l'ús escolar

bo

DENOMINACIO

CENTRE DOCENT BALMES / CAN PLANTADA

REFERENCIA CADASTRAL

9441017

NUM

P40

NOTICIES HISTORIQUES

Era la casa d'estiueig de la senyora Mercè Plantada. La seva família va ser originària de Rubí i entre els anys 1916 i 1928 va viure en aquesta casa, al costat de la seva mare i germana i el seu fill. Va ser molt famosa com a soprano i coneguda internacionalment. Cantava lieder amb el propi Strauss i també va fer les parts vocals d'Stravinsky. A l'any 1977 va ser adquirida per transformar-la en acadèmia, on el mestre senyor Gonzalo impartia les seves classes. Es troba dins el conjunt edilici de la plana de can Bertran, espai que conegué un projecte d'urbanització unitària a la manera de les ciutat-jardí al primer terç del segle XX com va ocórrer a altres llocs de Catalunya.

BIBLIOGRAFIA

CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. RUSIÑOL I TURU, Josep (1989) "Mercè Plantada" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 39-59, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Informació oral del senyor Joan Cardona, (març 2001) i Miquel Rufé (març de 2001). Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CENTRE DOCENT BALMES / CAN PLANTADA

REFERENCIA CADASTRAL

9441017

NUM

P40

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Equipament E

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

214

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pel Carrer Xile, a la banda sobre la qual s'emplaça l'edifici. Tot i que no pertanyen directament al entorn, els edificis dels números 5,7,9,11 i 13 del Carrer Magallanes són també molt importants en la imatge general de la plana de Can Bertrán.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició, ampliació.

En cas d'addició o ampliació s'haurà de retirar tres metres respecte de la línia de façana i fer-se amb coberta plana; caldrà presentar un estudi volumètric juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRE GAJU / TORRE MARBÀ

REFERENCIA CADASTRAL

9440101

NUM

P41

LOCALITZACIÓ

Carrer Xile, 2

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1913 (construcció) /dècada 90
(manteniment)

AUTOR

Eduardo Cortina

PROPIETARI

Josep Ma. Marbà March

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

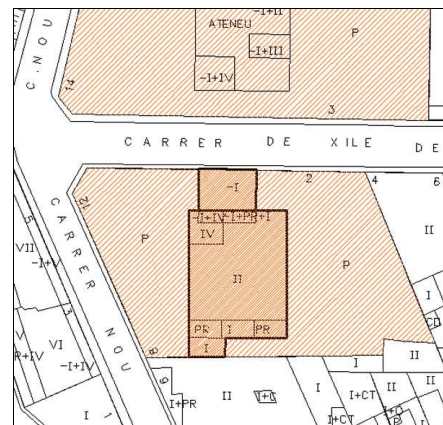
Al final de la pujada des de P. Catalunya, la Torre Gaju i el Ateneu marquen la entrada a un conjunt heterogeni però de gran continuïtat, qualitat arquitectònica i urbanística, inspirat en els valors de la ciutat-jardí i les necessitats representatives de la burgesia

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici exempt de planta rectangular desenvolupat en planta soterrani, planta baixa, planta pis i una torre mirador quadrangular de dos pisos amb teulada de ceràmica vidrada, coincidint amb la ubicació de la caixa d'escala en planta. El senzill esquema distributiu té un corredor central amb habitacions a ambdues bandes, amb les sales principals orientades cap al jardí situat al est. La composició de la façana es vertebrada per les pilastres (tres a les façanes laterals i quatre a les principals). Les pilastres cantoneres, ricament decorades, es desdoblen al basament i presenten uns relleus antropomòrfics al cos de l'edifici. La coronació de l'edifici consta d'un acroteri, emmarcat per la cornisa i les grans mènsules que la sustenten, i la torre mirador. Les obertures presenten els brancals i el dintell escapçats a 45°, eliminant l'aresta i pronunciant l'angle recte, i disposen de diverses ornamentacions de baix relleu a modus de guardapols; totes disposen de balcó amb balustrada.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de fabrica de totxo, de doble crugia i corredor central

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORITZONTAL

Forjats de bigues de fusta amb voltes

Escala de volta a la catalana

bo

bo

FAÇANA

Arrebossat lliscat i pintat, amb aplacats de contrarelleus

Fusteria de taller, amb finestra, finestró i persianes de llibret

Baranes de forja i elements prefabricats

bo

bo

bo

COBERTA

Plana a la catalana acabada amb rajoles quadrades

De fusta i teules amb quatre vessants a la torre

bo

bo

INTERIOR

Enguixats i pintat

Paviments hidràulics

bo

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
TORRE GAJU / TORRE MARBÀ	9440101	P41

NOTICIES HISTORIQUES

El pla d'urbanització de la "Plana de can Bertran" data de l'any 1871, però es desenvolupa al primer terç del segle XX, seguint el model de ciutat jardí imperant a altres llocs de Catalunya i Europa, mantenint-se part d'aquest projecte en algunes de les grans cases d'estiueig i grans edificis d'aquest sector.

Al igual que l'Ateneu, va ésser construïda per un indià, el Sr. Gaju. L'any 1918 encara no estava construïda, però ja apareix en una fotografia de l'any 1922. En morir el Sr. Gaju, que la va fer construir, els hereus la van vendre al senyor Marbà.

BIBLIOGRAFIA

CAMARERO, Glòria; MERINO, Joan M. (1989) "Un exemple d'arquitectura eclèctica a Rubí. Les torres de <la plana de can Bertran> (carrer de Xile)" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 247-254, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A.. Informació oral Sr. Joan Cardona, (març 2001) Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La torre mirador, de planta quadrada, es desenvolupa independentment del cos d'habitatge, però la continuïtat de les pilastres, i del seu tractament, reforça i relliga el conjunt. Presenta, a cada una de les seves façanes, tres obertures amb balconada balustrada, simètricament disposades sobre dos pilastres menors i sota una cornisa dentellada coronada per un frontó neobarroc i una teulada a quatre vessants de ceràmica vidrada. Cal remarcar la similitud de proporcions i de volumen exterior entre la Torre Gaju/Torre Marba i el Ateneu i el fet que, a diferència d'aquesta, en la primera la torre mirador coincideix amb la caixa d'escalas

DENOMINACIÓ

TORRE GAJU / TORRE MARBÀ

REFERENCIA CADASTRAL

9440101

NUM

P41

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Edificació Aïllada

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 12

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

78

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per els límits de la propietat, els números 5,7,9,11 i 13 del Carrer Magallanes, el nº 1 del Carrer de la Plana de Can Bertran. El Carrer Xile, a la banda sobre la qual s'emplaça l'edifici, amb l'excepció del número 9, està catalogat en la seva totalitat.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAL GASPÀ / INDÚSTRIES ESPONA

REFERENCIA CADASTRAL

9529001

NUM

P42

LOCALITZACIÓ

Passeig de les Torres, 37.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1945, 1970, 2001, 2002

AUTOR

Sr. Gaspà, enginyer/Sr.Portillo, arquitect

PROPIETARI

Fundació J. Espona

US ACTUAL

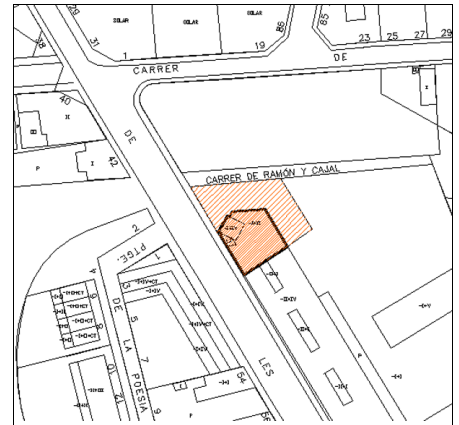
Sense ús

ENTORN

Situada al centre-sud de Rubí, al mig d'un àrea a on predominen els habitatges, propera a Can Alzamora, sobre l'Avinguda de les Torres, una via natural d'extensió residencial i industrial al segle XX

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt de tres naus de dues plantes paral·leles, la més petita al centre. Les naus estan unides transversalment en la seva planta superior mitjançant un pont cobert. Destaca la composició gairebé monumental i molt pròpia de l'arquitectura franquista i que la façana, estílicament molt coherent, expressa amb claredat. A la façana podem apreciar un basament arrebossat amb franges refoses i grans finestres allargades, coronat amb panys de totxo ceràmic manual. A la porta d'entrada, situada estratègicament a la cantonada al Nord, hi ha una torre més alta resolta amb totxo vist i una gran vidriera allargada. Estílicament no arriba a ser "moderna"-en el sentit racionalista- i recorda altres edificis amb una certa vocació representativa i "monumentalista" dels anys Quaranta, que segueixen models normalment alemanys o americans i que tenen molta difusió en les ciutats industrials dels països emergents. Un bon exemple de referència es la fàbrica de La Gallina Blanca en Sant Joan Despí o algunes indústries elèctriques del moment, com va ser la AEG de Rubí. Està en restauració.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de fabrica de totxo
Columnes metàl·liques

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues i biguetes de formigó amb revoltos

Bo

FAÇANA

Arrebossat en franges refoses imitant acabats de pedra llisa
Totxo vist
Fusteria metàl·lica

Regular

COBERTA

Inclinada a dues vessants de teules ceràmiques

Bo

INTERIOR

Molt modificats, però es conserven alguns terres originals i l'escala en pedra natural.

Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CAL GASPÀ / INDÚSTRIES ESPONA	9529001	P42

NOTICIES HISTORIQUES

L'empresa Gaspà i Parramon tenia llogada una nau al Vapor Vell. El 1945 es va construir aquesta fàbrica i s'hi instal·là aquí. La nau més propera al passeig de les Torres va ser dedicada a filatura i la més allunyada a teixits. A inicis de la dècada de 1970 adquirí la fàbrica la fundació J. Espona la qual suprimí els telers i dedicà la fàbrica íntegrament a filatures, restant en funcionament fins a finals de la dècada de 1980. Després va ser adquirida per l'INCASOL, que va enderrocar la major part per a construir habitatges (INVENTARI, 1999).

BIBLIOGRAFIA

CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999.
 INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya.
 PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemeneies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CAL GASPÀ / INDÚSTRIES ESPONA

REFERENCIA CADASTRAL

9529001

NUM

P42

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Zona industrial en edificació aïllada

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

135

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per la línia mitgera al Sud , pel Carrer Ramón i Cajal al Nord, per una línia situada a 10 metres de la façana al Est i pel Carrer de les Torres al Oest.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAL MUNTADES / FÀBRICA DELS SERRAT

REFERENCIA CADASTRAL

9557401

NUM

P43

LOCALITZACIÓ

Carrer Avinyó, 2

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1891

AUTOR

PROPIETARI

Clasificación y lavaje de lana SA

US ACTUAL

Industrial

ENTORN

Situada al centre-nord de Rubí, al mig d'un àrea en la que predomina l'activitat industrial, la qual cosa no permet el gaudiment d'un edifici de gran importància, molt relacionat amb el desenvolupament de la indústria tèxtil.

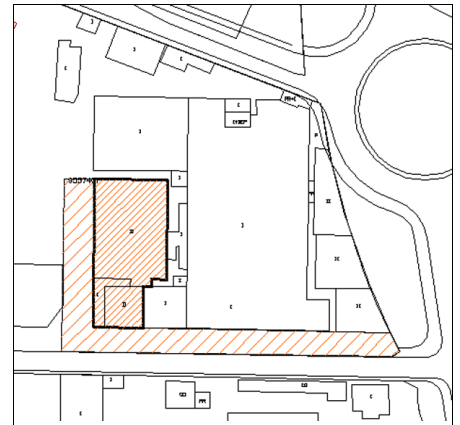
DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Es tracte d'una nau industrial, situada entremig d'altres dos mancades d'interès històric o artístic. Constitueix un edifici de planta quadrangular i amb dues plantes; la plataforma de separació entre la planta baixa i la superior està sostinguda per columnes de ferro. Es conserva pràcticament intacta la seva estructura i aspecte originaris de finals del segle XIX. Entre filera i filera la plataforma pren la forma d'una volta d'arc rebaixat reforçada per un tensor de ferro horitzontal entre columna i columna (cada parella de columnes en disposa d'una).

La tanca exterior al conjunt d'edificis manté les seves característiques originals.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de fabrica de totxo

Columnes de ferro de secció circular en mòduls transversals de 3 metres aproximadament.

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues i biguetes metàl·liques amb voltes i tensor metàl·lics

FAÇANA

Arrebossada a l'exterior

Finestrals a cada planta, per tot el seu perímetre

Tanca i reixes metàl·liques exteriors

COBERTA

Voltes revestides amb rasilles ceràmiques formant vessants. Es tracta de l'únic cas d'aquest tipus de volta a Rubí.

INTERIOR

Arrebossat. No s'ha pogut determinar el terra original

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

Bo

Bo

Bo

Bo

Bo

Bo

DENOMINACIÓ

CAL MUNTADES / FÀBRICA DELS SERRAT

REFERENCIA CADASTRAL

9557401

NUM

P43

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Va començar la seva activitat l'any 1891, essent fundada per Josep i Francesc Serrat per dedicar-s'hi a la producció de teixits de cotó (RUBÍ, 1993). La primera peça va ser teixida el 1896. Va experimentar dos pics d'activitat: al llarg de la Guerra de Cuba, abans de 1898 i al llarg de la Primera Guerra Mundial. La crisi va arribar l'any 1934, en que va tancar les seves portes deixant sense feina els 170 treballadors que tenia (INVENTARI, 1999). Va ser incautat per les milícies antifeixistes l'any 1936 (GARCÍA, 1989) i s'hi va instal·lar una farinera organitzada per una col·lectiva de flequers, aprofitant material que havien aconseguit al front. Acabada la Guerra va ser comprada pels Espona, els quals amplien el negoci de les farines (INVENTARI, 1999).

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1989) "Que passà a Rubí durant la Guerra?". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 43-48. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. RUBÍ, 75 ANYS (1993) "Rubí. 75 anys a tot tren". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 37, p. 215-222. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAL MUNTADES / FÀBRICA DELS SERRAT	9557401	P43	

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL	PLANEJAMENT VIGENT	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA	
Urbà	PGO RUBÍ 1986	Zona industrial en edificació aïllada	
TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT	NUM INVENTARI GENERALITAT	NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL	
Cap		228	
TIPUS DE BE A PROTEGIR	NIVELL DE PROTECCIÓ	CATEGORIA	AFECTACIÓ
Edifici d'interès específic	PARCIAL	BCIL	

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior, en els següents aspectes: volumetria, formalització arquitectònica, material, cromatisme, textures, coberta i façana. Es protegeix l'àmbit interior en els següents aspectes: estructura, composada per columnes de ferro i voltes. A més, es protegeix la tanca exteriorde la finca.
--

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit per dues franges de pas entre l'edifici catalogat i la nau del davant o la tanca que delimita la propietat.
--

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració dels interiors. Verificació de la estanqueïtat de les cobertes i neteja de les mateixes que inclogui l'eliminació d'elements aliens.
--

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CA N'ARCHS I CONJUNT PAU CLARIS

REFERENCIA CADASTRAL

9243206-11

NUM

P44

LOCALITZACIÓ

Carrer Pau Claris, 26 - 36.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca. 1928

AUTOR

PROPIETARI

Montserrat Sitja Arch, Sergi Capmany Tudela ; Unió Arsama SL. ; Isabel Matas E

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

El carrer Pau Claris i el Carrer de l'Orso, continuació del eixampla de la Marquesa cap al Nord, afectats per edificacions de 3 i 4 plantes i pel ús de materials poc adequats.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt arquitectònic format per sis habitatges unifamiliars de planta rectangular en planta baixa, excepte el que fa cantonada amb el c/Orso que té una planta altell. La unitat de composició tipus es defineix cada dues vivendes, disposa un accés amb dues portes encapçalades per dos esgrafiats però unificats per un guardapols. Es disposen simètricament a cada vivenda una obertura i una cadena verticals d'estuc imitant carreus punxonats. Hi han dues singularitats als extrems, el nº 26 queda desaparellat i el de la cantonada disposa un accés individual amb un arc escarser sobre una imposta motllurada i dues obertures. Els elements que unifiquen el conjunt són un sòcol arrebossat imitant carreus verticals punxonats, el tractament continu imitant carreus horitzontals punxonats, la homogeneïtat de les obertures amb una motllura arrebossada d'envolvent rectangular i un arc escarser al interior, amb baixos relleus als interstícis; coronat per una cornisa i balustrada comuns a tot el perímetre. A la cantonada es presenta una coberta mansarda de pissarra amb tres llurnes de mig punt.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Biguetes metàl·liques i enrajolat ceràmic.

Bo

FAÇANA

Arrebossada i disposició de peces decoratives prefabricades.
Fusteries de fusta amb persianes de llibret.

Regular

COBERTA

Bigues i llates de fusta a salt de garsa i teules aràbigues
Bigues i llates de fusta a salt de garsa i pissarra.

Bo

INTERIOR

Actualització dels habitatges amb petites reformes.

Regular

DENOMINACIO

CA N'ARCHS I CONJUNT PAU CLARIS

REFERENCIA CADASTRAL

9243206-11

NUM

P44

NOTICIES HISTORIQUES

Els seus propietaris van traslladar-se a aquesta casa des de la seva antiga casa familiar que estava al davant i es deia "VILLA MODESTA" Els seus propietaris ho eren també de la Pelleria.

BIBLIOGRAFIA

(Informació oral Dolors Esteve, abril 2001; Sr. Miquel Rufé, desembre 2000). Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CA N'ARCHS I CONJUNT PAU CLARIS

REFERENCIA CADASTRAL

9243206-11

NUM

P44

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

9/12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

201

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. El conjunt es troba inclòs, a més, dins del Conjunt del Nucli Històric. El compliment de la normativa d'aquest garanteix l'existència d'un entorn protegit i homogeni.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, ampliació, addició. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. En cap cas, es podran eliminar els remats o aixecar més d'un pis. Per a compensar la edificabilitat s'admet l'ampliació sobre el pati fins a 2 metres. La pauta estètica d'aquest aixecament permès es pot trobar en la casa de la cantonada.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT PAU CLARIS / MARGARITA XIRGÚ

REFERENCIA CADASTRAL

9244601-04

NUM

P45

LOCALITZACIÓ

Pau Claris números 29, 31, 33, 35-37, 39-41

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1915

AUTOR

PROPIETARI

Varis

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

L'ambient del carrer Pau Claris, tot i les recents construccions en obra vista i la pressió del trànsit, encara manté una certa unitat.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt de cinc habitatges de planta baixa i un pis de planta rectangular disposats a la banda assolejada del Carrer Pau Claris, cantonada Margarita Xirgú, els quals, juntament amb el conjunt de Pau Claris cantonada Cadmo, i les cases de Pau Claris 8, 10, 12, 14 i 20 són determinants de l'ambient d'aquest carrer. Cal destacar els edificis dels nº29 (cal Majoral) i el del nº41 que representen dues alternatives de ocupació de la cantonada i d'estil arquitectònic, destacant sense estridències sobre la uniformitat donada per l'arquitectura de mestres d'obra. Al igual que altres casos, a les façanes hi ha un mínim de dos eixos de composició i es disposa un accés lateral protegit per la llosa del balcó del pis superior. Al nº29 es destaquen els tres balcons en forja sobre els tres eixos, amb la porta al mig –possibilitat que ve donada per la major amplada del terreny- i al nº41 es pot veure un únic balcó més allargat, la porta d'accés lateral i una porta més ampla i destinada a absorbir usos productius. Algunes plantes baixes estan distorsionades per obertures noves i un cert desordre en els rètols, aparells i instal·lacions vistes.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de fàbrica de maó.

ESTRUCTURA HORIZONTAL

En general, bigues de fusta o ferro amb revoltos ceràmics

FAÇANA

Arrebossat i pintat colors clars amb motllures molt senzilles i ràfecs de coronament. Algunes modificades en planta baixa
Fusteries de fusta i mallorquines.
Baranes de forja

COBERTA

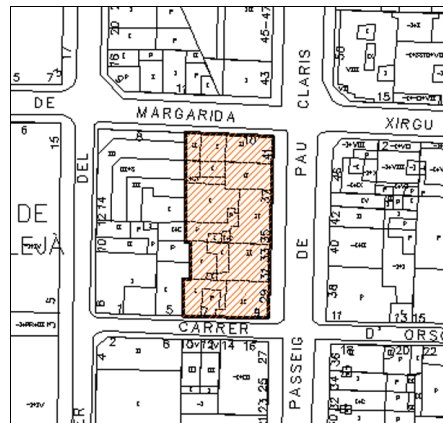
En general, ventilades i inclinades a dues vessants de teules aràbigues.

INTERIOR

No s'ha pogut accedir

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

Bo

Regular

Bo

Bo

Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CONJUNT PAU CLARIS / MARGARITA XIRGÚ	9244601-04	P45

NOTICIES HISTORIQUES

El barri es desenvolupa a partir del Pla General d'Urbanització de Rubí(1871) i el Projecte de reforma, millora i eixampla de Rubí (1875). L'eixampla cap a Nord en terrenys de la Marquesa de Moyà amb la base del actual Carrer del Dr. Maximi Fornès-Dr Robert- Passeig de Pau Claris (antic Camí de Sant Cugat- Carrer de Bonaventura) presenta una claredat similar al que una mica més tard es produirà cap al Sud en quant a dimensions aproximades de les illes (50 x 50 metres). En el cas que ens ocupa, la presència del carrer de Terrassa al oest, provoca l'allargament de les illes. Al 1915, el Passeig de Pau Claris acabava a Cal Majoral, l'edifici més antic del Conjunt.

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CONJUNT PAU CLARIS / MARGARITA XIRGÚ

REFERENCIA CADASTRAL

9244601-04

NUM

P45

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

9/12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. El conjunt es troba inclòs, a més, dins del Conjunt del Nucli Històric. El compliment de la normativa d'aquest garanteix l'existència d'un entorn protegit i homogeni.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana del conjunt. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLAÇA AGUILERA-CARRER DR.ROBERT

REFERENCIA CADASTRAL

92427 02--08

NUM

P46

LOCALITZACIÓ

Carrer del Doctor Robert 29,31,33,35,37, 39, 41 i 43

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segona meitat segle XIX

AUTOR

PROPIETARI

Varis

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

L'ambient del Carrer Narcís Menard (cal destacar el nº 9 i 11) i en especial, del Carrer Dr. Robert sobre la banda oest, tot i la seva heterogeneïtat i manca de manteniment, dona unitat al conjunt.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

A la plaça de la Vila, a més de l'edifici de l'Ajuntament s'aboca un conjunt de set habitatges de planta baixa i un pis de planta rectangular disposats a la banda assolellada del Carrer Dr Robert. Les altres laterals de la plaça no són especialment interessants però permeten limitar un espai gairebé quadrat d'escala petita (900 m2), però molt proporcionat amb l'escala de l'entorn. La uniformitat donada per l'arquitectura artesana i de mestres d'obra i el contrapunt que es genera amb l'Ajuntament li atorguen un especial valor escenogràfic. La composició de la façana de les cases del Conjunt té dos eixos i disposa un accés lateral protegit per la llosa del balcó del pis superior, i es molt semblant a altres edificis típics del carrer. A l'altre extrem de la façana es disposen obertures que han estat distorsionades en l'actualitat i al primer pis una motllura que feix ser una obertura tapiada. Les plantes baixes estan distorsionades per obertures noves i un cert desordre en els rètols, aparells i instal·lacions vistes.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de fàbrica de maó.

ESTRUCTURA HORIZONTAL

En general, bigues de fusta o ferro amb revoltos.

FAÇANA

Arrebossat i pintat colors clars
Motlures molt senzilles o ràfecs de coronament
Fusteries de fusta i mallorquines.

COBERTA

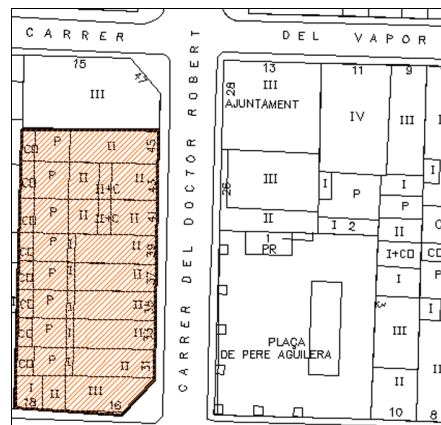
En general, inclinades a dues vessants de teules aràbigues. Hi algunes petites modificacions

INTERIOR

No s'ha pogut accedir

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

Bo

Bo

Bo

Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CONJUNT PLAÇA AGUILERA-CARRER DR.ROBERT	92427 02--08	P46

NOTICIES HISTORIQUES

El barri es desenvolupa a partir del Pla General d'Urbanització de Rubí(1871) i el Projecte de reforma, millora i eixampla de Rubí (1875). L'eixampla cap a Nord en terrenys de la Marquesa de Moyà amb la base del actual Carrer del Dr. Maximi Fornès-Dr Robert (antic Camí de Sant Cugat- Carrer de Bonaventura) presenta una claredat similar al que una mica més tard es produirà cap al Sud en quant a dimensions aproximades de les illes (50 x 50 metres). En el cas que ens ocupa, la presència del carrer de Terrassa al oest, provoca l'allargament de les illes.

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLAÇA AGUILERA-CARRER DR.ROBERT

REFERENCIA CADASTRAL

92427 02--08

NUM

P46

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

9/12-III
12 II

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. El conjunt es troba inclòs, a mes, dins del Conjunt del Nucli Històric. El compliment de la normativa d'aquest garanteix l'existència d'un entorn protegit i homogeni.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Caldria soterrar instal·lacions aèries.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana del conjunt. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT RUBÍ CENTRE ANTIC

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

P47

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Ignasi números 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14; Carrer Xercavins números 20, 22, 24, 26, 28, 30; Sant Joan números 5 i 7/9; Sant Francesc números 2, 4, 6, 1, 3, 5, 7, 9, 13, 15; Xercavins números 7-9, 11-15, 21, 2, 14-16, 20, 22, 24, 26, 28, 30

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Varis

US ACTUAL

Majoritàriament Residencial

ENTORN

L'ambient generat per els carrers -molt estrets i de alineació irregular- Xercavins, Sant Ignasi, Sant Francesc, Sant Sebastià, Riera i Plaça del Dr. Guardiet.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Habitatges de planta baixa i un o dos pisos de planta irregular ja que pertanyen al primer creixement urbà durant el segle XVIII. Responen als sistemes constructius tradicionals amb murs portants i bigues de fusta, la distribució interior i la composició de la façana responen a les necessitats de l'època de construcció. A diferència dels exemples del XIX, aquest barri conserva la memòria d'un Rubí petit, amb moltes supervivències rurals i en equilibri poblacional amb el camp -les masies recollien una bona part de la població. Més que la unitat estilística, són els aspectes morfològics, les proporcions, el color, i una certa uniformitat donada per l'arquitectura artesana i de mestres d'obra els factors determinants dels seus valors paisatgístics. Cal destacar els tres habitatges de carrer Xercavins, amb una composició de la façana similar que la resta, en las que posteriorment s'han produït petites variacions. Es disposa un accés central amb dues obertures laterals protegits per la balconada del primer pis a la que s'obren tres obertures més, es corona la façana amb una cornisa i una balustrada.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

En general, murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons)
Murs de totxo massís agafats amb morter de calç.

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

ESTRUCTURA HORITZONTAL

Bigues de fusta amb solera plana de rajola.
Bigues i taulons de fusta
Biguetes de formigó amb revoltó

Bo

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra.
Arrebossats parcials de morter de ciment pòrtland.
Motlures molt senzilles o ràfecs de coronament
Fusteries de fusta i mallorquines

Regular

COBERTA

Bigues de fusta, llates, rajoles pintades de color blanc i teules aràbigues. Bé

Bo

INTERIOR

Generalment, paraments amb revestiment pintat de color blanc.
Generalment, paviments de rajoles quadrades o hidràuliques.
Escala amb volta a la catalana.

Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CONJUNT RUBÍ CENTRE ANTIC		P47	

NOTICIES HISTORIQUES

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CONJUNT RUBÍ CENTRE ANTIC

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

P47

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

9/12-III
12 II

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. El conjunt es troba inclòs, a més, dins del Conjunt del Nucli Històric. El compliment de la normativa d'aquest garanteix l'existència d'un entorn protegit i homogeni.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Caldria soterrar instal·lacions aèries.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLAÇA CLAVE

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

P48

LOCALITZACIÓ

Plaça Anselm Clavé 2,3,4,5,6,10,11,12.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Varis

US ACTUAL

Majoritàriament Residencial

ENTORN

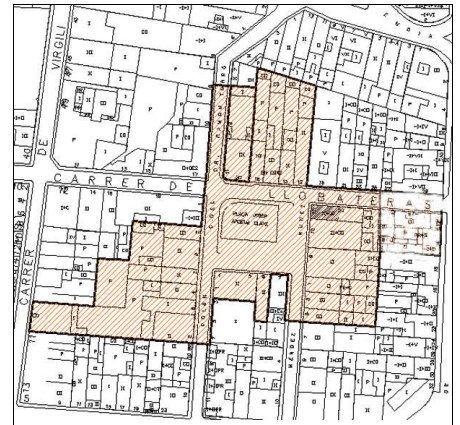
L'ambient generat per els carrers Llobateras, Mendez Núñez, Colom o Dr. Turró els quals, amb algunes excepcions, contribueix a donar unitat al conjunt.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

La plaça Anselm Clavé reuneix un conjunt d'edificis d'habitatges que no superen l'alçada de planta baixa i dos pisos, i mantenen una parcel·lació semblant -5 metres d'amplada -, en torn a una espai gairebé quadrat (900 m2). Més que la homogeneïtat estilística, la morfologia de la plaça, la seva dedicació a Anselm Clavé, les proporcions, i una certa uniformitat donada per l'arquitectura artesana i de mestres d'obra li atorguen una gran unitat i una gran significació. Es podria dir que es l'escala justa a una plaça al Nucli Històric que no tingui la importància de la Plaça de l'Església. Aquestes característiques venen reforçades per l'ambient que hi ha als carrers del voltant: Llobateras, Méndez Núñez, Colom o Dr. Turró i solament es trenca amb alguns edificis fora d'escala, fets amb obra vista o per l'impacte visual dels edificis més alts de l'Avinguda Barcelona que es veuen a la distància. La presència de l'interessant edifici de Can Vilaró reforça el caràcter de la Plaça. La parcial peatonalització de la Plaça i el desplaçament del monument, inaugurat al 1951, ha millorat força la imatge de la Plaça Clavé.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

En general, murs de fàbrica de maó

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORITZONTAL

En general, bigues de fusta o ferro amb revoltos

Regular

FAÇANA

Arrebossat i pintat colors clars
Motllures molt senzilles o ràfecs de coronament
Fusteries de fusta i mallorquines

Regular
Regular
Bo

COBERTA

En general, inclinades de teules aràbigues

Bo

INTERIOR

No s'ha pogut accedir

DENOMINACIO

CONJUNT PLAÇA CLAVE

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

P48

NOTÍCIES HISTORIQUES

El barri es desenvolupa a partir de la expansió del poble cap al Sud, durant l'últim quart del segle XIX, en el context del Pla General d'Urbanització de Rubí(1871) i el Projecte de reforma, millora i eixampla de Rubí (1875). En aquest últim el carrer Colom s'aturava a la Plaça (aleshores Plaza de la Aurora) i el Carrer Mendez Núñez continuava fins el Carrer de Torrijos. El tros actual de Dr. Turró és una permanència de l'antic Camí que anava cap al Sud, i el Carrer Llobateras es plantejava com una via principal cap al Est. Al anys cinquanta, funcionava la Escola de Belles arts local. La escultura de Anselm Clavé es obra del rubinenc Miquel Gomila.

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLAÇA CLAVE

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

P48

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

9/12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

Afectat por E.

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. El conjunt es troba inclòs, a més, dins del Conjunt del Nucli Històric. El compliment de la normativa d'aquest garanteix l'existència d'un entorn protegit i homogeni.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Caldria soterrar instal·lacions aèries.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, substitució, addició. En cas d'addició i substitució, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT CARRER COLOM

REFERENCIA CADASTRAL

91360 02-03; 91365 02;

NUM

P49

LOCALITZACIÓ

Carrer de Colom 14, 16-18, 20,26,30, 32, 42, 44, 46, 48, 31, 33, 35, 37, 39, 41.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Varis

US ACTUAL

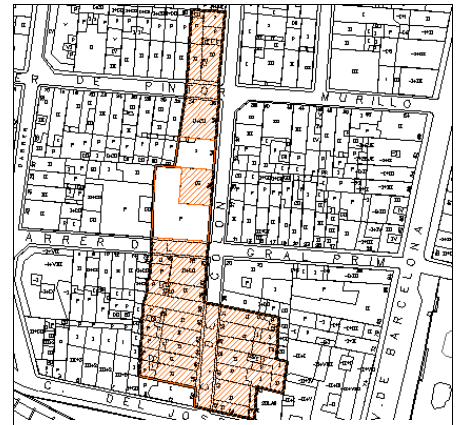
Majoritàriament Residencial

ENTORN

La plaça de l'antiga estació al final del carrer ja que esdevé una entrada de sol i llum constant durant el dia i els carrers General Prim i Pintor Murillo.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt de uns 18 habitatges a les dues bandes del carrer Colom de planta baixa i un pis, i que s'estén al llarg de uns 120 metres. A la cantonada amb el carrer Josep Serra presenta una irregularitat ja que l'habitatge és només en planta baixa i disposa d'un acroteri ondulat en tot el perímetre de la seva façana. La resta d'habitatges responen a un patró comú on es disposa l'obertura de l'accés en un extrem de la façana protegit pel balcó de l'obertura que es disposa en el pis superior. A l'altre extrem de la façana es disposen l'accés a l'aparcament o bé finestres rectangulars sense motlures. El conjunt respon a la casa de cos amb una coberta inclinada a dues vessants i a un pati posterior, dins de l'estructura del parcel·lari habitual a Rubí, d'aproximadament 5 x 25 metres. Hi ha alteracions a les plantes baixes per col·locar garatges o comerços que alteren l'homogeneïtat del conjunt

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

En general, murs de fàbrica de maó

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

En general, bigues de fusta o ferro amb revoltos

Bo

FAÇANA

Arrebossat i pintat colors clars
Motlures molt senzilles o ràfecs de coronament
Fusteries de fusta i mallorquines

Bo

COBERTA

En general, inclinades de teules aràbigues

Bo

INTERIOR

No s'ha pogut accedir

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CONJUNT CARRER COLOM	91360 02-03; 91365 02;	P49	

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El barri es desenvolupa a partir de la expansió del poble cap al Sud, durant l'últim quart del segle XIX, en el context del Pla General d'Urbanització de Rubí(1871) i el Projecte de reforma, millora i eixampla de Rubí (1875). En aquest últim el carrer Colom s'aturava a la Plaça (aleshores Plaza de la Aurora) i el Carrer Méndez Núñez continuava fins el Carrer de Torrijos. El tros actual de Dr. Turró és una permanència de l'antic Camí que anava cap al Sud, i el Carrer Llobateras es plantejava com una via principal cap al Est. Al anys cinquanta, funcionava la Escola de Belles arts local. La escultura de Anselm Clavé es obra del rubinenc Miquel Gomila.

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CONJUNT CARRER COLOM

REFERENCIA CADASTRAL

91360 02-03; 91365 02;

NUM

P49

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat. El conjunt es troba inclòs, a més, dins del Conjunt del Nucli Històric. El compliment de la normativa d'aquest garanteix l'existència d'un entorn protegit i homogeni.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Caldria soterrar instal·lacions aèries.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana del conjunt. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici. S'admet la obertura de portes de garatge, solament amb una amplada màxima de 3,00 m i un alçada màxima de 2,40m per a cada tram de façana fins a 5 metres.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CARRER BALMES 31

REFERENCIA CADASTRAL

9235112

NUM

P50

LOCALITZACIÓ

Carrer Balmes 31

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

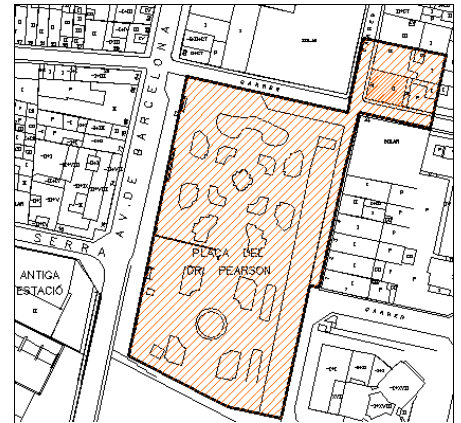
El gran espai de la Plaça Pearson i els estrets carrers Balmes i Prim ocupen un lloc central en la plana que es comença a urbanitzar al entorn de l'antiga estació.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici en cantonada, de planta rectangular amb planta baixa i un pis, amb un jardí lateral. Cal destacar l'acroteri, de secció senzilla però amb un traçat ondulant que, juntament amb altres trets estilístics, l'apropa al modernisme. La composició de la façana, com altres casos de cantonades a Rubí, es planteja mitjançant tres eixos de simetria importants amb un eix afegit, a la banda considerada més important (carrer Balmes); i amb una plantejament molt més lliure sobre la façana considerada secundària (carrer Prim). Justament, a la cantonada del Prim amb Balmes, es veu una tribuna que trenca la regularitat i li dona un caràcter pintoresc. La proximitat de les cases projectades per Muncunill, davant de la Plaça Pearson fa que ambdues reforçin l'ambient evocador de l'arquitectura i la vida de les dues primeres dècades del segle XX.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de fàbrica de maó

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de ferro amb revoltos

FAÇANA

Estuc de cal i sorra imitació pedra i esgrafiats
Motllures, dintells, guardapols, respiralls, i ràfecs de coronament
Fusteria de fusta

COBERTA

Inclinades de teules aràbigues

INTERIOR

Paviment de mosaics hidràulics.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo

regular

bo

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CARRER BALMES 31	9235112	P50	

NOTICIES HISTORIQUES

El barri es desenvolupa a partir de la expansió del poble cap al Sud, durant l'últim quart del segle XIX, en el context del Pla General d'Urbanització de Rubí(1871) i el Projecte de reforma, millora i eixample de Rubí (1875). Però el factor determinant del desenvolupament de l'àrea serà l'arribada del ferrocarril al 1918. La Plaça Pearson té varis noms al llarg de l'història: Plaça de la Aurora, Plaça del Domènech (molt relacionada amb l'activitat del Teatre Domènech, construït al 1882 i enderrocat al 1973) i finalment, Plaça Pearson, l'introduïdor del ferrocarril a Rubí. Es tracta d'un espai de planta rectangular, ocupat avui dia, per un parc infantil i una zona ajardinada.

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CARRER BALMES 31

REFERENCIA CADASTRAL

9235112

NUM

P50

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA 8 / 12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

Cap

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

64

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La Plaça Pearson i el Carrer Balmes a la banda

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Aixecament de plànols. Conservació i restauració.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició, nova planta i ampliació. En cas d'addició, nova planta i ampliació s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. En qualsevol cas, s'haurà de retirar un mínim d'un metre respecte dels acroteris que donen als carrers Prim i Balmes

L'obra de nova planta i l'ampliació solament seran admissibles per a la part del solar disponible i no edificada i de conformitat amb el P.G.O.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT CARRER FLORIDABLANCA

REFERENCIA CADASTRAL

94424 06-12 i 94410 02-

NUM

P51

LOCALITZACIÓ

Carrer Floridablanca números

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segle XIX

AUTOR

PROPIETARI

Varis

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

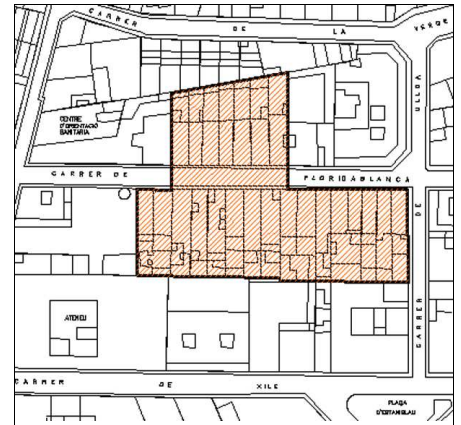
Es molt notable el canvi de cota, gairebé 16 metres entre la cruïlla del carrer del Dr. Robert amb el carrer Justícia (126.8) i la cruïlla del carrer Floridablanca amb el carrer Ulloa (142.5), la qual cosa fa molt present la sensació d'ascensió a la plana.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt d'edificacions adossades de planta baixa i un pis a les dues bandes del carrer Floridablanca sobre parcel·les de 4-4,5 metres d'amplada i una llargada mitja de 24 metres, molt propera a les de la part baixa del Nucli. La composició respon a criteris tradicionals amb dos eixos i l'accés lateral a vegades protegit per la llosa del balcó. Hi ha algunes intervencions posteriors a les plantes baixes que malmeten una mica el conjunt, però la seva longitud li dona prou força en el ambient del carrer. Tot i que el desenvolupament de l'àrea es produeix a partir del primer quart del segle XX, la parcel·lació d'aquestes cases sembla més antiga: hi ha una línia recta de 200 metres formada per els límits interiors de les parcel·les i per les façanes banda sud del carrer de la Mare de Deu del Pilar, que pertany a una antiga propietat -Maria Angels Puig de Jané. A més de la valoració històrica es important destacar la relació d'aquestes cases com a fons escenogràfic de les grans torres del indians del Carrer Xile i el seu emplaçament al final de la pujada del carrer Sant Josep.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de fàbrica de maó

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltos

Regular

FAÇANA

Arrebossat i pintat colors clars
Motllures molt senzilles o ràfecs de coronament
Fusteries de fusta i mallorquines

Regular
Regular
Regular

COBERTA

Inclinades de teules aràbigues

Regular

INTERIOR

Paviment de mosaics hidràulics. Fusteries de fusta

Regular

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CONJUNT CARRER FLORIDABLANCA	94424 06-12 i 94410 02-	P51

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

El barri es desenvolupa a partir de la expansió del poble cap al Est, al començament del segle XX, en el context del desenvolupament de la plana de Can Bertran. El nom prové de la masia de Can Bertran, antiga Can Serra del Padró, un nom que ja es troba al 1172. Estava situada a la part alta de la vila en una cruïlla de camins i les seves propietats s'estenien gairebé per tot el nucli antic de la població: des del Carrer Mn.Cinto Verdaguer fins el de Sant Cugat, passant pel de Sant Antoni, Sant Gaietà, Torrent de l'Alber (el pont que el creuava prop de Can Cirereta portava el nom de la masia), Sant Isidre i Carrer Fondo. Recentment s'ha enderrocat, sense documentar, la situada al carrer Floridablanca nº 1-3, un habitatge només en planta baixa en el que destacava la decoració de la seva façana amb obertures amb un arc rebaixat i un esgrafiats continu a modus de cornisa, un ràfec sobre mènsules molt decoratives. A partir de les restes dels mosaics hidràulics deixats per la empresa de demolicions, l'interior era de una qualitat semblant a la de la seva façana. Una altra pèrdua a destacar amb aquesta demolició recent es la del jardí, el qual, a més de la dimensió i qualitat dels arbres, omplia d'aire i llum la cruïlla del carrer Sant Josep i carrer Nou

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Es molt notable el canvi de cota, gairebé 16 metres entre la cruïlla del carrer del Dr. Robert amb el carrer Justícia (126.8) i la cruïlla del carrer Floridablanca amb el carrer Ulloa (142.5). Dins d'aquesta topografia urbana històrica, la illa formada pels carrers Sant Magí-Sant Gaietà-Nou i Sant Josep es el cas més especial, donat que absorbeix el que segurament era un gairebé un barranc o un talús molt pronunciat: la cota puja més de 7 metres en 30 metres de longitud.

DENOMINACIÓ

CONJUNT CARRER FLORIDABLANCA

REFERENCIA CADASTRAL

94424 06-12 i 94410 02-

NUM

P51

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA9/12-III i AA9/ 14-III (banda sud)

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Caldria soterrar instal·lacions aèries.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, addició, ampliació. Tant per l'ampliació com per l'addició s'aportará junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana del conjunt. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici. S'admet la obertura de portes de garatge, solament amb una amplada màxima de 3,00 m i un alçada màxima de 2,40m per a cada tram de façana fins a 5 metres.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT CARRER SANT ISIDRE

REFERENCIA CADASTRAL

94382 20-30

NUM

P52

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Isidre números 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26. Centre08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

primera meitat del segle XIX.

AUTOR

PROPIETARI

Varis

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

L'ambient dels carrers Sant Isidre, Sant Miquel, Sant Pere, Sant Jaume i Sant Cugat, afavorit per la peatonalització (amb l'excepció de Sant Miquel), amb el remat de la Plaça Onze de Setembre.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt d'edificacions de planta baixa i un pis, i de planta baixa, amb alguna excepció de dos pisos, de planta rectangular, que pertanyen al creixement urbà de la ciutat de la primera meitat del XIX. Destaquen, fonamentalment els números 1, 14, 10 i 14-26 però a la majoria dels casos s'ha mantingut el parcel·lari. Més que la unitat estilística, són els aspectes morfològics, les proporcions dels edificis, el color, i una certa uniformitat donada per l'arquitectura artesana i de mestres d'obra els factors determinants dels seus valors paisatgístics. Responen als sistemes constructius tradicionals amb murs portants de carreus i bigues de fusta, la distribució interior i la composició de la façana responen també a les necessitats de l'època de construcció. A diferència de les trames ortogonals dels eixamples de finals del XIX, aquest barri conserva la memòria d'un Rubí petit, amb moltes supervivències rurals, però que comença a créixer -el carrer Sant Isidre va a ser -durant algun temps- el més ample del poble.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons)
Murs de totxo massís agafats amb morter de calç.

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb solera plana de rajola.
Bigues i taulons de fusta

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra.
Arrebossats parcials de morter de ciment pòrtland
Motllures molt senzilles o ràfecs de coronament
Fusteries de fusta i mallorquines

COBERTA

Inclinada a dues vessants de teules aràbigues.

INTERIOR

Generalment, paraments amb revestiment pintat de color blanc.
Generalment, paviments de rajoles quadrades o hidràuliques.
Escala amb volta a la catalana.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

Regular
Regular
Bo

Regular
Regular
Regular

Bo

Bo

DENOMINACIO

CONJUNT CARRER SANT ISIDRE

REFERENCIA CADASTRAL

94382 20-30

NUM

P52

NOTICIES HISTORIQUES

La història del barri està vinculada amb el desenvolupament de Rubí durant la primera meitat del segle XIX. El desembre de 1855 es va publicar una reial ordre per la qual s'afegia aquest lloc al terme de Rubí des del de Sant Cugat. Dels 3705 habitants censats a Rubí l'any 1860, 158 vivien en 27 cases del carrer de Sant Isidre, 61 en 11 cases del carrer de Sant Cugat, 107 en 23 cases del carrer de Sant Jaume, i 148 en 25 cases del carrer de Sant Joan. El Carrer Sant Isidre es va començar a edificar després del de sant Pere, ja que un document de l'any 1806 para del "camp de Panical" a ponent es construeix un nou carrer, que seria el de Sant Isidre. El carrer Sant Jaume és un dels més antics de Rubí, va desenvolupar-se perpendicularment a l'antic camí de Rubí a Sant Cugat, i va anar creixent principalment durant el segle XVIII cap al territori ocupat pel barri del Padró. Destaquen les cases de Ca l'Aguilera Ric, al número 2 (interessant la façana i la cerca del pati), Cal Fideuer, al número 8). Aquest carrer es va ampliar després de l'enderroc de la fàbrica d'electricitat de Salsas, inaugurada l'any 1897 i més tard cap als terrenys ocupats per la fabriqueta de cintes. Durant molt de temps, la meitat d'aquest carrer va ser del terme de Rubí, i l'altra de Sant Cugat, per la qual cosa, els preus dels productes que els pagesos venien a un i altre costat del carrer no eren els mateixos. El 2 de juliol de 1836, va haver la petició de l'Ajuntament al Govern de la nació per que tot el carrer formés part del terme municipal de Rubí. Com a conseqüència d'aquesta petició, l'any 1845 es celebra la segregació de la banda esquerra del carrer, fet aquest que pot estar en el origen de la festa d'aquest carrer. Es perllonga i amplia als anys 70 per a la construcció de edificis de pisos que malmeten l'ambient antic. L'origen del nom del carrer pot estar en la advocació del sant que encara avui dia es pot contemplar en una capelleta urbana que s'està instal·lada a la façana de la casa que porta el número 14 en el mateix carrer. Entre els anys 1761 fins el 1782 mestres de cases locals, com Francesc Escayol, bastiren 39 cases noves dins el poble. Molt probablement, moltes d'aquestes cases es bastiren als carrers de Sant Joan i Sant Pere, a les quals consta que encara s'estava construint l'any 1786. El C/ Sant Joan abans es deia de les Pedres

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CONJUNT CARRER SANT ISIDRE	94382 20-30	P52	

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL	PLANEJAMENT VIGENT	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA	
Urbà		11/20-III i 11/15-III	
TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT	NUM INVENTARI GENERALITAT	NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL	
Cap			
TIPUS DE BE A PROTEGIR	NIVELL DE PROTECCIÓ	CATEGORIA	AFECTACIÓ
Conjunt urbà	PARCIAL	BCIL	

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Caldria soterrar instal·lacions aèries.
--

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, addició, ampliació. En cas d'ampliació o addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici.
--

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLANA DEL CASTELL / LA PARELLADA

REFERENCIA CADASTRAL

8942401; 89427 02-08,

NUM

P53

LOCALITZACIÓ

Pça Marquès de Barberà núm. 1, 2, 3, 4 / 6, 7, 8; Carrer de Sta. Teresa núm. 1, 6, 23, 31. A costat dret de la Riera- 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

finals segle XIX- dècada del Vint

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ i altres.

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

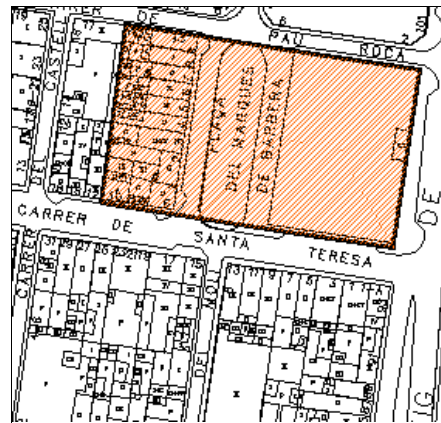
L'ambient dels carrers Santa Teresa i del Carrer Santa Teresa, i en general les illes de proporció quadrada i suau pendent cap a la riera, amb una alçada constant tot i que alterada per alguns edificis recents.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt de habitatges de planta baixa i un pis, i de planta baixa, amb alguna excepció de dos pisos, de planta rectangular, que es troba situat a la banda dreta de la riera de Rubí, sota el castell i davant del nucli antic de Sant Pere de Rubí. La relació més important i evocadora és la que es dona entre les petites cases orientades cap al Est i la Plaça del Marquès de Barberà. En l'actualitat, la plaça té uns 3600 m2, però antigament era més petita, de l'ordre de 1000-1200 m fins que es va enderrocar la AEG; això fa que l'espai sigui ara massa desproporcionat i que el conjunt es desdibuixi cap a la riera. Tanmateix, hi ha construccions modernes dels últims 30 anys que alteren el conjunt, dins un context en el qual el parcel·lari històric encara es conserva. El barri de La Parellada/Plana del Castell conté altres exemples d'interès, fins i tot catalogats, com la Fassina Aguilera (veure fitxa P26).

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons)
Murs de totxo massís agafats amb morter de calç.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo
Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb solera plana de rajola.
Bigues i taulons de fusta

Bo

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra.
Motllures molt senzilles o ràfecs de coronament
Fusteries de fusta i mallorquines

Bo
Regular
Bo

COBERTA

Inclinada a dues vessants de teules aràbigues.

Bo

INTERIOR

Generalment, paraments amb revestiment pintat de color blanc.
Generalment, paviments de rajoles quadrades o hidràuliques.
Escala amb volta a la catalana.

Bo
Bo
Bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CONJUNT PLANA DEL CASTELL / LA PARELLADA	8942401; 89427 02-08,	P53

NOTICIES HISTORIQUES

L'any 1860 la Marquesa de Moià, propietària del castell, va demanar autorització a l'Ajuntament per a urbanitzar aquesta zona, aprovant-se per part de l'Ajuntament. En aquest mateix any es construeix el pont del carrer Cadmo que es va endur la rierada de l'any 1962. L'any 1879, el nou propietari del Castell, Ramon de Sarriera i Villalonga, Marquès de Barberà i la Manresana, va demanar permís per urbanitzar la Parellada, una part de la Plana del Castell, ja que volia instal·lar-s'hi una fàbrica de panes per part dels germans Ribas. Per a fer-ho necessitaven utilitzar aigua de la font dita "Canadà" que era propietat del marquès i que la va concedir (BENCOMO, 1998). La concessió quedava subjecta a limitacions de domini per part del marquès (P.R.C., 1983).

BIBLIOGRAFIA

BENCOMO I MORA, Carme (1998) "L'expansió urbana. Rubí creixent", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 42, p. 3-19. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. P.R.C. (1983) "Coses d'abans" Butlletí del Casal d'Avis - Rubí, Núm. 30, Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Es tracta d'una arquitectura que posseeix una relativa uniformitat, destacant elements com les decoracions de terrissa a les façanes d'alguns habitatges i l'edifici de la fassina Aguilera.

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLANA DEL CASTELL / LA PARELLADA

REFERENCIA CADASTRAL

8942401; 89427 02-08,

NUM

P53

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

26/ 12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

27

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt urbà

NIVELL DE PROTECCIÓ

PARCIAL

CATEGORIA

BCIL

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textura i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. Caldria soterrar instal·lacions aèries.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, renovació, ampliació, addició. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Es podran eliminar els remats, per refer-los més amunt, en els casos en els quals siguin rectes o de factura molt senzilla que no defineixi expressament el caràcter de la façana del edifici.

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT URBA DEL NUCLI HISTÒRIC

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A1

LOCALITZACIÓ

Al costat esquerre de la riera, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ i altres

US ACTUAL

Residència i vial

ENTORN

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt heterogeni d'edificis situats al Centre de Rubí que mantenen el parcel·lari original amb un percentatge molt baix d'excepcions, normalment causades per intervencions modernes. El conjunt, a més del parcel·lari, té en comú la barreja de activitats residencial i comercial (amb un alt grau d'especialització als Carrers més llargs i més transitats. Per fora d'aquest perímetre, las excepcions van en augment i es desdibuixa l'idea de conjunt. Els límits del Nucli Històric estan determinats per els carrers Margarida Xirgú, Pau Claris, Sant Gaietà fins as números 76(parells) 77(senars) i una línia que continua el passatge que va des de Sant Muç a Sant Gaietà i que es continua fins a Mare de Deu del Pilar, Mare de Deu del Pilar, Ulloa, Xile, Plana de Can Bertrán, Magallanes, Sant Pere, Sant Isidre, Pintor Coelho, General Prim, Avinguda Barcelona, Virgili, Cervantes, Espoz Mina, Llobateras, Sant Joan, Santa Llúcia, Riera, Gimnàs, Terrassa, Dr. Guimbernat. S'exclou el tram del Carrer Sant Jaume entre Sant Joan i Montserrat per resultar massa diferent a la resta del Nucli Històric.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRAFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Variable segons els casos.

ESTAT CONSERVACIÓ

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Variable segons els casos.

FAÇANA

Variable segons els casos.

COBERTA

Variable segons els casos.

INTERIOR

Variable segons els casos.

DENOMINACIÓ

CONJUNT URBA DEL NUCLI HISTÒRIC

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A1

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La vila urbana actual té el seu inici a començament del segle XVI com a conseqüència de l'establiment fet per Mn. Baltasar Corbella a favor del batlle, jurats i prohoms del terme el 22 de juny de l'any 1516, d'un tros de terra per a eixamplar la plaça de davant l'església i procedir a la construcció d'una carnisseria amb la condició de fer parets de tàpia al voltant i cobrir el rec. Així es va formar la Sagrera, la plaça i els marges dels camins que conduïen al carrer de Dalt (camí de Terrassa) del de Baix (camí de Sant Cugat i Barcelona), era de Xercavins, camí de Martorell (ara c/ Riera). El darrer terç del segle XVIII es produeix una acceleració constructiva, que queda testimoniada per Francisco de Zamora el 1789, on diu "se hacen muchas casas". El Carrer de la Marquesa-Doctor Robert-Passeig Pau Claris s'iniciava al segle XIX en el punt en que es nomena c/ Dr. Robert fins tot el que ara és Passeig de Pau Claris. Hi ha tres amplades. Estreta entre plaça Catalunya i el C/ Narcís Menard; un xic més ample fins el del Vapor i amb mida de passeig, tot el C/ Pau Claris, tot segur preveient la carretera a Terrassa que es va construir poc anys després el 1878. L'any 1860 l'Ajuntament aprovà el primer pla d'urbanització del que es té constància. Afectava al creixement del poble -al volt de 3.000 habitants-. Es tractava de la parcel·lació de les seves propietats des de la plaça Nova, ara de Catalunya fins els horts del Bullidor i de tota la plana del Castell. La presentadora d'aquest pla fou la propietària del Castell que no pogué veure'l aprovat, ja que morí tres anys abans, el 1857. S'anomenava Maria Josepa de Pinós i de Copons, marquesa de Santa Maria de Barberà, de la Manresana, de Cartellà i de Moja, i era consort del comte de Solterra. Arran d'aquesta aprovació. Fou donat el nom de carrer de la Marquesa, des del punt on s'iniciava el carrer (actualment Dr. Robert) fins tot el que ara és el Passeig de Pau Claris. El Carrer de Francesc Macia/Fondo/Sant Antoni va tenir diverses modificacions. Al 1879 es va voler fer passar la carretera de Molins a Caldes per aquest carrer, però era molt estret -d'aquí la denominació de carrer Fondo. El projecte no es va posar en marxa fins el 1894, moment en que es van fer les expropiacions de gairebé 70 finques. Es van enretirar moltes façanes i va donar lloc al carrer més llarg de Rubí i prou espaiós. Al Carrer Sant Ignasi núm 1 hi ha la casa pairal d'Antònia Montmany, datada a la façana de l'any 1714. Entre els anys 1761 fins el 1782 mestres de cases locals, com Francesc Escayol, bastiren 39 cases noves dins el poble. Molt probablement, moltes d'aquestes cases es bastiren als carrers de Sant Joan i Sant Pere, a les quals consta que encara s'estava construint l'any 1786. El C/ Sant Joan abans es deia de les Pedres. El tractament del terra a la part superior d'aquest carrer es tradicional ja que hi ha unes passeres de pedra que faciliten el creuar-lo en dies de pluja. Dels 3.705 habitants censats a Rubí l'any 1860, 148 vivien en 25 cases del carrer de Sant Joan. Al carrer Santa Llúcia números 16 i 18 hi havia l'hostal de cal Font o cal Capelles.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano.
 BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat.
 BENCOMO I MORA, Carme (1998) "L'expansió urbana. Rubí creixent", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 42, p. 3-19. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.
 GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.
 P.R.C. (1983) "Cosos d'abans" Butlletí del Casal d'Avis - Rubí, Núm. 30, Rubí.
 TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La cantonada Llobateres amb l'avinguda de Barcelona, era un lloc de parada i comentari dels passejants, per la qual cosa tradicionalment se li deia "el cantó de les mentides".

DENOMINACIÓ

CONJUNT URBA DEL NUCLI HISTÒRIC

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A1

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

7, 8 i 9/ 12-III, 13-III, 14-III, 15-III,
19-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

136

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Conjunt especial de Nucli Històric

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 15 novembre de 2007) A l'efecte estètic i de compliment de la normativa es protegeix la memòria del parcel·lari existent.

ENTORN DE PROTECCIÓ

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 15 novembre de 2007) Qualsevol intervenció feta sobre les illes externes confrontants haurà de mantenir una harmonia amb el conjunt del nucli històric. Atès que no es tracta d'un entorn determinat per una muralla sinó per les preexistències d'una forma d'urbanització amb totes les seves graduacions i heterodòxies, caldria que la transició entre el nucli històric i la resta fos gradual.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 15 novembre de 2007) Conservació i adequació per a vianant dels carrers.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 15 novembre de 2007) Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, trasllat de les peces originals, nova planta i enderroc i, si s'escau, ampliació i addició.-

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ
CAN CARRERES**REFERENCIA CADASTRAL**
6060001**NUM**
A2**LOCALITZACIÓ**

Camí d'Ullastrell

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS**AUTOR****PROPIETARI**

Francisco Sánchez Martínez (T.M.A.)

US ACTUAL

Industrial

ENTORN

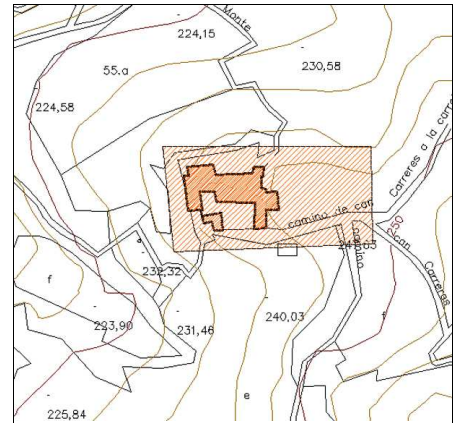
Molt degradat per el seu ús com a abocador.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Es tracta d'una masia típica catalana del grup I, probablement primer en un sol edifici amb coberta a dues vessants i frontó a la façana lateral. Posteriorment, a partir del s. XV, s'hi afegí un segon cos per engrandir-lo, adoptant la planta en forma de "L". Avui l'edifici està compartimentat en 5 diferents habitatges de segona residència, i tot i que s'han aixecat noves construccions, encara sembla restar molt de la seva fesomia primitiva, amb algunes variacions, destacant l'entrada principal d'arc de mig punt de dovelles de pedra i algunes de les finestres, així com l'antiga porta del barri, construcció pròpia de la transició entre els segles XIX-XX. A les seves terres va créixer una urbanització a mitjans de la dècada de 1950.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRAFICA**DESCRIPCIÓ TECNICA****ESTRUCTURA VERTICAL**

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltos ceràmics a la catalana.

FAÇANA

Arrebossat modern de color blanc.

COBERTA

Inclinada de teula àrab.

INTERIOR

Molt modificat des de l'últim propietari. No s'ha pogut accedir.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo

bo

bo

bo

DENOMINACIO

CAN CARRERES

REFERENCIA CADASTRAL

6060001

NUM

A2

NOTICIES HISTORIQUES

Va ser coneguda en primer lloc, com a "mas Carbonell", en el temps que estava subjecta a la servitud dels senyors del castell de Rubí. L'any 1355 era l'hisenda més gran del terme, entre el camí d'Ullastrell, el torrent de can Xercavins i el de can Ramoneda, amb molta part de bosc. Mitjançant un matrimoni, el mas fou unit a can Bosch de Terrassa, família que continuà conservant l'heretat fins el s. XX. Alguns documents ens parlen de l'existència d'una ermita encara que fins avui no s'ha trobat cap indici del seu emplaçament. L'any 1954 es parcel·là la finca, i es construeix una urbanització, essent adquirida la masia per dues famílies com a segona residència.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

No s'ha tingut accés a l'interior de la casa. Els seus camps s'han convertit en una pedrera.

DENOMINACIÓ

CAN CARRERES

REFERENCIA CADASTRAL

6060001

NUM

A2

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.4

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

23

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals, com l'arc de mig punt de dovelles o els brancals.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Molt degradat.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, trasllat (de les peces originals) Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN BOSC

REFERENCIA CADASTRAL

7060026

NUM

A3

LOCALITZACIÓ

Carrer de la urbanització "Les Valls de Sant Muç" 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segle XV/ XIX

AUTOR

PROPIETARI

Maria Peña Álvaro, i altres

US ACTUAL

Residencial

ENTORN

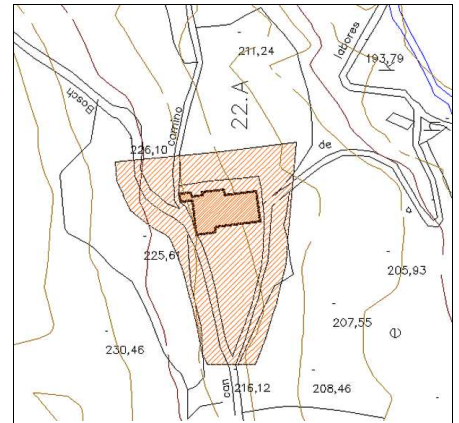
Orientada cap a Sud, sobre un territori urbanitzat (cota 215), en pendent cap al Torrent de Can Feliu es relaciona amb el Camí de Can Bosc, en una zona de construccions d'escassa qualitat arquitectònica

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia propera al grup I (Classificació d'en Danès i Torras), probablement primer en un sol edifici amb coberta a dues vessants i frontó a la façana lateral. Posteriorment, a partir del segle XV, s'hi afegí un segon cos per engrandir-lo, adoptant la planta en forma de "L", i després es van fer més afegits. Avui l'edifici està compartimentat en 5 diferents habitatges de segona residència, i tot i que s'han aixecat noves construccions, encara resta part de la seva fesomia primitiva, amb algunes variacions, destacant l'entrada principal d'arc de mig punt de dovelles de pedra i algunes de les finestres, així com l'antiga porta del barri, construcció pròpia de la transició entre els segles XIX-XX. A les seves terres va créixer una urbanització a mitjans de la dècada de 1950. L'interior està molt modificat i les modificacions efectuades han malmès el sentit espacial i constructiu original.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltos ceràmics a la catalana.

bo

FAÇANA

Arrebossat modern de color blanc.

bo

COBERTA

Inclinada de teules aràbigues a dues vessants.

bo

INTERIOR

Molt modificat des de l'últim propietari. No s'ha pogut accedir.

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAN BOSC	7060026	A3	

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Va ser coneguda en primer lloc, com a "mas Carbonell", en el temps que estava subjecta a la servitud dels senyors del castell de Rubí. L'any 1355 era l'hisenda més gran del terme, entre el camí d'Ullastrell, el torrent de can Xercavins i el de can Ramoneda, amb molta part de bosc. Mitjançant un matrimoni, el mas fou unit a can Bosch de Terrassa, família que continuà conservant l'heretat fins el s. XX. Alguns documents ens parlen de l'existència d'una ermita encara que fins avui no s'ha trobat cap indici del seu emplaçament. L'any 1954 es parcel·là la finca, i es construeix una urbanització, essent adquirida la masia per dues famílies com a segona residència. En l'actualitat, hi han cinc famílies, algunes com habitants permanents.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Sense determinar el lloc exacte, de sap de l'existència d'un jaciment arqueològic

DENOMINACIÓ

CAN BOSC

REFERENCIA CADASTRAL

7060026

NUM

A3

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbanitzable Programat

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Clau V ús residencial

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

18

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals, com l'arc de mig punt de dovelles de pedra sorrenca.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La superfície delimitada al Nord per una línia paral·lela a la façana, a 15 metres d'aquesta; al Est per una línia paral·lela al camí que baixa (camí de labores), a 10 metres de la vora d'aquest; al Sud per una línia paral·lela a la façana, a 56 metres d'aquesta; i al Oest, per una línia paral·lela al Camí de Can Bosch, a 10 metres de la vora d'aquest.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESSES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, trasllat (de les peces originals) Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

MASOVERIA DE SANT MUÇ

REFERENCIA CADASTRAL

8055006

NUM

A4

LOCALITZACIÓ

Camí de Sant Muç. 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca. 1850

AUTOR

PROPIETARI

Aleix i Daniel Ramoneda Fernandez

US ACTUAL

Residencial i Comercial

ENTORN

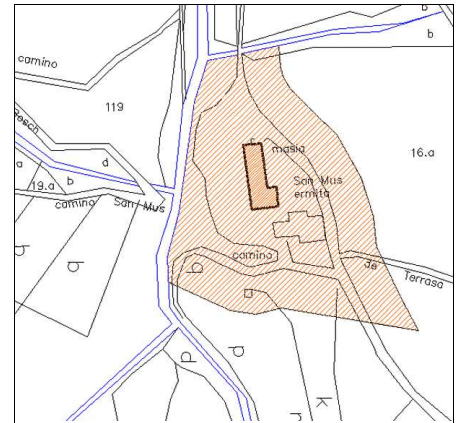
Situada al costat a l'Ermita de Sant Muç, completa, juntament amb els elements naturals un paratge amb moltes possibilitats paisatgístiques i d'activitat social.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici situat al costat de l'ermita del mateix nom, gaudint d'una interessant arbrada que creix propera al Torrent del mateix nom. L'habitatge no es correspon amb cap tipus definit de masia, malgrat que té tres naus, una d'elles més curta i d'una sola alçada, no havent creuer ni escala a la sala d'accés. La porta principal es troba desplaçada respecte de l'eix central de simetria, al costat esquerre mirant la façana. Les dues crugies principals no són iguals, sinó que guarden, aproximadament, una proporció de 1a/1,5a.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta i revoltons ceràmics a la catalana.

Bé

FAÇANA

Arrebossat de color grisós parcialment desaparegut.

Regular

COBERTA

Inclinada de teula àrab.

Bé

INTERIOR

Reformat sense cap estil en concret, però molt recarregat de tot tipus d'objectes i ornaments, per tal de respondre al nou ús com a bar-restaurant de la zona.

Regular

DENOMINACIO

MASOVERIA DE SANT MUÇ

REFERENCIA CADASTRAL

8055006

NUM

A4

NOTICIES HISTORIQUES

Mas situat al costat de l'ermita i construït pels volts de l'any 1850. La finalitat dels propietaris amb la seva construcció era la de guardar la capella i, a més, tenir cura de les terres i els horts, custodiar la clau per entrar a la capella i vendre estampes, ciris i records de Sant Muç. Amb el temps aquesta masoveria s'ha anat convertint en un hostel o fonda per satisfer les necessitats dels visitants i facilitar-los llenya, taules i beguda. Al costat de l'ermita de Sant Muç hi ha la font del mateix nom, molt deteriorada per l'aiguat de 1962 que va ensorrar la mina. L'aigua que d'ella brollava omplia la bassa per regar els horts. Destaca també un safareig tot voltat per unes monumentals alzines. El s. XIX acudien les cèlebres colles dels "xatos" que venien des del barri del Raval de Barcelona, a peu, a través de Collserola i Sant Cugat pel camí dels Sagraments. La població de Rubí, sortia a rebre'ls i els acompanyava fins a Sant Muç. La bandera presidia els actes. Es feia un ofici solemne, es cantaven els goigs, i es venerava el sant. Dinar i esbarjo, i a l'entrada de fosc, retornaven a Rubí, posaven la bandera al balcó de cal batlle i dormien a la població allotjats per les cases. L'endemà al matí retornaven a peu, pel mateix camí a Barcelona. També hi feia cap gent de les veïnes poblacions de Castellbisbal, Ullastrell, Terrassa i Sabadell. És lloc de celebració d'aplecs dels que avui encara es celebren dos d' anuals. El principal Dilluns de Pasqua Florida, l'altre a la tardor, el tercer diumenge d'octubre, anomenat de Sant Muç i del Roser, en que després de l'ofici es fan ballades de sardanes. Cap el 1980 es troba al subsòl de l'estatge dels ex-vots, una pedra litogràfica per imprimir estampes de l'altar de Sant Muç que es conserva al Museu de Rubí, així com també hi ha dipositada la bandera dels xatos que lliurà, en Pau de la Barba, darrer supervivent de la colla abans de morir. Des de l'any 1963 la família Salvador - Verdaguer resideix a la masoveria i ha renovat i ampliat el menjador. També ha conservat un pou que hi ha al mig de l'entrada dins de la casa.

BIBLIOGRAFIA

PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Joaquim Òdena i Sangrà i Núnia Salvadó i Gil, Restaurant Masia Sant Muç. Caixeta Postal, 22 SANT MUÇ - 08191 RUBÍ - 93.586.06.07

DENOMINACIÓ

MASOVERIA DE SANT MUÇ

REFERENCIA CADASTRAL

8055006

NUM

A4

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.14

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

37

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Determinat al Oest per l'eix de la riera de Sant Muç, al Nord-est, per una línia paral·lela al Camí i situada a 20 metres del seu eix, i al Sud per una altra línia paral·lela al Camí que baixa cap a la riera i situada a 20 metres del seu eix. L'entorn inclou i amplia un paratge natural protegit i actua també com a protecció i reafirmació d'aquest.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Restauració. Conservació del paisatge.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, trasllat (de les peces originals). Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN ROIG

REFERENCIA CADASTRAL

8065002

NUM

A5

LOCALITZACIÓ

Camí de can Roig, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1782/1891/1901/segle XX

AUTOR

PROPIETARI

Josep Roig Junyent

US ACTUAL

Habitatge

ENTORN

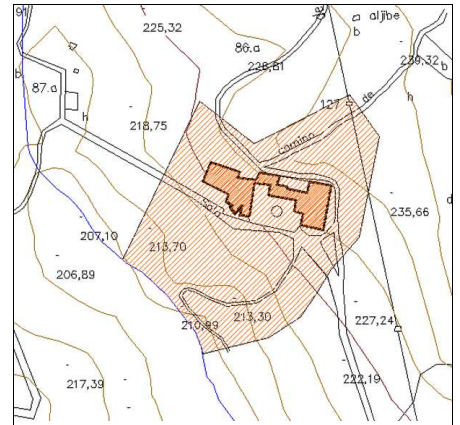
Al bell mig de les serres de Can Roig i Can Guilera, el continu forestal més important de Rubí, hi ha una plataneda i 2 fonts properes.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia d'un tipus proper al II-2 (Classificació d'en Danès i Torras), encara dedicada, en part, al conreu de les terres de la propietat a través de la seva masoveria A la llinda de la porta d'entrada hi ha gravat a la biga de fusta, sota una creu, el nom d'Isidre Roig (1782) i a la façana de la casa hi ha una placa de pedra que informa que va ser restaurada per Josep Roig el 1891, qui també va edificar el gran celler l'any 1901. Presenta la típica disposició basilical, però amb l'ala dreta (en direcció a l'espectador) escapçada. Actualment està destruït per un incendi, i la seva coberta completament enfonsada. Té planta baixa i dos pisos. L'estructura de tanca de la part oest del barri està feta amb arcades que formen una balconada sobre la vall del torrent de Sant Muç.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de tàpia, de fàbrica mixta (còdols, maçoneria i maons).

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues i taulons de fusta.

Regular

FAÇANA

Arrebossat de calç i sorra que es conserva parcialment.

Mal

COBERTA

A doble vessant amb teules aràbigues sobre bigues i llates de fusta

Regular

INTERIOR

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CAN ROIG	8065002	A5

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Pere Roig, primer membre conegut d'aquesta família és citat l'any 1160. Pau Roig i la seva dona Eulàlia firmen l'any 1307 un establiment amb el senyor alodial del senyor del castell de Rubí. Altres membres de la família es troben citats els segles XVI i XVII, (centúria en la que un Francesc Roig va ser batlle de Rubí) i XVIII. A la casa tenen un arbre genealògic que porta des del 1160 fins el 1953. Hi ha una llinda datada el 1782 i una placa informa de la restauració de la masia el 1891. Durant molts anys la masoveria estigué a càrrec de Manció i Laietà Sallés, molt coneguts a Rubí.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Informació oral R. Bosch, R. Sánchez, J. Simó i E. Xercavins (novembre 2000, abril 2001) Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Al torrent de Sant Muç hi ha dues fonts molt conegudes: la de l'Avellana (restaurada l'any 1891) i la de la Mare de Deu del Carme, amb una taula i bancs de pedra. No es va permetre l'accés.

DENOMINACIÓ

CAN ROIG

REFERENCIA CADASTRAL

8065002

NUM

A5

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa 16.12

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

49

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'ambient exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La superfície delimitada al Oest per una línia paral·lela a la façana, a 16 metres d'aquesta; al Nord per una línia paral·lela a la façana, a 18 metres d'aquesta i per una línia paral·lela al camí que puja, a 10 metres de la vora d'aquest; al Est i Sud-est per una línia poligonal paral·lela a la façana, a 16 metres d'aquesta i després paral·lela al camí de baixada fins tocar el torrent; al Sud-Oest el torrent

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Restauració. Conservació del paisatge.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, trasllat (de les peces originals). Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN TAPIS

REFERENCIA CADASTRAL

7065020

NUM

A6

LOCALITZACIÓ

Camí de can Tapis, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1870 (construcció)/ segle XX
(afegits)

AUTOR

PROPIETARI

Santiago Mansanet Mansanet

US ACTUAL

Segona residència

ENTORN

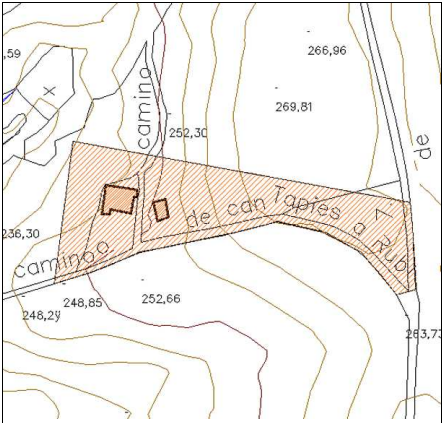
Està ubicada en la zona dels boscos de Can Bosch (cota 251,2), sobre el Camí de Can Tapis a Can Feliu que travessa el territori sobre una carena que separa els torrents de Sant Muç i de Can Solà.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici aïllat amb un cos principal de planta aproximadament quadrada i teulada plana. No pertany a cap tipus concret de masia, sinó que s'apropa molt més a tipologies urbanes. Té dos pisos d'alçada i uns cossos de menor entitat adossats a l'estructura principal, que es destina a habitatge. Les parets es presenten arrebossades i pintades de blanc. Dos pilars d'obra amb remats piramidals graonats flanquegen la porta del barri.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Plantes baixa i primera: murs de càrrega de tàpia

ESTAT CONSERVACIÓ

ESTRUCTURA HORIZONTAL

No s'ha pogut accedir, probablement bigues de fusta i revoltos

FAÇANA

Arrebossat modern de color blanc

COBERTA

Plana a la catalana, amb terrassa.

INTERIOR

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAN TAPIS	7065020	A6	

NOTICIES HISTORIQUES

Masia bastida a l'any 1870, per segregació d'una part de la finca de Can Mir. El seu propietari i fundador fou el senyor Tapis, de Barcelona. A l'últim terç del s. XIX, Ramon Tapis va adquirir-ne les terres i en una barraca de vinya existent hi bastí un maset que passà a mans de la família Massanet, experts apicultors. Es tracta d'una petita hisenda, però amb terres fèrtils i abundosa d'aigua. Anys enrere, es dedicà al cultiu de l'apicultura i obtingué un gran èxit amb la venda de mel en gerretes. L'actual propietari continua amb l'obtenció de mel. Avui és voltada de casetes de la urbanització de Can Bosc i les Cabanyes.

BIBLIOGRAFIA

PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Resulta interessant el fet de la dedicació del seu propietari a l'apicultura, una activitat rural amb moltes possibilitats a la zona. El coronament de la façana principal, que ostentava al centre un rellotge de sol, avui ha desaparegut.

DENOMINACIÓ

CAN TAPIS

REFERENCIA CADASTRAL

7065020

NUM

A6

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR Fitxa 16.19

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

56

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La superfície delimitada al Oest per una línia paral·lela a la façana, a 18 metres d'aquesta; al Nord per una línia paral·lela a la façana, a 18 metres d'aquesta, al Est per una línia paral·lela a la façana, a 18 metres d'aquesta i al Sud per el Camí de Can Tapies.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Restauració. Conservació del paisatge.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució
Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TRULL DE LA CAMBRA AGRÀRIA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A7

LOCALITZACIÓ

Pça. Agricultura, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Simbòlic

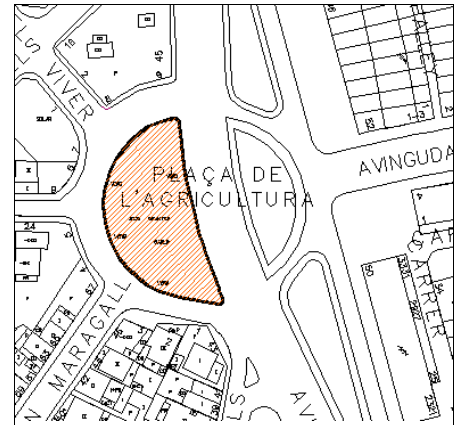
ENTORN

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Monument públic que es troba a la plaça de l'Agricultura, en un espai urbà ajardinat situat al costat de l'Avinguda de la Generalitat i no massa lluny de l'entorn de Ca n'Oriol. Un trull d'oli incomplet ofereix de manera simbòlica, una humil representació de l'activitat de la pagesia a Rubí.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

ESTAT CONSERVACIÓ

DENOMINACIO

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

TRULL DE LA CAMBRA AGRÀRIA

A7

NOTICIES HISTORIQUES

El trull va ser adquirit per la cooperativa agrària rubinenca cap el 1959 a una altra cooperativa de fora de Rubí. El giny primerament es trobava al pati porxat de la Càmara Agrària, a una habitació dedicada a la moltura de les olives. Encara avui son visibles en aquest espai els dipòsits elevats d'aigua necessaris pel procés d'obtenció de l'oli. Pel que fa a la Càmara Agrària, aquesta va ser inaugurada a la seva última seu, l'any 1934, i es va construir mitjançant l'aportació dels pagesos de Rubí, que feien les seves donacions a un recaptador que passava per les seves cases amb una caixa de fusta. A l'edifici es podia adquirir el sofre, el sulfat i altres productes necessaris per a la pagesia, així com els mateixos pagesos acudien a vendre les seves produccions. La festa de Sant Isidre es celebrava a la mateixa Cooperativa, fins a l'actualitat. Els arxius de la cooperativa al moment de la seva dissolució els va lliurar la Generalitat a l'Arxiu Històric comarcal de Terrassa. El trull, en l'any 1973, va ser cedit a l'Ajuntament de Rubí, a fi de que el col·loques en un espai públic, a canvi de que aquesta institució financés les noves grans portes d'accés de mercaderies a la cooperativa (Informació oral Sr. Josep Campamà).

BIBLIOGRAFIA

AJUNTAMENT (2000) Inventari per localització. Rubí, Servei de Parcs i Jardins, Ajuntament de Rubí (13. 11. 2000), Document mecanografiat. BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

Segons descripció en inventari del 13.11.2000 a la plaça s'hi troben els següents arbres: Abies sp. (8 exemplars), Acer negundo (7 exemplars), Olea europaea (5 exemplars), (AJUNTAMENT, 2000).

DENOMINACIO

TRULL DE LA CAMBRA AGRÀRIA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A7

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Jardí Urbà

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

215

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

ENTORN DE PROTECCIÓ

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS

DENOMINACIÓ

MAS JORNET / CAN SUCARRATS / CAN TALLAFIGUERES

REFERENCIA CADASTRAL

8231301

NUM

A8

LOCALITZACIÓ

Carrer de la Guatlà 16-20

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segle XV/XX

AUTOR

PROPIETARI

Gerardo Wovastra

US ACTUAL

Restaurant

ENTORN

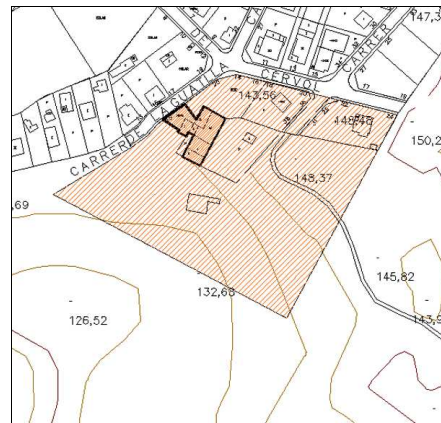
Orientada cap a Sud, sobre un territori inclinat cap al Oest (cota 145), relacionada amb el Camí de Can Sucarrats, i amb el torrents de Tallafigueres, molt a prop de la Cova Solera.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta irregular que en època contemporània va ser dividit en dues propietats, tot i que des de la distància es percep com un conjunt. La part davantera manté l'ús de casa mentre que la part posterior ha estat condicionada per a restaurant i està molt modificada. El cos de la façana principal és de tres crugies i té una profunditat aproximada de 6 m. Té planta baixa, un pis i golfes, i una coberta a doble vessant. Cal destacar la volta de rajola a la catalana de una de les sales de la planta baixa i un annex de la sala lateral de aquesta mateixa planta, sobre la roca i cups. A la façana hi ha, a la planta baixa, una porta d'arc rebaixat i finestres de forma rectangular. Al primer pis hi ha un balcó i diverses finestres de forma rectangular. Les obertures són fetes de fàbrica de maó massís. A la part anterior de l'edifici hi ha un pati tancat (barri) amb un mur, al qual s'accedeix per un portal amb arc rebaixat de fàbrica de maó massís, possiblement del segle XIX. Hi ha bones vistes del paisatge cap al oest, però les vistes cap al S queden afectades per el polígon industrial de Can Jardí.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega que combinen la maçoneria amb el maó massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Planta baixa: bigues de fusta amb revoltons i volta de rajola a la catalana.

Bo

FAÇANA

Arrebossats parcials i capa de pintura de color blanc, generalment aplicada directament sobre els materials de fàbrica del mur.

Regular

COBERTA

A doble vessant amb teules aràbigues (no s'han pogut determinar els elements de suport).

Bo

INTERIOR

Murs enguixats i pintats de color blanc d'època contemporània.
Paviments de gres d'època contemporània.

Bo

DENOMINACIÓ

MAS JORNET / CAN SUCARRATS / CAN TALLAFIGUERES

REFERENCIA CADASTRAL

8231301

NUM

A8

NOTICIES HISTORIQUES

Al any 1312 era conegut per Mas Comas; després, figura com a Mas Malví; en el segle XV, com a Mas Jornet, i a mitjan any 1840, apareix com Can Sucarrats i Can Tallafiguères. Antigament també el formaven diferents masos, dels quals es desconeix la denominació. Pertanyia als senyors del Castell de Rubí i es redimí dels mals usos l'any 1383. Per aquest indret passava un camí que enllaçava el Molí de la Noguera amb el que condueix a Ullastrell i Olesa de Montserrat. Era utilitzat pels vins d'aquestes poblacions per transportar el gra destinat a moldre a l'esmetat molí. A la llista de contribuents del cadastre de la Libreeeta del Col·lector Josep Prats, de l'any 1735, hi figura la hisenda de Mas Jornet. La finca es va convertir, a partir dels seixantes en una urbanització amb el nom dels Avets, en la que es barregen usos de primera i segona residència amb usos industrials

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Els actuals propietaris, que usen l'edifici de segona residència, han fet obres de rehabilitació a l'interior de l'immoble, respectant al màxim l'estructura original.
La part del restaurant ha sofert moltes modificacions i afegits.

DENOMINACIÓ

MAS JORNET / CAN SUCARRATS / CAN TALLAFIGUERES

REFERENCIA CADASTRAL

8231301

NUM

A8

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbanitzable Programat

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.18

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

35

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La superfície delimitada al Sud per el carrer de la Guatlla, al Nord, pel carrer del Cérvol, al Est, pel l'alineació de l'última illa cap al Est, i al Sud per un línia paral·lela a la façana, a 40 metres d'aquesta.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació del paisatge.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució.

Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN SANT JOAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.8/ p.7c)

NUM

A9

LOCALITZACIÓ

Camí vell de Sant Cugat. 08191 - RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

INCASOL C/ Balmes 240 BARCELONA

US ACTUAL

Habitatge

ENTORN

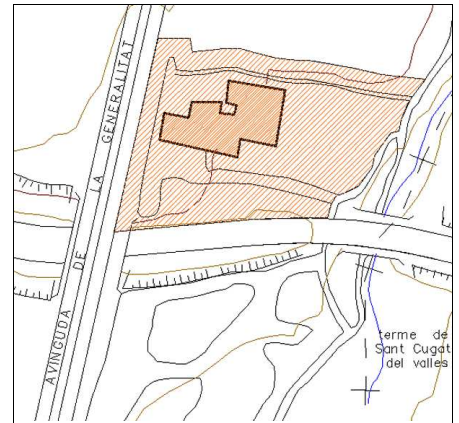
A prop de la riera dels Alous(cota, que li atorga una presència important dins el paisatge que es veu des del Est i amb un cert equilibri amb les activitats industrials de la zona.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia propera al tipus II (segons la classificació d'en Danès i Torres) que ha patit moltes modificacions i que té elements que l'allunyen de les característiques tipològiques d'aquestes edificacions. Elements atípics són: l'escala, tant pel que fa a la situació com a la forma; la sala central amb porta als dos extrems i la inexistència del típic element de creuer que tanca les sales per la part del darrera. De tot el conjunt destaca pel seu valor el celler construït amb una volta, així com la relació que adquireix aquest amb l'escala.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega que combinen la maçoneria amb el maó massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb revoltos i volta de rajola a la catalana. Modificades.

Regular

FAÇANA

Arrebossats parcials i capa de pintura de color blanc.

Regular

COBERTA

A doble vessant amb teules aràbigues.

Bo

INTERIOR

DENOMINACIO

CAN SANT JOAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.8/ p.7c)

NUM

A9

NOTICIES HISTORIQUES

Situada al costat del camí vell o dels Sagraments que mena cap a Sant Cugat del Vallès i molt a prop del límit del terme - torrent dels Alous-. Antigament es coneixia com mas Fontanilles, nom també del torrent. Per travessar-lo hi ha un pont força alt que el segle XIX fou motiu de litigi entre l'Ajuntament de Rubí i el de Sant Cugat per tal d'arranjar-lo per alguna torrentada. Com que no existia la carretera era el camí principal cap a Sant Cugat i Barcelona. L'any 1064 i 1088 es cita el lloc de Fontanilles com a part de la parròquia de Santa Maria de Campanyà i pertanyia al senyoriu del monestir de Sant Cugat. A mitjan segle XV passà a la jurisdicció de la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix i el 1885 a Sant Pere de Rubí. A principis del segle XVI s'anomenà mas Ferrer de Campanyà. L'any 1654 el propietari era Jacint Santjoan. L'any 1765 es pagava un cens pel "mas jussà de Sant Joan". L'any 1812 els Santjoan han emparentat amb els Ponsich, família que havia obtingut dels monjos de Sant Cugat l'establiment de moltes terres d'aquesta part del Vallès. Existeix una altre teoria que diu que el nom antic del mas era el de "Monte Calvo" situat al lloc de la "Villa" (no es pot oblidar que hi ha un jaciment romà), Els masovers eren la família Sàbat. Aquí nasqué l'any 1913 el pastisser Jaume Sàbat Aumasqué (RUFÉ, 1984a; 1997a). El lloc estava partit entre els termes de Sant Cugat i de Rubí, encara que finalment va passar a aquest darrer municipi (SIERRA, 1989).

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. SIERRA SANGÜESA, Octavi (1989) "Annexió a Rubí d'un barri de Sant Cugat" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. II, pp. 329-334, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

És la masia més oriental del terme al peu del camí de Sant Cugat (TURU et alii, 2000). L'element més valuós és el celler que fa joc arquitectònic amb l'escala (CASTELL, 1999).

DENOMINACIÓ

CAN SANT JOAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.8/ p.7c)

NUM

A9

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbanitzable Programat

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 16.15

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

51

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals.

ENTORN DE PROTECCIÓ

La superfície delimitada al Oest per la Avinguda de la Generalitat, al Nord per una línia paral·lela a la camí que voreja la masia cap al Nord, a 16 metres d'aquest, al Oest per l'eix de la riera dels Alous, i al Sud, pel la vora Nord del Camí Vell de Rubí

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Restauració i restitució. Conservació del paisatge.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució.
Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

MONUMENT A CLAVÉ

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A10

LOCALITZACIÓ

Plaça Anselm Clavé. 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1951

AUTOR

Miquel Gomita

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Simbòlic

ENTORN

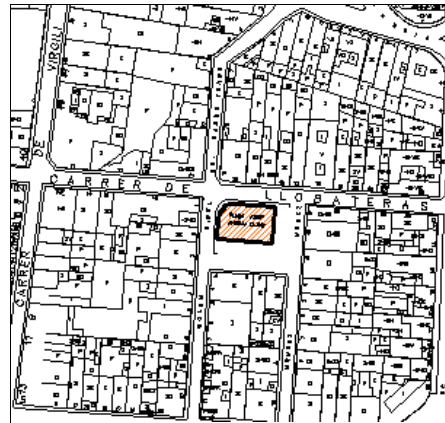
El conjunt de la Plaça Clavé.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Al centre de la plaça que avui porta el nom d'Anselm Clavé, s'aixeca aquest monument a la seva memòria. Sobre la gespa, i col·locat a dalt d'una peanya, un component d'un cor claverià, que porta barretina, abraça, per l'esquerra, un monòlit que presenta al front, dins una corona de llorer, un baixrelleu amb un retrat del mestre. A sota, està escrita la següent llegenda: "Rubí /a /J.A. Clavé/VII-X-MCXLI".

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

ESTAT CONSERVACIÓ

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIÓ

MONUMENT A CLAVÉ

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A10

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

La primera entitat coral claveriana de Rubí va ser "El Laurel Florido" de l'any 1860, creada només catorze anys després que Clavé iniciés el seu moviment coral (TURU et alii, 2000). De tota manera l'entitat que va tirar endavant el monument va ser "La Lira Rubinense", encara que tots els cors de Rubí van treballar junts per a fer el monument: "El Parnaso Rubinense", "La Unió Rubinense" i la "Coral de Sant Pere" (CORNADÓ, 1988). L'autor, Miquel Gomita, era el propietari de can Fatjó (RUFÉ, 1984a; 1997a). La plaça es deia abans de l'Aurora, però va rebre el nom de Clavé i després s'hi va fer l'escultura. Aquesta es va inaugurar el dia 7 d'octubre de 1951 (MARTÍNEZ MARTÍNEZ, 1984). L'acte d'inauguració va ser molt concorregut, amb visita a les autoritats i cantada en comú dels cors, amb vinguda de molts d'altres llocs de Catalunya. També es va enterrar un cartutx amb monedes i altres informacions. Sembla ser que, així mateix, es van encarregar medalles commemoratives (CORNADÓ, 1988).

BIBLIOGRAFIA

CORNADÓ I TERMENS, Pere (1988) "Història de l'Agrupació Coral "La Lira Rubinense", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 31, pp. 8-21. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. MARTÍNEZ MARTÍNEZ, Avelina (1984) "El Parnaso Rubinense". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 14, p. 294-315. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.Ll. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Es tracta de la representació simbòlica de la tradició claveriana a Rubí.

DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
MONUMENT A CLAVÉ		A10

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL	PLANEJAMENT VIGENT	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA	
Urbà	PGO RUBÍ 1986		
TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT	NUM INVENTARI GENERALITAT	NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL	
		33	
TIPUS DE BE A PROTEGIR	NIVELL DE PROTECCIÓ	CATEGORIA	AFECTACIÓ
Element d'interès específic	AMBIENTAL	BEI-URBANISTICA	

AMBITS DE PROTECCIÓ

ENTORN DE PROTECCIÓ

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS

DENOMINACIÓ

CAN CALOPA/CAN GALOPA

REFERENCIA CADASTRAL

7005002 (pl.13/ p.77d)

NUM

A11

LOCALITZACIÓ

Camí de can Calopa .- 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

XVII/XX

AUTOR

PROPIETARI

Miguel Gallofré Pascual

US ACTUAL

Rafal

ENTORN

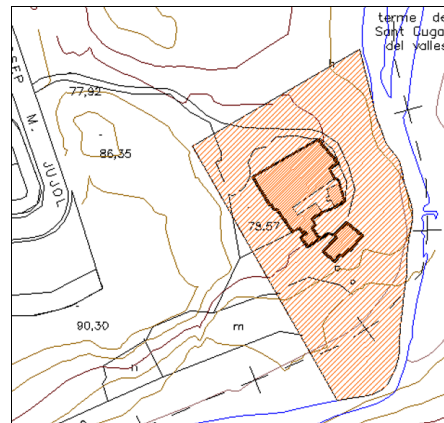
A prop de la riera (cota 76.5) i al peu del turó que porta el mateix nom(cota 126), en una interessant falca forestal encara no afectada per la presència d'indústries del polígon Rubí Sud.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Masia de planta aproximadament rectangular, propera al tipus II(classificació d'en Danès i Torras), en un estat gairebé ruïnós, tot i que conserva molts elements originals. Encara es conserva l'antiga estructura, la porta del barri i les pedres esculpides de porta i finestres. També cal comentar l'edifici exempt al costat del riu, que recorda vagament la construcció d'un antic molí hidràulic, fet aquest que es podria relacionar amb l'existència de restes d'una canalització de lo que es pot considerar com una antiga resclosa situada aigües amunt de la riera, així com la proximitat d'un altre molí d'època posterior, avui arruïnat, a l'altra cantó de la riera, dintre del terme de Sant Cugat. A uns 300 metres en direcció riera amunt es troben els forns per a l'extracció de guix.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Mal

FAÇANA

Mal

COBERTA

Mal

INTERIOR

Mal

DENOMINACIO

CAN CALOPA/CAN GALOPA

REFERENCIA CADASTRAL

7005002 (pl.13/ p.77d)

NUM

A11

NOTICIES HISTORIQUES

Està documentada des d'el any 1244 i se l'anomena Mas Roquers. El 1272 era propietat de Pere Soliarte de Roqué i sa muller Raimunda, els quals vene el mas a Ramon Dalmau, qui té la propietat juntament amb els monjos de Santes Creus. L'any 1316 en Pere de Roquers ven una peça de terra nomenada la "illa de Roma". Apareix una altra vegada en un fogatge de 1359, existint més documents a partir del segle XIV, pertanyent a la família Mitjans. Els segles XV, XVI i XVII. se l'anomena "Mas Mitjans de la Riera". El 1728 apareix Càndid Calopa, pagès de Sant Pere de Rubí, que té un censal sobre el "bosc d'en Calopa" del Papiol. Tant la masía com el molí situat al davant, a l'altre cantó de la riera, van ser adquirits, després de la Desamortització, pel baró d'Esponellà, D. Carles de Fortuny.

BIBLIOGRAFIA

BONET I GARÍ, Lluís (1983) Les Masies del Maresme. Barcelona, Montblanc-Martín C.E.C. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

No s'ha tingut accés a l'interior de la casa. Actualment està fonamentalment dedicada a explotació ramadera.

DENOMINACIÓ

CAN CALOPA/CAN GALOPA

REFERENCIA CADASTRAL

7005002 (pl.13/ p.77d)

NUM

A11

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

21

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Masies i construccions rústiques

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i els elements constructius originals.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida al Nord per una línia paral·lela al camí d'accés fins la Riera, a 10 metres d'aquell, al Est per la riera, al Oest per una línia paral·lela , a 16 metres d'aquesta; al Sud, per una línia paral·lela al camí d'accés, a 10 metres d'aquesta.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, addició, ampliació, trasllat, enderroc
Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN SEDÓ / CAL TEI

REFERENCIA CADASTRAL

9627324

NUM

A12

LOCALITZACIÓ

Carrer Antoni Sedó s/n, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1924

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Sense ús

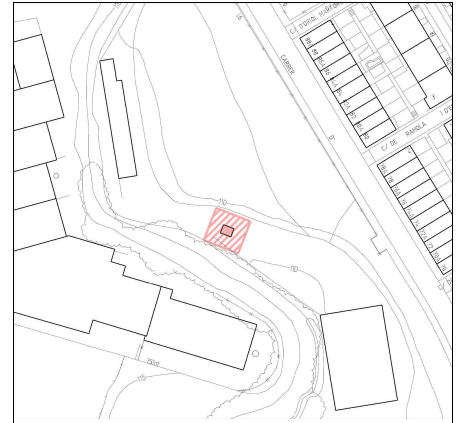
ENTORN

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

El complex industrial consta d'un edifici de planta baixa i pis destinat a consergeria, habitatge i oficines. Darrera d'aquest, cap el Sud, arran del curs d'aigua, es troba un edifici de totxo vist que consta de planta baixa i pis i que, estava dedicat a forja i taller mecànic. Entre aquest edifici i les naus que encara queden d'empeus queda la xemeneia, actualment tapiada, que mesura, a la base rectangular, 4'75 x 3'75 m, i uns 15 metres d'alçada. Al Sud del conjunt resten dempeus quatre naus, originàriament dedicades a magatzem, una d'elles separada de les altres. Totes cobertes amb encavallades. A la façana de cadascuna hi ha una gran porta. Al soterrani de les tres unides, es conserva un celler amb un cup, de rajola vidrada marró, en bon estat i les senyals d'una premsa de raïm de fus de ferro que ha desaparegut. Al costat del celler es trobava la cavallerissa amb les menjadores i elements mobles d'us agrícola, en estat lamentable.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de maó massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Encavallades metàl·liques

Regular

FAÇANA

Maó massís

Regular

COBERTA

Inclinades a dues vessants de teules aràbigues

Regular

INTERIOR

Mal

DENOMINACIO

CAN SEDÓ / CAL TEI

REFERENCIA CADASTRAL

9627324

NUM

A12

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Les primeres naus per teixir seda natural, les van construir els senyors Tey de Rubí, l'any 1924. Després, l'empresa Sedó va anar adquirint i ampliant les naus a partir de 1928, en temps del Sr. Antoni Sedó Peris-Mencheta, al qual va seguir el seu fill Antoni Sedó Conde. L'any 1962 la riuada va inundar totes les naus 65 cm. L'any 1979 l'empresa va tancar les portes. La fàbrica va tenir uns 700 treballadors i la seva producció era filatura de carda, rayón viscosilla, teixit de cotó, de llana, seda i barreja. La xemeneia es va construir després de la Guerra Civil, moment en que va haver carestia d'electricitat, fet que va provocar la compra de motors de vaixell per a generar-la. L'any 1979 algunes naus van ser utilitzades per l'empresa PIELNOVA i com a cotxera municipal fins que abandonades han sofert varis incendis i actes vandàlics. Han desaparegut les naus de telers (INVENTARI, 1999). Cal Tei era una fàbrica de teixits que després adquirí en Sedó. Primera indústria que instal·là una sirena elèctrica per avisar l'hora d'entrar al treball. Alguns rubinencs deien en sentir-la "ja toca el pito-Tei" (RUFÉ, 1985a).

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemeneies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. SCRUTANS (1934) "Notes per a la història de la indústria rubinenca" Endavant, Núm. 596, Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

A les instal·lacions hi ha un camió amb escala totalment cremat.

DENOMINACIÓ

CAN SEDÓ / CAL TEI

REFERENCIA CADASTRAL

9627324

NUM

A12

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Zona Industrial Edificació Aïllada

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

127

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 19 juliol de 2007) Es protegeix únicament la xemeneia existent, en els següents aspectes: volumetria i façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 19 juliol de 2007) Una figura definida per línies paral·leles a les quatre façanes de la xemeneia, a 5 m. d'aquestes, en les que no es podrà realitzar cap construcció.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació, restauració

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 19 juliol de 2007) Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS

(MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL CIPEPPAAN Ap. Def. 19 juliol de 2007) Aquells que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRES D'EN MASSANA

REFERENCIA CADASTRAL

90020001-02-03-04

NUM

A13

LOCALITZACIÓ

Pg. De les Torres, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1920

AUTOR

PROPIETARI

Antonio Arís Casanovas

US ACTUAL

Sense ús

ENTORN

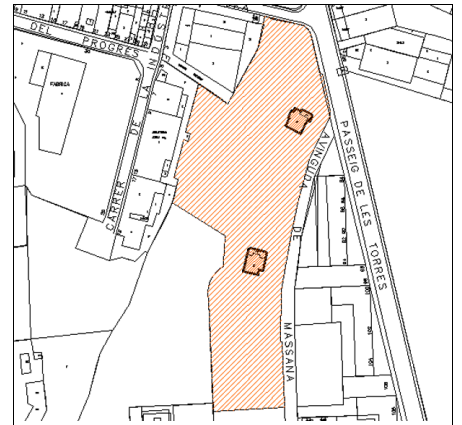
Ubicades sobre una zona residencial, que neix amb elles mateixes, en la zona sud de Rubí, i amb presència de grups d'arbres de gran interès que encara li donen un cert aire de ciutat jardí noucentista.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

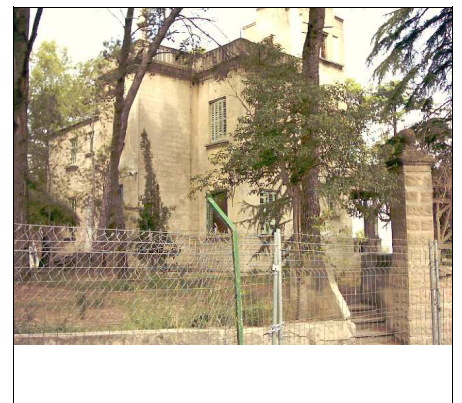
Conjunt format per diverses torres amb unes mateixes característiques tipològiques i constructives en el moment de la seva construcció. Està format per les següents edificacions: C.E.I.P. Torre de la Llebre (Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ), Casa Massana (de Ramon Massana) actualment abandonada, Casa Arís (Antoni Arís Casanovas i germans. C./ Pintor Murillo, 30, 3er. Rubí), també abandonada, i Casa Salduba (Dr. Giner). Es tracta de cases amb planta baixa i dos pisos, amb torre mirador en algun cas. Presenten un porxo amb columnes sobre una petita escala, a la manera d'una pèrgola, que sostenen una terrassa al primer pis. En un cas, hi ha un plafó de ceràmica blava amb la representació de Sant Jordi. En el cas del col·legi l'estructura original està molt variada degut a l'ús actual. Cal destacar l'estil que aquestes cases pretenen assolir, molt proper a algunes construccions alemanyes i franceses del període racionalista i basat en l'ús del formigó que aquí solament trobem en els elements de recobriment.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/5000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega d'obra de maó manual amb elements de formigó

ESTAT CONSERVACIÓ

regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta amb volta a la catalana.

Regular

FAÇANA

Aplacats de pedra artificial de dos tipus. Balustres i elements de pedra artificial ☐ ☐ ☐ Mal
Arrebossats pintats
Finestres i persianes de llibret (mallorquines)

Regular

COBERTA

Plana a la catalana

Mal

INTERIOR

Mal

DENOMINACIO

TORRES D'EN MASSANA

REFERENCIA CADASTRAL

90020001-02-03-04

NUM

A13

NOTICIES HISTORIQUES

Al voltant de 1920, adquirí la propietat la família Masana, de Barcelona, empresaris de la construcció, i bastiren cinc torres de gran categoria en els terrenys pròxims a la masia, amb camps de tennis, piscina i magnífics jardins. D'aquí prové el nom genèric de les Torres i el de Passeig de les Torres. L'any 1936 s'hi va establir una "Colònia d'assistència Infantil", i es van allotjar refugiats de guerra que en la seva majoria eren madrilenys. La solidaritat amb ells va ser gran i les nenes de les escoles Ribas, els hi teixien roba, inclòs paneretes pels nadons (MORO, RIALP, 1989). Un cop acabada la contesa, soldats voluntaris alemanys de la Legión Cóndor, s'hi varen allotjar.

BIBLIOGRAFIA

MORO, Antoni; RIALP, Anna (1989) "Impressions infantils de reraguarda. Les Escoles Ribas de Rubí 1936-1939". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 32, p. 49-60. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PLA ESPECIAL (s.d.). Pla Especial i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Rubí. Document mecanografiat. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1984a) Les masies de Rubí i la seva gent. Patronat del Museu-Biblioteca de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1997a) Les masies de Rubí i la seva gent. Rubí, Rubricata. El setmanari de Rubí. Caixa de Terrassa. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

C.E.I.P. Torre de la Llebre: 93.699.27.66
Dr. Giner: 93.588.34.61

DENOMINACIÓ

TORRES D'EN MASSANA

REFERENCIA CADASTRAL

90020001-02-03-04

NUM

A13

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Parc urbà

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

PECPAR - Fitxa núm. 15.2, 3 i 4

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

185

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria i formalització arquitectònica (en especial els detalls de formigó prefabricat)

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura definida per els límits de la propietat.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Restauració

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, addició, ampliació, substitució, enderroc. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

XEMENEIA DE LA BÒBILA SALTÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9644301

NUM

A14

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Muç,48 (barri de la Serreta), 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1920

AUTOR

PROPIETARI

Viviendas pareadas S.A.

US ACTUAL

Zona Verda

ENTORN

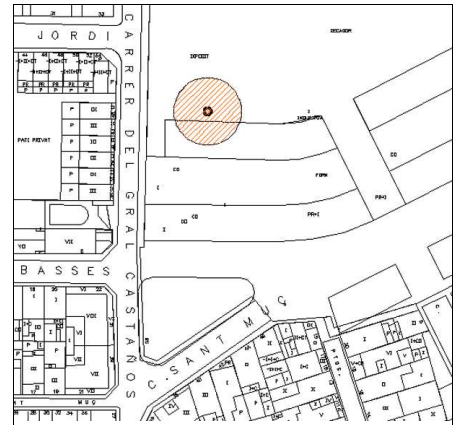
El Carrer del General Castaños, zona d'urbanització moderna amb un parc i habitatges adossats, dins el qual actua com a punt de referència físic i alhora històric-industrial.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Xemeneia de maó massís situada a la zona nord-oest del conjunt de la bòbila al que va pertànyer. Tenia originalment 25'82 metres d'alçada, no té base i la seva secció esvelta tampoc té capitell, ja que aquest va ser enderrocat per un llamp que va caure el 1980. L'actual conservació de la xemeneia de la bòbila rememora l'important capítol industrial de la ciutat de Rubí.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Mur de totxo massís amb una esquadra longitudinal de deu metres de llargada provocat pel raig que va caure el 1980.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIO

XEMENEIA DE LA BÒBILA SALTÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9644301

NUM

A14

NOTICIES HISTORIQUES

Ja en el segle XVIII es comenten les excel·lències dels totxos fets a Rubí, un poble llavors amb un creixement constructiu important i amb un tradició de rajoleria local prou interessant, com es pot comprovar en algunes masies i cases del terme. Així Francisco de Zamora, el 1789 diu "se hacen excelentes ladrillos, de un grueso extraordinario" (GARCÍA, 1996). La bòbila que ocupava el solar avui destinat i habitatges i de la que tan sols en resta la xemeneia, va començar la seva activitat l'any 1920. El seu constructor, Jaume Almirall Poch, juntament amb un enginyer dels F.F.C.C. Van ser els iniciadors de la seva activitat industrial, subministrant els totxos per la construcció del túnel de Sabadell fins el 1935, en que es lloga la construcció per destinar-se a la indústria alimentària (cultiu de xampinyons). L'any 1936, just quan els seus propietaris estaven en tractes per vendre la bòbila amb Josep Saltó Carreras, esclata la Guerra Civil i la construcció és expropiada per col·lectivitzar-la, formant-se la Colectiva de Ladrilleros de Rubí, que la va fer funcionar fins al 1938. El 1939 recupera la bòbila Jaume Almirall, però es veu incapaç de fer-la funcionar, doncs ja en té prou amb la que té a Terrassa. Llavors la cedeix a Josep Saltó Carreras perquè la faci funcionar i la llogui o compri quan pugui. Des d'aleshores la bòbila s'ha vingut denominant José Saltó Carreras, conservant-se a l'edifici familiar l'escriptura de compra. Sota aquesta denominació la indústria estarà en funcionament fins el 1972, en que continuant la mateixa producció, es denomina Ceràmica Saltó, S.A., i des de l'any 1995, fins a la seva desaparició, funciona sota la denominació Comercial Venta y Transporte, S.A. (COVENTA, S.A.). L'antiga font d'energia emprada per alimentar el forn fou el carbó, fins el 1970 en què fou substituït per gas natural. Després de la crisi del petroli, el 1980 es tornà a fer servir el carbó. Amb la reintroducció del carbó es va construir una canalització que anava del forn al túnel d'assecamment per eixugar l'obra abans de calentar-la (substituint la funció de les dues primeres calderes). La força elèctrica s'autoritza el 1948. La dècada del 1960-1970 és la més productiva de la seva història empresarial, amb dues fites significatives d'alta producció: la rierada de 1962 i el "boom" de la construcció d'urbanitzacions a la Costa Brava. Després de successives crisis de producció, l'empresa es dona de baixa el 1 de desembre de 1995, anys després les naus s'enderroquen i tan sols resta d'empeus la xemeneia (INVENTARI, 1999).

BIBLIOGRAFIA

CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999.
 GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.
 INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya.
 PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemeneies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell- Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí.
 Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

L'antiga font d'energia emprada per alimentar el forn fou el carbó, fins el 1970 en què fou substituït per gas natural. Després de la crisi del petroli, el 1980 es tornà a fer servir el carbó. Amb la reintroducció del carbó es va construir una canalització que anava del forn al túnel d'assecamment per eixugar l'obra abans de calentar-la (substituint la funció de les dues primeres calderes). La força elèctrica s'autoritza el 1948. La dècada del 1960-1970 és la més productiva de la seva història empresarial, amb dues fites significatives d'alta producció: la rierada de 1962 i el "boom" de la construcció d'urbanitzacions a la Costa Brava. Després de successives crisis de producció, l'empresa es dona de baixa el 1 de desembre de 1995, anys després les naus s'enderroquen i tan sols resta d'empeus la xemeneia.

DENOMINACIÓ

XEMENEIA DE LA BÒBILA SALTÓ

REFERENCIA CADASTRAL

9644301

NUM

A14

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Zona Verda. Peri 22.2

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

128

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una figura circular de 20 metres de diàmetre.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració.

Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

TORRE VILARDELL

REFERENCIA CADASTRAL

9742019

NUM

A15

LOCALITZACIÓ

Carrer Plana de can Bertran, 44, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1911

AUTOR

Rovira i Marcet

PROPIETARI

Antonio Vilardell Brufau

US ACTUAL

Habitatge

ENTORN

Molt desendregat urbanísticament: blocs d'habitatge alts, solars i habitatges expropiats per properes intervencions urbanístiques.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici entremetgeres, tot i que disposa de tres façanes, de planta rectangular, es desenvolupa en planta baixa i un pis. Destaca el tractament de les obertures (homogeni per les dues façanes) i la porxada de la façana lateral. La façana d'accés s'estructura en tres franges verticals centrades respecte de l'eix definit per l'accés, l'obertura balconada del pis superior i un acroteri-frontó ondulat amb una cartel·la romboïdal central on s'indica l'any de la construcció de l'edifici. Les obertures són perfilades per uns brancals i un ampit motllurats i disposen un guardapols de directriu ondulada amb un baix relleu al seu interior. Al pis superior els respiralls de la coberta es disposen accentuant l'eix central de cada obertura. La façana lateral s'organitza horitzontalment per una porxada (vista com un annex compostiu a la façana d'accés) encapçalada per una balustrada amb motius neogòtics calats i sustentada per dues columnes helicoidals.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de maó massís.

ESTRUCTURA HORITZONTAL

Biguetes metàl·liques i revoltó ceràmic atirantat. Reforços amb perfils metàl·lics.

FAÇANA

Arrebossada. Presenta reixes de forja i les Fusteries de fusta.

COBERTA

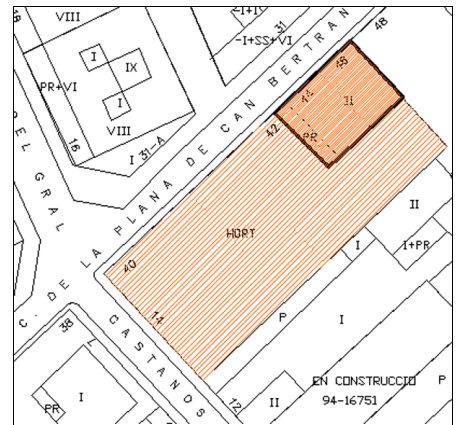
Coberta inclinada ventilada de teula ceràmica.

INTERIOR

Conserva la distribució original.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

bo

regular

bo

bo

DENOMINACIO

TORRE VILARDELL

REFERENCIA CADASTRAL

9742019

NUM

A15

NOTICIES HISTORIQUES

Casa del fotògraf Vicenç Vilardell. Aquest va fer construir una torre al camí de ca n'Oriol, que va ser la primera d'aquell carrer, l'any 1911. La torre quedava envoltada de camps. Els constructors van ser Rovira i Marcet, els mateixos que van construir la torre de Climent Riba. En aquesta casa es va instal·lar el primer estudi fotogràfic de Rubí. El fill de Vicenç, Felip, hereu de l'ofici del pare, es va traslladar al carrer Francesc Macià, on fins l'any 2000 encara continuava treballant el net (BEL, 2001), que va morir. A la dècada de 1930, es va comprar per la família Prat i hi van instal·lar uns teler per a la fabricació de vetes.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano.
BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. Informació oral Sr. Miquel Rufé, gener 2000. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) Rubí a vista de "Rossinyol", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

A la memòria oral es conserva pels voltants, el topònim de "La Guixera" . En l'actualitat les façanes presenten algunes obertures posteriors rectangulars però que no alteren la concepció de la composició inicial. El valor de l'edifici troba la seva significació en la seva singularitat formal i la qualitat espacial de la seva parcel·la, ja que presenta un espai obert en convivència amb l'alta densitat de l'àrea de creixement urbà veí.

DENOMINACIÓ

TORRE VILARDELL

REFERENCIA CADASTRAL

9742019

NUM

A15

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Edificació Aïllada AA17

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

174

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la volumetria, formalització arquitectònica, material, textures, cromatisme, façana.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El definit pels límits de la propietat.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, ampliació. L'ampliació no harà d'afectar les façanes visibles des del carrer.
Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ
CAN CASANOVES**REFERENCIA CADASTRAL**
9540719**NUM**
A16**LOCALITZACIÓ**

Plaça Figueres, 6

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS**AUTOR****PROPIETARI**

Maria Casanovas Vila

US ACTUAL

Habitatge

ENTORN

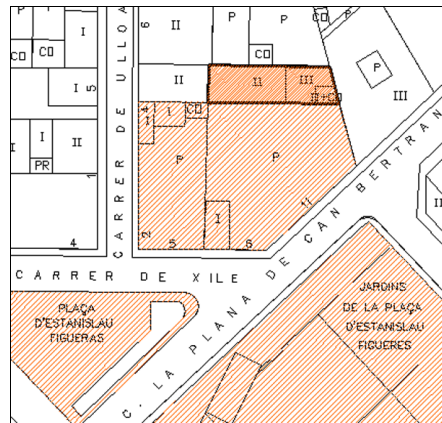
La plana de Can Bertrán i els jardins de la Plaça de Estanisau Oliveres i la Plaça Estanisau Oliveres, final de l'ambient de les grans cases del carrer Xile.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici entre mitgeres amb una zona ajardinada al davant de planta irregular. Es desenvolupa en tres volums que defineixen un ritme ascendent en alçada i esveltesa, des de la planta baixa i un pis a la planta baixa i quatre pisos a la torre quadrangular. Una porxada, alhora balconada en el pis principal, construïda amb pilars d'obra de fàbrica, revoltons atirantats i biga solera metàl·lica roblonada, unifica el basament de l'edifici. La façana presenta un tractament homogeni amb un estuc imitant carreus regulars llisos, encapçalats per una cornisa i un ampit merlat, que proposen la recreació d'un castell, un xic inconsistent estilísticament i no massa coherent amb la resta de l'arquitectura de la casa. Cal destacar que el espai del jardí sumat al de les places al davant fan de aquest indret un dels més oberts de la Plana de Can Bertrán, per sí mateixa, molt oberta i amb molta presència de jardins privats.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA**DESCRIPCIÓ TÈCNICA****ESTRUCTURA VERTICAL**

Murs de càrrega de totxo massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Perfils i biguetes metàl·liques amb revoltó ceràmic.

bo

FAÇANA

Estuc imitant carreus regulars i llisos.
Reixeria a la tanca exterior i balcó.
Fusteries de fusta i persianes mallorquines originals.

bo
bo
bo

COBERTA

Plana a la catalana, ventilada

bo

INTERIOR

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAN CASANOVES	9540719	A16	

NOTICIES HISTORIQUES

La plana de can Bertran conegué un projecte d'urbanització unitària a la manera de les "ciutat-jardí" que es projecten al primer terç del segle XX a altres llocs de Catalunya, mantenint-se part d'aquest projecte en algunes de les grans cases d'estiueig i grans edificis d'aquest sector.

La casa la va fer construir el pare del Sr. Miquel Casanovas Arís, cap el 1920.

BIBLIOGRAFIA

CASTELL ROCABRUNA, Natàlia (s.d.) Recorregut històric per la ciutat de Rubí, Rubí, El Castell - Ecomuseu Urbà, document mecanografiat. Informació oral Sr. Joan Cardona, març de 2001. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CAN CASANOVES

REFERENCIA CADASTRAL

9540719

NUM

A16

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA15 / 14-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

226

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, material, textures, cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

A més de la protecció natural que li atorguen la Plaça de Estanislau Figueres i els jardins del mateix nom, cal incloure la casa del costat, amb el nº5 de la Plaça de Estanislau Figueres,

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, ampliació, Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN MUXÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9338704

NUM

A17

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Jaume, 27.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1871

AUTOR

Joaquim Muxí Clavell

PROPIETARI

Victòria Muxí

US ACTUAL

Habitatge

ENTORN

Carrer peatonalitzat dins del Conjunt del Nucli Històric

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Habitatge unifamiliar entremetgeres de dos pisos i planta rectangular. Presenta com a característica més destacada els elements d'ornamentació que es desenvolupen tant a la façana com al pati interior i la reixa que protegeix les obertures, forjada el 1871, a ca l'Arné. Al pati destaca la conjunció de decoració i elements vegetals, així com la font, típicament modernista), la taula rodona central, i un plafó de Sant Miquel.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

Estuc decorat amb petits còdols i rajoles en planta baixa i motllures al pis superior. Fusteries de fusta.

bo

bo

COBERTA

Inclinada de teula amb una canal en tortugada.

bo

INTERIOR

Paviment de mosaic hidràulic.

DENOMINACIO

CAN MUXÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9338704

NUM

A17

NOTICIES HISTORIQUES

Construïda l'any 1871 per Joaquim Muxí Clavell. El constructor havia treballat a la masia de can Serra. (Informació oral P. Bel i Victòria Muxí, gener 2001)

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano.
BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. Informació oral P. Bel i Victòria Muxí, gener 2001. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

La insòlita decoració de la façana no només destaca si no que ha servit com a referent a altres habitatges veïns del mateix carrer.

DENOMINACIÓ

CAN MUXÍ

REFERENCIA CADASTRAL

9338704

NUM

A17

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA8/12-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

96

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la formalització arquitectònica i els elements d'interès originals

ENTORN DE PROTECCIÓ

El Carrer Sant Jaume en aquest tram està inclòs dins el Conjunt del Nucli Històric, amb la qual cosa l'entorn resta protegit

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, ampliació. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAL MORENO

REFERENCIA CADASTRAL

9337106

NUM

A18

LOCALITZACIÓ

Carrer Sant Cugat, 14, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segona meitat segle XIX

AUTOR

PROPIETARI

Providencia Esquerra Fosalda

US ACTUAL

Habitatge

ENTORN

Carrer peatonalitzat dins del Conjunt del Nucli Històric

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Habitatge unifamiliar entremetgeres, de planta baixa i pis, i de planta rectangular (4,25x23m), que constitueix un bon representant de la tipologia de casa de cos a Rubí. La porta forana presenta brancals de pedra i llinda amb un arc escarser monolític, i dona a un petit vestíbul on es troba la porta principal d'accés. La façana disposa de dues obertures més, una finestra en planta baixa protegida per una reixa de forja i una en el pis superior. La coberta es d'un sol vessant i teula àrab, acabat en un ràfec-canalera amb tortugues..

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

volta rebaixada ceràmica

Bo

FAÇANA

Arrebossat amb un interessen arc de pedra escarsert, probablement reciclat..
Fusteries de fusta molt modificades en planta alta.
Reixa de forja

bo

COBERTA

Inclinada a doble vessant de teules aràbigues acabades amb canaló de teules

bo

INTERIOR

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAL MORENO	9337106	A18	

NOTICIES HISTORIQUES

Es troba a un carrer que va conèixer el seu floriment durant el segle XVIII-XIX pel seu rol de via de pas cap a Sant Cugat. El darrer terç del XVIII es produeix una acceleració constructiva testimoniada per Francisco de Zamora el 1789. El carrer pertanyia al terme de Sant Cugat, fins que a finals del segle XIX va ser agregat al municipi de Rubí.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. ZAMORA, F. de (1784) Diario de los viajes hechos en Catalunya. Reedició. Barcelona: Curial. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CAL MORENO

REFERENCIA CADASTRAL

9337106

NUM

A18

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

ED 8.2

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

132

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la formalització arquitectònica, material, textures, cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El Carrer Sant Cugat en aquest tram està inclòs dins el Conjunt del Nucli Històric, amb la qual cosa l'entorn resta protegit

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, ampliació, substitució, addició En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Es pot remuntar sobre la línia de façana Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

JARDÍ, TORRE D'AIGÜA I SAFAREIG DE CAN VALLHONRAT

REFERENCIA CADASTRAL

9340012

NUM

A19

LOCALITZACIÓ

Darrera can Vallhonrat

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

inicis segle XX/mitjans segle XX

AUTOR

PROPIETARI

Pere Vallhonrat Guu

US ACTUAL

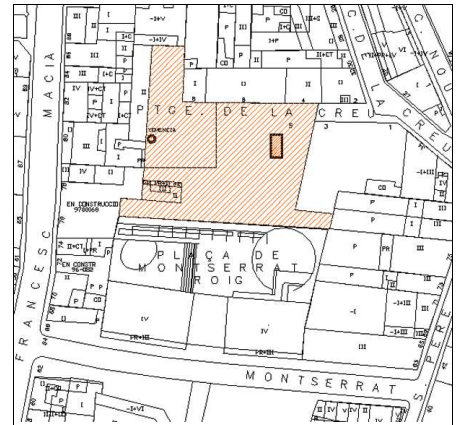
Social

ENTORN

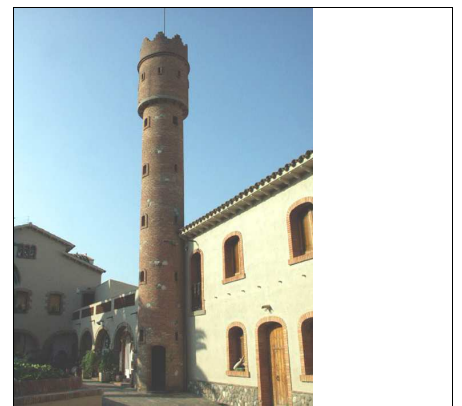
La Plaça de Montserrat Roig, el passatge de la Creu i el carrer Francesc Macià.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Torre esvelta per distribució d'aigua, feta en totxo vist que es troba associada a una arcuació feta del mateix material. Presenta una secció circular amb una part més ampla a l'extrem superior, buida per dins per el pas d'una escala de cargol. Presenta una línia de finestres rectangulars allargades amb cercol de totxo. Està rematada per una línia de merlets a l'extrem superior. Més que pel seu valor històric, ja que es tracte d'una torre feta en estil als anys 1950, es la qualitat de l'entorn, de l'espai i el jardí que té al davant.

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de maó massís.

ESTAT CONSERVACIÓ

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
JARDÍ, TORRE D'AIGÜA I SAFAREIG DE CAN VALLHONRAT	9340012	A19

NOTICIES HISTORIQUES

Miquel Vallhonrat Brau, va edificar la torre als anys Cinquanta, quan va enderrocar l'antiga casa Vallhonrat i edificar l'actual. Es va construir per a elevar l'aigua d'un pou.
A més dels safareigs, la gent tradicionalment anava a rentar la roba als gorgs dels torrents, com el de can Sant Joan o a la Riera, per exemple, al costat del Vapor Nou, on s'aprofitava l'aigua neta del torrent de can Xercavins (C.R.M., 1983). El safareig era d'ús comunal i venien les veïnes a rentar-hi la roba, encara que era de propietat privada

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano.
BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. C.R.M. (1983) "Estampes descolorides. Plugues" Butlletí del Casal d'Avis - Rubí, Núm. 28, Rubí. Informació oral Sr. Pere Vallhonrat Guiu, abril 2001 i setembre 2002. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Es tracta d'una de les poques torres d'aigua que encara resten al municipi.

DENOMINACIÓ

JARDÍ, TORRE D'AIGÜA I SAFAREIG DE CAN VALLHONRAT

REFERENCIA CADASTRAL

9340012

NUM

A19

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Interior d'illa AA9

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

75

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la formalització arquitectònica, material, textures, cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El jardí de la propietat, amb la horta i el safareig. El Carrer Francesc Macià en aquest tram està inclòs dins el Conjunt del Nucli Històric, amb la qual cosa l'entorn resta protegit

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació.

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CASA DELS TELERS

REFERENCIA CADASTRAL

9139803

NUM

A20

LOCALITZACIÓ

Riera, 5

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pl.Pere Aguilera, 1, 08191- RUBÍ

US ACTUAL

Habitatge i despatx de treball

ENTORN

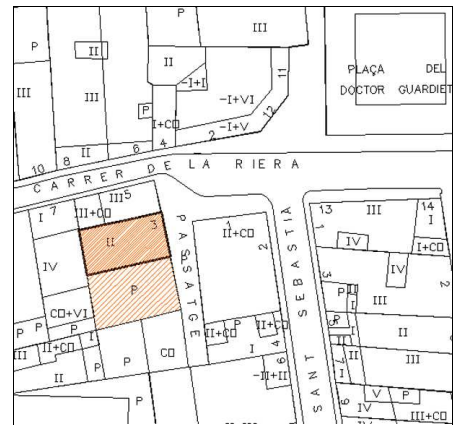
La Plaça del Dr.Guardiet, el Carrer Riera i el nucli més antic de Rubí

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici entremetgeres, de planta rectangular desenvolupat en planta baixa i un pis. La façana no està alineada amb el carrer si no que s'obre a un passatge interior, propi de la morfologia dels teixits històrics. La discreta composició de la façana d'accés destaca la llosa del balcó realitzada mitjançant rajoles ceràmiques i el dintell de pedra porosa amb relleus antropomòrfics, probablement reaprofitada d'un altre lloc (s'ha interpretat com una làpida romana però no ha estat verificat). La façana queda protegida per un petit ràfec de teules sobre un llit de rajoles ceràmiques en voladiu. L'acroteri i respirall de la coberta ventilada estan resoltos per la disposició en diagonal de rajoles ceràmiques de diferent mida.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís a Sud
Murs de tàpia a Nord

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta i revoltos ceràmics.

bo

FAÇANA

Arrebossat i pintat, amb imitació de brancals de pedra a la porta d'accés.

bo

COBERTA

Inclinada ventilada de teula a una vessant.
Tortugada lateral i acroteri calat frontal.

bo
bo

INTERIOR

Reformat i adaptat a les necessitats actuals

bo

DENOMINACIO

CASA DELS TELERS

REFERENCIA CADASTRAL

9139803

NUM

A20

NOTICIES HISTORIQUES

L'any 1617 consta un tal Miquel Carner com l'habitant de la casa. Aquesta era una de les cases utilitzades pels teixidors establerts a la Sagrera, primer nucli urbà molt poc modificat fins ara i d'una gran coherència d'escala i d'estil. El teixidor de llí més antic conegut a Rubí és Braget Vinyes, el 1460. Destaca pel seu interès la següent notícia referida a Can Xercavins, on entre els anys 1797 i 1799 es va teixir una peça de tela de cent canes. El teixidor va cobrar 23 lliures pel seu treball, una altra d'estopa de 90 canes que va costar 18 lliures i 4 sous i una de drap de brí de 56 canes a 5 sous la cana; una altra de fil i cotó de 15 canes i mitja a sis sous la cana. En el cadastre del 1717 figuren dos teixidors: Feliu Cisó i Ramon Rodés. En el cadastre del 1717 figuren dos teixidors: Feliu Cisó i Ramon Rodés.

El primer nucli urbà de la ciutat, del qual aquest edifici en forma part, serà radicalment alterat degut al projecte d'eixamplament del c/Riera que afecta diversos edificis actualment ja expropiats. Sembla que un projecte especulatiu privat proposa l'enderroc de la masia urbana, molt similar a Cal Met Lleó (Riera, 1) que constitueix l'altre façana del Passatge no declarat com a tal.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. GARCÍA I MAJÓ, Lluís (1996) "Sant Pere de Rubí. La seva evolució de parròquia rural a urbana", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 40, p. 340-349. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí.

OBSERVACIONS

El teixidor de llí més antic conegut a Rubí és Braget Vinyes, el 1460. Destaca pel seu interès la següent notícia referida a Can Xercavins, on entre els anys 1797 i 1799 es va teixir una peça de tela de cent canes. El teixidor va cobrar 23 lliures pel seu treball, una altra d'estopa de 90 canes que va costar 18 lliures i 4 sous i una de drap de brí de 56 canes a 5 sous la cana; una altra de fil i cotó de 15 canes i mitja a sis sous la cana. En el cadastre del 1717 figuren dos teixidors: Feliu Cisó i Ramon Rodés. En el cadastre del 1717 figuren dos teixidors: Feliu Cisó i Ramon Rodés.

El primer nucli urbà de la ciutat, del qual aquest edifici en forma part, serà radicalment alterat degut al projecte d'eixamplament del c/Riera que afecta diversos edificis actualment ja expropiats. Sembla que un projecte especulatiu privat proposa l'enderroc de la masia urbana, molt similar a Cal Met Lleó (Riera, 1) que constitueix l'altre façana del Passatge no declarat com a tal.

DENOMINACIÓ

CASA DELS TELERS

REFERENCIA CADASTRAL

9139803

NUM

A20

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA9- / 13-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

210

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la formalització arquitectònica, material, textures, cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El passatge que permet l'entrada des del Carrer Riera. Aquest està inclòs dins el Conjunt del Nucli Històric, amb la qual cosa l'entorn resta protegit

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, ampliació, addició, substitució. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Es pot remuntar sobre la línia de façana Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLAÇA PEARSON

REFERENCIA CADASTRAL

93350 09-04

NUM

A21

LOCALITZACIÓ

Plaça Pearson 1,2,3,4,5 i 6

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1921

AUTOR

Lluís Muncunill

PROPIETARI

US ACTUAL

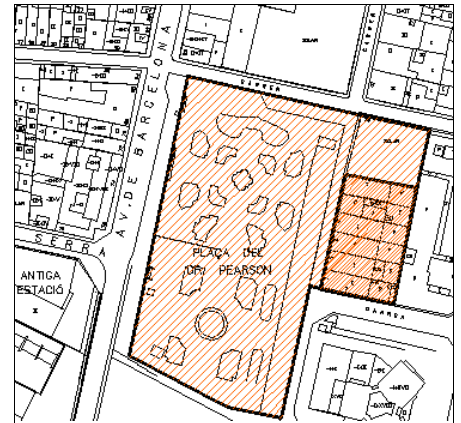
Majoritàriament Residencial

ENTORN

Plaça Pearson

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1:2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt de sis habitatges en planta baixa projectats per Lluís Muncunill. Tot i la seva vinculació al modernisme, l'estil adoptat és eclèctic, i fa ús d'una decoració feta amb elements resoltos en obra i altres prefabricats a taller, en un context de prefabricació de peces que té arrels tècnics modernistes. La composició de la façana disposa tres obertures, amb l'accés a l'eix central, emmarcades per una motllura prefabricada a modus de guardapols i coronades per tres respiralls de la coberta i un acroteri amb balustres a la part central. Però al mateix temps, no es tracte del mateixos motius ornamentals, que permeten subdividir al conjunt en dos amb petites variacions. L'interior destaca per la racionalitat de la planta en torn a un passadís central que acaba al pati del darrere. Cal destacar que l'amplada de la parcel·la és de 6,25 metres, es a dir, superior a la crugia habitual al Nucli Històric (4,5 -5 metres). La Plaça Pearson es l'espai públic més gran (gairebé 7.000 m2) vinculat fins ara la Nucli Històric, i actua com a ròtula - no massa ben resolta- entre el Nucli Històric i l'ambient de la estació nova, més cosmopolita.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de fàbrica de maó

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORITZONTAL

Bigues de ferro amb revoltos

bo

FAÇANA

Estuc de cal i sorra imitació pedra i esgrafiats
Motllures, dintells, guardapols, respiralls, i ràfecs de coronament
Fusteria de fusta i mallorquines

regular

COBERTA

Inclinades de teules aràbigues

regular

INTERIOR

Paviment de mosaics hidràulics. Fusteries de fusta

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CONJUNT PLAÇA PEARSON	93350 09-04	A21	

NOTÍCIES HISTORIQUES

El barri es desenvolupa a partir de la expansió del poble cap al Sud, durant l'últim quart del segle XIX, en el context del Pla General d'Urbanització de Rubí(1871) i el Projecte de reforma, millora i eixample de Rubí (1875). Però el factor determinant del desenvolupament de l'àrea serà l'arribada del ferrocarril al 1918. La Plaça Pearson té varis noms al llarg de l'història: Plaça de la Aurora, Plaça del Domènech (molt relacionada amb l'activitat del Teatre Domènech, construït al 1882 i enderrocat al 1973) i finalment, Plaça Pearson, l'introduïdor del ferrocarril a Rubí. Es tracta d'un espai de planta rectangular, ocupat avui dia, per un parc infantil i una zona ajardinada.

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Posseeix un gran valor simbòlic pels rubinencs, essent un dels llocs tradicionals de trobada. Durant molts anys, va ser l'espai comunal a on es finalitzaven les passejades del diumenge, que es conclouïen amb "la compra d'una bossa de patates fregides" o amb el vermut aperitiu.

DENOMINACIÓ

CONJUNT PLAÇA PEARSON

REFERENCIA CADASTRAL

93350 09-04

NUM

A21

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

TIPUS DE BE A PROTEGIR

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: la formalització arquitectònica, material, textures, cromatisme.

ENTORN DE PROTECCIÓ

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació. La remunta existent s'hauria d'adaptar en termes de cromatisme i textures a les plantes baixes.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, addició.
Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental)

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAVES ARISCONDEL

REFERENCIA CADASTRAL

9236405

NUM

A22

LOCALITZACIÓ

Carrer Pintor Murillo, 68-70, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1884(construcció)/1960/1985(reestructuració de l' interior)

AUTOR

PROPIETARI

Promociones Diego Jiménez, SL.

US ACTUAL

Industrial

ENTORN

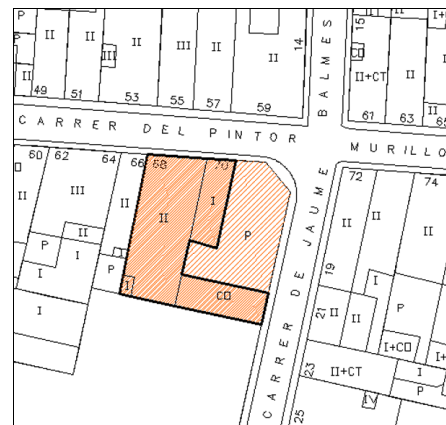
El barri proper a l'estació, al est de l'avinguda de Barcelona, caracteritzat per la presència de edificis vinculats amb l'indústria vitícola, barrejats amb habitatges situats en parcel·les de proporcions semblants.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

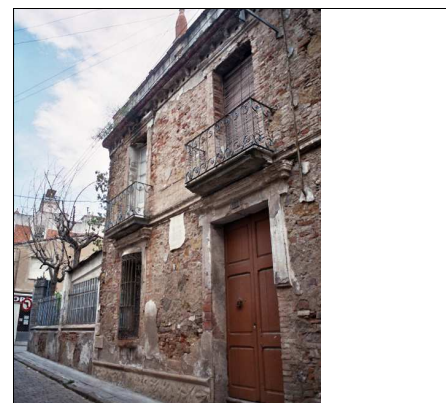
Edifici de planta rectangular, i dos pisos amb teulada a doble vessant, amb un jardí a est, actualment ocupat per instal·lacions. La façana més antiga és la del carrer Pintor Murillo, que té en relleu la data de la seva construcció (1884). Exteriorment l'edifici es troba en condicions molt dolentes, però s'intueix la bellesa que la façana va tenir en altre moment. Cal destacar la composició dels dos balcons superiors simètrics i la variació a la planta baixa amb la porta (es conserva l'original) i la ventana amb pestanya i escupidor corbs i sobresortints amb reixa, també corva. Resten alguns elements ornamentals com la motllura superior, les dels brancals de les fusteríes, i el basament. A més destaquen els elements propagandístics afegits a l'edifici (ampolles de cava), que correspondrien, des d'un punt de vista contemporani a una estètica "pop", a part de ser un testimoni d'una de les activitats més significatives a Rubí. Aquest son especialment visibles a la façana lateral, sobre la qual també es pot veure un petit esgrafiats amb la data de 1960.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs portants de totxo massís amb parts de tapial (façana)
Estructura metàl·lica interior (reformat)

ESTAT CONSERVACIÓ

dolent
dolent

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Perfils metàl·lics i maons encadellats

dolent

FAÇANA

Estuc i esgrafiats.
Fusteria de fusta i baranes de forja metàl·lica

dolent
regular

COBERTA

Teula àrab a dues vessants, amb cambra d'aire

dolent

INTERIOR

Tipològicament molt modificat

dolent

DENOMINACIO

CAVES ARISCONDEL

REFERENCIA CADASTRAL

9236405

NUM

A22

NOTICIES HISTORIQUES

L'edifici, que es va construir com a habitatge l'any 1884, segons data que encara es pot veure a un medalló damunt la porta d'entrada de l'antiga façana principal, cap el 1950 es llogà a la família Arís per la producció de vins gasificats, de manera que l'edifici es converteix a la seu de la indústria d'espumosos Ariscondel. Per portar a terme l'activitat industrial es feren remodelacions estructurals, desapareixent i substituint-se molts elements de l'antiga casa, així, per exemple, es van anul·lar les dependències de la planta baixa, traient les parets i habitacions per aconseguir un espai diàfan. A més, es van afegir uns porxos. A l'any 1960 novament es fan reformes a l'edifici. La indústria que durant molts anys va estar enclavada en aquest espai, encara que registrada com Ariscondel "Vinos espumosos por adición de anhídrido carbónico", va denominar-se comercialment com Vins Espumosos Ariscondel, Ariscondel Vinos Gasificados, Ariscondel Vinos. L'edifici va patir l'any 1985 un altra modificació.

BIBLIOGRAFIA

INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

CAVES ARISCONDEL

REFERENCIA CADASTRAL

9236405

NUM

A22

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA8/13-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

231

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici amb interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'ambient exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica i la façana, en particular els elements significatius d'aquesta com les reixes de forja

ENTORN DE PROTECCIÓ

El carrer Pintor Murillo en aquest tram està inclòs dins el Conjunt del Nucli Històric, amb la qual cosa l'entorn resta protegit.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació de la façana

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i restauració de la façana

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, ampliació, addició, substitució. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAVA ARIS CASANOVES

REFERENCIA CADASTRAL

9235104

NUM

A23

LOCALITZACIÓ

Carrer Pintor Murillo 76, 78. 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1880(construcció)/1953-5(galeries de la Cava)

AUTOR

PROPIETARI

Rosa Arís Casanovas

US ACTUAL

Industrial

ENTORN

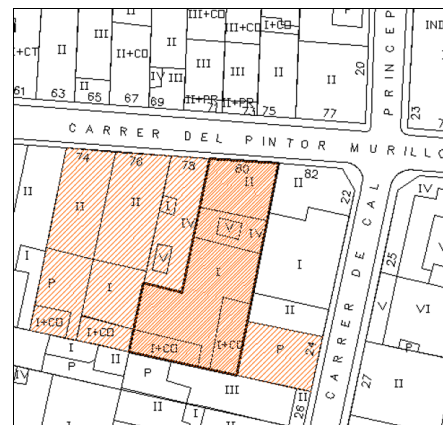
El barri proper a l'estació, al est de l'avinguda de Barcelona, caracteritzat per la presència de edificis vinculats amb la indústria vitícola, barrejats amb habitatges situats en parcel·les de proporcions semblants.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

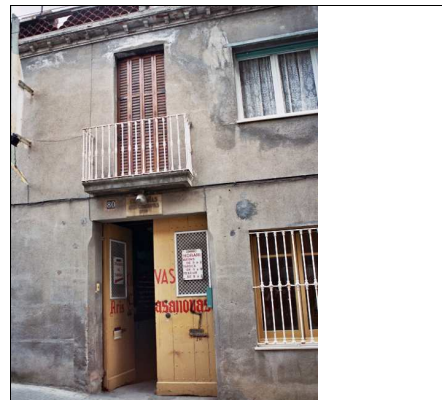
L'edifici ocupa tres casals del carrer Pintor Murillo, núm. 76, 79 i 80, originalment de planta baixa i un pis. El casal del núm. 80 té sortida pel sud-est al carrer de Cal Príncep, mitjançant un petit jardí-museu familiar amb eines i maquinària agrícola. Podem distingir tres parts: en primer lloc els baixos, que són la zona industrial i comercial de l'edifici, en segon lloc i endarrerit obliquament respecte a la lineal de façana de carrer, tres pisos i un àtic, que corresponen als habitatges, i finalment, una part soterrada, a 10 m. de profunditat, on es troben les caves. Tot i que es poden notar les tres parcel·les originals, resten molt pocs elements de la façana original, i el major contrast es té amb el núm. 76 que sobrepassa la altura dels altres en dos pisos. Cal destacar la cava, d'arc rebaixat de totxo, el museu familiar i les ampolles de cava que rematen l'acroteri.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs portants originals de tàpia i totxo massís
pilars de formigó armat de les reformes i ampliacions

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Bigues de fusta i revoltons ceràmics originals
Forjat unidireccional en zona reformes

bo
bo

FAÇANA

Arrebossat(sobre façana modificada)
Fusteries de fusta
Reixes de forja i de ferro soldat

regular
bo

COBERTA

Plana a la catalana, amb cambra d'aire

bo

INTERIOR

Molt modificat

bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ		Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM
CAVA ARIS CASANOVES	9235104	A23

NOTICIES HISTORIQUES

Entre els anys 1880 al 1884, Anton Aris i Termes va fer-se construir una casa de tres casals i cellers, al carrer Pintor Murillo núm.. 76-80, que passaria a ser habitatge i lloc de treball. L'any 1950, els seus besnéts, Lluís, Antoni i Rosa Aris Casanovas, van iniciar-hi la producció de cava. Entre els anys 1953 i 1955, es construïren les galeries de la Cava, que actualment existeix sota l'esmentat immoble. A l'entrada de la cava, i al mur de la dreta, hi ha una placa commemorativa de la seva construcció, amb la data de 1955.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (inèdit). 1998. Llistat de patrimoni industrial al confirmar, Document mecanografiat, 1998 CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. INVENTARI (1999) Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya, Museu Nacional de Ciència i Tècnica de Catalunya. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Al pati de Can Príncep i a l'interior de les caves hi ha una interessant col·lecció de maquinària i eines per a feines agrícoles i d'indústries de transformació derivades de l'agricultura, i de l'obtenció i transformació del vi, com bombes de transvasar vi, o una premsa amb la seva biga de fusta.

DENOMINACIÓ

CAVA ARIS CASANOVES

REFERENCIA CADASTRAL

9235104

NUM

A23

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

IPIC

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

146

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica i la façana, en particular els elements significatius d'aquesta com les reixes de forja, i a l'interior l'estructura de la cava. La conservació de la cava està subjecte a l'activitat industrial i als seus canvis tècnics.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El carrer Pintor Murillo en aquest tram està inclòs dins el Conjunt del Nucli Històric, amb la qual cosa l'entorn resta protegit.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació de la façana i de la cava

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i restauració de la façana, amb eliminació d'alguns elements aliens mitjançant un apropiat estudi.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, ampliació, addició, substitució. En cas d'addició, s'haurà de presentar junt a la llicència un estudi de volumetria i de la composició de la façana. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ
SERRALLERIA SOLSONA

REFERENCIA CADASTRAL
9337609

NUM
A24

LOCALITZACIÓ

Cervantes, 49,

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1925 (ampliació)

AUTOR

PROPIETARI

Margarita Solsona Gonzalo

US ACTUAL

Sense us

ENTORN

El carrer Cervantes, via de accés que travessa un barri de cases edificades sobre el parcel·lari històric, amb molta vida comercial.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Edifici de planta rectangular, pati posterior, i en planta baixa i dos pisos. La planta baixa es dedica a la serralleria i una part, a habitatge, el primer i segon pis es destina a habitatges i terrat a la quarta altura, fins a la que puja el cos central, que serveix per allotjar les escales i com a lluernia de la casa. El interior conserva l'estructura original, i només s'ha reforçat la planta baixa trencant, en part, l'espai diàfan original. El portal que dona accés al taller, presenta una porta de ferro que va ser forjada pel seu primer propietari, Sr. Ramon Solsona, l'any 1925. Es tracta d'un taller de serralleria complet que conserva en la seva totalitat les eines i maquinària originals.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega i mur diafragma central de totxo massís (originals)
Perfils metàl·lics (reforç posterior)

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Perfils metàl·lics i revoltos ceràmics

FAÇANA

Estucades amb esgrafiats
Fusteries de fusta i marquesines metàl·liques de la serralleria

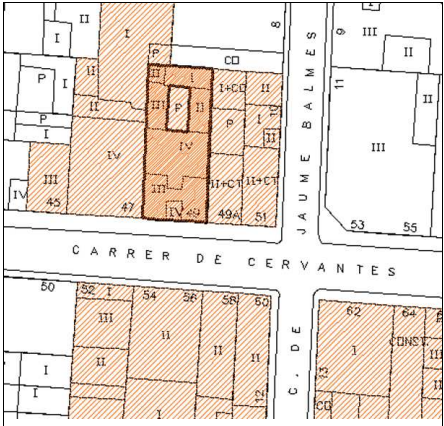
COBERTA

Plana a la catalana, amb cambra d'aire
Inclinada

INTERIOR

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/1000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

bo
bo

bo

regular
bo

bo
bo

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
SERRALLERIA SOLSONA	9337609	A24	

NOTICIES HISTORIQUES

Va ser ampliada el 1925 per Ramon Solsona. Aquest va aprendre l'ofici, amb el seu pare en un altre taller de Rubí. Feia, fonamentalment, reixes, portes de ferro, etc. El seu propietari va construir a la planta baixa el taller i a dalt, els habitatges de la família. Va funcionar fins la dècada de 1980.
Sembla que l'edifici ocupa l'equivalent a dos parcel·les típiques a la zona.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

SERRALLERIA SOLSONA

REFERENCIA CADASTRAL

9337609

NUM

A24

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

AA8 / 13-III

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

171

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edifici d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica i la façana, en particular els elements significatius d'aquesta com les reixes i elements de forja.

ENTORN DE PROTECCIÓ

El carrer Cervantes números 54-56, 58, 60, 62, 72-74, 80, 82, 86. Aquest grup de cases construïdes sobre parcel·les típiques del Nucli Històric, actuen com a recolzament de l'edifici catalogat, i al mateix temps com a transició entre el Nucli i el barris propers.

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

BARRACA DEL PATILLES

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.28/ p.24Ad)

NUM

A25

LOCALITZACIÓ

Vinya del Ximelis

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segle XX

AUTOR

PROPIETARI

Germans Carrera Esteve, i altres

US ACTUAL

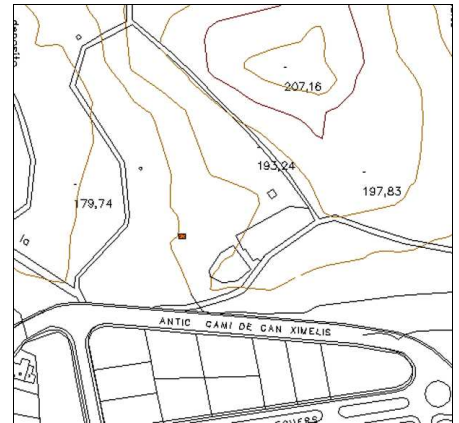
Agrícola

ENTORN

A prop de Can Ximelis.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA s/e

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Construcció de totxo arrebossat, amb coberta a dues aigües i planta rectangular partida en dos espais, l'un dedicat a menjador amb taula, prestatge i xemeneia, i l'altre, situat a la part posterior i al que s'accedeix des d'aquest primer, està dedicat a l'haveria, amb la menjadora de la bèstia, presentant una obertura a l'exterior. Darrera d'aquest espai hi ha, adossat, una bassa i safareig. La façana presenta una decoració de cercol esgrafiats en blanc sobre la porta. Al costat de la barraca hi havia, abans, un pou i una sínia, encara que van ser destruïts per les arrels d'una figuera

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís

ESTAT CONSERVACIÓ

regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIO

BARRACA DEL PATILLES

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.28/ p.24Ad)

NUM

A25

NOTICIES HISTORIQUES

BIBLIOGRAFIA

Informació oral J.M. Carrera Esteve, abril 2001.Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

BARRACA DEL PATILLES

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.28/ p.24Ad)

NUM

A25

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No Urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

97

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica.

ENTORN DE PROTECCIÓ

L'àmbit de la propietat

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, enderroc. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

BARRACA DEL TROS GRAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.18/ p.17m)

NUM

A26

LOCALITZACIÓ

Camí de can Serrafossar

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

segle XX

AUTOR

PROPIETARI

Suministros de Arcilla EL PAPIOL

US ACTUAL

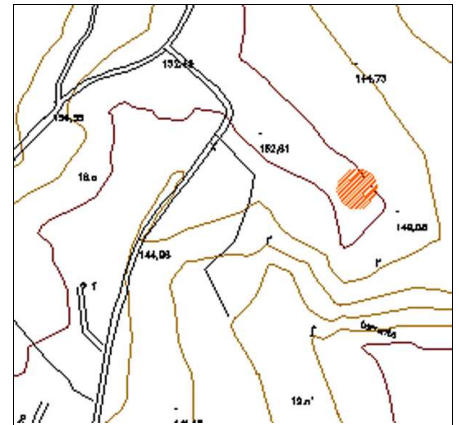
Sense ús

ENTORN

A prop de Can Serrafossà, sobre la plana

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/5000

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Barraca de planta rectangular, amb volta de mig punt construïda mitjançant totxos i ciment. Està directament associada a una pica per fer-hi el "caldo bordelès" i a la vinya que originàriament devia voltar-la, i que avui s'ha convertit en camps d'altre tipus de conreu. Es tracta de l'única barraca amb aquesta tipologia que s'ha trobat dempeus al terme de Rubí.

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

Volta de rasilla de dues capes

Mal

INTERIOR

DENOMINACIO

BARRACA DEL TROS GRAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.18/ p.17m)

NUM

A26

NOTICIES HISTORIQUES

Dues són les plagues que van afectar al cultiu de la vinya a Rubí: l'any 1880 arriba la fil·loxera, i cap al 1915, el mildiu, malaltia que ataca els pàmpols i, algunes vegades, els raïms dels ceps. Poc després de l'aparició d'aquesta segona plaga, es posa en boga la fórmula del "caldo bordelés" al 2% o sigui 2 kg de sulfat de coure i 1 kg de calç per 100 litres d'aigua, la qual s'ha estat utilitzant fins avui. La forta invasió del mildiu, ocasionà, el 1915, o sigui, el mateix any de la seva aparició, la pèrdua de la quasi totalitat de la collita de raïm. Això va fer que s'accelerés la construcció de dipòsits d'aigua per a facilitar la confecció del "caldo bordelés". Aquests dipòsits són de totxo i es fan a sota terra, amb una pica al damunt. S'omplen de l'aigua de la pluja, encaminada per una rasa, la qual després transvasa el pagès amb un bujol, per omplir la pica (XERCAVINS, 1989).

BIBLIOGRAFIA

XERCAVINS REQUESENS, Jordi (1989) "L'agricultura rubinenca. Notes històriques" XXXII Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos, Vol. I, pp. 17-37, Rubí: Fundació Museu Biblioteca de Rubí - Centre d'Estudis Rubinencs. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

BARRACA DEL TROS GRAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.18/ p.17m)

NUM

A26

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

203

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, materials, estructura

ENTORN DE PROTECCIÓ

Una superfície circular de 20 metres de diàmetre amb centre en la barraca

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Restauració

INTERVENCIONS PROPOSADES

Restauració i conservació del paisatge

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAL GERRER

REFERENCIA CADASTRAL

9536812

NUM

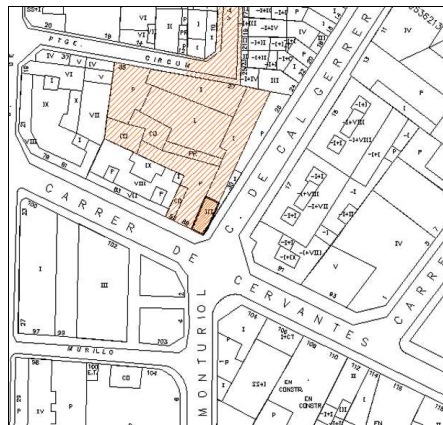
A27

LOCALITZACIÓ

Carrer Cervantes, 85

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

1881/ segle XX

AUTOR

PROPIETARI

Joan Puig Duran.

US ACTUAL

Habitatge i comerç

ENTORN

El entorn del carrer Cervantes, amb edificis molt alts, sense diàleg possible amb l'edifici antic, tot i la aportació espacial de la Plaça de Narcís Monturiol.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt d'edificacions d'una antiga terrisseria format per un edifici d'habitatge desenvolupat en planta baixa, un pis i golfes, i per diversos cossos afegits on es desenvolupava l'activitat artesanal, només resta un edifici original, de planta rectangular i coberta de dos aiguavessos. Possiblement en un principi es tractava d'un cobert al que es van afegir murs de tancament. Com a elements d'interès disposa a les façanes de l'habitatge, un respirall de ceràmica vidrada verda, un baixant d'aigües pluvials de ceràmica vidrada marró i dos suports de ferro per a les corioles de la planta de les golfes decorats mitjançant platines cargolades. Al pati i a l'interior hi ha elements de l'antiga terrisseria. L'edifici de la cantonada, per les seves proporcions i el seu color groc clar, ha adquirit el caràcter de punt de referència

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

murs de càrrega de totxo massís

ESTAT CONSERVACIÓ

bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

bigues de fusta amb revoltos ceràmics(planta baixa)
biguetes metàl·liques (primera planta)

bo

bo

FAÇANA

Arrebossat i pintat.
Fusteries de fusta amb porticons.

regular
regular

COBERTA

Coberta a un vessant de teula a l'habitatge
Coberta a dues vessants a la nau de l'antic obrador.

regular

INTERIOR

Modificat

regular

DENOMINACIÓ

CAL GERRER

REFERENCIA CADASTRAL

9536812

NUM

A27

NOTÍCIES HISTÒRIQUES

Està considerada com una institució rubinenca al llarg del segle i mig d'existència que se li pot atribuir. Cap el 1850-1860, Joan Duran, procedent d'Esparreguera, arriba a Rubí on va bastir el seu forn de terrissa, a la carretera de Sant Cugat, al costat del torrent de Ca n'Oriol. La seva producció fonamental van ser els atuells domèstics (gibrells, plats, cànirs, abeuradors per a coloms, menjadores per a conills, etc.). Van fer-se motlles per tal de fer elements decoratius: balustres, capitells, pinyes d'ornament, etc..... La botiga, originàriament va instal·lar-se al lloc on avui hi ha la pastisseria de la família Llonc, a la llavors nomenada plaça dels Peixos. Com que era un entusiasta seguidor de l'obra claveriana, del seu forn van sortir dotzenes i dotzenes de busts de Clavé fets en argila cuïta, que eren demanats a casa seva per les agrupacions claverianes de tot Catalunya. També per això, quant va comprar la casa del llavors carrer Fondo i va fer reformar la façana i construir-hi la balconada que encara es veu, va fer-hi fixar, amb la data de 1900 uns medallons, fets per ell, amb les quatre barres, el d'en Clavé i aquelles inscripcions que deien "Uniu-vos i sereu forts i instruir-vos i sereu lliures", que l'any 1939 van ser suprimides. També va fer bustos del Dr. Robert. El forn es va quedar petit amb el pas del temps, treballant-se de fort per a la construcció, comprant maquinària per a fer tortugades i canonades, teula aràbiga i altres materials. El seu fill Lluís es va dedicar més a la compra-venda de terrissa de Breda, Verdú, rajoleta valenciana, entre d'altres. També es van fer bustos de Santiago Russinyol, Guimerà i Iglesias.

BIBLIOGRAFIA

Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Ja en el segle XVIII es comenten les excel·lències dels totxos fets a Rubí, un poble llavors amb un creixement constructiu important i amb un tradició de rajoleria local prou interessant, com es pot comprovar en algunes masies i cases del terme. Així Francisco de Zamora, el 1789 diu "se hacen excelentes ladrillos, de un grueso extraordinario". Sembla que en aquest taller es va acoplar per primer cop a Espanya, un motor elèctric al torn. Va ser idea i realització d'en Julià Solanas "l'Antolín". Va ser dirigent del moviment cooperatiu i fundador de la cooperativa per a la construcció de cases barates a Ca n'Oriol. La seva producció està present en molts elements arquitectònics a les cases de Rubí. A la llinda de la porta principal d'accés a la nau de l'antic obrador hi ha les restes de la següent inscripció: "FABRICA DE TERRISSA L'ANY 1881". La resta està totalment reformat per adequar-se al nou ús comercial. En l'actualitat es troba afectat per l'obertura del Passatge de Circumval·lació. Malgrat que el seu principal valor és simbòlic, caldrà assegurar-se de que el seu espai sigui destinat realment a espai públic o equipaments amb baixa densitat.

DENOMINACIÓ

CAL GERRER

REFERENCIA CADASTRAL

9536812

NUM

A27

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

UA 11.1

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

153

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Edificis d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITES DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, exclusivament de l'edifici de la cantonada.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Els definit pels límits de la propietat

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i restauració. En el moment de desenvolupar la unitat d'actuació s'hauria d'intentar mantenir i utilitzar l'edifici existent que dona front al carrer Cervantes, donat les seves característiques geomètriques, cromàtiques i la seva presència com a fita històrica i simbòlica.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, l'enderroc prèvia documentació. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

POU DEL MAS FERRAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.11/ p.38h)

NUM

A28

LOCALITZACIÓ

Al costat de la Torre de la Llebre

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

KimSA

US ACTUAL

Sense us

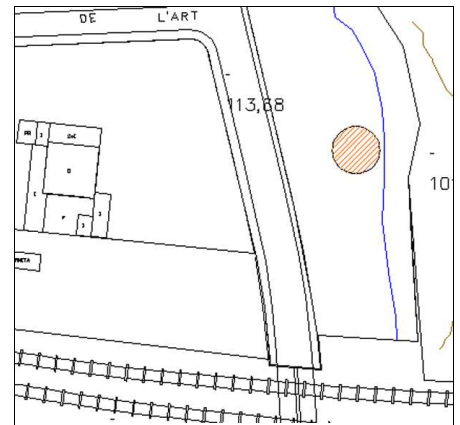
ENTORN

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

En el torrent de ca n'Oriol, prop de la llinda divisòria del terme, i davant de la Torre de la Llebre i ha una construcció turriforme, amb coberta a quatre aigües i porta petita que dona al camí d'accés al mas Ferran. La torre protegeix un pou d'aigua, conservant-se bona part del sistema d'aprofitament de l'aigua al seu interior. Travessant el torrent de Ca n'Oriol, i en direcció al dels Alous, es troba el mas Ferran, un exemple més d'arquitectura popular al terme de Rubí.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2500

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

murs de càrrega de totxo massís

ESTAT CONSERVACIÓ

regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIO	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
POU DEL MAS FERRAN	(pl.11/ p.38h)	A28	

NOTICIES HISTORIQUES

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

POU DEL MAS FERRAN

REFERENCIA CADASTRAL

(pl.11/ p.38h)

NUM

A28

NORMATIVA ESPECÍFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

No urbanitzable

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

95

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica.

ENTORN DE PROTECCIÓ

Els definit pels límits de la propietat

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

Conservació i consolidació. Conservació del paisatge.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, enderroc. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

CAN CORRONS

REFERENCIA CADASTRAL

9142108

NUM

A29

LOCALITZACIÓ

Carrer Terrassa, 35 - C/ Joaquim Blume.

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

Montserrat Carro López

US ACTUAL

Habitatge

ENTORN

La Riera de Rubí, el aparcament i el carrer Terrassa, un dels més antics de Rubí que conserva en aquest tram (banda est) una sèrie de edificis de interès.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Conjunt d' habitatges entremetgeres adaptades al desnivell topogràfic i una antiga fassina, relligats per un mur perimetral. Destaca la portalada -antic accés dels carruatges-, una arcada de mig punt en maó massís a sardinell, en un mur fet de carreus, còdols i morter de calç, i parts de obra de fàbrica, amb una porta original de fusta. Al davant d'ella es destaquen un conjunt de grans plàtans -els més grans del centre de Rubí. Els habitatges al carrer Terrassa 33-35, de planta baixa i dos pisos, i planta baixa i tres pisos al c/ Joaquim Blume, presenten una façana tradicional coronada amb un petit ràfec de peces ceràmiques que suporten la tortugada de la coberta. Disposen d'unes terrasses fetes amb obra de fàbrica, i a la planta baixa del c/ Joaquim Blume una porxada d'arc de migpunt d'obra de fàbrica. El nº37, de planta baixa i un pis, conserva els elements decoratius de trencadís a l'acroteri, respiralls de la coberta i als ampits. La fassina es una construcció d'obra vista, de planta rectangular, constituïda per dos cossos de planta baixa i pis, de la que cal destacar la xemeneia.

DESCRIPCIÓ TECNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

murs de càrrega de maó massís
murs de carreus, còdols i morter de calç
Xemeneia de maó massís

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Interessant la pervivència del rec

FAÇANA

Obra vista de maó massís
Arrebossat i pintat
Trencadís al acroteri, respiralls, ampits i elements decoratius

COBERTA

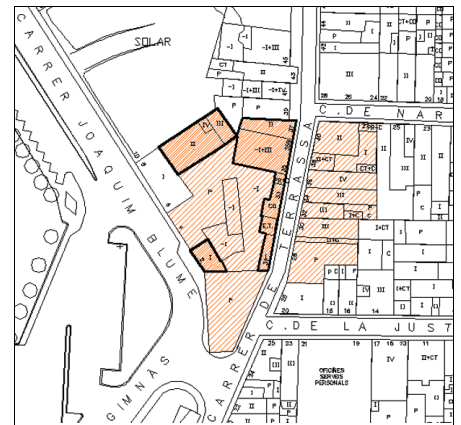
Inclinada a doble vessant de teules aràbigues

INTERIOR

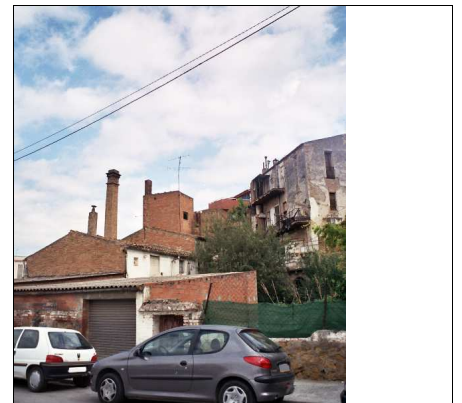
Modificat

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/2000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo
Regular
Regular

Regular

Bo

DENOMINACIO

CAN CORRONS

REFERENCIA CADASTRAL

9142108

NUM

A29

NOTICIES HISTORIQUES

No es coneix massa sobre les edificacions que són la base d'aquest conjunt edilici de caire popular i industrial. El fet de la troballa d'una roda de molí pels voltants podria indicar l'existència d'un molí en aquesta zona, tan propera al curs del riu, i al costat d'un rec, encara existent sota el paviment actual del carrer de Terrassa (sembla que precisament, on es troba la cantonada de la tanca del jardí pel carrer de Terrassa cap a la baixada al Passeig de la Riera, existia un salt d'aigua del canal que portava el nom de la casa). Es té també referència d'una construcció anterior a l'actual, l'antiga casa de Cal Bonafont, que és molt possible que s'aprofités per aixecar la que avui coneixem). Respecte la casa i fassina conegudes com a can Corrons, comptem amb la següent referència oral: "l'any 1864, el jove boter Esteve Corrons Riera va arribar a Rubí procedent de Sant Celoni. Es va associar amb un amic i van muntar una fassina a l'antiga casa de Cal Bonafont del carrer de la Riera, veïna de la fàbrica coneguda per Cal Mosques. Més endavant va establir una taverna al costat de Ca l'Espardenyer de la Creu, i aviat adquirí molta clientela. Passat un temps va adquirir uns terrenys i va edificar la casa i la fassina. Segons informació oral de la propietària, Sra. Montserrat Carro, la casa va estar molt afectada per la rierada del 1962.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (2001) Façanes i elements urbans històrics de Rubí, a protegir. Projecte de treball a presentar a la Taula de Patrimoni, Full mecanografiat. CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999. Informació oral de la Sra. Montserrat Carro (octubre 2000). PEREIRA CASTRO, Carlos (1998) Xemenies de Rubí. Modificacions urbanes i socials produïdes per la industrialització. Rubí, El Castell-Ecomuseu Urbà - Ajuntament de Rubí. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. TURU CREHUERAS, Eulàlia et al. (2000) "Rubí a vista de <Rossinyol>", Rubricata. Revista Mensual, núm. 2.301, Octubre 2000. S.LI. Rotimprès. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

Un petit edifici de planta rectangular (que havia estat fassina) es troba al costat de la casa per l'oest. Es tracta d'una construcció de totxo vist, que es compon de dos cossos de dues plantes cadascun, disposades a dues alçades diferents, i que presenta una xemeneia de petites dimensions que surt del més alt. Segons Pereira (1998), funcionalment parlant, aquest és un bon exemple de com eren les xemeneies de la primera industrialització. Es tracta d'un perllongament del fumeral domèstic situat en un racó de la sala de màquines per recolzar-se en l'estructura de fàbrica. La seva secció quadrada permetia la utilització de maons normals; a més era la tècnica més senzilla per solucionar la perforació de la coberta inclinada. La xemeneia presenta un coronament, potser desproporcionat- que segurament servia per ajudar a estabilitzar la sortida del tub de cara al vent. Tot i això, s'hi ha produït un efecte secundari de guexament. La xemeneia té 13'30 metres d'alçada i està adossada a l'edificació industrial fins als 6'70 m. La secció es quadrada (0'70x0'70m) i el capitell es de cornisa pesant La bona conservació del mur es deu al ràfec, construït amb peces ceràmiques sobre bigues de fusta. La xemeneia de petites dimensions és un bon exemple de com eren les xemeneies de la primera industrialització. Es tracta d'un perllongament del fumeral domèstic situat en un racó de la sala de màquines per recolzar-se en l'estructura de fàbrica. La seva secció quadrada permetia la utilització de maons normals; a més era la tècnica més senzilla per solucionar la perforació de la coberta inclinada. La xemeneia presenta un coronament, potser desproporcionat- que segurament servia per ajudar a estabilitzar la sortida del tub de cara al vent. Tot i això, s'hi ha produït un efecte secundari de guexament. La xemeneia té 13'30 metres d'alçada i està adossada a l'edificació industrial fins als 6'70 m. La secció es quadrada (0'70x0'70m) i el capitell es de cornisa pesant.

CATÀLEG I PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC, ARQUEOLÒGIC I NATURAL DE RUBÍ			Patrimoni arquitectònic
DENOMINACIÓ	REFERENCIA CADASTRAL	NUM	
CAN CORRONS	9142108	A29	

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL	PLANEJAMENT VIGENT	QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA	
Urbà	PGO RUBÍ 1986	PERI 10.1	
TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT	NUM INVENTARI GENERALITAT	NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL	
Cap		126	
TIPUS DE BE A PROTEGIR	NIVELL DE PROTECCIÓ	CATEGORIA	AFECTACIÓ
Edifici d'interès específic	AMBIENTAL	BEI-URBANISTICA	

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: façanes sobre el carrer Terrassa i fragment de l'antic rec
Es protegeix l'arbrat existent de plàtans de gran alçada i la portalada existent (sense la porta de fusta).

ENTORN DE PROTECCIÓ

El carrer Terrassa en aquest tram està inclòs dins el Conjunt del Nucli Històric, amb la qual cosa l'entorn resta protegit.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i consolidació. Conservació dels arbres i de la portalada, a integrar-se dins el disseny de la futura plaça o petit parc. Conservació de l'ambient del carrer Terrassa en termes de color i normativa estètica. S'ha de tenir en compte que s'està a una zona limítrofe del Nucli Històric.

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació, substitució, enderroc i nova planta. Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

PONT DELS ALOUS

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A30

LOCALITZACIÓ

Ctra. Molins de Rei km. 9, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

187?

AUTOR

PROPIETARI

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL - Generalitat de Catalunya, Pça.

US ACTUAL

Sense us

ENTORN

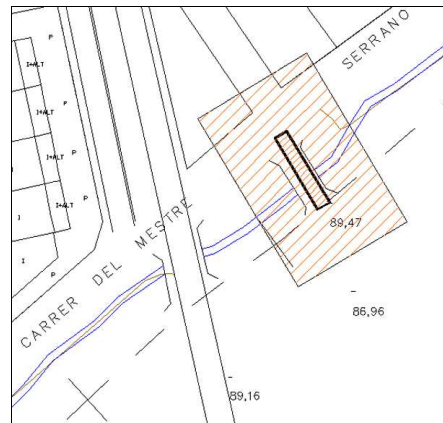
Prop de la riera dels Alocs i del límit entre Sant Cugat i Rubí

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Pont de tres ulls que es troba en un antic traçat de la carretera de Molins de Rei a Rubí, rectificat a finals del segle XX, i, per tant, actualment no té l'ús pel qual va ser dissenyat. Els brancals de l'obra són fets de carreus de pedra amb tallamars arrodonits a tots dos extrems. Aquests acaben en un ressalt continu sobre el que s'aixequen els arcs fets amb totxo arrebossats. Sobre els arcs es va bastir l'espai de circulació protegit per sengles baranes laterals fetes, així mateix, de totxo arrebossat. L'ull del costat de Rubí és més petit que els altres dos.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

Murs de càrrega de totxo massís
Carreus de pedra

ESTAT CONSERVACIÓ

Bo

ESTRUCTURA HORIZONTAL

Arcs de totxo

Bo

FAÇANA

Totxo vist

Regular

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIO

PONT DELS ALOUS

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A30

NOTICIES HISTORIQUES

En el segle XIX, la carretera de Tarragona a França, travessava el torrent dels Alos per aquest punt. A partir de 1863 hi passava també la de Molins de Rei a Rubí, superant la vinguda per la llera de la Riera de les Arenes.

BIBLIOGRAFIA

BENCOMO I MORA, Carme (1998) "L'expansió urbana. Rubí creixent", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 42, p. 3-19. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): "Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

PONT DELS ALOUS

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A30

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Sistemes. Viari Xarxa Primària

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

42

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, materials, estructura

ENTORN DE PROTECCIÓ

La superfície de la illa no abastada per el entorn de protecció de Can Rosés.

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIONS PROPOSADES

Conservació i restauració

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració, reutilització, restitució, renovació Veure Títol I Disposicions generals. Capítol III Execució del Pla Especial, en especial article 16. Formes d'intervenció al patrimoni arquitectònic. Capítol IV Llicències d'obres i d'activitats, en especial, article 22; i Títol II Disposicions particulars. Capítol IV. Nivell de protecció ambiental).

USOS ADMESOS

Els que disposa l'actual PGO.

DENOMINACIÓ

AQUÈDUCTE- MINA DE CAN CORBERA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A31

LOCALITZACIÓ

Davant de can Rosés

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

AUTOR

PROPIETARI

US ACTUAL

Aqüeducte

ENTORN

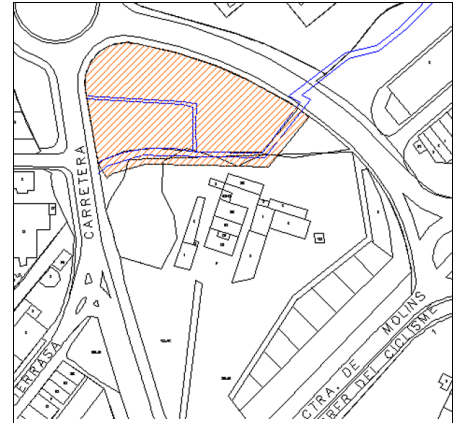
La masia de Can Rosés com valor positiu, però molt afectat per la proximitat del polígon industrial i el nus de carrers.

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Davant can Roses es troba un aqüeducte fet de maçoneria a la seva major part, que serveix per salvar el curs del torrent de Sant Feliu i mitjançant el qual es portava canalitzada l'aigua des de la mina de Can Corbera fins a Rubí. Abans d'arribar a l'aqüeducte, hi ha una caseta de totxo relacionada amb el cabdal d'aquest. Es conserven les canals i canonades que portaven l'aigua de can Corbera fins el carrer de Sant Muç. Avui es troba fora de servei. Objectes relacionats amb la conducció des de la mina i el proveïment públic de l'aigua es poden veure a les col·leccions dels Srs. Pere Bel i Pere Vallhonrat.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA 1/4000

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÉCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

murs de càrrega de maó massís
murs de carreus, còdols i morter de calç

ESTAT CONSERVACIÓ

Regular

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIO

AQÜEDUCTE- MINA DE CAN CORBERA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A31

NOTICIES HISTORIQUES

El servei d'aigua era a càrrec de Josep Margenat i com a mostra es va inaugurar un sortidor al barri de l'església i el barri del Padró va ser dels primers a rebre l'aigua.

BIBLIOGRAFIA

BEL I CANO, Pere A. (1996) El carrer de Sant Pere i el barri del Padró des dels seus orígens, Rubí, Ed. Pere A. Bel i Cano.
CASTELL, EL (1999). Llistat de patrimoni industrial, Rubí, El Castell-Ecomuseu urbà. Document mecanografiat, 1999.
Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí".

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ

AQÜEDUCTE- MINA DE CAN CORBERA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A31

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Zona Verda

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

Cap

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

232

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

Es protegeix l'àmbit exterior en els següents aspectes: formalització arquitectònica, materials, estructura

ENTORN DE PROTECCIÓ

INTERVENCIONS NECESSÀRIES

INTERVENCIONS PROPOSADES

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS

DENOMINACIÓ

MONUMENT A LA RIERADA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A32

LOCALITZACIÓ

Pont de la Pelleria, 08191-RUBÍ

CRONOLOGIA/INTERVENCIONS

ca. 1963

AUTOR

Josep Maria Subirachs

PROPIETARI

Ajuntament de Rubí, Pça. Pere Aguilera, 1, 08191-RUBÍ

US ACTUAL

Simbòlic

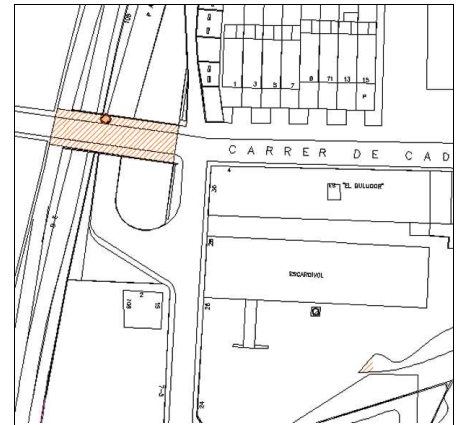
ENTORN

DESCRIPCIÓ GENERAL / VALORACIÓ

Monòlit fet de formigó amb creu feta amb bigues de ferro a l'extrem superior erigit per a commemorar la tràgica rierada de 1962. A la part baixa del monòlit hi ha una placa on està gravada la següent llegenda: La/ solidaritat/ de tot/ Espanya/ va deixar / aquesta / memòria /a les/ víctimes/ de la/ rierada/ del 25 de/ Setembre/ de 1962.

PLANOL DE SITUACIÓ

ESCALA

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

DESCRIPCIÓ TÈCNICA

ESTRUCTURA VERTICAL

ESTAT CONSERVACIÓ

ESTRUCTURA HORIZONTAL

FAÇANA

COBERTA

INTERIOR

DENOMINACIO

MONUMENT A LA RIERADA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM

A32

NOTICIES HISTORIQUES

Als horts de l'Escardívol s'hi construí els anys 1920 un rengle de cases molt petites i cap a la dècada de 1950 s'hi edificà tota una barriada que va desaparèixer sencera la nit del 25 de setembre de 1962 (RUFÉ, 1985a). A més de les construccions inicials s'hi van sumar entre 1950 i 1960 moltes construccions de tipus barraca a la llera d'inundació de la riera. La nit del 25 de setembre la riera va assolir una potència aproximada de 1.750 metres cúbics per segon. L'aigua va arrossegar molta brutícia que es va encallar al pont del carrer Cadmo i quant les estructures van cedir, la fúria de l'aigua arrassà la barriada de l'Escardívol. Els càlculs més recents indiquen sobre els 600 morts els que va produir la rierada, encara que, com que hi havia molta gent no censada, no se sabrà mai amb total exactitud (VILALTA, 1987c). El monument va ser beneït pel bisbe Dr. Modrego (VILALTA, 1987c). En complir-se el 25 aniversari de la rierada es van fer tot un seguit d'activitats a Rubí, com publicacions, exposicions, etc. Un dels actes consistí en dipositar flors al monument (ARÍS, VILALTA, 1987)

BIBLIOGRAFIA

ARÍS PUIGGRÓS, Rosa Maria et alii (1987) "Bibliografia ". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 26, p. 333-335. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. ARÍS PUIGGRÓS, F. Xavier; VILALTA, Jordi (1987) "Noticiari". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 25, p. 282-289. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. PRAT, Josep (1999) "Rubí. Passat, present i futur d'una ciutat jove i dinàmica" Rubí. Guia Local. Pp. 6-10, Ed. Hermes Comunicacions S.A. RUFÉ I MAJÓ, Miquel (1985a) "Toponímics rubinencs", Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 16, pp. 355-357. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. VILALTA, Jordi (1987c) "Aquella nit de fa 25 anys". Butlletí del Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí, Núm. 26, p. 292-332. Rubí: Grup de Col·laboradors del Museu de Rubí. Diputació de Barcelona (2001): " Inventari del patrimoni local de Rubí"

OBSERVACIONS

DENOMINACIÓ
MONUMENT A LA RIERADA

REFERENCIA CADASTRAL

NUM
A32

NORMATIVA ESPECIFICA

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL

Urbà

PLANEJAMENT VIGENT

PGO RUBÍ 1986

QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA

Sistema viari

TIPUS DE PROTECCIÓ EXISTENT

NUM INVENTARI GENERALITAT

NUM INVENTARI PATRIMONI LOCAL

70

TIPUS DE BE A PROTEGIR

Element d'interès específic

NIVELL DE PROTECCIÓ

AMBIENTAL

CATEGORIA

BEI-URBANISTICA

AFECTACIÓ

AMBITS DE PROTECCIÓ

ENTORN DE PROTECCIÓ

INTERVENCIIONS NECESSÀRIES

Conservació

INTERVENCIIONS PROPOSADES

FORMES D'ACTUACIÓ PERMESES

Conservació, consolidació, restauració.

USOS ADMESOS